

ความคิดเห็นของผู้ประกอบกรรมาธิการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การ
บริหารส่วนจังหวัด : ศึกษาเฉพาะกรณีผู้ประกอบกรรมา
สถานบริการน้ำมัน จังหวัดนนทบุรี

อติศร คุตตะพันธ์

สารนิพนธ์ฉบับนี้เขียนขึ้นเพื่อสนองการศึกษาตามหลักวิชาเศรษฐศาสตร์มหัพัญญิต

สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การปกครอง

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

พุทธศักราช ๒๕๕๑

ความคิดเห็นของผู้ประกอบการที่มีต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การ
บริหารส่วนจังหวัด : ศึกษาเฉพาะกรณีผู้ประกอบการ
สถานีบริการน้ำมัน จังหวัดนนทบุรี

สารนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศาสตรมหาบัณฑิต

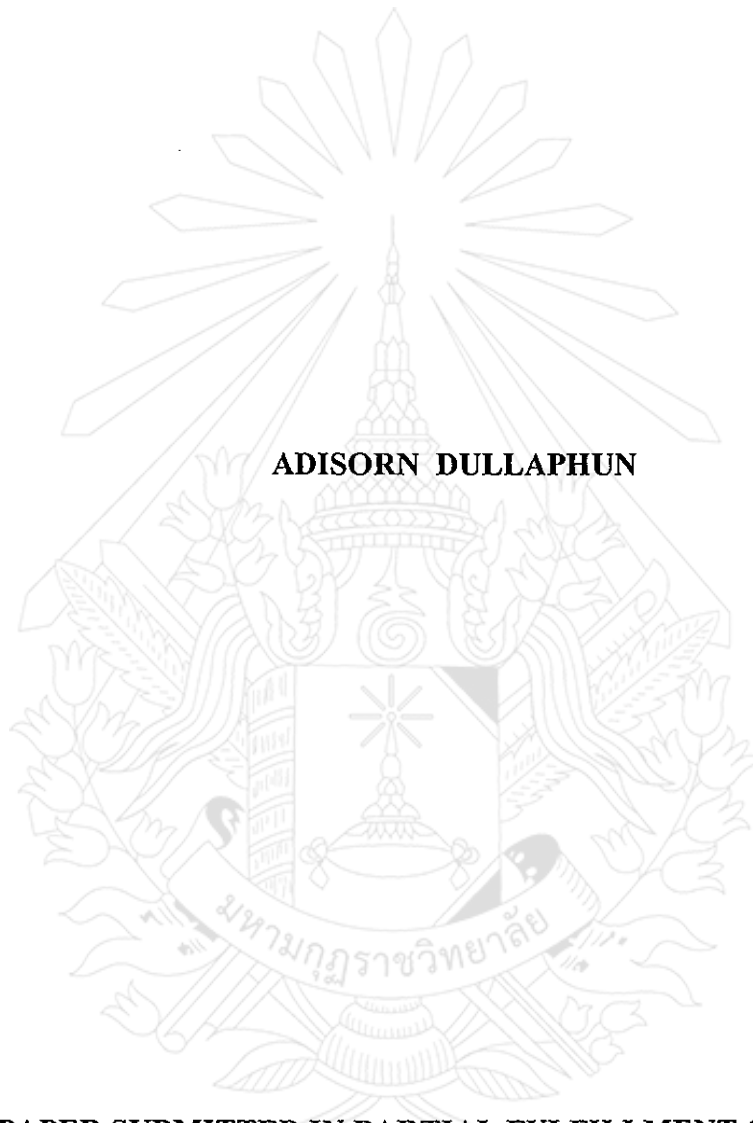
สาขาวิชารัฐศาสตร์การปกครอง

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

พุทธศักราช ๒๕๕๑

B 16420

**BUSINESS OWNERS' ON TAX COLLECTION FOR PROVINCIAL ADMINISTRATION
ORGANIZATION : A CASE STUDY OF PETROL STATION OWNERS,
NONTHABURI PROVINCE**

ADISORN DULLAPHUN

**A THEMATIC PAPER SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT OF THE REQUIREMENTS
FOR THE DEGREE OF MASTER OF ARTS
DEPARTMENT OF GOVERNMENT
GRADUATE SCHOOL
MAHAMAKUT BUDDHIST UNIVERSITY
B.E. 2551 (2008)**

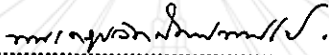
หัวข้อสารนิพนธ์ : ความคิดเห็นของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันที่มีต่อการจัดเก็บภาษี
บำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัด : ศึกษาเฉพาะกรณีผู้ประกอบการสถานี
บริการน้ำมัน จังหวัดนนทบุรี

ชื่อนักศึกษา : อติสร ดุลลาพันธ์

สาขาวิชา : รัฐศาสตร์การปกครอง

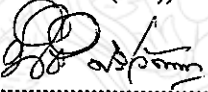
อาจารย์ที่ปรึกษา : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ (พิเศษ) พันตำรวจเอก ดร. นิธิ ศรีวัฒนา

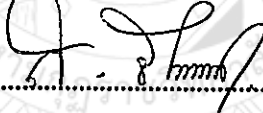
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย อนุมัติให้นับสารนิพนธ์นี้เป็นส่วน
หนึ่งของการศึกษาหลักสูตรศาสนศาสตรมหาบัณฑิต

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(พระครูปลัดสัมพิพัฒนวิริยาจารย์ (ดร.))

คณะกรรมการสอบสารนิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(พระครูปลัดสัมพิพัฒนวิริยาจารย์ (ดร.))

..... อาจารย์ที่ปรึกษา
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ (พิเศษ) พันตำรวจเอก ดร. นิธิ ศรีวัฒนา)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ (พิเศษ) ดร. สุกิจ ชัยมุสิก)

..... กรรมการ
(พระมหาวิโรจน์ คุณตวีโร (ดร.))

..... กรรมการ
(ดร. ลัดดา ผลวัฒนะ)

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

**Thematic Title : Business owners' on Tax Collection for Provincial Administration
Organization : A Case Study of Petrol Station Owners, Nonthaburi
Province**

Student's Name : Adisorn Dullaphun

Department : Government

Advisor : Asst. Emeritus Prof. Pol. Col. Dr. Nithi Srivatthana

**Accepted by the Graduate School, Mahamakut Buddhist University in Partial
Fulfillment of the Requirements for the Master's Degree.**

P. Sampipattanaviriyajarn
..... **Dean of Graduate School**
(Phrakhrupaladsampipattanaviriyajarn, Dr.)

Thematic Committee

P. Sampipattanaviriyajarn
..... **Chairman**
(Phrakhrupaladsampipattanaviriyajarn, Dr.)

N. Srivatthana
..... **Advisor**
(Asst. Emeritus Prof. Pol. Col. Dr. Nithi Srivatthana)

S. Chaimusik
..... **Member**
(Asst. Emeritus Prof. Dr. Sukit Chaimusik)

V. Kuttaveero
..... **Member**
(Phamaha Viroj Kuttaveero, Dr.)

Ladda P.
..... **Member**
(Dr. Ladda Ponlwathana)

หัวข้อสารนิพนธ์ : ความคิดเห็นของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันที่มีต่อการจัดเก็บภาษี
บำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัด : ศึกษาเฉพาะกรณีผู้ประกอบการสถานี
บริการน้ำมัน จังหวัดนนทบุรี

ชื่อนักศึกษา : อติสร ดุสลาพันธ์

สาขาวิชา : รัฐศาสตร์การปกครอง

อาจารย์ที่ปรึกษา : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ (พิเศษ) พันตำรวจเอก ดร. นิธิ ศรีวัฒนา

ปีการศึกษา : ๒๕๕๑

บทคัดย่อ

สารนิพนธ์นี้มีวัตถุประสงค์ ๑) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน
ที่มีต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ๒) เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็น
ของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันที่มีต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัด
นนทบุรี จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา ขนาดของสถานีบริการ และยอดขายต่อเดือน และ ๓)
เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหาร
ส่วนจังหวัดนนทบุรี การเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่างที่ทำได้ด้วยวิธีการเปิด
ตารางสำเร็จของเกรจซี (Krejcie) และมอร์แกน (Morgan) จากรายชื่อผู้ประกอบการสถานีบริการ
น้ำมันในเขตองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี จำนวน ๑๔๖ ราย ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน ๑๐๓
ราย ใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยการจับฉลาก วิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติ
การบรรยาย คือ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติอนุมาน คือ การ
ทดสอบค่าที (t-test) การทดสอบความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way ANOVA) หากพบความ
แตกต่างจะทดสอบเป็นรายคู่ด้วยวิธีของเซฟเฟ้ (Scheffé) แล้วนำมาวิเคราะห์และประมวลผลด้วย
คอมพิวเตอร์

ผลการวิจัยพบว่า

๑) ผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันมีความคิดเห็นต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหาร
ส่วนจังหวัดนนทบุรี โดยรวมทั้ง ๔ ด้าน อยู่ในระดับ ไม่น่าพอใจ มีค่าเฉลี่ย ๓.๑๕ และจำแนกในแต่ละ
ด้าน มีดังต่อไปนี้ ๑) ด้านผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันอยู่ในระดับเห็นด้วย ๒) ด้านพนักงาน
เจ้าหน้าที่ของรัฐอยู่ในระดับ ไม่น่าพอใจ ๓) ด้านระเบียบและกฎหมายที่เกี่ยวข้องอยู่ในระดับ ไม่น่าพอใจ
และ ๔) ด้านประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษีอยู่ในระดับ ไม่น่าพอใจ เช่นเดียวกัน

๒) ผลการเปรียบเทียบพบว่า ผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา ขนาดของสถานีบริการ และยอดขายต่อเดือน แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี โดยรวมทั้ง ๔ ด้าน แตกต่างกัน

๓) ผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันได้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไข ดังนี้ ๑) สถานีบริการน้ำมันได้รับค่าตอบแทนจากรัฐกิจส่วนตัวน้อยมาก ซึ่งในปัจจุบันราคาน้ำมันแพงขึ้นมาก ทำให้ต้นทุนสูงยิ่งทำให้ผู้ประกอบการประสบปัญหามากยิ่งขึ้น จึงควรยกเลิกการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดจากสถานประกอบการน้ำมัน ๒) เจ้าหน้าที่ของรัฐไม่ค่อยมีความรู้ความเข้าใจกับธุรกิจที่ผู้ประกอบการ ดำเนินอยู่จะใช้แค่หลักนิติ ศาสตร์ ควรจัดให้มีการสัมมนาร่วมกันระหว่างเจ้าหน้าที่กับผู้ประกอบการ ควรให้ผู้ประกอบการมีส่วนร่วมพิจารณาในการออกข้อบัญญัติ ๓) โครงสร้างราคาขายปลีกน้ำมัน ประกอบด้วยภาษีต่าง ๆ จากหลายหน่วยงานของรัฐ การจัดเก็บภาษีขององค์การบริหารส่วนจังหวัดเพิ่มอีก จึงเป็นการจัดเก็บภาษีที่ซ้ำซ้อนควรให้ผู้ประกอบการมีส่วนร่วมพิจารณาในการออกข้อบัญญัติ และ๔) ไม่มีการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนทราบว่าองค์การบริหารส่วนจังหวัดมีการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัด จึงควรจัดเก็บภาษีที่ต้นทุนเช่นเดียวกับหน่วยงานอื่น ๆ ที่จัดเก็บอยู่

Thematic Title : **Business Owners' on Tax Collection for Provincial Administration Organization : A Case Study of Petrol Station Owners, Nonthaburi Province**

Student's Name : **Adisorn Dullaphun**

Department : **Government**

Advisor : **Asst. Emeritus Prof. Pol. Col. Dr. Nithi Srivatthana**

Academic Year : **B.E. 2551 (2008)**

ABSTRACT

The objectives of this thematic paper were 1) to study petrol station owners' opinion on tax collection Nonthaburi Provincial Administration Organization 2) to compare the petrol station owners' opinion on tax collection classified to gender, age, level of education, size of station and total of selling per month and 3) to study suggestions concerning with the problems and solutions of the tax collection of Nonthaburi Provincial Administration Organization. Data collecting were questionnaires given to sampling groups which were assigned by Krejcie and Morgan Table. From the lists of 146 petrol station owners in Nonthaburi, it got 103 simple random samplings by making lots. Descriptive statistics used frequency, percentile, mean and standard deviation. Inferential statistics were t-test and One-Way ANOVA test. In case of the differentiation was found, it was tested in pair by mean Scheffé and analyzed by computing.

The results of research were found as follows :

1) In the whole view, the petrol station owners had opinion on tax collection of Nonthaburi Provincial Organization with four aspects were at the uncertain level average 3.19 When classified each aspect ; 1) the owners were at agreeable level 2) the government officers were at uncertain level 3) rules and laws concerned were at uncertain level and 4) the efficiency of tax collection were at uncertain level too.

2) The results of hypothesis test were found that the petrol station owners with different gender, age, level of education, size of station and total of selling per month had difference on opinion of tax collection with four aspects.

3) The petrol station owners had suggested some problems and solutions; 1) the petrol station owners got less of recompense because of the higher price of petrol, should cancel tax

collection collected by Provincial Administration Organization 2) The government officers had no comprehension in doing business, always used the laws, should have a seminar between the government officers and the business doers. 3) Structure of petrol selling consisted of variety of taxes, so tax collection of Provincial Administration Organization made complicated. 4) People did not know of tax collection of Provincial Administration Organization, should have the tax collection at the beginning points only as the other department did.

กิตติกรรมประกาศ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดีก็เพราะได้รับความช่วยเหลือ แนะนำ ตรวจสอบ และปรับปรุงแก้ไขเป็นอย่างดีจากหลาย ๆ ท่าน ผู้วิจัยจึงขอกราบขอบพระคุณดังต่อไปนี้

กราบขอบพระคุณคณะผู้บริหาร พระวิบูลธรรมภรณ์ (เสรี สุบุญโย) อธิการบดี พระครูปริชาทรรมวิธาน รักษาการรองอธิการบดี และผู้อำนวยการวิทยาลัยศาสนศาสตร์ พระครูอาทรธรรมานุวัตร ผู้อำนวยการศูนย์บริการวิชาการ ที่เมตตาคอยให้กำลังใจ รวมทั้งคณาจารย์ทุก ๆ ท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ให้

กราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ (พิเศษ) พันตำรวจเอก ดร. นิธิ ศรีวัฒนา อาจารย์ที่ปรึกษา คณาจารย์ทุก ๆ ท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ให้ รวมทั้งนายวิญญู กิณะเสน ดร. ดิเรก ถึงฝั่ง พันเอก ชัยวิทย์ ชยาภินันท์ ผู้เชี่ยวชาญที่ช่วยตรวจแก้ไขปรับปรุงเครื่องมือการวิจัย ตลอดจน รองศาสตราจารย์ ดร. มานพ นักการเรียน ที่ให้คำปรึกษาและความรู้เกี่ยวกับเรื่องการทำสารนิพนธ์

กราบขอบพระคุณคณะกรรมการสอบสารนิพนธ์ พระครูปลัดสัมพิพัฒน์วิริยาจารย์ (ดร.) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ (พิเศษ) ดร. สุกิจ ชัยมุสิก พระมหาวิโรจน์ กุตุตวิโร (ดร.) และ ดร. ลัดดา ผลวัฒนะ ตลอดจนเจ้าหน้าที่มหาวิทยาลัยที่ช่วยอำนวยความสะดวกในการสอบสารนิพนธ์ครั้งนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดี

กราบขอบพระคุณเจ้าหน้าที่มหาวิทยาลัยที่ช่วยอำนวยความสะดวกในการสอบสารนิพนธ์ครั้งนี้จนสำเร็จลุล่วงด้วยดีและขอบคุณเพื่อน ๆ นักศึกษารัฐศาสตร์การปกครองรุ่นที่ ๒ ของข้าพเจ้าที่เป็นกำลังใจและให้ความช่วยเหลือตลอดมา ที่ให้การสนับสนุนในการศึกษาวิจัยครั้งนี้

กราบขอบพระคุณบิดมารดาและครอบครัวของข้าพเจ้าเป็นกำลังใจและให้ความช่วยเหลือตลอดมา ที่ให้การสนับสนุนในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คุณความดีและประโยชน์ที่ได้รับจากสารนิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขออุทิศให้กับคุณพ่อสุวพันธ์ และคุณแม่ชูศรี คุณลาพันธ์ ทุกข์เวไนยสัตว์ทั้งปวง ตลอดจนท่านผู้มีพระคุณทุก ๆ ท่าน หนึ่งงานวิจัยฉบับนี้ มีข้อผิดพลาด ผู้วิจัยขอน้อมรับเพื่อดำเนินการแก้ไขในโอกาสต่อไป

อดิศร คุณลาพันธ์

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ค
กิตติกรรมประกาศ	จ
สารบัญ	ฉ
สารบัญตาราง	ณ
สารบัญแผนภูมิ	ดศ
บทที่ ๑ บทนำ	๑
๑.๑ ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	๑
๑.๒ วัตถุประสงค์ของการวิจัย	๓
๑.๓ สมมติฐานของการวิจัย	๓
๑.๔ ขอบเขตของการวิจัย	๓
๑.๕ ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	๔
๑.๖ คำนิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย	๔
บทที่ ๒ เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	๖
๒.๑ แนวความคิดเกี่ยวกับความคิดเห็น	๖
๒.๑.๑ ความหมายของความคิดเห็น	๖
๒.๑.๒ ประเภทความคิดเห็น	๑๐
๒.๑.๓ วิธีการวัดความคิดเห็น	๑๑
๒.๑.๔ ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความคิดเห็น	๑๔
๒.๒ แนวคิดเกี่ยวกับการให้บริการ	๑๕
๒.๒.๑ ความหมายของการให้บริการ	๑๕
๒.๒.๒ หลักการของการให้บริการ	๑๖

๒.๒.๓ คุณลักษณะของการให้บริการ	๑๘
๒.๓ แนวคิดเกี่ยวกับภาษีอากร	๒๐
๒.๓.๑ ความหมายของภาษีอากร	๒๐
๒.๓.๒ หลักการภาษีอากรที่ดี	๒๒
๒.๓.๓ หลักประสิทธิภาพในการจัดเก็บ	๒๕
๒.๓.๔ ปัจจัยที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษีอากร	๒๖
๒.๓.๕ ปัญหาในการจัดเก็บภาษี	๒๗
๒.๓.๖ ภาระภาษี	๒๕
๒.๓.๗ การผลักภาระภาษี	๒๕
๒.๓.๘ ฐานภาษี	๓๐
๒.๓.๙ อัตราภาษี	๓๑
๒.๓.๑๐ ผู้ประกอบการสถานีน้ำมันตามมาตรา ๑๑	๓๒
๒.๓.๑๑ ความสมัครใจในการเสียภาษีอากร	๓๘
๒.๓.๑๒ วัตถุประสงค์ในการจัดเก็บภาษีอากร	๔๔
๒.๔ ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรีเรื่อง การเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัด (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๘	๔๔
๒.๔.๑ หลักการ	๔๔
๒.๔.๒ เหตุผล	๔๕
๒.๔.๓ ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี	๔๕
๒.๕ องค์การบริหารส่วนจังหวัด	๔๗
๒.๖ สภาพพื้นที่ศึกษา	๔๕
๒.๗ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	๕๒
๒.๘ สรุปกรอบแนวคิด	๕๖
บทที่ ๓ วิธีดำเนินการวิจัย	๕๗
๓.๑ ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	๕๗
๓.๒ การสุ่มตัวอย่าง	๕๘

	๗
๓.๓ กรอบแนวคิดและการกำหนดตัวแปร	๕๕
๓.๔ ข้อมูลที่ใช้ในการวิจัย	๕๕
๓.๕ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	๕๕
๓.๖ การสร้างและการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย	๖๐
๓.๗ วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	๖๑
๓.๘ การวัดค่าตัวแปร	๖๑
๓.๙ การวิเคราะห์ข้อมูล	๖๒
๓.๑๐ สถิติที่ใช้ในการวิจัย	๖๒
บทที่ ๔ ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	๖๕
๔.๑ สถิติลักษณะที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	๖๖
๔.๒ การวิเคราะห์ข้อมูล	๖๖
ตอนที่ ๑ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	๖๗
ตอนที่ ๒ ความคิดเห็นของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันที่มีต่อการ จัดเก็บภาษีบำรุงองค์การนันทบุรี	๖๘
ตอนที่ ๓ การทดสอบสมมติฐานการวิจัย	๗๔
ตอนที่ ๔ ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขต่อการจัดเก็บภาษี บำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนันทบุรี	๑๐๗
บทที่ ๕ บทสรุปอภิปรายผลและข้อเสนอแนะ	๑๑๐
๕.๑ สรุปผลการวิจัย	๑๑๒
๕.๒ อภิปรายผลการวิจัย	๑๑๔
๕.๓ ข้อเสนอแนะ	๑๒๒
๕.๓.๑ ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย	๑๒๒
๕.๓.๒ ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย	๑๒๒
บรรณานุกรม	๑๒๔

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย

๑๒๗

ภาคผนวก ข หนังสือขอความอนุเคราะห์

๑๒๘

ภาคผนวก ค แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

๑๓๐

ภาคผนวก ง ผลสรุปค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)

๑๓๖

๑๔๒

ประวัติผู้วิจัย

๑๔๔

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ ๓.๑	๕๗
ตารางที่ ๓.๑	๕๗
จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอำเภอ จังหวัด นนทบุรี	
ตารางที่ ๔.๑	๖๗
แสดงค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ข้อมูลทั่วไปของ ผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันจังหวัดนนทบุรี จำแนกตามเพศ	
ตารางที่ ๔.๒	๖๗
แสดงค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ข้อมูลทั่วไปของ ผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันจังหวัดนนทบุรี จำแนกตามอายุ	
ตารางที่ ๔.๓	๖๗
แสดงค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ข้อมูลทั่วไปของ ผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันจังหวัดนนทบุรี จำแนกตามระดับ การศึกษา	
ตารางที่ ๔.๔	๖๗
แสดงค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ข้อมูลทั่วไปของ ผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันจังหวัดนนทบุรี จำแนกตามขนาดของ สถานีบริการ	
ตารางที่ ๔.๕	๖๗
แสดงค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ข้อมูลทั่วไปของ ผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันจังหวัดนนทบุรี จำแนกตามยอดขายต่อ เดือน	
ตารางที่ ๔.๖	๖๕
แสดงการสรุปค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความ คิดเห็นของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน จังหวัดนนทบุรี โดยรวมทั้ง ๔ ด้าน	
ตารางที่ ๔.๗	๗๐
แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ระดับความคิดเห็น ของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน จังหวัดนนทบุรีที่มีต่อการจัดเก็บ ภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ด้านผู้ประกอบการสถานี บริการน้ำมัน	
ตารางที่ ๔.๘	๗๑
แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ระดับความคิดเห็น ของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน จังหวัดนนทบุรีที่มีต่อการจัดเก็บภาษีบำรุง องค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ด้านพนักงานเจ้าหน้าที่ของรัฐ	

- ตารางที่ ๔.๘ แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน จังหวัดนนทบุรีที่มีต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ด้านระเบียบและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ๗๒
- ตารางที่ ๔.๑๐ แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน จังหวัดนนทบุรีที่มีต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ด้านประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษี ๗๓
- ตารางที่ ๔.๑๑ แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน จังหวัดนนทบุรี ที่มีต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ด้านผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน จำแนกตามเพศ ๗๔
- ตารางที่ ๔.๑๒ แสดงการเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน จังหวัดนนทบุรี ที่มีต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ด้านผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน จำแนกตามเพศ ๗๔
- ตารางที่ ๔.๑๓ แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน จังหวัดนนทบุรี ที่มีต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ด้านผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน จำแนกตามอายุ ๗๕
- ตารางที่ ๔.๑๔ แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน จังหวัดนนทบุรี ที่มีต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ด้านผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน จำแนกตามอายุ ๗๕
- ตารางที่ ๔.๑๕ แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน จังหวัดนนทบุรี ที่มีต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ด้านผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน จำแนกตามระดับการศึกษา ๗๖

- ตารางที่ ๔.๑๖ แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการ
สถานีบริการน้ำมัน จังหวัดนนทบุรี ที่มีต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การ
บริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ด้านผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน จำแนก
ตามระดับการศึกษา ๗๖
- ตารางที่ ๔.๑๗ แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายระดับความคิดเห็นของ
ผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน จังหวัดนนทบุรี ที่มีต่อการจัดเก็บภาษี
บำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ด้านผู้ประกอบการสถานีบริการ
น้ำมัน จำแนกตามระดับการศึกษาด้วยวิธีการของ เชฟเฟ (Scheffe) ๗๗
- ตารางที่ ๔.๑๘ แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ระดับความคิดเห็น
ของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน จังหวัดนนทบุรี ที่มีต่อการจัดเก็บ
ภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ด้านผู้ประกอบการสถานี
บริการน้ำมัน จำแนกตามขนาดของสถานีบริการ ๗๘
- ตารางที่ ๔.๑๙ แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการ
สถานีบริการน้ำมัน จังหวัดนนทบุรี ที่มีต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การ
บริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ด้านผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน จำแนก
ตามขนาดของสถานีบริการ ๗๙
- ตารางที่ ๔.๒๐ แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ระดับความคิดเห็น
ของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน จังหวัดนนทบุรี ที่มีต่อการจัดเก็บ
ภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ด้านผู้ประกอบการสถานี
บริการน้ำมัน จำแนกตามยอดขายต่อเดือน ๘๕
- ตารางที่ ๔.๒๑ แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการ
สถานีบริการน้ำมัน จังหวัดนนทบุรี ที่มีต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การ
บริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ด้านผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน จำแนก
ตามยอดขายต่อเดือน ๘๕
- ตารางที่ ๔.๒๒ แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายระดับความคิดเห็นของ
ผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน จังหวัดนนทบุรี ที่มีต่อการจัดเก็บภาษี
บำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ด้านผู้ประกอบการสถานีบริการ
น้ำมัน จำแนกตามยอดขายต่อเดือนด้วยวิธีการของ เชฟเฟ (Scheffe) ๘๐

- ตารางที่ ๔.๒๓ แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน จังหวัดนนทบุรี ที่มีต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ด้านพนักงานเจ้าหน้าที่ของรัฐ จำแนกตามเพศ ๘๐
- ตารางที่ ๔.๒๔ แสดงการเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน จังหวัดนนทบุรี ที่มีต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ด้านพนักงานเจ้าหน้าที่ของรัฐ จำแนกตามเพศ ๘๑
- ตารางที่ ๔.๒๕ แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน จังหวัดนนทบุรี ที่มีต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ด้านพนักงานเจ้าหน้าที่ของรัฐ จำแนกตามอายุ ๘๑
- ตารางที่ ๔.๒๖ แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน จังหวัดนนทบุรี ที่มีต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ด้านพนักงานเจ้าหน้าที่ของรัฐ จำแนกตามอายุ ๘๒
- ตารางที่ ๔.๒๗ แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน จังหวัดนนทบุรี ที่มีต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ด้านพนักงานเจ้าหน้าที่ของรัฐ จำแนกตามอายุด้วยวิธีการของ เชฟเฟ้ (Scheffé) ๘๒
- ตารางที่ ๔.๒๘ แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน จังหวัดนนทบุรี ที่มีต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ด้านพนักงานเจ้าหน้าที่ของรัฐ จำแนกตามระดับการศึกษา ๘๓
- ตารางที่ ๔.๒๙ แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน จังหวัดนนทบุรี ที่มีต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ด้านพนักงานเจ้าหน้าที่ของรัฐ จำแนกตามระดับการศึกษา ๘๓

- ตารางที่ ๔.๓๐ แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมของสถานีตำรวจนครบาลหนองแขม กรุงเทพมหานคร ด้านด้านการป้องกันในระดับชุมชน จำแนกตามรายได้ต่อเดือนของครอบครัวด้วยวิธีการของ เชฟเฟ้ (Scheffé) ๘๔
- ตารางที่ ๔.๓๑ แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน จังหวัดนนทบุรี ที่มีต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ด้านพนักงานเจ้าหน้าที่ของรัฐ จำแนกตามขนาดของสถานีบริการ ๘๔
- ตารางที่ ๔.๓๒ แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน จังหวัดนนทบุรี ที่มีต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ด้านพนักงานเจ้าหน้าที่ของรัฐ จำแนกตามขนาดของสถานีบริการ ๘๕
- ตารางที่ ๔.๓๓ แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน จังหวัดนนทบุรี ที่มีต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ด้านพนักงานเจ้าหน้าที่ของรัฐ จำแนกตามยอดขายต่อเดือน ๘๕
- ตารางที่ ๔.๓๔ แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน จังหวัดนนทบุรี ที่มีต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ด้านพนักงานเจ้าหน้าที่ของรัฐ จำแนกตามยอดขายต่อเดือน ๘๖
- ตารางที่ ๔.๓๕ แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน จังหวัดนนทบุรี ที่มีต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ด้านระเบียบและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง จำแนกตามเพศ ๘๖
- ตารางที่ ๔.๓๖ แสดงการเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน จังหวัดนนทบุรี ที่มีต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ด้านระเบียบและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง จำแนกตามเพศ ๘๗

ตารางที่ ๔.๓๗ แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน จังหวัดนนทบุรี ที่มีต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ด้านระเบียบและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง จำแนกตามอายุ	๘๗
ตารางที่ ๔.๓๘ แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน จังหวัดนนทบุรี ที่มีต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ด้านระเบียบและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง จำแนกตามอายุ	๘๘
ตารางที่ ๔.๓๙ แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน จังหวัดนนทบุรี ที่มีต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ด้านระเบียบและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง จำแนกตามอายุด้วยวิธีการของ เชฟเฟ่ (Scheffé)	๘๘
ตารางที่ ๔.๔๐ แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน จังหวัดนนทบุรี ที่มีต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ด้านระเบียบและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง จำแนกตามระดับการศึกษา	๘๙
ตารางที่ ๔.๔๑ แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน จังหวัดนนทบุรี ที่มีต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ด้านระเบียบและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง จำแนกตามระดับการศึกษา	๙๐
ตารางที่ ๔.๔๒ แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน จังหวัดนนทบุรี ที่มีต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ด้านระเบียบและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง จำแนกตามขนาดของสถานีบริการ	๙๐
ตารางที่ ๔.๔๓ แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน จังหวัดนนทบุรี ที่มีต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ด้านระเบียบและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง จำแนกตามขนาดของสถานีบริการ	๙๑

- ตารางที่ ๔.๔๔ แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน จังหวัดนนทบุรี ที่มีต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ด้านระเบียบและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง จำแนกตามยอดขายต่อเดือน ๕๑
- ตารางที่ ๔.๔๕ แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน จังหวัดนนทบุรี ที่มีต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ด้านระเบียบและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง จำแนกตามยอดขายต่อเดือน ๕๒
- ตารางที่ ๔.๔๖ แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน จังหวัดนนทบุรี ที่มีต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ด้านระเบียบและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง จำแนกตามอายุด้วยวิธีการของ เชฟเฟ้ (Scheffé) ๕๒
- ตารางที่ ๔.๔๗ แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน จังหวัดนนทบุรี ที่มีต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ด้านประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษี จำแนกตามเพศ ๕๓
- ตารางที่ ๔.๔๘ แสดงการเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน จังหวัดนนทบุรี ที่มีต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ด้านประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษี จำแนกตามเพศ ๕๓
- ตารางที่ ๔.๔๙ แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน จังหวัดนนทบุรี ที่มีต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ด้านประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษี จำแนกตามอายุ ๕๔
- ตารางที่ ๕.๕๐ แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน จังหวัดนนทบุรี ที่มีต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ด้านประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษี จำแนกตามอายุ ๕๔

- ตารางที่ ๔.๕๑ แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน จังหวัดนนทบุรี ที่มีต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ด้านประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษี จำแนกตามอายุด้วยวิธีการของ เชฟเฟ้ (Scheffé) ๕๕
- ตารางที่ ๔.๕๒ แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน จังหวัดนนทบุรี ที่มีต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ด้านประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษี จำแนกตามระดับการศึกษา ๕๕
- ตารางที่ ๔.๕๓ แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน จังหวัดนนทบุรี ที่มีต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ด้านประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษี จำแนกตามระดับการศึกษา ๕๖
- ตารางที่ ๔.๕๔ แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน จังหวัดนนทบุรี ที่มีต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ด้านประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษี จำแนกตามขนาดของสถานีบริการ ๕๖
- ตารางที่ ๔.๕๕ แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน จังหวัดนนทบุรี ที่มีต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ด้านประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษี จำแนกตามขนาดของสถานีบริการ ๕๗
- ตารางที่ ๔.๕๖ แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน จังหวัดนนทบุรี ที่มีต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ด้านประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษี จำแนกตามขนาดของสถานีบริการด้วยวิธีการของ เชฟเฟ้ (Scheffé) ๕๗
- ตารางที่ ๔.๕๗ แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน จังหวัดนนทบุรี ที่มีต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ด้านประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษี จำแนกตามยอดขายต่อเดือน ๕๘

ตารางที่ ๔.๕๘ แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการ สถานีบริการน้ำมัน จังหวัดนนทบุรี ที่มีต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การ บริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ด้านประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษีจำแนกตาม ยอดขายต่อเดือน	๕๕
ตารางที่ ๔.๕๙ แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายระดับความคิดเห็นของผู้ ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน จังหวัดนนทบุรี ที่มีต่อการจัดเก็บภาษี บำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ด้านประสิทธิภาพในการจัดเก็บ ภาษีจำแนกตามยอดขายต่อเดือนด้วยวิธีการของ เชฟเฟ้ (Scheffe)	๕๕
ตารางที่ ๔.๖๐ แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ระดับความคิดเห็น ของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน จังหวัดนนทบุรี ที่มีต่อการจัดเก็บ ภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ด้านประสิทธิภาพในการ จัดเก็บภาษี โดยรวมทั้ง ๔ ด้าน จำแนกตามเพศ	๑๐๐
ตารางที่ ๔.๖๑ แสดงการเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการสถานีบริการ น้ำมัน จังหวัดนนทบุรี ที่มีต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วน จังหวัดนนทบุรี โดยรวมทั้ง ๔ ด้าน จำแนกตามเพศ	๑๐๐
ตารางที่ ๔.๖๒ แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ระดับความคิดเห็น ของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน จังหวัดนนทบุรี ที่มีต่อการจัดเก็บ ภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี โดยรวมทั้ง ๔ ด้าน จำแนก ตามอายุ	๑๐๑
ตารางที่ ๔.๖๓ แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการ สถานีบริการน้ำมัน จังหวัดนนทบุรี ที่มีต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การ บริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี โดยรวมทั้ง ๔ ด้าน จำแนกตามอายุ	๑๐๑
ตารางที่ ๔.๖๔ แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายระดับความคิดเห็นของ ผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน จังหวัดนนทบุรี ที่มีต่อการจัดเก็บภาษี บำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี โดยรวมทั้ง ๔ ด้าน จำแนกตาม อายุด้วยวิธีการของ เชฟเฟ้ (Scheffe)	๑๐๒

- ตารางที่ ๔.๖๕ แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน จังหวัดนนทบุรี ที่มีต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ด้านประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษี จำแนกตามระดับการศึกษา ๑๐๒
- ตารางที่ ๔.๖๖ แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน จังหวัดนนทบุรี ที่มีต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี โดยรวมทั้ง ๔ ด้าน จำแนกตามระดับการศึกษา ๑๐๓
- ตารางที่ ๔.๖๗ แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน จังหวัดนนทบุรี ที่มีต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี โดยรวมทั้ง ๔ ด้าน จำแนกตามระดับการศึกษาด้วยวิธีการของ เชฟเฟ้ (Scheffé) ๑๐๓
- ตารางที่ ๔.๖๘ แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน จังหวัดนนทบุรี ที่มีต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี โดยรวมทั้ง ๔ ด้าน จำแนกตามขนาดของสถานีบริการ ๑๐๔
- ตารางที่ ๔.๖๙ แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน จังหวัดนนทบุรี ที่มีต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี โดยรวมทั้ง ๔ ด้าน จำแนกตามขนาดของสถานีบริการ ๑๐๔
- ตารางที่ ๔.๗๐ แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน จังหวัดนนทบุรี ที่มีต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี โดยรวมทั้ง ๔ ด้าน จำแนกตามขนาดของสถานีบริการด้วยวิธีการของ เชฟเฟ้ (Scheffé) ๑๐๕
- ตารางที่ ๔.๗๑ แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน จังหวัดนนทบุรี ที่มีต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี โดยรวมทั้ง ๔ ด้าน จำแนกตามยอดขายต่อเดือน ๑๐๖

- ตารางที่ ๔.๗๒ แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการ
สถานีบริการน้ำมัน จังหวัดนนทบุรี ที่มีต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การ
บริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี โดยรวมทั้ง ๔ ด้าน จำแนกตามยอดขายต่อ
เดือน ๑๐๖
- ตารางที่ ๔.๗๓ แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายระดับความคิดเห็นของ
ผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน จังหวัดนนทบุรี ที่มีต่อการจัดเก็บภาษี
บำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี โดยรวมทั้ง ๔ ด้าน จำแนกตาม
ยอดขายต่อเดือนด้วยวิธีการของ เชฟเฟ้ (Scheffé) ๑๐๗
- ตารางที่ ๔.๗๔ ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขต่อการจัดเก็บภาษีบำรุง
องค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ๑๐๘

บทที่ ๑

บทนำ

๑.๑ ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

องค์การบริหารส่วนจังหวัด (อบจ.) ถือเป็นรูปแบบการปกครองท้องถิ่นไทยรูปแบบหนึ่ง ที่มีความเป็นมาและวิวัฒนาการการปรับปรุงแก้ไขตลอดมานับตั้งแต่ที่เริ่มจัดตั้งขึ้นมาใน พ.ศ. ๒๔๕๘ และนับแต่มีการประกาศใช้รัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๕๐ องค์การบริหารส่วนจังหวัด ได้ปรับเปลี่ยนรูปแบบอำนาจหน้าที่ไปจากเดิม (ที่มีหน้าที่ในการดำเนินการด้านบริการและพัฒนาพื้นที่ส่วนจังหวัด) โดยเป็นการประสานงานการพัฒนาระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับต่ำกว่าภายในจังหวัดต่อมา พ.ร.บ. กำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ ได้กำหนดอำนาจและหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดในการจัดระบบบริการสาธารณะ ซึ่งมีลักษณะคล้ายคลึงกับหน้าที่ของเทศบาลและองค์การบริหารส่วนตำบล^๑

องค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรีตั้งอยู่ในภาคกลางของประเทศไทย เป็นหนึ่งในห้าของจังหวัดปริมณฑล มีรูปแบบเป็นการปกครองท้องถิ่น มีอำนาจหน้าที่คล้ายคลึงกับ เทศบาล และองค์การบริหารส่วนตำบล องค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี เป็นนิติบุคคล เขตการปกครองจังหวัดนนทบุรี แบ่งเป็น ๖ อำเภอ ๑) อำเภอเมือง ๒) อำเภอปากเกร็ด ๓) อำเภอบางบัวทอง ๔) อำเภอบางกรวย ๕) อำเภอบางใหญ่ และ ๖) อำเภอไทรน้อย

ดังนั้นในด้านยุทธศาสตร์ การหารายได้ของตนเอง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกรูปแบบจำเป็นต้องแสวงหาแนวทางการเพิ่มรายได้ของตนเองให้มากขึ้น เพื่อให้เกิดความเป็นอิสระทางการคลังท้องถิ่น ดังนั้นองค์กรปกครองท้องถิ่นจึงได้คิดค้นแนวทางการพัฒนารายได้ ทั้งในด้านการเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดหารายได้จากแหล่งเดิม และการริเริ่มดำเนินกิจการเพื่อหารายได้ในรูปแบบอื่น ๆ ที่กฎหมายเปิดโอกาสให้มากขึ้น เช่น การทำเทศพาณิชย์ในรูปแบบต่าง ๆ^๒

^๑ โกวิชย์ พวงงาม, การปกครองท้องถิ่นไทยหลักการและมติใหม่ในอนาคต, (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์วิญญูชน, ๒๕๔๓), หน้า ๔๘.

^๒ พันตำรวจเอก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ (พิเศษ) ดร. นิธิ ศรีวัฒนา, การเมืองและการปกครองท้องถิ่น, (กรุงเทพมหานคร : ทศพลการพิมพ์, ๒๕๔๘), หน้า ๑๘๔.

องค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรีจึงได้ตราพระราชบัญญัติ ขึ้น เรียกว่า “ ข้อบัญญัติ องค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี เรื่องการเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๓ ” ข้อ ๔ ให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดมีอำนาจเรียกเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดเรียกเก็บ ข้อ ๕ การเรียกเก็บภาษีและการเสียภาษี ตามข้อ ๔ ให้เป็นไปดังต่อไปนี้ ข้อ ๕.๑ อัตราภาษีที่เรียกเก็บให้เป็นดังนี้ น้ำมันเบนซินและน้ำมันที่คล้ายกัน น้ำมันดีเซลและน้ำมันที่คล้ายกัน อัตราอัตราละ ๔.๕๔ สตางค์ ข้อ ๕.๒ ความรับผิดชอบในอันจะต้องเสียภาษีของสถานค้าปลีก ให้เกิดขึ้นในเวลาที่ได้รับมอบสินค้า เข้าไว้ในสถานค้าปลีก ข้อ ๕.๓ ให้ผู้ค้าปลีกเสียภาษีในเวลาสมควรรับผิดชอบในอันจะต้องเสียภาษีเกิดขึ้น

จากการที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ตราข้อบัญญัตินี้ดังกล่าวจึงนำไปสู่ปัญหาในการดำเนินการ เนื่องด้วยผู้ประกอบการค้าปลีกน้ำมันที่เป็นของเอกชนไม่สามารถปฏิบัติตามข้อบัญญัติดังกล่าวได้ จากข้อบัญญัตินี้ดังกล่าวส่งผลกระทบต่อผู้ประกอบการค้าน้ำมันอย่างเด่นชัด เนื่องด้วยจังหวัดนนทบุรีเป็นเขตปริมณฑลซึ่งมีอาณาเขตติดต่อเชื่อมโยงกับกรุงเทพมหานครในหลายพื้นที่จนประชาชนเองก็แทบจะแยกไม่ออกว่าเป็นเขตกรุงเทพฯ หรือนนทบุรี แต่เนื่องจากกรุงเทพฯ มีรูปแบบการปกครองแบบพิเศษและ ไม่มีการประกาศใช้ข้อบัญญัติในการจัดเก็บภาษีจากสถานประกอบการค้าน้ำมันในกรุงเทพฯ หากผู้ประกอบการค้าน้ำมันในจังหวัดนนทบุรีต้องปฏิบัติตามข้อบัญญัติขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรีแล้วจะทำให้ราคาขายปลีก ณ สถานีบริการน้ำมันในจังหวัดนนทบุรีมีราคาแพงกว่าสถานีบริการน้ำมันในเขตกรุงเทพมหานคร จึงเป็นที่มาของปัญหาในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้

ด้วยเหตุดังกล่าว ทำให้ผู้วิจัยสนใจศึกษาเรื่องความคิดเห็นของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันที่มีต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัด : ศึกษาเฉพาะกรณีผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน จังหวัดนนทบุรี เพื่อนำผลที่ได้จากการวิจัยนี้ไปเสนอแก่ผู้ที่เกี่ยวข้องต่อไป

๑.๒ วัตถุประสงค์ของการวิจัย

๑.๒.๑ เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันที่มีต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี

๑.๒.๒ เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันที่มีต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา ขนาดของสถานีบริการ และยอดขายต่อเดือน

๑.๒.๓ เพื่อรวบรวมข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขที่มีต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี

๑.๓ สมมติฐานของการวิจัย

๑.๓.๑ ผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน ที่มีเพศแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรีแตกต่างกัน

๑.๓.๒ ผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน ผู้มีอายุที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรีแตกต่างกัน

๑.๓.๓ ผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน ที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรีแตกต่างกัน

๑.๓.๔ ผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน ที่มีขนาดของสถานีบริการแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรีแตกต่างกัน

๑.๓.๕ ผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน ที่มียอดขายต่อเดือนแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรีแตกต่างกัน

๑.๔ ขอบเขตของการวิจัย

ในการวิจัยเรื่องนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัยไว้ดังนี้

๑.๔.๑ ขอบเขตด้านประชากร

ได้แก่ ผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน จังหวัดนนทบุรี จำนวนรวมทั้งสิ้น ๑๔๖ ราย

๑.๔.๒ ขอบเขตด้านเนื้อหา

ได้แก่ ความคิดเห็นของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันที่มีต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ใน ๔ ด้าน ได้แก่ ๑) ด้านผู้ประกอบการสถานีน้ำมัน ๒) ด้านพนักงานเจ้าหน้าที่ของรัฐ ๓) ด้านระเบียบและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง และ ๔) ด้านประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษี

๑.๔.๓ ขอบเขตด้านพื้นที่

ได้แก่ สถานีบริการน้ำมัน ที่ตั้งอยู่ในจังหวัดนนทบุรี

๑.๔.๔ ขอบเขตด้านเวลา

ผู้วิจัยได้ใช้เวลาในการศึกษาวิจัยเป็นเวลา ๓ เดือน ภายในปีการศึกษา ๒๕๕๑

๑.๕ ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

๑.๕.๑ ทำให้ทราบความคิดเห็นของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันที่มีต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี

๑.๕.๒ ทำให้ทราบการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันที่มีต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี จำแนกตามตัวแปรอิสระ

๑.๕.๓ ทำให้ทราบข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี

๑.๕.๔ นำผลการวิจัยไปเป็นแนวทางแก้ไขข้อบัญญัติเกี่ยวกับการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรีต่อไป

๑.๖ คำนิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย

ความคิดเห็น หมายถึง ความรู้สึก ความคิด ความเชื่อ ต่อสิ่งแวดล้อมในลักษณะที่ชอบหรือไม่ชอบแสดงออกทางด้านความรู้สึกต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งด้วยการพูดหรือการเขียน โดยอาศัยพื้นฐานความรู้ ประสบการณ์ และสภาพแวดล้อม การแสดงความคิดเห็นนี้อาจได้รับการยอมรับหรือปฏิเสธก็ได้

การจัดเก็บ หมายถึง การเรียกเก็บภาษีจากผู้ประกอบการให้ชำระภาษีให้เป็นไปตามข้อบัญญัติขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี

ข้อบัญญัติท้องถิ่น หมายถึง ทศบัญญัติข้อบังคับตำบล ข้อบังคับเมืองพัทยา ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด ข้อบัญญัติอื่นใดในทำนองเดียวกันที่ออกโดยองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น

ภาษี หมายถึง ภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่เรียกเก็บตามข้อบัญญัติ

สินค้า หมายถึง น้ำมันเบนซินและน้ำมันที่คล้ายกัน น้ำมันดีเซลและน้ำมันที่คล้ายกัน บุหรี่ซิการ์แรด และบุหรี่ยีการ์

สถานค้าปลีก หมายถึง สถานีบริการน้ำมันซึ่งจำหน่ายปลีกน้ำมันเบนซินและน้ำมันที่คล้ายกัน น้ำมันดีเซลและน้ำมันที่คล้ายกัน

พนักงานเจ้าหน้าที่ หมายความว่า นายกองค้การบริหารส่วนจังหวัด รองนายกองค้การ
บริหารส่วนจังหวัด ปลัดกองค้การบริหารส่วนจังหวัด และข้าราชการองค้การบริหารส่วนจังหวัด ซึ่ง
นายกองค้การบริหารส่วนจังหวัดแต่งตั้ง

ผู้ค้าปลีก หมายความว่า เจ้าของ ผู้จัดการหรือบุคคลอื่นซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินของสถาน
ค้าปลีก

องค้การบริหารส่วนจังหวัด หมายความว่า องค้การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี

ภาษีอากรค้างชำระ หมายความว่า ภาษีตามข้อบัญญัตินี้มีได้ยื่นแบบรายการภาษีพร้อมกับ
ชำระภาษีภายในเวลาที่กำหนดตามข้อ ๕.๔ และภาษีที่ชำระไว้ไม่ถูกต้องหรือมีข้อผิดพลาดที่ทำให้
จำนวนภาษีต้องชำระขาดไป

น้ำมันเชื้อเพลิง หมายความว่า น้ำมันปิโตรเลียมดิบ น้ำมันเบนซิน น้ำมันเชื้อเพลิงสำหรับ
เครื่องบิน น้ำมันก๊าด น้ำมันดีเซล น้ำมันเตา น้ำมันหล่อลื่น และให้ความหมายรวมถึงผลิตภัณฑ์
ปิโตรเลียมอื่นที่เป็นของเหลวและใช้เป็นเชื้อเพลิงหรือเป็นสิ่งหล่อลื่นตามที่รัฐมนตรีกำหนดให้เป็น
น้ำมันเชื้อเพลิงโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

สถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง หมายความว่า สถานที่ที่ใช้ในการเก็บน้ำมันเชื้อเพลิง เพื่อ
ให้บริการน้ำมันเชื้อเพลิงแก่ยานพาหนะ และให้ความหมายรวมถึงบริเวณที่กำหนดไว้ในใบอนุญาตให้
เป็นเขตสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิงตลอดจนถึงก่อสร้าง ถัง ท่อ และอุปกรณ์หรือเครื่องมือต่าง ๆ ใน
บริเวณนั้น

ผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน หมายถึง ผู้ค้าน้ำมันตามที่ได้จดทะเบียนเป็นผู้ค้าน้ำมัน
ตามมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติการค้าน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ. ๒๕๔๕

พนักงานเจ้าหน้าที่ของรัฐ หมายถึง เจ้าหน้าที่จัดเก็บภาษีบำรุงองค้การบริหารส่วนจังหวัด
นนทบุรี

ระเบียบและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง หมายถึง พ.ร.บ. องค้การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐
และข้อบัญญัติเกี่ยวกับการเก็บภาษีสถานค้าปลีกน้ำมันสอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักร
ไทย พ.ศ. ๒๕๕๐.

ประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษี หมายถึง การส่งเสริมความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับบทบาท
หน้าที่ ระเบียบกฎหมายให้กับสถานประกอบการอย่างเพียงพอ พ.ศ. ๒๕๔๐ และข้อบัญญัติเกี่ยวกับการ
เก็บภาษีขององค้การบริหารส่วนจังหวัด

เพศ หมายถึง ผู้ประกอบการสถานีน้ำมัน แบ่งออกเป็นเพศหญิง และเพศชาย

อายุ หมายถึง ผู้ประกอบการสถานีน้ำมันที่มีช่วงอายุ ๑) ๒๕ ปีลงมา ๒) ๒๖ - ๓๕ ปี ๓)
๓๖ - ๔๕ ปี และ ๔) ๔๖ ปีขึ้นไป

ระดับการศึกษา หมายถึง การศึกษาของผู้ประกอบการสถานีนํ้ามันแบ่งออกเป็น ๑) มัธยม/
ปวช.ลงมา ๒) อนุปริญญาศึกษา/ปวส.๓) ปริญญาตรี และ ๔) สูงกว่าปริญญาตรีขึ้นไป

ขนาดของสถานีบริการ หมายถึง ปริมาณนํ้ามันที่สามารถเก็บไว้เพื่อจำหน่ายได้ คือ ๑) ไม่
เกิน ๑๐,๐๐๐ ลิตร ๒) ๑๐,๐๐๑ - ๒๐,๐๐๐ ลิตร ๓) ๒๐,๐๐๑ - ๓๐,๐๐๐ ลิตร และ ๔) ๓๐,๐๐๑ ลิตร
ขึ้นไป

ยอดขายต่อเดือน หมายถึง ปริมาณยอดขายต่อเดือนที่จำหน่ายได้ คือ ๑) ไม่เกิน ๑๐,๐๐๐
ลิตร ๒) ๑๐,๐๐๑ - ๒๐,๐๐๐ ลิตร ๓) ๒๐,๐๐๑ - ๓๐,๐๐๐ ลิตร และ ๔) ๓๐,๐๐๑ ลิตรขึ้นไป

บทที่ ๒

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง “ความคิดเห็นของผู้ประกอบการที่มีต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัด : ศึกษาเฉพาะกรณีผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันจังหวัดนนทบุรี” นี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดทฤษฎีต่าง ๆ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

๒.๑ แนวคิดเกี่ยวกับความคิดเห็น

๒.๒ แนวคิดเกี่ยวกับการให้บริการ

๒.๓ แนวคิดเกี่ยวกับภาษีอากร

๒.๔ ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรีเรื่อง การเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัด (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘

๒.๕ องค์การบริหารส่วนจังหวัด

๒.๖ สภาพพื้นที่ศึกษา

๒.๗ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

๒.๘ สรุปกรอบแนวคิด

๒.๑ แนวคิดเกี่ยวกับความคิดเห็น

๒.๑.๑ ความหมายของความคิดเห็น

นักวิชาการได้ให้ความหมายของความคิดเห็นไว้ดังนี้

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๔๒ ได้ให้ความหมายของความคิดเห็นไว้ว่า สิ่งที่เราทราบดีในใจ ความรู้ที่เกิดขึ้นภายในใจ ก่อให้เกิดการแสวงหาความรู้ต่อไป เช่น เครื่องบินเกิดขึ้นได้เพราะความคิดของมนุษย์; สติปัญญาที่จะทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งอย่างถูกต้องและสมควร เช่น คนทำลายของสาธารณะเป็นพวกไม่มีความคิด^๑

^๑ราชบัณฑิตยสถาน, พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๔๒, (กรุงเทพมหานคร : บริษัท นานมีบุ๊คส์พับลิชั่นส์ จำกัด, ๒๕๒๖), หน้า ๒๓๑.

ตามพจนานุกรม Webster ได้ให้ความหมายของความคิดเห็นไว้ว่า เป็นความเชื่อที่ไม่ตั้งอยู่บนความแน่นอน หรือความรู้ที่แท้จริงแต่ตั้งอยู่ที่จิตใจความคิดเห็น และการลงความคิดเห็นของแต่ละบุคคลที่ว่าจะน่าจะเป็นจริง หรือน่าจะตรงตามที่คิดไว้^๒

กูด คาร์เตอร์ วี (Good. Cater V.) ได้ให้ความหมายไว้ในพจนานุกรมทางการศึกษาว่า ความคิดเห็น หมายถึง ความนึกคิด ความรู้สึกประทับใจ ความเชื่อ การตัดสินใจ เกี่ยวกับสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งไม่อาจบอกได้ว่าเป็นการถูกต้องหรือไม่^๓

นันแนลตี (Nunnally) ได้ให้ความเห็นว่า ทั้งความคิดเห็นและทัศนคตินั้นเป็นเรื่องของการแสดงออกทางความคิดเห็นในด้านที่เกี่ยวกับตัวเราและความคิดเห็นนั้นยังจะใช้ในเรื่องเกี่ยวกับการลงความเห็น (Judgement) และความรู้ (Knowledge) ในขณะที่ทัศนคตินั้นใช้กันมากในเรื่องที่เกี่ยวกับความรู้สึก (Feeling) ความสามารถ (Preference) และสรุปได้ว่าเรามักใช้คำว่าความคิดเห็นมากกว่าทัศนคติ^๔

ฮิลการ์ด (Hilgard) ได้ให้ความหมายของความคิดเห็นไว้ว่า เป็นการพิจารณาตัดสินใจ หรือนำความเชื่อที่นำไปสู่การคาดคะเน หรือการแปลผลในพฤติกรรมหรือเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น^๕

เฮอร์นบี้ แอทเทนบี้ และเวคฟิลด์ (Hermby, Gatenby and Wakefield) ได้ให้ความหมายของความคิดเห็นว่า เป็นความเชื่อหรือการลงความเห็นที่ไม่ได้เป็นความรู้อันแท้จริงหรือคือความเห็นในบางอย่างที่น่าจะเป็นจริงได้^๖

^๒ Webster, Webster' New York Dictionary, อ้างใน สวัสดิ์ นาสมฝัน, "ความคิดเห็นของผู้ต้องขังที่มีต่อการปฏิบัติงานจำเนกลักษณะผู้ต้องขังเรือนจำกลางขอนแก่น", สารนิพนธ์ศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย), ๒๕๕๐, หน้า ๖.

^๓ กาบแก้ว เปี่ยมมกุฏ, "ความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการของสำนักปลัดเทศบาลตำบลเมืองสรวง อำเภอเมืองสรวง จังหวัดร้อยเอ็ด", สารนิพนธ์ศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย), ๒๕๕๐, หน้า ๕.

^๔ พนรัตน์ พ่วงบุญปลูก, "ความคิดเห็นของประชาชนต่อการจัดการขยะมูลฝอยในเขตเทศบาลตำบลแสนสุข อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี", วิทยานิพนธ์ปริญญาโทศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหิดล), ๒๕๔๒, หน้า ๑๐.

^๕ เรื่องเดียวกัน.

^๖ เรื่องเดียวกัน.

อิงเกล และสเนลโกรฟ (Engel & Snellgrove) ได้ให้ความหมายของความคิดเห็นไว้ว่า เป็นการแสดงออกทางด้านเจตคติที่ออกมาเป็นคำพูด เป็นการสรุปโดยลงความเห็น โดยอาศัยพื้นฐานความรู้ที่มีอยู่เดิม^๖

โคลาซา (Koiasa) ได้ให้ความหมายของความคิดเห็นไว้ว่า เป็นการแสดงออกของแต่ละบุคคล ในอันที่จะพิจารณาถึงข้อเท็จจริงอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือเป็นการประเมินผลสิ่งใดสิ่งหนึ่งจากกรณี สิ่งแวดล้อม (Circumstance) หรือความคิดเห็นเป็นการตอบสนองสิ่งเร้าที่ได้รับอิทธิพลจากความโน้มเอียง (predisposition) ซึ่งเรียกว่า โครงสร้างทัศนคติ (Attitude Structuer) ดังนั้น ทัศนคติจึงเป็นพื้นฐานของความคิดเห็นและมีอิทธิพลต่อการแสดงออก ส่วนทัศนคตินั้นคือ ความโน้มเอียงในการแสดงออกของบุคคลต่อบุคคลอื่น สถานที่สภาพแวดล้อม ไม่ว่าจะเป็นในทางบวกหรือทางลบ^๗

โคเลสนิค (Kolesnik) ได้ให้ความหมายของความคิดเห็นไว้ว่าเป็นการแปลความหมาย (Interpretation) หรือลงความคิดเห็นที่เกิดจากข้อเท็จจริง ซึ่งแต่ละบุคคลคิดว่าถูกต้องแต่คนอื่น ๆ อาจไม่เห็นด้วยทุกคนก็ได้ ความเห็นที่ไม่ลึกซึ้ง และเป็นความคิดเห็นเฉพาะอย่างและมีอยู่เป็นเวลานานสั้นเรียกว่า Opinion เป็นความคิดเห็นประเภทหนึ่งที่ไม่ตั้งอยู่บนรากฐานของพยาน หลักฐานที่ไม่พอแก่การพิสูจน์ มีความรู้แห่งอารมณ์น้อย และเกิดขึ้นได้อย่างง่ายแต่สลายตัวเร็ว^๘

เบสท์ (Best) ได้ให้ความหมายของความคิดเห็นไว้ว่า เป็นการแสดงทางด้านความเชื่อและความรู้สึกของแต่ละบุคคล โดยการพูด^๙

ดันแคน (Duncan) ได้ให้ความหมายของความคิดเห็นไว้ว่าเป็นความเชื่อหรือการพิจารณาตัดสิน โดยบุคคล ซึ่งอาจจะไม่เป็นที่ยอมรับในแต่ละช่วงเวลา ความคิดเห็นนี้ไม่สามารถที่จะทดสอบความรู้และความจริงของความเชื่อมั่นของบุคคลได้ และต้องยอมรับว่าประชาชนโดยทั่วไปนั้น อาจมีความคิดเห็นแตกต่างกันไป^{๑๐}

ประภาพีญ สุวรรณ ได้ให้ความหมายของความคิดเห็นไว้ว่า เป็นการแสดงออกด้านทัศนคติอย่างหนึ่ง แต่การแสดงความคิดเห็นนั้นมักจะมีอารมณ์เป็นส่วนประกอบ และเป็นส่วนที่พร้อมที่จะมีปฏิกิริยาอย่างยิ่งต่อสถานการณ์ภายนอก^{๑๑}

^๖ เรื่องเดียวกัน.

^๗ เรื่องเดียวกัน.

^๘ เรื่องเดียวกัน.

^๙ เรื่องเดียวกัน.

^{๑๐} เรื่องเดียวกัน.

^{๑๑} เรื่องเดียวกัน, หน้า ๔๐.

พัชนี วรกวิน ได้ให้ความหมายของความคิดเห็นไว้ว่า เป็นส่วนหนึ่งของทัศนคติ ซึ่งเป็นความรู้สึก ความคิด ความเชื่อ ต่อสิ่งแวดล้อมในลักษณะที่ชอบ หรือไม่ชอบ^{๑๓}

เรื่องเวทย์ แสงรัตนา ได้ให้ความหมายของความคิดเห็นไว้ว่า เป็นการแสดงออกทางด้านความรู้สึกต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งด้วยการพูดหรือการเขียน โดยอาศัยพื้นฐานความรู้ ประสบการณ์ และสภาพแวดล้อม การแสดงความคิดเห็นนี้อาจได้รับการยอมรับหรือปฏิเสธจากคนอื่นก็ได้^{๑๔}

สุชา จันทร์เอม ได้ให้ความหมายของความคิดเห็นไว้ว่า เป็นความรู้สึกของบุคคลแต่เป็นลักษณะที่ไม่ลึกซึ้งเท่ากับทัศนคติ คนเราจะมีความคิดเห็นที่แตกต่างกันความคิดเห็นจะเป็นส่วนหนึ่งของทัศนคติ^{๑๕}

สุโท เจริญสุข ได้ให้ความหมายของความคิดเห็นไว้ว่า เป็นสภาพความรู้สึกทางด้านจิตใจที่เกิดจากประสบการณ์ และการเรียนรู้ของบุคคล เป็นผลให้บุคคลมีความคิดต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งในลักษณะที่ชอบ ไม่ชอบ หรือเฉย ๆ^{๑๖}

จากความหมายดังกล่าวจึงสรุปได้ว่า ความคิดเห็น เป็นการแสดงออกทางด้านความรู้สึกนึกคิด ความเชื่อ และการตัดสินใจในการพิจารณาต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรือประเด็นใดประเด็นหนึ่งโดยอาศัยพื้นฐานความรู้ การรับรู้ประสบการณ์ และสภาพแวดล้อมเป็นส่วนช่วยในการแสดงความคิดเห็น ซึ่งความคิดเห็นของแต่ละบุคคล อาจเป็นที่ยอมรับหรือปฏิเสธจากบุคคลอื่น ๆ ก็ได้

๒.๑.๒ ประเภทความคิดเห็น

สุรางค์ และคณะ ได้แบ่งประเภทความคิดเห็นออกเป็น ๒ ประเภท คือ

๑) การคิดโดยไม่มีจุดหมาย (undirected thinking) หรือเรียกว่า ความคิดแบบเชื่อมโยง เป็นการคิดที่ไม่มีจุดหมาย เป็นอิสระจากการถูกกำหนดด้วยเงื่อนไขภายนอก

๒) การคิดอย่างมีจุดมุ่งหมาย (the goal-directed thinking) เป็นการคิดที่เกิดขึ้นเมื่อเราต้องการหาคำตอบ หรือหาวิธีทางที่สมเหตุสมผลในการแก้ปัญหา การคิดชนิดนี้มีเป้าหมายที่ชัดเจน

^{๑๓} เรื่องเดียวกัน, หน้า ๔๑.

^{๑๔} ทิวา บุญดำเนิน, “ความคิดเห็นของสมาชิกสภาจังหวัด สมาชิกสภาเทศบาล และกรรมการสุขาภิบาลต่อปัญหา และอุปสรรคในการจัดการขยะมูลฝอย ในเขตจังหวัดนครปฐม”, วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหิดล), ๒๕๓๕, หน้า ๒๐.

^{๑๕} เรื่องเดียวกัน.

^{๑๖} เรื่องเดียวกัน.

ความคิดเห็นของบุคคลมีองค์ประกอบพื้นฐาน ๓ ประการ ได้แก่ ประการแรกเป็นความรู้ความเข้าใจ (cognition) ได้แก่ การเรียนรู้จากประสาทสัมผัสทั้ง ๕ คือ ตา หู จมูก ลิ้น และกาย สำหรับหูและตาเป็นส่วนประกอบทางร่างกายที่ทำให้เกิดทัศนคติมากที่สุด จากการได้เห็น ได้ยิน แล้วสร้างสมเป็นเรื่องราวต่าง ๆ เข้าสู่สมอง โดยสมองเป็นส่วนกำหนดความคิดแยกแยะเหตุผลออกมาเป็นความรู้สึกที่เกิดขึ้นทั้งทางบวกและทางลบ ประการที่ ๒ เป็นความรู้สึก (affection) ที่แสดงออกมาเอง เพื่อบ่งบอกถึงความรัก ความโกรธ หรือความเกลียดชังต่าง ๆ และประการที่ ๓ เป็นพฤติกรรม (behavior) เป็นการแสดงออกต่าง ๆ ที่สามารถสังเกตได้^{๑๑}

การศึกษาความคิดเห็นนั้นเป็นการศึกษาด้านจิตวิทยาที่อยู่ภายในตัวบุคคล ซึ่งแสดงออกมาโดยการพูด การเขียน ซึ่งมนุษย์นั้นจะมีปฏิกิริยาตอบสนองต่อสิ่งต่าง ๆ ที่เป็นอุปสรรค โดยคิดหาเหตุผลว่าควรจะทำอย่างไร ในการปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์และสิ่งแวดล้อม ข้อมูลจากการสำรวจความคิดเห็นของกลุ่มบุคคลจะใช้เป็นประโยชน์ต่อการวางแผน การกำหนดนโยบายหรือปรับปรุง แก้ไขในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับบุคคลเป้าหมาย

๒.๑.๓ วิธีการวัดความคิดเห็น

พจนมัตย์ วิชัยยา กล่าวว่าในการวัดความคิดเห็นของบุคคลสามารถกระทำได้หลายวิธี วิธีที่ใช้กันโดยทั่วไปคือการตอบแบบสอบถามและการสัมภาษณ์ ซึ่งได้เสนอแนะว่า วิธีที่ง่ายที่สุดในการที่จะบอกถึงความคิดเห็น ก็คือการแสดงให้เห็นถึงจำนวนร้อยละของคำตอบในแต่ละข้อมูล เพราะจะทำให้เห็นว่าความคิดเห็นจะออกมาในลักษณะเช่นไร และจะสามารถทำตามข้อคิดเห็นเหล่านั้นได้^{๑๒}

ร้อยตำรวจตรีหญิง บุญชนก คู่มารมี ความคิดเห็นเป็นลักษณะของแต่ละบุคคล การวัดความเห็นจะวัดจากแรงจูงใจ การรับรู้ ซึ่งก็มีข้อแตกต่างกันไปตามประสบการณ์และปัจจัยอื่น ๆ การวัดความคิดเห็นตาม แบ่งออกได้เป็น ๔ วิธี ดังนี้

^{๑๑}พจมา พิชิตปัจจา, “ความพยายามในการจัดเก็บภาษีขององค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่”, วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่), ๒๕๔๓, หน้า ๑๖.

^{๑๒}พจนมัตย์ วิชัยยา, “ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองป่าครั่ง อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่”, วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่), ๒๕๔๕, หน้า ๒๐.

๑) การฉายภาพ (projective technique) เป็นการวัด โดยการสร้างจินตนาการจากภาพ โดยใช้ภาพเป็นตัวกระตุ้นให้บุคคลแสดงความคิดเห็นออกมาและสามารถพิจารณาได้ว่าบุคคลมีความคิดเห็นหรือมีความรู้สึกอย่างไรต่อภาพที่เห็น ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับประสบการณ์ที่รับมาเป็นสำคัญ

๒) การสัมภาษณ์ (interview) เป็นการซักถามบุคคล ช่วยให้ได้ข้อมูลที่ขยายครอบคลุมทั้งในอดีต ปัจจุบัน และอนาคต

๓) การตอบแบบสอบถาม (questionnaire) เป็นวิธีการวัดความคิดเห็นที่สิ้นเปลืองเวลา และเงินทุนน้อยกว่าวิธีอื่น ๆ โดยส่งแบบสอบถามไปยังกลุ่มที่ต้องการศึกษาให้ตอบกลับมา แต่มีข้อจำกัดอยู่ว่า ผู้ที่ถูกตอบต้องอ่านออกและเขียนได้

๔) การให้เล่าความรู้สึก (self-report) เป็นการวัด โดยการให้บุคคลเล่าความรู้สึกที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งออกมา ซึ่งผู้เล่าจะบรรยายความรู้สึกนึกคิดตามประสบการณ์และความสามารถออกมา

การวัดความคิดเห็นทั่วไปต้องมีส่วนประกอบ ๓ อย่าง คือ บุคคลที่จะถูกวัด สิ่งเร้า และมีการตอบสนอง ซึ่งจะออกมาในระดับสูงต่ำมากน้อย วิธีวัดความคิดเห็นนั้น โดยมากใช้การตอบแบบสอบถาม และการสัมภาษณ์โดยให้ผู้ที่จะตอบคำถามเลือกแบบสอบถาม การใช้แบบสอบถามสำหรับวัดความคิดเห็นจะต้องระบุให้ตอบว่า เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยกับข้อความที่กำหนดให้^{๑๕}

พรเพ็ญ เพชรสุทธิ ได้กล่าวว่าการสร้างมาตรวัดความคิดเห็น ซึ่งเป็นที่นิยมใช้กันอย่างแพร่หลายมี ๔ วิธี คือ

๑) Thurstone's Method เป็นวิธีสร้างมาตรวัดออกเป็นปริมาณแล้วเปรียบเทียบความคิดเห็นเป็นช่วง scale ที่มีช่วงเท่ากัน

๒) Guttman's Scale เป็นวิธีวัดความคิดเห็นแล้วจัดอันดับสูง-ต่ำ แล้วเปรียบเทียบกัน

๓) Semantic Differential Scale เป็นวิธีการวัดความคิดเห็นโดยอาศัยคำคุณศัพท์ที่มีความหมายตรงกันข้าม เช่น ดี-เลว สูง-ต่ำ อ้วน-ผอม ฯลฯ

๔) Likert's Method เป็นวิธีการสร้างมาตรวัดทัศนคติและความคิดเห็นที่นิยมใช้กันอย่างแพร่หลาย เพราะเป็นวิธีสร้างมาตรวัดที่ง่าย ประหยัดเวลา ผู้ตอบสามารถแสดงทัศนคติในทางชื่นชอบหรือไม่ชอบ โดยจัดอันดับความชื่นชอบหรือไม่ชอบ ซึ่งอาจมีคำตอบให้เลือก ๕ คำตอบ และให้คะแนน ๕,๔,๓,๒,๑ หรือ +๒,+๑,๐,-๑,-๒ ตามลำดับ^{๑๖}

^{๑๕} พงมา พิชิตปัจจา, “ความพยายามในการจัดเก็บภาษีขององค์การบริหารส่วนจังหวัด เชียงใหม่”, วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, อ่างแล้ว, หน้า ๒๒.

^{๑๖} เรืองเดียวกัน.

การสร้างมาตรวัดความคิดเห็น ซึ่งเป็นที่นิยมใช้กันอย่างแพร่หลาย นิยมสร้างตามแนวของ Likert's Scale Method ซึ่งแบ่งน้ำหนักความคิดเห็นเป็น ๕ ระดับ ได้แก่ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ส่วนการให้คะแนนขึ้นอยู่กับใจความว่าจะเป็น ปฏิฐาน หรือบวก หรือปฏิเสธ หรือลบ^{๒๐}

๒.๑.๔ ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความคิดเห็น

ฟอสเตอร์ (Foster) ได้กล่าวเกี่ยวกับความคิดเห็นว่ามีมูลเหตุ ๒ ประการ คือ

๑) ประสบการณ์ที่บุคคล มีต่อสิ่งของ บุคคล หมู่คณะ เรื่องราวต่าง ๆ หรือสถานการณ์ ความคิดเห็นที่เกิดขึ้นในตัวบุคคลจากการได้พบเห็น ความคุ้นเคยอาจถือได้ว่าเป็นประสบการณ์ตรง จากการ ได้ยิน ได้ฟัง ได้เห็นรูปถ่าย หรืออ่านจากหนังสือ โดยไม่ได้พบเห็นของจริง ถือว่าเป็น ประสบการณ์ทางอ้อม

๒) ระบบค่านิยม และการตัดสินใจค่านิยม เนื่องมาจากกลุ่มชนแต่ละกลุ่มมีค่านิยมและการตัดสินใจค่านิยมไม่เหมือนกัน คนแต่ละกลุ่มจึงมีความคิดเห็นในสิ่งต่าง ๆ แตกต่างกัน^{๒๑}

ออสแคมป์ (Oskamp) ได้กล่าวถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเกิดความคิดเห็นดังนี้ คือ

๑) ปัจจัยทางพันธุกรรมและสรีระ คือ อวัยวะต่าง ๆ ของบุคคลที่ใช้รับรู้ความคิดปกติของ อวัยวะ ความบกพร่องของอวัยวะสัมผัสซึ่งมีต่อความคิดเห็นไม่ดีต่อบุคคลภายนอก

๒) ประสบการณ์โดยตรงจากบุคคล คือ บุคคลได้ประสบกับเหตุการณ์ด้วยตนเอง การกระทำด้วยตนเอง หรือได้พบเห็น ทำให้บุคคลมีความพึงใจและเกิดความคิดต่อประสบการณ์เหล่านั้นต่างกัน

๓) อิทธิพลของผู้ปกครอง คือ เมื่อเป็นเด็ก ผู้ปกครองจะเป็นผู้ที่อยู่ใกล้ชิดและให้ข้อมูลแก่เด็กได้มาก ซึ่งจะมีต่อพฤติกรรมและความคิดเห็นของเด็กด้วย

๔) ทักษะคิดและความคิดเห็นของกลุ่ม คือ เมื่อบุคคลเจริญเติบโตย่อมจะต้องมีกลุ่มและสังคม ดังนั้นความคิดเห็นของกลุ่มเพื่อน กลุ่มอ้างอิง หรือการอบรมสั่งสอนของโรงเรียน หน่วยงานที่มีความคิดเห็นเหมือนหรือแตกต่างกัน ย่อมจะมีผลต่อความคิดเห็นของบุคคลด้วย

^{๒๐} เรื่องเดียวกัน.

^{๒๑} ดิน ปรัชญพฤทธิ, ทฤษฎีองค์การ, (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิชย์, ๒๕๓๘), หน้า ๔๕.

๕) สื่อมวลชน คือ สื่อต่าง ๆ ที่เข้ามามีบทบาทในชีวิตประจำวันของคนเรา ดังนั้นสื่อเหล่านี้ซึ่งได้แก่ วิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ นิตยสาร จึงเป็นปัจจัยอันหนึ่งที่มีผลต่อความคิดเห็นของบุคคล^{๒๓}

ชาติชาย โทณูสินธติ ได้เสนอว่า สิ่งที่มีอิทธิพลที่ทำให้ความคิดเห็นแตกต่างกันประกอบด้วย

๑) การอบรมของครอบครัว อิทธิพลของครอบครัวมีมากกว่าปัจจัยอื่น ๆ เพราะครอบครัวเป็นสถาบันสังคมแห่งแรกของบุคคล

๒) กลุ่มและสังคมที่เกี่ยวข้อง บุคคลเมื่ออยู่ในกลุ่มใดหรือสังคมใด ก็จะมีความคิดเห็นไปในทางเดียวกันกับกลุ่มและสังคมนั้น ๆ กลุ่มเป็นส่วนผลักดันให้บุคคลมีการเรียนรู้โดยตรง

๓) วัฒนธรรมประเพณี บุคคลเมื่อได้รับอิทธิพลจากวัฒนธรรมและประเพณีใด ย่อมไปปฏิบัติไปตามวัฒนธรรมและประเพณีนั้น ๆ และมักจะมีความคิดเห็นต่อวัฒนธรรมและประเพณีของคนไปในทางที่ดี

๔) การศึกษา ระดับการศึกษามีอิทธิพลมากต่อการแสดงความคิดเห็น เพราะเป็นการจัดประสบการณ์ให้กับบุคคล

๕) สื่อมวลชน ได้แก่ หนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ เป็นต้น สิ่งเหล่านี้มีอิทธิพลมากต่อการเปลี่ยนแปลงความคิดเห็นของบุคคล เพราะว่าจะเป็นผู้ในการสร้างความคิดทั้งด้านบวกและด้านลบได้^{๒๔}

สรุปได้ว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความคิดเห็นนั้นมาจากอิทธิพลหลายด้าน แต่ปัจจัยที่มีอิทธิพลมากที่สุดคือปัจจัยที่มาจากสื่อมวลชน แต่ทั้งนี้สื่อก็เชื่อว่าจะต้องทุกเรื่อง เราจึงต้องใช้ประสบการณ์หลายด้านมาเป็นองค์ประกอบในการวิเคราะห์

๒.๑.๕ การวัดความคิดเห็น

การวัดความคิดเห็นโดยทั่ว ๆ ไป มีส่วนประกอบ ๓ ประการ คือ บุคคลที่จะถูกวัด สิ่งเร้า และการตอบสนอง ซึ่งจะออกมาเป็นระดับสูง-ต่ำ มาก-น้อย วิธีวัดความคิดเห็นนั้น โดยมากจะใช้การตอบแบบสอบถาม และการสัมภาษณ์ โดยให้ผู้ที่ตอบคำถาม เลือกรูปแบบสอบถาม^{๒๕}

^{๒๓} เรื่องเดียวกัน.

^{๒๔} ชาญชัย เทียนไทย, จิตวิทยาการศึกษา, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, ๒๕๔๑), หน้า ๑๐.

^{๒๕} จิตตินันท์ เดชะคุปต์, “ความคิดเห็นของผู้ปกครองเกี่ยวกับการจัดบริการสถานรับเลี้ยงเด็กในเขตกรุงเทพมหานคร ความต้องการ รูปแบบ และคุณภาพ”, รายงานการวิจัย, (กรุงเทพมหานคร : โครงการจัดพิมพ์คบไฟ), ๒๕๔๐, หน้า ๑๔.

เบสท์ (Best) ได้เสนอแนะว่า วิธีที่ง่ายที่สุดในการที่จะบอกถึงความคิดเห็นก็คือการแสดงให้เห็นถึงจำนวนร้อยละของคำตอบในแต่ละข้อความ เพราะจะทำให้เห็น ความคิดเห็นจะออกมาในลักษณะเช่นไร และจะสามารถทำตามข้อคิดเห็นเหล่านั้นได้หรือไม่ ความคิดเห็นที่วัดออกมาได้นั้น จะทำให้ผู้บริหารเห็นสมควรหรือไม่เห็นสมควร ในอันที่จะดำเนินตามนโยบายหรือลัทธิไป^{๒๖}

มอร์แกน และคิง (Morgan & Kink) ได้เสนอแนะว่า การที่จะให้ใครแสดงความคิดเห็น ควรถามกันต่อหน้า (Face to Face) ดีกว่าที่จะให้เขาต้องมาอ่านข้อความหรือเขียนข้อความ ซึ่งแสดงว่าทั้งสองคนเห็นว่าการสัมภาษณ์หรือการสอบถาม จะดีกว่าการตอบแบบสอบถามและถ้าใช้แบบสอบถามสำหรับวัดความคิดเห็น จะต้องระบุให้ผู้ตอบ ตอบว่าเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยกับข้อความที่กำหนด

การใช้แบบสอบถามสำหรับวัดความคิดเห็น จะต้องระบุให้ผู้ตอบ ตอบว่าเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย กับข้อความที่กำหนดให้ แบบสอบถามประเภทนี้นิยมสร้างตามแนวของลิเคอร์ทซึ่งแบ่งน้ำหนักความคิดเห็นเป็น ๕ ระดับ ได้แก่ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ส่วนการให้คะแนนขึ้นอยู่กับใจความว่าจะเป็นปฏิฐานหรือนิเสธ^{๒๗}

๒.๒ แนวคิดเกี่ยวกับการให้บริการ

๒.๒.๑ ความหมายของการให้บริการ

นักวิชาการหลายคนได้ให้ความหมายของการให้บริการ ไว้ดังนี้

กุลชน ธนาพงศธร ให้ความหมายของการให้บริการว่า “เป็นการบริการฐานะที่เป็นหน้าที่ของหน่วยงานที่มีอำนาจ กระทำเพื่อตอบสนองต่อความต้องการเพื่อให้เกิดความพอใจ จากความหมายนี้เป็นการพิจารณาการให้บริการว่าประกอบด้วย ผู้ให้บริการ (Provider) และผู้รับบริการ (Recipients)”^{๒๘}

^{๒๖}พนารัตน์ พ่วงบุญปลูก, “ความคิดเห็นของประชาชนต่อการจัดการขยะมูลฝอยในเขตเทศบาลตำบลแสนสุข อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี”, วิทยานิพนธ์ปริญญาโทศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต, อ่างแล้ว, หน้า ๑๔.

^{๒๗}สมนารี คุณปลื้ม, “ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการดำเนินงานของเทศบาลตำบลแสนสุข จังหวัดชลบุรี”, วิทยานิพนธ์การบริหารองค์การมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยบูรพา), ๒๕๕๒, หน้า ๓๔.

^{๒๘}กุลชน ธนาพงศธร, เอกสารการสอนชุดวิชาการบริหารงานบุคคล, (นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราชา, ๒๕๓๕), หน้า ๓๒.

เจษฎา จันทวรานันท์ ให้ความหมายของการให้บริการว่า “กิจการที่อยู่ในความอำนาจการหรืออยู่ในความควบคุมของฝ่ายปกครองที่จัดทำขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสนองความต้องการส่วนรวมของประชาชน”^{๒๕}

นันทวัฒน์ บรมานันท์ ให้ความหมายของการให้บริการว่า “องค์กรที่มีขึ้นเพื่อสนองความต้องการส่วนรวมของประชาชนหรือทำให้เกิดความสะดวกสบายในการอยู่ร่วมกันในชุมชน เช่น องค์การรถไฟ องค์การแก๊ส ฯลฯ โดยมุ่งเน้นถึงภารกิจของฝ่ายปกครองที่จะต้องดำเนินการในฐานะรัฐสวัสดิการ (Welfare State) และการให้บริการมักจะแตกต่างกันไปตามลักษณะของงานที่องค์กรนั้นรับผิดชอบ โดยมีกฎหมายรองรับเพื่อประโยชน์ของมหาชน”^{๒๖}

ประยูร กาญจนดุล ให้ความหมายของการให้บริการว่า “กิจการที่อยู่ในความอำนาจการหรืออยู่ในความควบคุมของฝ่ายปกครองที่จัดทำขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสนองความต้องการของส่วนรวมของประชาชน”^{๒๗}

สรุปได้ว่า การให้บริการ หมายถึง การตอบสนองความต้องการของส่วนรวม ซึ่งอาจเป็นองค์กรของรัฐหรือเอกชนก็ได้ที่ เป็นผู้ทำหน้าที่สนองความต้องการ โดยคำนึงถึงประโยชน์ส่วนรวมเป็นหลักสำคัญ

^{๒๕}เจษฎา จันทวรานันท์, “การสำรวจความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเสถียร จังหวัดจันทบุรี”, วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยบูรพา), ๒๕๔๖, หน้า ๗.

^{๒๖}นันทวัฒน์ บรมานันท์, หลักกฎหมายปกครองเกี่ยวกับการบริการสาธารณะ, พิมพ์ครั้งที่ ๓, (กรุงเทพมหานคร : วิญญูชน, ๒๕๔๗), หน้า ๑๖๑.

^{๒๗}ประยูร กาญจนดุล, กฎหมายปกครอง, (กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, ๒๕๕๑), หน้า ๑๐.

๒.๒.๒ หลักการของการให้บริการ

การให้บริการ” อาจกล่าวได้ว่า เป็นหน้าที่สำคัญในการบริหารงาน โดยเฉพาะในลักษณะงานที่ต้องมีการติดต่อสัมพันธ์กับประชาชน หรือลูกค้าโดยตรง โดยหน่วยงานและเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการมีหน้าที่ในการส่งต่อการบริการ (Deliver of Services) ให้แก่ ผู้รับบริการ ซึ่งมีนักวิชาการหลายท่านได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับการให้บริการ ที่จะขอนำมากล่าวในที่นี้ ได้แก่

กบแก้ว เปี่ยมมหกุล ได้กล่าวถึงหลักการการให้บริการที่ดี ไว้ดังนี้

- ๑) ให้บริการสอดคล้องกับความต้องการของผู้มารับบริการ
- ๒) ให้บริการได้อย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ
- ๓) ให้บริการอย่างเสมอภาค ยุติธรรม
- ๔) ให้บริการด้วยความประหยัด
- ๕) ให้บริการอย่างสะดวก^{๑๒}

คุณธน ธนาพงศธร ได้ชี้ให้เห็นถึงหลักการของการให้บริการที่สำคัญ มี ๕ ประการ คือ

๑) หลักความสอดคล้องกับความต้องการของบุคคลเป็นส่วนใหญ่ กล่าวคือ ประโยชน์และบริการที่องค์กรจัดให้ นั้น จะต้องตอบสนองความต้องการของคนส่วนใหญ่หรือทั้งหมดมิใช่บางคนหรือบางกลุ่ม มิฉะนั้นจะไม่ได้ประโยชน์สูงสุดในการอำนวยประโยชน์และบริการ แล้วไม่คุ้มค่ากับการดำเนินงานนั้น ๆ ด้วย

๒) หลักความสม่ำเสมอ กล่าวคือ การให้บริการต้องต่อเนื่องสม่ำเสมอมิใช่ทำ ๆ หยุด ๆ ตามความพอใจของผู้ให้บริการหรือผู้ปฏิบัติงาน

๓) หลักการความเสมอภาค กล่าวคือ การบริการที่จัดนั้นจะต้องให้ผู้รับบริการอย่างเสมอหน้าและเท่าเทียมกัน ไม่มีการให้สิทธิพิเศษแก่บุคคล หรือกลุ่มใดในลักษณะต่างจากกลุ่มคนอื่น ๆ อย่างเห็นได้ชัด

๔) หลักความประหยัด กล่าวคือ ค่าใช้จ่ายที่ต้องใช้ในการให้บริการจะต้องไม่มากจนเกินกว่าผลที่จะได้รับ

^{๑๒} กบแก้ว เปี่ยมมหกุล, “ความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการของสำนักปลัดเทศบาลตำบลเมืองสรวง อำเภอเมืองสรวง จังหวัดร้อยเอ็ด”, สารนิพนธ์ศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต, อ่างแล้ว, หน้า ๒๗.

๕) หลักความสะดวก กล่าวคือ การบริการที่จัดให้แก่ผู้รับบริการจะต้องเป็นไปในลักษณะปฏิบัติง่าย สะดวก สบาย สิ้นเปลืองทรัพยากรไม่มากนัก ทั้งยังไม่เป็นการสร้างภาระยุ่งยากใจให้แก่ผู้ให้บริการหรือผู้ใช้บริการมากเกินไป^{๓๓}

จอห์น ดี. มิลเลท (John D. Millett) กล่าวว่า หลักการให้บริการมี ๕ ประการ ได้แก่

๑) การให้บริการอย่างเสมอภาค หมายถึง ความยุติธรรมในการบริหารงานภาครัฐที่มีฐานคติที่ว่า คนทุกคนเท่าเทียมกัน ดังนั้น ประชาชนทุกคนจะได้รับการปฏิบัติอย่างเท่าเทียมกันในแง่ของกฎหมายไม่มีการแบ่งแยกก็คั่นในการให้บริการ ประชาชนจะได้รับการปฏิบัติในฐานะที่เป็นปัจเจกบุคคลที่ใช้มาตรฐานการให้บริการเดียวกัน

๒) การให้บริการตรงต่อเวลา หมายถึง การให้บริการจะต้องตรงเวลา ผลการปฏิบัติงาน ไม่มีประสิทธิผลเสียถ้าไม่มีการตรงเวลาซึ่งจะสร้างความไม่พึงพอใจให้แก่ประชาชน

๓) การให้บริการอย่างเพียงพอ หมายถึง การให้บริการจะต้องมีลักษณะมีจำนวนการให้บริการและสถานที่ให้บริการอย่างเหมาะสม

๔) การให้บริการอย่างต่อเนื่อง หมายถึง การให้บริการที่เป็นไปอย่างสม่ำเสมอ โดยยึดประโยชน์ของสาธารณะ ไม่ยึดตามความพอใจที่ให้บริการว่าจะให้หรือหยุดบริการเมื่อใดก็ได้

๕) การให้บริการอย่างก้าวหน้า หมายถึง การให้บริการที่มีการปรับปรุงคุณภาพและผลการปฏิบัติงาน^{๓๔}

สรุปได้ว่าการบริการมีองค์ประกอบที่สำคัญดังนี้

๑) สถานที่ ความสะดวกและสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ

๒) บุคคลผู้ให้บริการและผู้รับบริการ

๓) ความเสมอภาค ยุติธรรม

๔) การตรงต่อเวลา

๕) ความต่อเนื่อง ความสม่ำเสมอ

๖) การพัฒนาคุณภาพ และการให้บริการ

๒.๒.๓ คุณลักษณะของการให้บริการ

การบริการที่ดีนั้นจะมีปัจจัยหลายด้านที่จะส่งผลให้เกิดการบริการที่ดีได้ แต่ผู้รับบริการจะได้รับการบริการที่ดีนั้น ผู้ให้บริการก็ต้องคำนึงถึงคุณลักษณะการให้บริการที่มีความแตกต่างกัน

^{๓๓} กุลธน ธนาพงศธร, เอกสารการสอนชุดวิชาการบริหารงานบุคคล, อ่างแล้ว, หน้า ๒๐-๒๑.

^{๓๔} เรื่องเดียวกัน, หน้า ๒๗.

หลายด้าน ไม่ว่าจะการบริการนั้นจะเป็นการให้บริการที่เป็นวัตถุและไม่ใช้วัตถุก็ตาม ผู้ให้บริการต้องทราบถึงธรรมชาติของการให้บริการเพื่อให้การบริการเกิดความประทับใจแก่ผู้รับบริการ โดยคำนึงถึงคุณลักษณะของการให้บริการดังนี้

๑) คุณลักษณะการบริการประกอบด้วยส่วนที่จับต้องได้และจับต้องไม่ได้ ส่วนใหญ่ การบริการจะประกอบด้วยส่วนหลัก ๆ คือ ส่วนที่เป็นวัตถุและส่วนที่ไม่ใช่วัตถุ ส่วนที่เป็นวัตถุนี้ ผู้รับและผู้ให้บริการสัมผัสกับสิ่งเหล่านี้ได้ อีกส่วนหนึ่งของการให้บริการ คือ ส่วนที่ไม่ใช่วัตถุ ส่วนนี้เป็นส่วนที่ไม่มีตัวตนและไม่สามารถจับต้องได้ด้วยประสาทสัมผัสที่ ๕ ดังนั้น ผู้รับบริการไม่อาจทราบได้ว่าบริการที่ได้รับเป็นอย่างไรและจะมีประสิทธิภาพดีแค่ไหนจนกว่าจะได้รับบริการนั้น ๆ แล้ว ดังนั้น การบริการจึงเป็นสิ่งที่ผู้รับบริการหวังความพึงพอใจจากการใช้บริการเป็นสำคัญ ซึ่งลักษณะความพึงพอใจนี้จะมีผลต่อการให้บริการในครั้งต่อไปด้วย

๒) ความสัมพันธ์ระหว่างผู้ให้บริการและผู้รับบริการ การบริการไม่สามารถแยกผู้ให้และผู้รับบริการออกจากกันได้ เพราะบริการนั้นผู้ให้และผู้รับบริการจะต้องดำเนินการร่วมกัน ไปจึงทำให้เกิดความสัมพันธ์ระหว่างกัน จากลักษณะการให้บริการที่ไม่สามารถแยกผู้ให้และผู้รับบริการออกจากกันได้ ผู้ให้บริการจึงมีวงจำกัดในการให้บริการแก่ผู้รับบริการแต่ละราย

๓) มาตรฐานของการบริการ การให้การบริการเป็นสิ่งที่ไม่สามารถกำหนดมาตรฐานให้แน่นอนได้ ขึ้นอยู่กับผู้รับบริการจะใช้บริการอะไร ที่ไหนและอย่างไร ผู้ให้บริการแต่ละคนจะมีแบบและวิธีการในการให้บริการที่แตกต่างกัน แม้ว่าจะเป็นการบริการจากคน ๆ เดียวกันแต่ถ้าต่างวาระกันก็จะให้บริการไม่เหมือนกัน ขึ้นอยู่กับสภาพอารมณ์และจิตใจของผู้ให้บริการจากการให้บริการแต่ละครั้งมีลักษณะแตกต่างกัน อาจก่อให้เกิดปัญหาต่อการพิจารณาภาพของการรับบริการนั้นได้

๔) การกักเก็บบริการ การบริการไม่สามารถกักเก็บหรือรักษาสภาพของการบริการให้คงทนได้ ประมาณความต้องการด้านบริการมีความไม่แน่นอน ซึ่งขึ้นอยู่กับสถานการณ์ ถ้าความต้องการ ด้านการบริการมีน้อย ความสามารถในการให้บริการที่เหลือก็ไม่อาจเก็บไว้ใช้คราวต่อไปได้หรือความต้องการด้านการบริการมีมากในบางครั้ง ไม่อาจให้การบริการที่รวดเร็วเท่ากับครั้งที่มีความต้องการน้อยเนื่องจากจำนวนและส่วนประกอบอันมีจำกัด^{๑๔}

สรุปได้ว่า การให้บริการคือ การที่มีบุคคลสองฝ่าย คือ ผู้รับบริการและผู้ให้บริการซึ่ง ถ้าผู้ให้บริการได้ตอบสนองความต้องการด้วยความรวดเร็ว เสมอภาค ยุติธรรม ตามความต้องการของ

^{๑๔} วิจารณ์ สิมะโชคดี, คุณภาพคือความอยู่รอด, (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ดวงกมลสมัย, ๒๕๔๑), หน้า ๒๕๐.

ผู้รับบริการ การบริการทั้งที่เป็นการบริการสาธารณะและการบริการทั่วไปนั้นจะต้องตอบสนองความต้องการของผู้รับบริการให้เกิดความพึงพอใจและเกิดทัศนคติที่ดีต่อการให้บริการนั้น

๒.๓ แนวคิดเกี่ยวกับภาษีอากร

รัฐบาลของทุกประเทศมีหน้าที่เหมือนกันคือ พัฒนาประเทศให้เจริญก้าวหน้าทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคมและความมั่นคงของประเทศ ซึ่งจะส่งผลให้ประชาชนดำรงชีวิตอย่างมีความสุขและมีคุณภาพชีวิตที่ดี การบริหารราชการแผ่นดินให้บรรลุเป้าหมายของรัฐบาลจำเป็นต้องใช้เงินจำนวนมาก แหล่งรายได้ที่สำคัญที่สุดของรัฐบาลคือ ภาษีอากร นอกจากนี้ รัฐบาลยังใช้ระบบภาษีอากรเป็นเครื่องมือในการบริหารประเทศเพื่อให้บรรลุเป้าหมายอื่น ๆ อีกด้วย ดังนั้น ภาษีอากรจึงมีความสำคัญและเกี่ยวข้องกับประชาชนทุกคน ในด้านการประกอบธุรกิจ ภาษีอากรเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จหรือล้มเหลวของธุรกิจโดยตรง ผู้ประกอบการจำเป็นต้องศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับภาษีอากรในทุก ๆ เรื่องให้เข้าใจโดยถ่องแท้เพื่อประโยชน์ต่อการดำเนินธุรกิจให้ประสบความสำเร็จตามเป้าหมาย

๒.๓.๑ ความหมายของภาษีอากร

นักเศรษฐศาสตร์และนักภาษีอากรได้ให้คำจำกัดความของคำว่าภาษีอากรไว้ต่าง ๆ กันดังนี้ ภาษีอากร คือ สิ่งที่รัฐบาลบังคับจากรายการ โดยมีได้มีสิ่งตอบแทนแก่ผู้เสียภาษีโดยตรง^{๖๖}

ภาษีอากร หมายถึง รายได้หรือทรัพยากรที่ได้มีการเคลื่อนย้ายจากภาคเอกชนไปสู่ภาครัฐบาลและไม่ก่อให้เกิดภาระชำระคืนแก่รัฐบาล^{๖๗}

ภาษีอากร หมายถึง สิ่งที่เรียกเก็บจากบุคคล ทรัพย์สินหรือธุรกิจเพื่อการสนับสนุนรัฐบาลกลางหรือรัฐบาลท้องถิ่น^{๖๘}

ภาษีอากร คือ การโอนทรัพยากรใด ๆ อันมีลักษณะบังคับแต่มิได้เป็นการลงโทษจากภาคเอกชนไปสู่ภาครัฐบาล โดยเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ล่วงหน้า และไม่ดำเนินถึง

^{๖๖}ชาติชาย สาสิทธิ์, “ความรู้ความเข้าใจในการชำระภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดของผู้ประกอบการค้าน้ำมันในจังหวัดตราด”, งานนิพนธ์ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยบูรพา), ๒๕๔๔, หน้า ๑๑ - ๑๓.

^{๖๗}เรื่องเดียวกัน.

^{๖๘}เรื่องเดียวกัน, หน้า ๑๑.

ผลประโยชน์ที่ได้รับ โดยเฉพาะ ทั้งนี้ เพื่อให้บรรล่วัตถุประสงค์ทางเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ บางประการ^{๓๕}

ความหมายที่ ๑ ภาษีอากร หมายถึง สิ่งที่รัฐบาลบังคับจัดเก็บจากประชาชนและนำมาใช้ประโยชน์ต่อสังคมส่วนรวม โดยมีให้ประโยชน์ตอบแทนโดยตรงต่อผู้เสียภาษี ซึ่งความหมายนี้มีสาระสำคัญที่ควรพิจารณา ๔ ประเด็น คือ

๑) ภาษีอากรเป็นสิ่งที่รัฐบาลบังคับจัดเก็บ ในที่นี้เน้นคำว่า “สิ่ง” หมายความว่า การเก็บภาษีอากรนั้นไม่จำเป็นต้องเป็นในรูปเงินตราเสมอไป อาจเป็นในรูปสิ่งของหรือบริการก็ได้ เช่น ในสมัยโบราณ การเก็บภาษีในรูปของผลผลิตที่ได้หรือเกณฑ์แรงงาน เป็นต้น

๒) บังคับจัดเก็บ หมายความว่า ภาษีอากรจะต้องมีลักษณะบังคับ กล่าวคือไม่ใช่เป็นสิ่งที่ประชาชนผู้เสียภาษีจะเลือกได้ การเสียภาษีเป็นหน้าที่และเรื่องที่รัฐบาลบังคับจัดเก็บเอาไว้ไม่ว่าผู้เสียจะสมัครใจหรือไม่

๓) นำไปใช้เพื่อประโยชน์ต่อสังคมโดยส่วนรวม หมายความว่า ภาษีที่รัฐบาลจัดเก็บไปนั้น มุ่งจะเอาไปใช้เพื่อประโยชน์ของสังคมโดยส่วนรวม ไม่ใช่เพื่อผู้ใดผู้หนึ่งโดยเฉพาะ

๔) มิได้ให้ประโยชน์ตอบแทนโดยตรงต่อผู้เสียภาษี หมายความว่า การเก็บภาษีนั้น มิได้ให้ประโยชน์ตอบแทนโดยตรงต่อผู้เสียภาษี ผู้เสียภาษีอาจได้รับประโยชน์ทางอ้อมหรือประโยชน์อาจเกิดขึ้นโดยตรงโดยได้ตั้งใจ นอกจากนั้นแล้วขนาดของประโยชน์ที่ได้รับก็ไม่จำเป็นต้องเท่าเทียมกับจำนวนภาษีที่เสีย

ความหมายที่ ๒ ภาษีอากร หมายถึง รายได้หรือทรัพย์สินที่ได้มีการเคลื่อนย้ายจากภาคเอกชนไปสู่ภาครัฐบาลและไม่ก่อให้เกิดภาระในการชำระคืนของรัฐบาล ซึ่งในความหมายนี้มีสาระที่สำคัญควรพิจารณา ๔ ประเด็น คือ^{๓๖}

๑) ภาษี หมายถึง รายได้หรือทรัพย์สิน หมายความว่า ภาษีอาจเป็นในรูปเงินตราหรือในรูปสินค้าและบริการก็ได้

๒) ภาษี หมายถึง รายได้หรือทรัพย์สิน “ที่ได้มีการเคลื่อนย้ายจากภาคเอกชนสู่ภาครัฐบาล” หมายความว่า การเก็บภาษีเป็นการเคลื่อนย้ายรายได้หรือทรัพย์สินจากภาคเอกชนสู่ภาครัฐบาล การเก็บภาษีมิได้เป็นกิจกรรมที่ก่อให้เกิดรายได้เพิ่มขึ้นในสังคม การเก็บภาษีเป็นเพียงการเคลื่อนรายได้หรือทรัพย์สินจากความครอบครองของเอกชนไปสู่ความครอบครองของรัฐบาลเท่านั้น

^{๓๕} เรื่องเดียวกัน, หน้า ๑๔.

^{๓๖} เรื่องเดียวกัน.

ดังนั้น การเก็บภาษีก็คือ การโอนอำนาจซื้อหรือทรัพยากรจากภาคเอกชนสู่ภาครัฐบาล โดยที่ในการโอนนั้นมีได้ก่อให้เกิดผลผลิตเพิ่มขึ้นในสังคม

๓) การโอนรายได้จากภาคเอกชนสู่ภาครัฐบาลนั้น ไม่ก่อให้เกิดภาระในการชำระคืนแก่ภาครัฐบาล กล่าวคือ การกู้เงินนั้นเป็นการเคลื่อนย้ายรายได้หรือทรัพยากรจากภาคเอกชนสู่ภาครัฐบาลเหมือนกัน แต่ก็ก่อให้เกิดภาระที่รัฐบาลจะต้องเคลื่อนย้ายรายได้หรือทรัพยากรกลับคืนสู่ภาคเอกชน เมื่อตอนรัฐบาลชำระเงินคืนให้เอกชนแต่การเก็บภาษีนั้น รัฐบาลไม่มีข้อผูกพันในการชำระคืน

๔) ปัญหาว่าการที่รัฐบาลประกอบกิจการที่ได้กำไรจะเป็นภาษีหรือไม่ เพราะตัวรัฐบาลเองมิได้จัดตั้งขึ้นเพื่อมุ่งกำไรหรือหากำไร แต่การได้กำไรของรัฐบาลในส่วนของเกินกว่าต้นทุนหรือผลตอบแทนต่อปัจจัยการผลิตก็เท่ากับว่า รัฐบาลได้โอนรายได้หรือทรัพยากรจากภาคเอกชนสู่ภาครัฐบาล การโอนรายได้นี้ถือเป็นภาษีอย่างหนึ่ง

กลุ่มนักวิชาการภาษีอากรได้ให้ความหมายของภาษีอากรไว้เป็น ๒ แนว

แนวที่หนึ่ง อธิบายว่า ภาษีอากร คือ สิ่งที่รัฐบาลบังคับเก็บจากราษฎรและนำไปใช้เพื่อประโยชน์ส่วนรวม โดยมีได้มีสิ่งตอบแทนโดยตรงแก่ผู้เสียภาษีอากร

แนวที่สอง อธิบายว่า ภาษีอากร คือ ทรัพยากรที่เคลื่อนย้ายจากภาคเอกชนไปสู่ภาครัฐบาล แต่ไม่รวมถึงการกู้ยืมหรือขายสินค้าหรือให้บริการในราคาทุนโดยรัฐบาล^{๔๐}

วัตถุประสงค์ในการจัดเก็บภาษีอากร การจัดเก็บภาษีอากรมีวัตถุประสงค์หลายประการ ดังนี้

๑) เพื่อหารายได้มาใช้จ่ายในกิจการของรัฐบาล กิจการส่วนใหญ่ของรัฐบาลเป็นกิจการเพื่อส่วนรวม เช่น ความมั่นคง ความปลอดภัย การศึกษา กิจการสาธารณูปโภคต่าง ๆ เป็นต้น

๒) เพื่อควบคุมหรือส่งเสริมพฤติกรรมทางเศรษฐกิจ รัฐบาลสามารถใช้ระบบภาษีอากรควบคุมการบริโภค การผลิต หรือวิธีการดำเนินการทางธุรกิจบางชนิดมิให้เกิดผลเสียต่อเศรษฐกิจส่วนรวมได้ เช่น ไม่ต้องการให้ประชาชนบริโภคสุรา บุหรี่หรือสินค้าฟุ่มเฟือยต่าง ๆ ก็เก็บภาษีสินค้าเหล่านี้ในอัตราสูง ๆ หรือไม่เก็บภาษีอุปกรณ์การศึกษาต่าง ๆ เพื่อส่งเสริมให้ประชาชนได้รับการศึกษาอย่างทั่วถึงหรือเก็บภาษีสินค้าที่มีความจำเป็นในอัตราต่ำ เป็นต้น

๓) เพื่อการกระจายรายได้และทรัพย์สินให้เป็นธรรม นอกจากรัฐบาลจะใช้มาตรการด้านรายจ่าย เช่น การอุดหนุน การโอนเงินต่าง ๆ การสร้างงานในชนบท ฯลฯ การจัดเก็บภาษีอากรยังเป็น

^{๔๐} เรื่องเดียวกัน, หน้า ๑๖.

เครื่องมือที่สำคัญในการกระจายรายได้ด้วย เช่น ใช้วิธีอัตราภาษีก้าวหน้า ภาษีทรัพย์สิน ภาษีมรดก ภาษีสินค้าฟุ่มเฟือยในอัตราสูง ๆ เป็นต้น

๔) เพื่อรักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ การรักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ ทั้งด้านราคาสินค้าและการจ้างงานเป็นเป้าหมายทางเศรษฐกิจที่สำคัญ เช่น การป้องกันภาวะเงินเฟ้อ รัฐบาลก็เพิ่มภาษีต่าง ๆ ให้สูงขึ้นเพื่อการใช้จ่าย ในยามเศรษฐกิจตกต่ำ คนว่างงานมาก รัฐบาลอาจลดภาษีต่าง ๆ ลงเพื่อให้มีการบริโภคและการลงทุนมากขึ้น ซึ่งจะส่งผลให้มีการจ้างงานมากขึ้น

๒.๓.๒ หลักการภาษีอากรที่ดี

อดัม สมิท (Adam Smith) นักเศรษฐศาสตร์ชาวสกอตแลนด์ ได้วางหลักการภาษีที่ดีไว้เมื่อ ค.ศ. ๑๗๗๖ ได้แก่ หลักความเป็นธรรม หลักความแน่นอน หลักความสะดวกและหลักความประหยัด หลักทั้งสี่นี้ได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวาง ต่อมาเมื่อสภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของโลกได้วิวัฒนาการมาตามลำดับ ภาษีอากรทวีบทบาทและความสำคัญมากขึ้น หลักการภาษีอากรที่ดีจึงได้เปลี่ยนแปลงไปและเพิ่มมากขึ้นตามความเหมาะสม อย่างไรก็ตามลักษณะของภาษีอากรที่ดีมีดังนี้^{๔๒}

๑) ลักษณะความเป็นธรรม ระบบภาษีอากรที่ดีจะต้องมีความเป็นธรรมทั้งในระหว่างรัฐบาล ผู้เก็บภาษีและประชาชนผู้เสียภาษี หลักความเป็นธรรมนี้นับเป็นหัวใจสำคัญของระบบภาษีอากรหากปราศจากความเป็นธรรมแล้ว ความยินยอมเสียภาษีโดยสมัครใจก็คงเกิดขึ้นได้ยาก แนวคิดนี้มีรากฐานมาจากหลักความเป็นธรรมสัมบูรณ์และหลักความเป็นธรรมสัมพัทธ์

๑.๑) หลักความเป็นธรรมสัมบูรณ์ (principles of absolute equity) ถือหลักว่าทุกคนต้องเสียภาษีอากรคนละเท่า ๆ กัน นั่นคือ เอาค่าใช้จ่ายทั้งหมดของรัฐหารด้วยจำนวนประชาชน ระบบภาษีแบบนี้จะใช้ได้เมื่อประชาชนทุกคนมีฐานะทางเศรษฐกิจเท่าเทียมกัน ข้อบกพร่องของการจัดเก็บแบบนี้ ได้แก่ ไม่คำนึงถึงความสามารถในการเสียภาษีที่แตกต่างกัน ทำให้ภาระภาษีของผู้มีเงินได้สูงและผู้มีเงินได้น้อยอาจไม่มีเงินเพียงพอที่จะชำระภาษี

๑.๒) หลักความเป็นธรรมสัมพัทธ์ (principles of relative equity) ถือหลักว่าจำนวนภาษีที่จะต้องเสียให้แกรัฐ เปรียบเทียบกับประโยชน์ที่จะได้รับจากรัฐ หรือเปรียบเทียบกับความสามารถในการเสียภาษีของผู้เสียภาษีแต่ละราย ดังนั้น การจัดเก็บภาษีตามหลักความเป็นธรรมจึงแบ่งออกเป็น ๒ กลุ่มย่อยดังนี้

๑.๒.๑) หลักผลประโยชน์ (benefit principles) มีแนวคิดที่ว่า ผู้ได้รับประโยชน์จากรัฐจะต้องเป็นผู้เสียภาษีเองเป็นค่าใช้จ่ายของรัฐตามสัดส่วนที่ตนได้รับประโยชน์ เช่น ภาษีผ่านทางภาษีค่าใช้ถนนค่าใบอนุญาตทำการต่าง ๆ เป็นต้น แต่แนวคิดนี้มีข้อยุ่งยากในการปฏิบัติมาก

^{๔๒} เรื่องเดียวกัน, หน้า ๑๗-๑๘.

สินค้าและบริการของรัฐหลายอย่างไม่สามารถกำหนดมูลค่าของประโยชน์ที่แต่ละคนจะได้รับได้ เช่น การป้องกันประเทศ กระบวนการยุติธรรม เป็นต้น นอกจากนี้ บริการพื้นฐานบางอย่างคนมีรายได้ได้น้อยก็จะถูกปิดกั้นและเสียเปรียบ เช่น การเก็บเงินค่าบำรุงการศึกษา เป็นต้น

๑.๒.๒) หลักความสามารถในการเสียภาษี (principles of capacity) มีแนวความคิดว่า มีความสามารถในการเสียภาษีมากต้องเสียภาษีให้แก่รัฐบาลมาก ผู้ที่มีความสามารถเสียภาษีน้อยก็ควรเสียภาษีให้แก่รัฐบาลน้อยตามสัดส่วน ความสามารถในการเสียภาษีของบุคคลวัดได้จากทรัพย์สิน รายได้หรือการใช้จ่ายของแต่ละบุคคล

๒) หลักความแน่นอน ประชาชนผู้อยู่ในข่ายต้องเสียภาษีย่อมต้องการที่จะทราบเพื่อความมั่นใจในระดับหนึ่งว่า ภาษีที่จะต้องเสียเป็นจำนวนเท่าใด จะต้องเสียเมื่อใด เสียด้วยวิธีใด นั่นคือ จะต้องชัดเจนในแง่มุมของผู้เสียภาษี ฐานที่จะนำมาคิดคำนวณอัตราภาษีที่ต้องเสีย กำหนดเวลาที่ต้องเสียและวิธีการชำระภาษี เมื่อใดระบบภาษีอากรมีความแน่นอนชัดเจนดังกล่าวแล้วย่อมจะสร้างความสมัครใจในการเสียภาษีอากรให้เกิดขึ้นได้ ความชัดเจนดังกล่าวนี้คือ ชัดเจนทั้งกฎหมายและแนวปฏิบัติ

๓) หลักความเป็นกลาง ระบบภาษีที่ดีจะต้องมีความเป็นกลางในทางเศรษฐกิจมากที่สุดกล่าวคือ ระบบภาษีอากรจะต้องไม่เปลี่ยนแปลงหรือกระทบกระเทือนรูปแบบการบริโภค การออมการแข่งขันการผลิตสินค้าและบริการ ตลอดจนการทำงานของกลไกตลาด แนวความคิดนี้มีรากฐานมาจากแนวคิดที่ว่า ภาษีอากรควรเป็นแหล่งรายได้ของรัฐเพียงแหล่งเดียว รัฐไม่ควรดำเนินกิจการใด ๆ ที่จะกระทบกระเทือนการตัดสินใจทางเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นในด้านต่าง ๆ เช่น การบริโภค การออม และการผลิต เป็นต้น

ในด้านการบริโภคภาษีที่กระทบกระเทือนรูปแบบการบริโภคน้อยที่สุด คือ ภาษีที่มีผลทำให้ราคาสินค้าเปรียบเทียบระหว่างสินค้าชนิดต่าง ๆ เปลี่ยนแปลงไปน้อยที่สุด นั่นคือ ภาษีการขายทั่วไปซึ่งเก็บจากสินค้าและบริการในอัตราเท่ากัน แต่ภาษีสรรพสามิตหรือภาษีสินค้าฟุ่มเฟือยต่าง ๆ รัฐบาลจงใจใช้ความไม่เป็นกลางทางเศรษฐกิจ ทั้งนี้เป็นการจงใจบิดเบือนรูปแบบของการบริโภค

ในด้านการออมและการลงทุนรัฐบาลอาจให้ความไม่เป็นกลางทางภาษีอากรกระตุ้นให้เกิดการออมและการลงทุนให้เป็นไปในรูปแบบตามที่ต้องการ เช่น เก็บภาษีเงินปันผลจากบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ในลักษณะพิเศษกว่าเงินปันผลที่จ่ายจากบริษัททั่วไป ในด้านการผลิต รัฐบาลอาจลดภาษีอากรให้แก่อุตสาหกรรมที่รัฐบาลต้องการให้ลงทุนการผลิตหรือเก็บภาษีต่ำกว่าอุตสาหกรรมที่มีอยู่แล้วและไม่จำเป็นหรือระหว่างการผลิตที่ใช้เครื่องจักรกับการผลิตที่ใช้แรงงานคน รัฐบาลอาจให้ความไม่เป็นกลางทางภาษีอากรเป็นเครื่องมือในการเปลี่ยนรูปแบบของการผลิตได้

๔) หลักอำนาจรายได้ บทบาทของรัฐบาลทางเศรษฐกิจที่มีความสำคัญมากขึ้น จำเป็นต้องหารายได้เพื่อนำมาใช้จ่ายให้มากขึ้น ระบบภาษีอากรจึงควรเป็นระบบที่ทำรายได้สูงให้แก่รัฐบาล หากระบบภาษีอากรมีโครงสร้างอำนาจรายได้ให้แก่รัฐบาลต่ำ เมื่อรัฐบาลจำเป็นต้องจัดเก็บภาษีเพิ่มเติม ประชาชนมักมองว่าเป็นการสร้างความเดือดร้อนแก่ประชาชนเพิ่มขึ้น ดังนั้นระบบภาษีอากรที่ดีตามหลักนี้จึงควรประกอบไปด้วยภาษีน้อยประเภท แต่ภาษีแต่ละประเภทสามารถทำรายได้ให้สูงทั้งในปัจจุบันและเมื่อสถานการณ์ทางเศรษฐกิจเปลี่ยนแปลงไป ระบบภาษีอากรที่จะอำนาจรายได้สูงให้แก่รัฐบาลมีลักษณะดังนี้

๔.๑) ภาษีอากรที่มีฐานกว้าง คือ ต้องครอบคลุมผู้เสียภาษีจำนวนมากในขณะเดียวกันฐานภาษีที่ใช้เรียกเก็บภาษีจากผู้เสียภาษีแต่ละรายต้องมีขนาดใหญ่ด้วย เช่น ภาษีเงินได้ ภาษีการขายซึ่งไม่จำเป็นต้องใช้อัตราสูงไม่กระทบกระเทือนต่อการทำงานการออม ฯลฯ

๔.๒) ภาษีอากรที่มีอัตราภาษีก้าวหน้า เมื่อฐานภาษีมีขนาดใหญ่ขึ้นรัฐบาลจะมียาได้เพิ่มสูงขึ้นในส่วนที่สูงกว่าการขยายตัวของฐานภาษี อย่างไรก็ตามการกำหนดอัตราภาษีในลักษณะก้าวหน้าจนเกินไปอาจกระทบกระเทือนในด้านอื่นได้ ภาษีที่น่าจะคำนวณรายได้ให้แก่รัฐบาลมากและตลอดไปคือ ภาษีมรดกและภาษีทรัพย์สิน แต่ปัจจุบันยังไม่มีให้นำไปใช้

๕) หลักความยืดหยุ่น ภาษีอากรที่ดีควรเป็นระบบที่ช่วยให้มีเสถียรภาพทางเศรษฐกิจทั้งด้านราคาและการจ้างงาน นั่นคือ ภาษีอากรจะต้องมีการยืดหยุ่นหรือปรับตัวเข้ากับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจได้อย่างเหมาะสม เช่น ในภาวะเงินเฟ้อ ภาษีอากรควรมีโครงสร้างที่ส่งผลให้เก็บภาษีมากขึ้นเพื่อลดการใช้จ่ายของเอกชนลง เป็นต้น โครงสร้างภาษีอากรที่มีลักษณะยืดหยุ่นดังกล่าว โดยทั่วไปจะเป็น โครงสร้างอัตราตามราคา เช่น กรณีภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาที่จัดเก็บในอัตราก้าวหน้าในภาวะเศรษฐกิจกำลังขยายตัวที่ประชาชน มีรายได้สูงขึ้น ภาษีที่จัดเก็บจะเพิ่มสูงขึ้น ในอัตราที่สูงกว่าการเพิ่มขึ้นของรายได้ซึ่งจะมีผลชะลอการขยายตัวของรายได้จริงของประชาชนและช่วยลดแรงกดดันทางด้านภาวะเงินเฟ้อได้

๒.๓.๓ หลักประสิทธิภาพในการจัดเก็บ

ในความหมายของการจัดเก็บภาษีอากรที่มีประสิทธิภาพนั้น โดยคำนิยามของคำว่า “ประสิทธิภาพ” (Efficiency) ซึ่งเป็นคำสามัญที่นิยมใช้ในความหมายของลักษณะ “ทำงานที่ดี” การทำงานมีประสิทธิภาพก็คือ การทำงานดี แต่ความหมายในทางเศรษฐศาสตร์แล้ว ประสิทธิภาพหมายถึง การสามารถบรรลุเป้าหมายให้ได้มากที่สุด เมื่อกำหนดระดับค่าใช้จ่ายมาให้แล้วหรือการสามารถบรรลุเป้าหมายที่กำหนดให้ด้วยค่าใช้จ่ายที่ต่ำสุด

ประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษีอากรก็คือ การจัดเก็บภาษีอากรให้ได้เต็มเม็ดเต็มหน่วยหรือไม่มีการรั่วไหล โดยเสียค่าใช้จ่ายในการจัดเก็บภาษีอากรเปรียบเสมือนเป็นการใช้ปัจจัยการ

ผลิตหรือทรัพยากรอย่างหนึ่ง ซึ่งถ้าใช้จ่ายมากเกินไปก็อาจได้รับประโยชน์น้อยกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับกรณีที่น่าไปใช้ประโยชน์ด้านอื่น นอกเหนือจากที่กล่าวมาการจัดเก็บภาษีที่มีประสิทธิภาพย่อมจะมีผลทางด้านต่าง ๆ เช่น สนับสนุนให้ระบบภาษีมีความเป็นธรรม รัฐมีรายได้มากขึ้น อันเป็นการลดภาระด้านการขาดดุลและการได้เงินมาพัฒนาหรือใช้จ่ายในด้านต่าง ๆ มากยิ่งขึ้น ดังนั้นการที่จะถือว่าการจัดเก็บภาษีอากรมีประสิทธิภาพหรือไม่จำเป็นต้องมีเครื่องชี้ (Indicator) หรือมาตรฐานที่กำหนดขึ้น อย่างไรก็ตาม บรรดานักเศรษฐศาสตร์หรือบรรดาผู้ที่อยู่ในแวดวงภาษีอากรยังไม่สามารถตกลงกันได้ว่าเครื่องชี้วัดประสิทธิภาพนั้นควรจะเป็นอย่างไรมีความหมายแค่ไหน ใช้ประโยชน์ได้มากน้อยเพียงใด แต่เครื่องชี้วัดที่พอจะเป็นที่ยอมรับกันในขณะนี้และนิยมใช้วัดหรือกำหนดประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษีอากรนั้นมี ๓ วิธี ดังนี้^{๔๓}

๑) วัดจากค่าใช้จ่ายในการจัดเก็บ (Cost of Collection) อุดม สมิท ถือหลักว่า การจัดเก็บภาษีที่ดีควรถือหลักประหยัดโดยค่าใช้จ่ายในการจัดเก็บควรจะต่ำ ไม่ใช่เก็บภาษีได้มากแต่ค่าใช้จ่ายในการจัดเก็บภาษีก็มากด้วย เช่นนี้อาจทำให้เงินรายได้ภาษีอากรเหลือน้อยลง

๒) วัดจากรายได้ที่เก็บได้จริงกับรายได้ที่ควรจะได้ (Actual Yields VS Potential Yields) ตามวิธีนี้ เราจะต้องคำนวณว่าในการเก็บภาษีอากรแต่ละประเภท ถ้าจะจัดเก็บให้ได้เต็มเม็ดเต็มหน่วยควรที่จะได้รายได้เท่าใด แล้วเปรียบเทียบกับรายได้ที่แท้จริงของภาษีประเภทนั้น ๆ กับรายได้ที่ควรจะได้ ก็จะทำให้เรารู้ว่าการบริหารจัดการเก็บภาษีนั้น มีประสิทธิภาพมากน้อยเพียงใด

๓) วัดจากค่าใช้จ่ายของผู้เสียภาษีอากรในการปฏิบัติตามกฎหมาย (Compliance Cost) ตามวิธีนี้จะถือหลักว่า ภาษีอากรที่ดีมีประสิทธิภาพในการจัดเก็บสูง ควรจะเป็นภาษีที่ผู้เสียภาษีเสียค่าใช้จ่ายในการปฏิบัติตามกฎหมายต่ำ กล่าวคือ ภาษีที่มีประสิทธิภาพควรเป็นภาษีที่ง่าย มีข้อความแจ่มชัด และสะดวกแก่ผู้เสียภาษีอากรที่จะปฏิบัติตาม

๒.๓.๔ ปัจจัยที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษีอากร

การบริหารจัดเก็บภาษีอากรอย่างมีประสิทธิภาพย่อมทำให้ได้รายได้ภาษีอากรเต็มเม็ดเต็มหน่วยและลดจำนวนการหลีกเลี่ยงภาษีให้น้อยลง ดังนั้น ควรพิจารณาถึงปัจจัยที่มีความสำคัญต่อการกำหนดความมีประสิทธิภาพว่าประกอบด้วยอะไรบ้างและปัจจัยดังกล่าวมีความสำคัญต่อการกำหนดประสิทธิภาพอย่างไร เมื่อคำนึงถึงปัจจัยที่กำหนดความมีประสิทธิภาพแล้วจะเห็นว่ามีมากมายหลายประการ แต่ปัจจัยหลักที่สำคัญ ๆ มีเพียง ๖ ประการ คือ

^{๔๓} สราวุธ ชัยชนะ, “ความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีท้องถิ่นของประชาชนในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลป่าแดด อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่”, การค้นคว้าอิสระรัฐศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่), ๒๕๔๗, หน้า ๔๐ - ๔๑.

- ๑) ความสำคัญในหน้าที่การเสียภาษีอากรของผู้เสียภาษี
- ๒) ลักษณะของกฎหมายภาษีอากร
- ๓) ประสิทธิภาพของพนักงานผู้จัดเก็บภาษีอากร
- ๔) บรรยากาศที่เอื้ออำนวยให้ปฏิบัติตามกฎหมายภาษีอากร
- ๕) โครงสร้างภาษีอากร
- ๖) ฐานข้อมูล

การจัดเก็บภาษีอากรจะมีประสิทธิภาพหรือน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับปัจจัยที่เป็นเครื่องกำหนดประสิทธิภาพ ๖ ประการดังกล่าว ซึ่งจะต้องมีลักษณะที่ว่าประชาชนมีความสำคัญในหน้าที่การเสียภาษีที่ค่อนข้างสูง ลักษณะของกฎหมายต้องง่ายและสะดวกต่อการประเมินภาษีของผู้เสียภาษี พนักงานจัดเก็บภาษีต้องเอาใจใส่ในการปฏิบัติงานและให้บริการแก่ผู้เสียภาษีเป็นอย่างดี นอกจากนี้ต้องสร้างบรรยากาศให้ผู้เสียภาษีปฏิบัติตามกฎหมายภาษีอากรให้มากขึ้น โดยผู้นำของประเทศและผู้นำทางด้านธุรกิจจะต้องปฏิบัติตามกฎหมายภาษีอากรให้มากขึ้น ให้เป็นเยี่ยงอย่างแก่ผู้เสียภาษีอากรทั่วไปและพยายามมิให้มีการหลบเลี่ยงภาษีอากร (Tax Evasion) เพราะการหลบเลี่ยงภาษีอากรเป็นช่องทางของความไม่เป็นธรรมในการจัดเก็บภาษีและมีส่วนทำให้ผู้เสียภาษีถูกต้องอยู่แล้วเกิดความท้อแท้และไม่มีกำลังใจในการเสียภาษี ส่วนโครงสร้างภาษีอากรนั้นถือว่าเป็นความสำคัญมาก ทั้งนี้เนื่องจากโครงสร้างภาษีอากรเป็นสิ่งที่เอื้ออำนวยในแง่ความสะดวกและเข้าใจง่ายในทางปฏิบัติ ทั้งผู้จัดเก็บและผู้เสียภาษีและก่อให้เกิดความเป็นธรรม เมื่อภาษีอากรมีโครงสร้างที่ดี โดยเฉพาะการลดความซ้ำซ้อนของการจัดเก็บหรือที่เรียกว่า ภาวะภาษีทับถมทวี (Cascading Effect) อันจะมีผลให้ภาวะภาษีเหมาะสมอยู่ในวิสัยที่ผู้เสียภาษีรับได้และส่งผลขั้นสุดท้ายคือลดการหลบเลี่ยงภาษีให้น้อยลง เป็นการเพิ่มประสิทธิภาพของการจัดเก็บภาษี

๒.๓.๕ ปัญหาในการจัดเก็บภาษี

ปัญหาในการจัดเก็บภาษี มีดังนี้

- ๑) ปัญหาที่เกี่ยวกับตัวบทกฎหมายและระเบียบข้อบังคับ

ตัวบทกฎหมายเป็นหัวใจของงานบริหารการจัดเก็บภาษีอากรเพราะเป็นฐานหลักที่ให้อำนาจปฏิบัติแก่พนักงานเจ้าหน้าที่และเป็นตัวกำหนดแนวทางปฏิบัติของการบริหารจัดการเก็บภาษีอากร ยิ่งบทบัญญัติของกฎหมายงานบริหารจัดการเก็บภาษีดีขึ้นเพียงนั้นการบริหารงานจัดเก็บมีความรัดกุมและการตีความเข้าใจง่ายเพียงใด ย่อมทำให้กำลังความสามารถของเจ้าหน้าที่ที่จะปฏิบัติงานบริหารจัดการเก็บภาษีดีขึ้นเพียงนั้นในการบริหารงานจัดเก็บภาษีอากรมีปัญหาและอุปสรรคทางด้านกฎหมายอยู่บ้าง ทั้งนี้เนื่องจากการแก้ไขกฎหมายบ่อยครั้งจนทำให้กฎหมายมีความซับซ้อนและยากแก่การเข้าใจของคน โดยทั่วไป

๒) ปัญหาโครงสร้างระบบภาษีอากร มีดังต่อไปนี้

๒.๑) ปัญหาสัดส่วนของระบบภาษีทางตรงกับภาษีทางอ้อม ภาษีทางตรงที่เรียกเก็บมี ๒ ชนิด รวมเรียกว่า ภาษีเงินได้ ซึ่งได้แก่ ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาและภาษีเงินได้นิติบุคคล ภาษีทางอ้อมที่เรียกเก็บได้แก่ภาษีการค้า ภาษีสรรพสามิต ภาษีศุลกากร ภาษีสถักขณะอนุญาต และภาษีสถักขณะอื่น สัดส่วนรายได้ภาษีอากรจากภาษีทางตรงมีเพียงร้อยละ ๒๐ ของรายได้ทั้งหมดขณะที่สัดส่วนรายได้ภาษีทางอ้อมมีประมาณร้อยละ ๘๐ ของรายได้ทั้งหมด การที่ประเทศไทยต้องพึ่งพารายได้จากภาษีทางอ้อมมาก มีผลทำให้ความยุติธรรมในทางภาษีอากรเสียไป เพราะภาษี โดยส่วนรวมที่แท้จริงตกแก่คนจนมากกว่าคนรวยและภาระ โดยส่วนรวมจึงมีลักษณะถดถอย (Regressive) นอกจากนี้การเก็บภาษีทางตรงได้น้อยแสดงให้เห็นถึงลักษณะ ๓ ประการ คือ ประการแรกระดับรายได้ต่อหัวประชากรค่อนข้างต่ำ ประการที่สองความสำคัญในการเสียภาษีของประชาชนยังมีน้อยและประการที่สามระบบการจัดเก็บภาษีทางตรงโดยเฉพาะภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ยังไม่มีประสิทธิภาพ

๒.๒) ปัญหาประเภทของภาษีที่เรียกเก็บมีน้อยชนิด ระบบภาษีอากรไม่มีการเปลี่ยนแปลง ในแง่ของภาษีที่เรียกเก็บมาเป็นเวลาช้านาน ภาษีที่จัดเก็บซึ่งเป็นแหล่งรายได้ที่สำคัญมีเพียงไม่กี่ชนิด ได้แก่ ภาษีเงินได้ ภาษีการค้า ภาษีศุลกากร ภาษีสรรพสามิต เป็นต้น ดังนั้นการเปลี่ยนแปลงของรายได้ภาษีอากรจึงขึ้นอยู่กับอัตราภาษีหรือการขยายฐานภาษีของภาษีแต่ละชนิด ดังนั้นกลุ่มผู้รับภาระภาษีจึงไม่กระจาย เช่นภาษีมรดก ภาษีผลไม่จากทุน เป็นต้น เพื่อกระจายภาระภาษี

๒.๓) ปัญหาการบริหารการจัดเก็บภาษีอากร การบริหารจัดการเก็บภาษีอากรหากจะให้สัมฤทธิ์ผลแล้ว ประชาชนผู้เสียภาษีจะต้องมีความสำคัญในหน้าที่การเสียภาษี ในภาวะปัจจุบัน ความสำคัญในหน้าที่การเสียภาษียังมีน้อยนอกจากนี้ ในการบริหารจัดการเก็บภาษีอากรก็ประสบปัญหาและอุปสรรคหลายด้าน ได้แก่

ปัญหาที่เกิดจากฝ่ายเจ้าหน้าที่ผู้จัดเก็บภาษี มีดังนี้

๑) เจ้าหน้าที่ผู้จัดเก็บภาษีส่วนใหญ่ต้องทำงานหลายอย่าง จึงไม่มีความชำนาญเฉพาะด้าน เมื่อมีการแก้ไขกฎหมายแต่ละครั้ง หากไม่ติดตามหรือตื่นตัวอยู่เสมอ ก็อาจมีผลเสียต่อการประเมินภาษีได้

๒) ความสำคัญในหน้าที่การเสียภาษี เจ้าหน้าที่บางระดับมีรายได้ไม่เพียงพอต่อการดำรงชีพในสภาพสังคมปัจจุบัน ดังนั้น เมื่อมีอำนาจในตำแหน่งหน้าที่ที่ถืออำนาจอาจทำให้แสวงหาผลประโยชน์ส่วนตัวได้

๓) เจ้าหน้าที่อาจเรียกร้องรับสินบนโดยมิชอบโดยการร่วมมือกับผู้เสียหาย โดยการประเมินภาษีต่ำกว่าความเป็นจริง เมื่อผู้เสียหายไม่ให้ความร่วมมือก็อาจหวังเห็นว่ขั้นตอนวิธีการชำระภาษีให้ช้าลง

ปัญหาที่เกิดจากฝ่ายผู้เสียหาย มีดังนี้

๑) ผู้ที่อยู่ในข่ายต้องเสียภาษี ยังขาดความสำนึกในหน้าที่การเสียภาษีหรือความเต็มใจที่จะเสียภาษี

๒) ภาษีสรรพสามิต หากจะมีการหลีกเลี่ยงภาษีก็อาจทำได้โดยการปลอมแปลงแสตมป์และนำแสตมป์ที่ใช้แล้วมาใช้ใหม่

๒.๓.๖ ภาระภาษี

การจัดเก็บภาษีอากรทำให้เกิดภาระแก่ภาคเอกชนปัญหาสำคัญ คือ ภาระดังกล่าว จะตกอยู่กับใครและจำนวนเท่าใด เนื่องจากภาษีอากรที่เรียกเก็บไม่ว่าจะเป็นภาษีชนิดใดหรือในลักษณะใด ผลสุดท้ายจะกระทบกระเทือนรายได้ของประชาชนโดยทั่วไป^{๔๔}

ภาระภาษี หมายถึง ส่วนของรายได้ที่แท้จริงที่ลดลงเนื่องจากการจัดเก็บภาษีของรัฐบาล เนื่องจากผู้เสียภาษีตามกฎหมายอาจมิใช่ผู้แบกรับภาษีไว้ท้ายที่สุดก็ได้ ดังนั้นภาระภาษีจึงพิจารณาแยกเป็น ๒ นัย คือ ภาระภาษีตามกฎหมายและภาระภาษีทางเศรษฐกิจ

๑) ภาระภาษีตามกฎหมายหรือเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า ภาระภาษีอย่างเป็นทางการ หมายถึง ภาระในจำนวนหนี้ภาษีอากรของผู้มีหน้าที่เสียภาษีตามที่กฎหมายกำหนดไว้ ซึ่งผู้มีหน้าที่อาจมีต้องรับภาระโดยแท้จริงก็ได้ เช่น ภาษีมูลค่าเพิ่ม ผู้ประกอบการค้าอาจผลักภาระไปให้ผู้บริโภคได้ เป็นต้น

๒) ภาระภาษีทางเศรษฐกิจ คือ ภาระภาษีที่แท้จริง หมายถึง ภาระภาษีที่ตกต้องอยู่กับบุคคลในขั้นสุดท้าย กล่าวคือ บุคคลนั้น ไม่สามารถผลักภาระภาษีต่อไปให้ผู้อื่นอีกแล้ว ดังนั้นรายได้ของผู้รับภาระภาษีที่แท้จริงก็จะลดลงเนื่องจากการเก็บภาษีอากรนี้^{๔๕}

๒.๓.๗ การผลักภาระภาษี

การที่ผู้มีหน้าที่เสียภาษีตามกฎหมายสามารถถ่ายเทหรือแบ่งภาระภาษีบางส่วนหรือทั้งหมดไปให้ผู้อื่น การผลักภาระภาษีโดยทั่วไปมี ๒ วิธี คือ การผลักภาระภาษีไปข้างหน้า เช่น ผู้ผลิตที่กฎหมายกำหนดให้เสียภาษีจากสินค้าอาจผลักภาระภาษีไปให้ผู้บริโภคโดยการขึ้นราคาสินค้า เป็นต้น และการผลักภาระภาษีไปข้างหลัง เช่น ผู้ผลิตที่กฎหมายกำหนดให้เป็นผู้เสียภาษี

^{๔๔} เรื่องเดียวกัน, หน้า ๑๗-๑๘.

^{๔๕} เรื่องเดียวกัน, หน้า ๒๓.

เรียกเก็บจากสินค้าอาจผลกระทบไปให้เจ้าของปัจจัยการผลิต โดยการลดค่าจ้างแรงงานหรือลดราคาปัจจัยการผลิต เป็นต้น^{๔๖}

จะเห็นได้ว่าภาวะภาษีที่แท้จริงจะตกอยู่กับบุคคล ๓ กลุ่ม คือ ผู้บริโภคสินค้า เจ้าของปัจจัยการผลิต และผู้ผลิตสินค้า ผู้ใดจะรับภาระภาษีที่แท้จริงได้มากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับความสามารถในการผลักภาระภาษีของผู้ผลิตสินค้านั้น

การผลักภาระภาษีจะกระทำได้มากน้อยเพียงใด ขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายด้าน ดังนี้

๑) ระดับการแข่งขันของตลาดหรือ โครงสร้างของตลาด ถ้ามีการแข่งขันทางด้านผู้ผลิตน้อยหรือเป็นตลาดผูกขาด ผู้ผลิตสามารถผลักภาระภาษีไปให้ผู้บริโภคได้ง่าย โดยการขึ้นราคาสินค้าตามค่าภาษีอากร ในทางตรงข้ามถ้าตลาดมีการแข่งขันสูงการผลักภาระภาษีย่อมทำได้ยาก

๒) ลักษณะของสินค้า สินค้าที่มีสภาพคงทนถาวร เช่น ตู้เย็น โทรทัศน์ รถยนต์ ฯลฯ ผู้ผลิตสามารถเก็บสินค้าไว้ได้นาน โดยไม่เสีย เพียงรอจังหวะอันเหมาะที่จะผลกระทบไปให้ผู้บริโภคได้มาก แต่ถ้าเป็นสินค้าที่เน่าเสียได้ง่าย เช่น เนื้อสัตว์ พืช ผัก เป็นต้น การรอจังหวะผลกระทบภาษีย่อมทำได้ยาก แม้ราคาต่ำก็ต้องขาย

๓) ประเภทของภาษี ภาษีทางอ้อมเป็นภาษีที่ผลกระทบภาษีได้ง่ายกว่าภาษีทางตรง เพราะภาษีทางอ้อมโดยทั่วไปเรียกเก็บจากสินค้าและบริการที่จะต้องมีการซื้อขายเกิดขึ้น ทำให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีคือผู้ผลิตสามารถผลกระทบภาษีไปให้ผู้บริโภคได้ง่าย ในขณะที่ภาษีทางตรงเรียกเก็บจากทรัพย์สินนั้น ๆ หรือจากเงินได้ ไม่เปิดโอกาสผลกระทบภาษีได้

๔) ขนาดของฐานภาษี ถ้าเรียกเก็บภาษีจากสินค้าบางชนิด โดยไม่เรียกเก็บภาษีจากสินค้าอื่นที่สามารถทดแทนกันได้ ผู้ผลิตก็จะผลกระทบภาษีไปให้ผู้บริโภคโดยการขึ้นราคาสินค้าได้ แต่ไม่มากนักเพราะถ้าราคาสินค้านี้สูงกว่าสูงเกินไปผู้บริโภคจะหันไปใช้สินค้าตัวอื่นแทน

๕) สภาพทางเศรษฐกิจ ในระยะที่สภาพทางเศรษฐกิจเกิดภาวะเงินเฟ้อ มีการใช้จ่ายคล่องเพราะปริมาณเงินตราในท้องตลาดมีมาก ผู้ผลิตสามารถขายสินค้าได้มากและราคาสูง ดังนั้นการผลักภาระภาษีโดยการนำไปบวกเข้ากับราคาสินค้าจึงเป็นสิ่งที่ทำได้ง่าย

๒.๓.๘ ฐานภาษี

สิ่งที่เป็นมูลเหตุขั้นต้นที่ทำให้บุคคลต้องเสียภาษีอากรตามความหมายนี้ ฐานภาษีเงินได้ บุคคลธรรมดา คือ เงินได้ หากให้ความหมายของฐานภาษีว่าหมายถึง สิ่งที่ใช้เป็นฐานในการประเมินภาษีอากร ในกรณีภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ฐานภาษียกก็คือเงินได้สุทธิซึ่งหักค่าใช้จ่ายและ

^{๔๖} เรื่องเดียวกัน.

ห้กค่าลดหย่อนต่าง ๆ แล้ว ฐานภาษีในความหมายเบื้องต้นที่สำคัญ ได้แก่ ฐานรายได้ (income) ฐานการบริโภค (consumption) ฐานทรัพย์สิน (property) และสิทธิพิเศษ (license)^{๔๓}

๑) ฐานรายได้เป็นฐานภาษีที่ใช้กันอย่างแพร่หลายมากที่สุดฐานหนึ่งเพราะความเชื่อที่ว่ารายได้เป็นเครื่องวัดความสามารถในการเสียภาษีของบุคคลได้ดีที่สุด การจัดเก็บภาษีจากฐานรายได้มีทั้งเรียกเก็บจากรายได้ของบุคคลธรรมดาและรายได้ของนิติบุคคล

๒) ฐานการบริโภค หมายถึง การนำค่าใช้จ่ายในการบริโภคสินค้าหรือบริการมาเป็นฐานในการเรียกเก็บภาษีอากร การบริโภคทำให้ทรัพยากรของสังคมสิ้นเปลืองไป ดังนั้นผู้บริโภคมักจึงควรเสียภาษีอากรให้สังคมมากตามไปด้วยและผู้บริโภคมากย่อมแสดงว่ามีระดับการกินคืออยู่ดีมากกว่าคนอื่น จึงน่าจะมีความสามารถในการเสียภาษีสูง เช่น ภาษีมูลค่าเพิ่ม ภาษีศุลกากร ภาษีสรรพสามิต เป็นต้น เป็นภาษีที่สำคัญอีกฐานหนึ่ง จัดเก็บได้ค่อนข้างง่าย มีความซับซ้อนน้อยกว่าภาษีที่เก็บจากฐานรายได้และขณะเดียวกันในประเทศกำลังพัฒนาทั้งหลายการบริโภคของประชาชนโดยทั่วไปสูงกว่าการออม

๓) ฐานทรัพย์สิน การใช้ฐานทรัพย์สินในการเรียกเก็บภาษีนิยมใช้กันมานานแล้ว เพราะว่าทรัพย์สินเป็นเครื่องวัดความสามารถในการเสียภาษีได้เป็นอย่างดี ผู้ใดมีทรัพย์สินมากควรเสียภาษีมากตามไปด้วย เช่น ภาษีที่ดิน ภาษีมรดก ภาษีโรงเรือน เป็นต้น มักนิยมเรียกเก็บจากทรัพย์สินที่เป็นอสังหาริมทรัพย์ บางประเทศเก็บจากฐานทรัพย์สินรวม อาจเรียกเก็บจากอสังหาริมทรัพย์และสังหาริมทรัพย์รวมกัน ซึ่งเป็นปัญหาในการบริหารภาษีมากขึ้น

๔) ฐานสิทธิพิเศษในการประกอบการ การอนุญาตให้ประกอบการกิจการหลายประเภทไม่ว่าจะมีลักษณะผูกขาดหรือไม่จะต้องเสียค่าธรรมเนียมให้รัฐ เช่น ใบอนุญาตขายสุรา การผูกขาดรังนกนางแอ่น เป็นผู้ไม่ได้รับอนุญาตหรือไม่ได้รับสัมปทานจะเข้าประกอบการไม่ได้

๒.๓.๕ อัตราภาษี

อัตราที่เรียกเก็บจากฐานภาษี เพื่อนำไปคำนวณผลลัพท์ภาษีอากรที่จะต้องจ่ายให้รัฐบาลหรือคำนวณจากจำนวนหนี้ภาษีนั่นเอง อัตราภาษีอากรที่นิยมใช้กันแพร่หลายทั่วไปมี ๓ ประเภท ดังนี้^{๔๔}

๑) อัตราคงที่หรืออัตราตามสัดส่วน อัตราภาษีประเภทนี้มีค่าคงที่ตลอดไปไม่ว่าขนาดของฐานภาษีจะเล็กหรือใหญ่ เช่น ภาษีเงินได้นิติบุคคลที่เรียกเก็บจากบริษัทจดทะเบียนในตลาด

^{๔๓} เรื่องเดียวกัน, หน้า ๒๗.

^{๔๔} เรื่องเดียวกัน, หน้า ๒๘-๒๙.

หลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เก็บในอัตราร้อยละ ๓๐ ของกำไรสุทธิ ดังนั้นไม่ว่ากำไรสุทธิจะเป็นเท่าใดก็ตามก็คงเสียภาษีในอัตราร้อยละ ๓๐ ตลอดไป

๒) อัตรากำหนดำ โครงสร้างอัตรากำหนดำแบบกำหนดำนั้น อัตรากำหนดำที่เรียกเก็บจะเพิ่มสูงขึ้นเมื่อฐานภาษีมีขนาดใหญ่มาก เช่น อัตรากำหนดำเงินได้บุคคลธรรมดาของประเทศไทยที่คำนวณจากเงินได้สุทธิ ช่วงเงินได้สุทธิ ๑ - ๑๐๐,๐๐๐ บาท อัตรากำหนดำร้อยละ ๕ ช่วงเงินได้สุทธิ ๑๐๐,๐๐๑ - ๕๐๐,๐๐๐ บาท อัตรากำหนดำร้อยละ ๑๐ เป็นต้น

จะเห็นได้ว่าเมื่อเงินได้สุทธิสูงขึ้นจะเสียภาษีในอัตราที่สูงขึ้นไปด้วย แม้จะมีความยุ่งยากในด้านคำนวณอยู่บ้าง แต่ภาษีมีลักษณะยืดหยุ่น เมื่อฐานรายได้เปลี่ยนแปลงไป รายได้ของรัฐบาลจะเปลี่ยนแปลงไปในอัตราที่สูงกว่าการเปลี่ยนแปลงของฐานภาษีและมีผลต่อการกระจายรายได้ให้เป็นธรรมอีกส่วนหนึ่งด้วย

๓) อัตราลดหย่อน โครงสร้างอัตรากำหนดำแบบลดหย่อนเป็นอัตรากำหนดำที่เรียกเก็บจะลดลงเมื่อฐานภาษีมีขนาดใหญ่มาก เช่น อัตรากำหนดำบำรุงท้องที่ของประเทศไทย เป็นต้น อัตรากำหนดำแบบนี้ไม่นิยมใช้เพราะไม่สอดคล้องกับความเป็นธรรมทางภาษีและเมื่อฐานภาษีใหญ่ขึ้นกลับทำให้รัฐบาลมีรายได้ลดลง เช่น ช่วงเงินได้สุทธิ ๑ - ๕๐,๐๐๐ บาท อัตรากำหนดำร้อยละ ๒๐ ช่วงเงินได้สุทธิ ๕๐,๐๐๑ - ๒๐๐,๐๐๐ บาท อัตรากำหนดำร้อยละ ๑๐ เป็นต้น

๒.๓.๑๐ ผู้ประกอบการสถานีน้ำมันตามมาตรา ๑๑

ผู้ค้าน้ำมันประเภทผู้ประกอบการสถานีจำหน่ายน้ำมันเชื้อเพลิง หรือก๊าซปิโตรเลียมเหลวให้แก่ประชาชน โดยวิธีการเติมหรือใส่ภาชนะที่บรรจุน้ำมันเชื้อเพลิงของยานพาหนะ โดยใช้มาตรวัดน้ำมันเชื้อเพลิงตามกฎหมายที่ว่าด้วยมาตราซึ่งดวงวัดที่ติดตั้งไว้เป็นประจำ ต้องยื่นขอจดทะเบียนต่ออธิบดีกรมธุรกิจพลังงาน และต้องชำระค่าธรรมเนียมการประกอบกิจการค้ารายปีกรณีหัวจ่ายไม่เกิน ๕ หัวจ่าย ปีละ ๑,๐๐๐ บาท ส่วนที่เกิน ๕ หัวจ่ายคิดหัวจ่ายละ ๑๐๐ บาทแต่รวมกันแล้วไม่เกิน ๕,๐๐๐ บาท ภายในเดือนกุมภาพันธ์ของทุกปี^{๔๖} โดยมีการชำระภาษีอากร และระบบการชำระภาษีโดยทั่วไปแบ่งออกเป็น ๓ ระบบ ดังนี้

๑) การชำระภาษีโดยการประเมินตนเอง นิยมใช้กันอย่างแพร่หลายทั่วไปในหลาย ๆ ประเทศ ผู้เสียภาษีมียหน้าที่ต้องยื่นแบบแสดงรายการภาษีพร้อมทั้งคำนวณภาษีที่จะต้องเสียด้วยตนเองและจะต้องชำระภาษีตามจำนวนที่คำนวณได้นั้นภายในกำหนดเวลาและสถานที่ที่กฎหมาย

^{๔๖} จตุพร สิริอรุณรุ่งโรจน์, “ปัญหาภาษีอากรเกี่ยวกับธุรกิจของผู้ประกอบการค้าน้ำมันประเภทสถานีให้บริการจำหน่ายน้ำมัน ในเขตพื้นที่จังหวัดเชียงราย”, ปริญาวิพนธ์ปัญหิมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่), ๒๕๔๕, หน้า ๑๒-๑๓.

กำหนดไว้ เมื่อเจ้าพนักงานตรวจสอบแบบในภายหลังพบว่าไม่ถูกต้องหรือไม่ครบถ้วนเจ้าหน้าที่จะประเมินภาษีเพิ่มเติมขึ้นมาให้เป็นที่ถูกต้องต่อไป

การจัดเก็บภาษีระบบนี้เหมาะกับภาษีอากรที่มีฐานกว้าง ครอบคลุมผู้เสียภาษีจำนวนมากและประชาชนมีความรู้ความเข้าใจดี ช่วยลดค่าใช้จ่ายในการจัดเก็บภาษีได้มาก ระบบประเมินตนเองจะประสบผลเพียงใดขึ้นอยู่กับระดับความสมัครใจในการเสียภาษีอากรของประชาชนเป็นสำคัญ ภาษีอากรประเภทนี้ในประเทศไทย ได้แก่ ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ภาษีเงินได้นิติบุคคล และภาษีมูลค่าเพิ่ม เป็นต้น

๒) การชำระภาษีโดยการประเมินของเจ้าพนักงาน เป็นวิธีที่กำหนดให้ผู้มีหน้าที่ต้องเสียภาษีมีหน้าที่ยื่นแบบแสดงรายการเพื่อแสดงรายละเอียดต่าง ๆ อันจำเป็นสำหรับการคำนวณภาษีอากรต่อเจ้าพนักงาน โดยยังมีต้องชำระภาษีในตอนนั้น เมื่อเจ้าพนักงานตรวจสอบรายละเอียดต่าง ๆ แล้วจะทำการประเมินภาษีและแจ้งให้ผู้เสียภาษีทราบ เพื่อนำเงินมาชำระภาษีตามวันเวลาที่กำหนดไว้ ระบบนี้เหมาะสมสำหรับกรณีและผู้เสียภาษีมีจำนวน ไม่มากนัก ความรู้ความเข้าใจในกฎหมายภาษีอากรอยู่ในระดับต่ำหรือกฎหมายภาษีอากรก่อให้เกิดการตีความได้หลายนัย ภาษีอากรไทยที่อยู่ในระบบนี้ ได้แก่ ภาษีบำรุงท้องที่ ภาษีโรงเรือน ภาษีที่ดิน เป็นต้น มีหลายประเทศที่นิยมจัดเก็บในระบบนี้ เช่น อังกฤษ ออสเตรเลีย มาเลเซีย ฯลฯ เพราะเชื่อว่าเก็บ ได้เต็มเม็ดเต็มหน่วยและลดค่าใช้จ่ายในการติดตามตรวจสอบภายหลังอีกด้วย

๓) การชำระภาษีโดยหัก ณ ที่จ่าย วิธีนี้นิยมใช้กันทั่วไป สอดคล้องกับหลักภาษีในด้านประสิทธิภาพ เนื่องจากเสียค่าใช้จ่ายในการจัดเก็บน้อยและจัดเก็บในขณะที่ผู้มีหน้าที่เสียภาษีมีเงินที่จะเสียภาษี วิธีจัดเก็บภาษีโดยหัก ณ ที่จ่าย จะกำหนดให้ผู้จ่ายเงิน ได้มีหน้าที่ต้องหักภาษีไว้ก่อนจ่ายในอัตราที่กำหนด แล้วนำส่งรัฐบาลตามสถานที่และเวลาที่กำหนดไว้ เช่น นายจ้างผู้จ่ายค่าจ้างหรือเงินเดือนต้องหักภาษีไว้ ณ ที่จ่ายตามอัตราภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาแล้วนำส่งกรมสรรพากรภายใน ๗ วัน หลังจากสิ้นเดือนนั้น ผู้ซื้ออสังหาริมทรัพย์ต้องหักภาษีไว้ ณ ที่จ่ายแล้วนำส่งเจ้าหน้าที่จดทะเบียนโอนกรรมสิทธิ์ในขณะที่จดทะเบียนนิติกรรม เป็นต้น

การจัดซื้อได้แย้งทางภาษีอากร เมื่อมีปัญหาทางด้านภาษีอากรเกิดขึ้น เช่น ผู้เสียภาษีไม่เห็นด้วยกับการประเมินภาษีของเจ้าพนักงาน กฎหมายภาษีอากรได้กำหนดวิธีการไว้ ๒ ระดับ คือ ระดับบริหารและระดับศาล

(๑) การจัดซื้อได้แย้งระดับบริหาร เมื่อมีข้อโต้แย้งเกิดขึ้นจะต้องเริ่มที่ระดับบริหารก่อน จะนำคดีขึ้นสู่ศาลทันทีเลยไม่ได้ เมื่อผู้เสียภาษีไม่เห็นด้วยกับการประเมินของเจ้าพนักงาน ผู้เสียภาษีจะต้องยื่นคำอุทธรณ์ต่อผู้มีอำนาจวินิจฉัยอุทธรณ์ในระดับบริหารก่อน อาจเป็นคณะกรรมการหรือผู้ว่าราชการจังหวัดหรือคณะเทศมนตรี แล้วแต่กรณี ถ้าผู้เสียภาษียังไม่พอใจก็อาจนำคดีขึ้นสู่ศาลได้

(๒) การขจัดข้อโต้แย้งในระดับศาล ในกรณีที่กฎหมายมิได้กำหนดให้ผู้เสียหายยื่นอุทธรณ์ในระดับบริหาร ผู้เสียหายอาจนำคดีขึ้นสู่ศาลโดยตรง หากกฎหมายกำหนดให้ผู้เสียหายยื่นคำอุทธรณ์ในระดับบริหารไว้ ผู้เสียหายจะนำคดีขึ้นสู่ศาลได้ต่อเมื่อคำวินิจฉัยชี้ขาดอุทธรณ์ออกมาแล้วและเป็นกรณีมิได้ต้องห้ามอุทธรณ์ต่อศาลเท่านั้น การนำคดีขึ้นสู่ศาลจะกำหนดเวลาไว้

การนำคดีภาษีอากรขึ้นสู่ศาล บางประเทศมีศาลภาษีอากร โดยเฉพาะ แต่บางประเทศคดีภาษีอากรยังคงขึ้นสู่ศาลยุติธรรมตามปกติเรียงไปตามลำดับ คือ ศาลชั้นต้น ศาลอุทธรณ์ และศาลฎีกา สำหรับประเทศไทยมีศาลภาษีอากร โดยเฉพาะ

การบังคับใช้กฎหมายภาษีอากร การใช้กฎหมายภาษีอากร จำเป็นต้องมีการลงโทษในกรณีที่ไปปฏิบัติตามกฎหมายหรือปฏิบัติไม่ถูกต้อง บทลงโทษทางภาษีอากรแยกได้เป็นโทษทางอาญาและโทษทางแพ่ง

โทษทางอาญา ได้แก่ โทษปรับหรือโทษจำคุกหรือทั้งจำทั้งปรับ ในด้านการปรับนั้นกฎหมายภาษีอากรกำหนดให้เจ้าพนักงานมีอำนาจในการเปรียบเทียบปรับได้สำหรับบางกรณี เช่น ในกรณีที่มีความผิดมีโทษปรับหรือจำคุกไม่เกิน ๑ ปี หรือทั้งปรับทั้งจำ เป็นต้น

โทษทางแพ่ง ได้แก่ โทษที่ออกมาในรูปของดอกเบี้ยและเงินเพิ่ม ในกรณีที่ไปปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามกฎหมายจะเสียเงินเพิ่ม นั่นคือ อาจเสียเงินเพิ่มขึ้นเป็น ๑ หรือ ๒ เท่าของภาษีที่ชำระขาดไป เป็นต้น ในกรณีที่ไปชำระภาษีอากรภายในกำหนดเวลาจะต้องเสียเงินเพิ่มขึ้นโดยคิดเป็นร้อยละของจำนวนภาษีที่ต้องชำระ เช่น ร้อยละ ๒๐ เป็นต้น นอกจากนี้ หากไม่ชำระภาษีอาจถูกฟ้องยึดทรัพย์หรือถูกฟ้องให้เป็นบุคคลล้มละลาย

การจำแนกประเภทภาษี ภาษีอากรมีมากมายหลายประเภท การจำแนกประเภทภาษีอากร มีหลักเกณฑ์แตกต่างกันออกไปหลายประการ ดังนี้

๑) การจำแนกประเภทภาษีอากรตามระดับรัฐบาลผู้จัดเก็บ แบ่งออกเป็น ๒ ประเภท คือ

๑.๑) ภาษีระดับประเทศ เช่น ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ภาษีมูลค่าเพิ่ม ภาษีศุลกากร ภาษีสรรพสามิต เป็นต้น

๑.๒) ภาษีท้องถิ่น เช่น ภาษีโรงเรือน ภาษีป้าย ภาษีบำรุงท้องถิ่น เป็นต้น

๒) การจำแนกประเภทภาษีอากรตามหลักการผลัการะภาษี แบ่งออกเป็น ๒ ประเภท คือ

๒.๑) ภาษีทางตรง คือ ภาษีที่ผู้เสียภาษีไม่อาจผลักภาระไปให้ผู้อื่นได้ เช่น ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ภาษีเงินได้นิติบุคคล ภาษีมรดก เป็นต้น

๒.๒) ภาษีทางอ้อม คือ ภาษีที่ผู้เสียภาษีสามารถผลักภาระภาษีไปให้ผู้อื่น ได้ง่าย เช่น ภาษีมูลค่าเพิ่ม ภาษีธุรกิจเฉพาะ ภาษีสรรพสามิต เป็นต้น ปัจจุบันภาษีอากรของไทยเป็นประเภทภาษีทางอ้อมประมาณร้อยละ ๗๘ ของการจัดเก็บภาษีทั้งหมด

๓) การจำแนกภาษีอากรตามวิธีการประเมินภาษี แบ่งออกเป็น ๒ ประเภท คือ

๓.๑) ภาษีตามราคาหรือมูลค่า เป็นภาษีที่เรียกเก็บตามมูลค่าของฐานภาษี ปกติจะกำหนดอัตราภาษีเป็นร้อยละของมูลค่าฐานภาษี เช่น ร้อยละ ๓๐ ของกำไรสุทธิหรือร้อยละ ๕ ของราคาสินค้า เป็นต้น

๓.๒) ภาษีตามปริมาณหรือตามสภาพ เป็นภาษีที่จัดเก็บตามปริมาณของสินค้าที่ใช้เป็นฐานภาษีอัตราที่เรียกเก็บจึงเป็นอัตราต่อปริมาณของฐานภาษีซึ่งอาจออกมาในรูปของเงินอัน ความยาว ปริมาณ น้ำหนัก ฯลฯ ข้อเสีย คือ แม้อัตราของสินค้าที่ใช้เป็นภาษีสูงขึ้น แต่ภาษีที่จัดเก็บจะไม่เพิ่มตามไปด้วย

๔) การจำแนกภาษีอากรตามลักษณะการใช้เงินภาษี แบ่งออกเป็น ๒ ประเภท คือ

๔.๑) ภาษีเพื่อกิจการทั่วไป หมายถึง ภาษีที่ใช้จัดเก็บเพื่อนำไปใช้จ่ายในกิจกรรมทั่วไปของรัฐ ไม่กำหนดว่าจะนำไปใช้จ่ายเพื่อกิจการใด โดยเฉพาะ เช่น ภาษีศุลกากร ภาษีสรรพสามิต ภาษีสรรพากร เป็นต้น

๔.๒) ภาษีเพื่อกิจการอย่างเฉพาะ หมายถึง ภาษีที่จัดเก็บเพื่อนำรายได้ไปใช้ในกิจการใดกิจการหนึ่งในแต่ละช่วงเวลา เมื่อสิ้นเหตุฉุกเฉินหรือบรรลุล่วงวัตถุประสงค์ในช่วงนั้น ๆ แล้ว การจัดเก็บก็สิ้นสุดลง เช่น เงินช่วยเหลือในระหว่างสงครามหรือการเก็บภาษีอากรพิเศษในอัตราร้อยละ ๑๐ ของค่าภาษีอากรศุลกากรที่นำมาใช้ชั่วคราวในประเทศไทย เป็นต้น

ผลกระทบของภาษีอากร โดยทั่วไป การจัดเก็บภาษีอากรของรัฐบาลย่อมมีผลกระทบโดยทั่วไปของสังคม เศรษฐกิจการเมือง กระทั่งในระดับประชาชนและระดับประเทศ ในที่นี้จะกล่าวถึงผลกระทบด้านเศรษฐกิจที่สำคัญ คือ ผลกระทบด้านการจัดทรัพยากร ผลกระทบด้านการกระจายรายได้และผลกระทบด้านการผลิต

๑) ผลกระทบด้านการจัดทรัพยากร การเก็บภาษีอากรเป็นการ โอนย้ายทรัพยากรจากภาคเอกชนไปสู่ภาครัฐบาล ผลกระทบจะมีต่อส่วนใดของเอกชนและมากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับภาษีแต่ละประเภทที่รัฐบาลจัดเก็บว่าภาระภาษีส่วนใหญ่ตกอยู่กับคนส่วนใด ถ้าภาระภาษีส่วนใหญ่ตกอยู่กับกลุ่มผู้บริโภคก็เท่ากับ โอนย้ายทรัพยากรจากกลุ่มผู้บริโภคไปสู่ภาครัฐบาล

๒) ผลกระทบด้านการกระจายรายได้ เนื่องจากการเก็บภาษีมีผลกำไรทำให้รายได้ที่แท้จริงของผู้รับภาระภาษีลดลง การเก็บภาษีจึงมีผลกระทบต่อกระจายรายได้ด้วย ถ้าภาษีส่วน

ใหญ่ของประเทศเป็นภาษีตรง ซึ่งโดยทั่วไปเป็นภาษีแบบก้าวหน้า ภาษีส่วนใหญ่จะตกอยู่กับคนมีรายได้อันสูงหรือผู้มีฐานะดี ก็มีผลทำให้การกระจายรายได้มีผลมากขึ้น

๓) ผลกระทบต่อการผลิต การเก็บภาษีจะมีผลต่อการบริโภค การออมและการลงทุนของภาคเอกชน ซึ่งจะมีผลต่อเนื่องไปถึงการผลิตอีกด้วย การเพิ่มขึ้นหรือการลดลงของการผลิตขึ้นอยู่กับการจัดเก็บภาษีอากรของแต่ละประเภทเป็นสำคัญ เช่น การเก็บภาษีเงินได้เพิ่มขึ้นจะทำให้รายได้ของประชาชนลดลง การทำงานลดลง การจ้างงานลดลง ส่งผลไปถึงการผลิตรวมของชาติลดลงไปด้วย เป็นต้น

การหลบหนีภาษีอากรและการหลีกเลี่ยงภาษีอากร เนื่องจากการจัดเก็บภาษีอากร เป็นการบังคับจัดเก็บจากประชาชน จึงมีการพยายามไม่เสียภาษีหรือเสียภาษีให้น้อยที่สุด ทั้งนี้ เพื่อพยายามรักษาระดับรายได้ที่แท้จริงของตนไว้ การพยายามหาทางไม่เสียภาษีหรือเสียภาษีให้น้อยที่สุดอาจปรากฏออกมาใน ๒ รูปแบบ คือ การหลบหนีภาษีและการหลีกเลี่ยงภาษี

๑) การหลบหนีภาษีอากร (tax evasion) หมายถึง การไม่เสียภาษีอากรหรือเสียภาษีอากรน้อยกว่าที่ควรจะเป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด ไม่ว่าจะเป็ผลมาจากการกระทำที่มีเจตนาหรือจากความเพิกเฉยหรือรู้เท่าไม่ถึงการณ์ เช่น ไม่ยื่นแบบแสดงการเสียภาษี ยื่นรายการไม่ครบถ้วน

การหลบหนีภาษีอากรจะมากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับ ความสมัครใจเสียภาษี ระบบภาษีอากรเป็นธรรมสำหรับประชาชนทั่วไป การจัดเก็บภาษีมัมีประสิทธิภาพและบทลงโทษของกฎหมายภาษีอากร^{๕๐}

๒) การหลีกเลี่ยงภาษีอากร (tax avoidance) หมายถึง การไม่ชำระภาษีอากรหรือพยายามชำระแต่น้อย โดยอาศัยช่องโหว่ของกฎหมายภาษีอากร ระเบียบปฏิบัติหรือข้อวินิจฉัยของส่วนราชการที่มีหน้าที่รับผิดชอบในการจัดเก็บภาษี การปฏิบัติดังกล่าวนี้ถือว่าถูกต้องตามกฎหมาย อนึ่ง การหลีกเลี่ยงภาษีอากร เจ้าพนักงานจะสามารถประเมินเรียกเก็บเพิ่มเติมได้เพียงภายในระยะเวลา ๕ ปี นับจากวันยื่นแสดงรายการเท่านั้นและ โดยผลแห่งกฎหมายหรือมารยาทก็ไม่ถือว่าเป็นเรื่องเสียหายในการที่จะพยายามเสียภาษีให้น้อยลงหรือไม่เสียเลยโดยถูกต้องตามกฎหมาย^{๕๑}

^{๕๐} กิ่งแก้ว ถนอมถิน, “ความรู้และทัศนคติต่อการชำระภาษีของประชาชนในเขตเทศบาล ตำบลบ้านบึง จังหวัดชลบุรี”, ภาคนิพนธ์ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยบูรพา), ๒๕๔๒, หน้า ๒๐.

^{๕๑} เรื่องเดียวกัน, หน้า ๒๑.

สาเหตุการหลีกเลี่ยงและการหลบหนีภาษี ปัญหาการหลีกเลี่ยงภาษีที่เกี่ยวกับตัวผู้เสียภาษี
ในประการสำคัญ จึงน่าจะเกิดจากสาเหตุ ดังนี้

๑) ประชาชนยังไม่มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องกฎหมายภาษีอากร ว่าจะต้องเสียภาษี
อย่างไรและทำไมจะต้องเสียภาษี ประชาชนส่วนใหญ่ยังมีความรู้สึกรู้ว่าการเสียภาษีเป็นการบังคับ
ของรัฐที่จะเก็บเงินจากประชาชนผู้เสียภาษีไม่ได้รับประโยชน์ตอบแทน ความเข้าใจเช่นนี้ย่อมเป็น
เหตุที่จะไม่ร่วมมือกับรัฐและต่อต้านด้วยการหลีกเลี่ยงภาษี

๒) การหลีกเลี่ยงภาษีอากร อันเกิดจากฐานะทางเศรษฐกิจ เมื่อประชาชนมีรายได้ต่ำไม่
เพียงพอกับค่าครองชีพ การหลีกเลี่ยงย่อมมาก การประกอบกิจการค้าในระดับเล็กกระทำโดยบุคคล
ในครอบครัวก็เป็นสิ่งจูงใจให้เกิดการหลีกเลี่ยงภาษี เพราะจะทำได้โดยง่าย

๓) ประชาชนยังเห็นว่าความยุติธรรมในการเสียภาษียังไม่เป็นธรรม กล่าวคือ ผู้มี
รายได้มากและมีอิทธิพลยังเสียภาษีน้อย หากคนต้องเสียภาษีอย่างถูกต้องจะเกิดความเสียเปรียบ
เป็นปัจจัยทำให้ความสมัครใจในการเสียภาษีของประชาชนลดลงอย่างมากและต่างก็พยายาม
หลีกเลี่ยงและหลบหนีภาษีอากร

๔) ประชาชนบางส่วนยังไม่สามารถใช้ช่องโหว่ของกฎหมายเป็นเครื่องมือในการ
หลีกเลี่ยงภาษี นอกจากนั้นยังมีปัจจัยที่สำคัญอันเกิดจากบทกฎหมายที่ใช้ลงโทษผู้หลีกเลี่ยงภาษียังไม่มี
บทลงโทษที่รุนแรงเพียงพอที่จะทำให้ผู้เสียภาษีที่ซื่อสัตย์สุจริตไม่เสียเปรียบผู้ที่ทุจริต ในการหลบหนี
ภาษี ก็เป็นสิ่งจูงใจให้ผู้เสียภาษีจงใจหลีกเลี่ยงได้ เพราะสังคมปัจจุบันไม่รังเกียจบุคคลที่หลบภาษี^{๔๒}

๕) บทบัญญัติของกฎหมายภาษีอากร เป็นปัจจัยสำคัญประการหนึ่งที่ทำให้เกิดการ
หลบหนีและหลีกเลี่ยงภาษีอากร หากภาษีกฎหมายภาษีอากรมีช่องโหว่มาก ก็จะทำให้ผู้เสียภาษี
พยายามหลีกเลี่ยงภาษีอากร โดยอาศัยช่องโหว่ของกฎหมายมากขึ้น^{๔๓}

๖) บทลงโทษทางภาษีอากร ก็นับว่ามีส่วนสำคัญต่อการพยายามหลบหนีภาษีอากร
กล่าวคือ หากบทลงโทษทั้งอาญาและแพ่งไม่รุนแรงพอ ก็จะทำให้เสียภาษีหลบหนีภาษีอากรมาก
ขึ้น เพราะเห็นว่าประโยชน์ที่ได้รับจากการหลบหนีภาษีอากรคุ้มค่าพอกับการเสี่ยงต่อบทลงโทษ
นั้น

๗) สภาพการณ์ทางเศรษฐกิจมีผลกระทบต่อหลบหนีและการหลีกเลี่ยงภาษีอากร
หากภาวะเศรษฐกิจตกต่ำ มีการว่างงานในอัตราสูง ธุรกิจการค้าหลายแห่งประสบการขาดทุน แรง
กดดันทางด้านลบหนีภาษีอากรก็มีมากขึ้น

^{๔๒} เรื่องเดียวกัน, หน้า ๒๑ - ๒๕.

^{๔๓} เรื่องเดียวกัน.

๘) การบริหารภาษีอากรที่ไม่มีประสิทธิภาพ จะเป็นปัจจัยสำคัญที่จูงใจให้ผู้เสียภาษีพยายามหลบหนีมากขึ้น ลักษณะคือประสิทธิภาพทางการบริหารภาษีอากรนั้นอาจเนื่องมาจากการจัดองค์การของหน่วยงานจัดเก็บภาษียังไม่ดีพอ สมรรถนะในการปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ภาษีอากรยังอยู่ในระดับต่ำ อุปกรณ์เครื่องใช้ไม่เพียงพอและไม่รวดเร็วพอต่อการปฏิบัติงานเร่งด่วนตลอดจนอัตราค่าจ้างโดยรวมของเจ้าหน้าที่ นอกจากนี้ยังมีองค์ประกอบที่สำคัญอีกประการหนึ่ง ความซื่อสัตย์สุจริตของเจ้าหน้าที่ภาษีอากร หากมีการฉ้อราษฎร์บังหลวงเกิดขึ้นอย่างแพร่หลายในหมู่เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบจัดเก็บภาษีอากร ภาษีอากรที่จะจัดเก็บได้ก็จะไม่เต็มเม็ดเต็มหน่วยเท่าที่ควร

๒.๓.๑๑ ความสมัครใจในการเสียภาษีอากร

ความสมัครใจในการเสียภาษี (tax voluntary compliance) หมายถึง การที่ผู้เสียภาษีอากร มีความสำนึกในหน้าที่และความรับผิดชอบที่จะต้องเสียภาษีอากรที่ตนมีหน้าที่ต้องเสียให้แก่รัฐอย่างเต็มเม็ดเต็มหน่วย ภายในระยะเวลาที่กำหนดนั้นด้วย รวมทั้งการที่ผู้เสียภาษีอากรนั้น ได้ปฏิบัติตามการเสียภาษีอากรให้ครบถ้วน ในระยะที่เวลากำหนดนั้นด้วย รวมทั้งการที่ผู้เสียภาษีอากรจะต้องปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่เกี่ยวข้องด้วยความเต็มใจอีกด้วย^{๕๔}

ความจำเป็นในการที่จะต้องสร้างความสมัครใจในการเสียภาษี ความสมัครใจในการเสียภาษีอากร นอกจากจะมีผลดีต่อผู้เสียภาษีอากรเองในการที่ได้ปฏิบัติตามตนสมเป็นพลเมืองดีของประเทศไทย ในการที่ได้มีส่วนร่วมในการสร้างสรรค์ประเทศไทยโดยการเสียสละในการชำระภาษีอากรและสร้างความเป็นธรรมในการเสียภาษีอากร โดยไม่เอาर्डเอาเปรียบผู้อื่นแล้ว ความสมัครใจในการเสียภาษีอากรของผู้เสียภาษี ยังมีผลดีต่อประเทศชาติ กล่าวคือ ทำให้รัฐบาลสามารถจัดเก็บภาษีอากรได้เต็มเม็ดเต็มหน่วยตามประมาณการและเป้าหมายที่วางไว้ อันจะทำให้โครงสร้างต่าง ๆ ของประเทศไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง โครงการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ได้ดำเนินการไปเป็นผลสำเร็จสมบูรณ์ในระยะเวลาที่กำหนดไว้ ซึ่งจะเป็นผลดีต่อความเจริญก้าวหน้าของประเทศไทย และความอยู่ดีกินดีของประชาชน โดยส่วนรวม นอกจากนั้น หากผู้เสียภาษีอากรมีความสมัครใจในการเสียภาษีอากร โดยทั่วหน้า ก็ย่อมทำให้ค่าใช้จ่ายในการจัดเก็บภาษีอากรลดลงไปเป็นจำนวนมาก เพราะหน่วยงานจัดเก็บภาษีอากรไม่จำเป็นต้องวางมาตรการและระบบงานและเพิ่มเจ้าหน้าที่เพื่อป้องกันการหลบหนีภาษีอากรและดำเนินการปราบผู้หลบหนีภาษีอากร โดยทำการตรวจสอบภาษีอากรอย่างกว้างขวางซึ่งจะทำให้รัฐมีเงินเหลือเพิ่มขึ้น เพื่อไปใช้จ่ายในโครงการอื่น ๆ อีก ที่สำคัญอีกประการหนึ่งคือ การเสียภาษีอากรอย่างครบถ้วนโดยความสมัครใจของผู้เสียภาษีอากร จะสร้างความเป็นธรรมในทางเศรษฐกิจและสังคมในภาคธุรกิจเอกชน ถ้าหน่วยธุรกิจทั้งหมดได้เสียภาษี

^{๕๔} เรื่องเดียวกัน, หน้า ๒๘.

อากรอย่างครบถ้วนถูกต้องภายในกำหนดเวลาตามที่กฎหมายอากรได้กำหนดไว้ ข้อมทำให้การแข่งขันของธุรกิจเอกชนดำเนินไปได้โดยเสรีอย่างเป็นธรรม อันจะเป็นผลดีต่อเศรษฐกิจของประเทศรวมทั้งประชาชนที่เป็นผู้ผลิตโดยทั่วกันและมีส่วนช่วยในการส่งเสริมการลงทุนของธุรกิจเอกชนมากขึ้น ซึ่งจะมีผลทำให้เศรษฐกิจของประเทศพัฒนาก้าวหน้ายิ่งขึ้นต่อไป ส่วนประชาชนผู้มีหน้าที่เสียภาษีอากร หากทุกคนได้เสียภาษีอากรให้ครบถ้วนตามกฎหมายอากร ข้อมก่อให้เกิดความเป็นธรรมในสังคม ซึ่งมีส่วนทำให้การกระจายรายได้และทรัพย์สินของประชาชนในชาติเป็นไปอย่างเป็นธรรมยิ่งขึ้นและส่งเสริมให้คุณภาพของชีวิตของประชาชนดียิ่งขึ้นด้วย

เป้าหมายในการสร้างความสมัครใจในการเสียภาษีอากร ผู้เสียภาษีอากรที่เป็นเป้าหมายที่จะต้องสร้างความสมัครใจในการเสียภาษีอากรให้เกิดขึ้นก็คือ ประชาชนทุกคนในประเทศ ซึ่งความสมัครใจในการเสียภาษีอากรจะต้องเริ่มสร้างให้เกิดขึ้นแก่บุคคลทุกคนตั้งแต่เขาวัยเป็นต้นมา บุคคลทุกคนไม่ว่าประกอบอาชีพใด อยู่ในระดับการปกครองประเทศหรือระดับใด เป็นนักบริหารระดับสูงหรือระดับใดในภาครัฐหรือเอกชน ประกอบอาชีพโดยตนเองหรือโดยการจ้างของบุคคลอื่น ๆ ฯลฯ จะต้องได้รับการปลูกฝังให้เกิดความสมัครใจในการเสียภาษีอากรทั้งนั้น เพราะบุคคลเหล่านี้ต่างมีหน้าที่เสียภาษีอากรของตนเอง แต่ในขณะที่เดียวกันบุคคลเหล่านี้ส่วนหนึ่งก็เป็นผู้ประกอบธุรกิจในรูปแบบร้านค้า บุคคลเดียวห้างหุ้นส่วน บริษัทหรือหน่วยภาษีอากรอื่น ๆ หรือเป็นนักบริหารในหน่วยราชการองค์กรหรือรัฐวิสาหกิจ หากบุคคลเหล่านี้เป็นผู้เสียภาษีอากรที่มีความสมัครใจในการเสียภาษีอากรอย่างดีแล้ว ไม่เพียงแต่จะเสียภาษีอากรอันเป็นส่วนของคุณให้ถูกต้องครบถ้วนแล้ว ยังเป็นตัวจักรสำคัญอันจะทำให้หน่วยธุรกิจเอกชนและหน่วยราชการทุกแห่งเสียภาษีอากรที่หน่วยนั้นมีหน้าที่ต้องเสียให้ครบถ้วนหรือปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายอากรให้ถูกต้องอีกด้วย รวมทั้งให้ความร่วมมือกับหน่วยราชการ ที่มีหน้าที่เก็บภาษีอากรให้สามารถบริหารงานจัดเก็บภาษีอากรให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

การที่จะสร้างความสมัครใจในการเสียภาษีอากรของผู้เสียภาษีอากรนั้น เป็นสิ่งที่ไม่สามารถทำให้สัมฤทธิ์ผลสมบูรณ์ได้โดยเร็วหรือในระยะเวลาอันสั้น จำเป็นต้องใช้ระยะเวลาอันยาวนานในการสร้างสะสมติดต่อกันจนฝังลึกลงไปในชีวิตจิตใจของผู้เสียภาษีอากรและความสมัครใจในการเสียภาษีอากรนี้ ก็ไม่สามารถที่จะสร้างขึ้นมาจากผู้หนึ่งผู้ใดหรือคนกลุ่มหนึ่งกลุ่มใดได้ เช่นหน่วยเก็บภาษีอากรแต่ลำพังฝ่ายเดียว แต่จำเป็นจะต้องร่วมมือร่วมใจกันสร้างขึ้นมาจากทุกฝ่ายรวมทั้งประชาชนผู้เสียภาษีอากรด้วย

ความสมัครใจในการเสียภาษีอากร จะเกิดขึ้นก็ต่อเมื่อประชาชนทุกคนมีความสำนึกในเรื่องภาษี (tax consciousness) ว่าเป็นหน้าที่และความรับผิดชอบของทุกคนที่จะต้องเสียภาษีอากร

ให้แก่รัฐ ไม่ว่าจะป็นรัฐบาลกลางหรือรัฐบาลท้องถิ่น เพื่อรัฐบาลจะได้นำภาษีอากรไปใช้จ่ายตามแผนงานและโครงการต่าง ๆ ที่รัฐบาลจะต้องรับผิดชอบ

ความสำนึกในการเสียภาษีอากรของผู้เสียภาษีอากร จะบังเกิดผลขึ้นได้กับปัจจัยหลายประการ ซึ่งจำเป็นต้องพัฒนาปัจจัยต่าง ๆ เหล่านี้ให้สมบูรณ์ตั้งขึ้นก่อน ปัจจัยต่าง ๆ ประกอบด้วย

๑) การพัฒนาการศึกษาแก่ประชาชนให้มีความรู้ความเข้าใจอย่างดี ในเรื่องการปกครองแบบประชาธิปไตย เพื่อให้ทราบว่าการเก็บภาษีอากรเป็นส่วนสำคัญอย่างยิ่งสำหรับการปกครองแบบนี้ เพราะการปกครองแบบประชาธิปไตยให้สิทธิและเสรีภาพแก่ประชาชนอย่างกว้างขวาง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านประกอบธุรกิจและการลงทุน รวมทั้งการให้การศึกษาเกี่ยวกับภาษีอากรต่าง ๆ และวิธีการเสียภาษีอากรแต่ละประเภทด้วย

๒) มีความประพฤติดีและปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายและระเบียบของบ้านเมือง รวมทั้งการเสียภาษีอากรให้ครบถ้วน มีวินัยต่อตนเอง (self-discipline) ในการปฏิบัติตนในทุกด้าน

๓) การพัฒนาระดับฐานะทางเศรษฐกิจของบุคคลทุกคนในประเทศชาติให้สูงขึ้น โดยรัฐบาลดำเนินการทางเศรษฐกิจอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้การจ้างงานมีระดับสูง กล่าวคือประชาชนมีงานทำกันทั่วหน้า มีฐานะทางการเงินดีและมีความสามารถในการเสียภาษีอากร ทั้งนี้ภาษีอากรที่รัฐจัดเก็บไม่ควรสูงเกินไปนัก จนประชาชนผู้มีรายได้น้อยมีเงินเหลือหลังจากเสียภาษีอากรแล้วไม่เพียงพอต่อการเลี้ยงชีพของตนเองและครอบครัวหรือบั่นทอนกำลังใจของประชาชนผู้มีรายได้น้อยที่จะลงทุนหรือทุ่มเทการทำงานและการเสี่ยงภัยของการลงทุนต่อไปในอนาคต

๔) การพัฒนากฎหมายและระเบียบต่าง ๆ ให้เป็นธรรมและเอื้ออำนวยให้เกิดขึ้นซึ่งความก้าวหน้าทางเศรษฐกิจของประเทศและความยุติธรรมทางสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่งกฎหมายภาษีอากรจะต้องมีลักษณะเป็นธรรม ส่งเสริมให้ประเทศชาติเจริญก้าวหน้า ทั้งทางเศรษฐกิจและสังคม นอกจากนั้นกฎหมายภาษีอากรจะต้องชัดเจน ไม่คลุมเครือและก่อให้เกิดความมีประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษีอากรโดยเจ้าพนักงานและความสะดวกและประหยัดในการเสียภาษีอากรโดยประชาชนทั่วไป

๕) รัฐบาลมีนโยบายที่แน่นอนอนในการส่งเสริมภาคเอกชนในการประกอบธุรกิจและลงทุน โดยมีความเชื่อมั่นในกลไกของตลาดเสรีและระบบภาษีอากรที่เป็นธรรมที่จะนำมาซึ่งความมีประสิทธิภาพทางเศรษฐกิจของประเทศไทยและรัฐบาลจะต้องให้ความมั่นใจแก่ภาคธุรกิจเอกชนในนโยบายการค้าเสรีดังกล่าวด้วย

๖) การสร้างภาวะแวดล้อมอื่น ๆ ทางการเมือง เศรษฐกิจและสังคม อันจะเอื้ออำนวยให้เกิดความสมัครใจในการเสียภาษีอากรของผู้เสียภาษีอากร เช่น

๖.๑) ความสงบเรียบร้อยของบ้านเมืองและความมั่นคงทางการเมือง

๖.๒) การบริหารงานของรัฐบาลและหน่วยราชการต่าง ๆ ที่มีประสิทธิภาพ ปราศจากการถือราชนันท์บังหลวงหรือการประพฤติมิชอบ

๖.๓) แบบอย่างการปฏิบัติในการเสียดำเนินการของบุคคล ผู้มีอำนาจปกครอง ประเทศและบุคคลที่ประชาชนทั่วไปรู้จัก หากบุคคลดังกล่าวสร้างแบบอย่างที่ดีในการเสียดำเนินการบุคคลอื่น ๆ ก็ไม่สามารถอ้างว่ากระทำตามบุคคลเหล่านั้น

๖.๔) สังคมที่ยกย่องบุคคล โดยถือความมีคุณธรรมและการประกอบความดีต่อ ประเทศชาติเป็นสำคัญ มากกว่าการยกย่องบุคคล โดยพิจารณาความร่ำรวยเป็นหลักเกณฑ์ โดยไม่คำนึงถึงคุณธรรมและการประกอบความดี

๗) ประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษีอากรของหน่วยงานจัดเก็บภาษีอากร ประกอบด้วย การจัดเก็บภาษีอากรที่อำนวยความสะดวกและรวดเร็วให้แก่ผู้เสียดำเนินการ กล่าวคือ เงินภาษีอากร ที่ผู้เสียดำเนินการชำระไว้เกินหรือถูกหักภาษี ณ ที่จ่ายไว้เกินเวลาอันรวดเร็ว พร้อมทั้งดอกเบี้ยใน อัตราที่เป็นธรรม หากการคืนเงินภาษีอากรที่ชำระเกินนั้นล่าช้ากว่าระยะเวลาที่กำหนด การ ตรวจสอบภาษีอากรของผู้หลบหลีกเลี่ยงภาษีอากรได้กระทำโดยรวดเร็วและทั่วถึง เพื่อสร้างความเป็น ธรรมในการเสียดำเนินการให้แก่ผู้เสียดำเนินการที่สุจริต

นอกจากปัจจัยต่าง ๆ ดังกล่าวมาแล้ว สถาบันต่าง ๆ ของชาติก็มีส่วนร่วมในการส่งเสริม ความสมัครใจในการเสียดำเนินการของผู้เสียดำเนินการเป็นอย่างมาก ฝ่ายนิติบัญญัติมีส่วนในการ สร้างสรรค์ความสมัครใจในการเสียดำเนินการโดยพิจารณาผ่านกฎหมายต่าง ๆ รวมทั้งกฎหมายภาษี อากรที่มีผลดีต่อการจัดเก็บภาษีอากร ฝ่ายตุลาการก็มีส่วนสนับสนุนความสมัครใจในการเสียดำเนินการ ของผู้เสียดำเนินการ โดยการแสดงออกทางกระบวนการพิจารณาคดีของศาลภาษีอากรและศาล ฎีกาอย่างเป็นธรรมและรวดเร็ว

ส่วนรัฐบาลนั้น มีความสำคัญอย่างยิ่งในการสร้างความสมัครใจในการเสียดำเนินการของผู้ เสียดำเนินการรัฐบาลจะต้องมีนโยบายภาษีอากรที่ดี อันจะเชื่ออำนาจต่อการจัดเก็บภาษีอากรอย่าง เป็นธรรมและมีประสิทธิภาพ พร้อมทั้งจะต้องให้ความช่วยเหลือในการที่จะส่งเสริมให้หน่วย จัดเก็บภาษีอากร ได้บริหารงานจัดเก็บภาษีอากรให้บรรลุเป้าหมายตามนโยบายภาษีอากรของ รัฐบาลอย่างมีประสิทธิภาพ อาทิเช่น จัดหาข้าราชการให้หน่วยเก็บภาษีอากรให้เพียงพอ จัด งบประมาณรายจ่ายให้แก่หน่วยเก็บภาษีอากรเพื่อเป็นเงินเดือน ค่าก่อสร้างอาคารสถานที่ ค่าใช้จ่าย ในการบริหารงานและการจัดซื้อหรือการเช่าเครื่องคอมพิวเตอร์ เครื่องมือและเครื่องใช้ต่าง ๆ รวมทั้งยานพาหนะอันจำเป็นต่อการจัดเก็บภาษีอากรอย่างมีประสิทธิภาพ ฯลฯ

สำหรับหน่วยจัดเก็บภาษีอากร ก็เป็นหน้าที่และมีความรับผิดชอบโดยตรง ที่จะต้องพยายามสร้างความสมัครใจในการเสียภาษีอากรของผู้เสียภาษีอากร โดยการจัดองค์การและการบริหารภาษีอากรให้เป็นธรรมและมีประสิทธิภาพอย่างสูงสุด

จากที่กล่าวมาแล้วข้างต้น พอสรุปได้ว่า ความสมัครใจในการเสียภาษีอากรเป็นปัจจัยสำคัญของการจัดเก็บภาษีให้มีประสิทธิภาพ โดยมีเป้าหมายที่ประชาชนทุกคนในประเทศ ซึ่งความสมัครใจในการเสียภาษีจะเกิดขึ้นได้ ก็ขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายประการและที่สำคัญก็คือ มีทัศนคติหรือความพึงพอใจที่ดีของผู้มีหน้าที่เสียภาษี

ประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษีอากร คือ การจัดเก็บภาษีอากรให้เต็มเม็ดเต็มหน่วยหรือไม่มีการรั่วไหล โดยเสียค่าใช้จ่ายน้อยที่สุดด้วย ลักษณะความมีประสิทธิภาพของการจัดเก็บภาษีอากรมีความสำคัญ เพราะค่าใช้จ่ายในการจัดเก็บภาษีอากรเปรียบเสมือนเป็นการใช้ปัจจัยการผลิตหรือทรัพยากรอย่างหนึ่ง ซึ่งถ้าใช้จ่ายมากเกินไปก็อาจได้รับประโยชน์น้อยกว่าเมื่อเทียบกับกรณีที่น่าไปใช้ประโยชน์ด้านอื่น ในขณะนี้มีเครื่องชี้ที่พอจะเป็นที่ยอมรับกันและนิยมใช้วัดหรือกำหนดประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษีอากรนั้นมี ๓ วิธี

๑) วัดค่าใช้จ่ายในการจัดเก็บ (cost of collection) อุดมสมิท ถือหลักว่า การจัดเก็บภาษีอากรที่ดีควรถือหลักประหยัด โดยค่าใช้จ่ายในการจัดเก็บควรจะต่ำไม่ใ้เก็บภาษีได้มากแต่ค่าใช้จ่ายในการจัดเก็บภาษีก็มากด้วย การวัดประสิทธิภาพของการบริหารภาษีอากร ตามวิธีนี้มีแนวปฏิบัติโดยเปรียบเทียบค่าใช้จ่ายในการจัดเก็บภาษีอากรที่เก็บได้ถ้าอัตราส่วนของค่าใช้จ่ายต่อภาษีที่เก็บได้ต่ำก็แสดงว่าการเก็บภาษีอากรนั้นมีประสิทธิภาพ

๒) วัดจากรายได้ที่เก็บได้จริงกับรายได้ที่ควรจะได้ (actual yields VS potential yields) ตามวิธีนี้ จะต้องคำนวณว่าในการเก็บภาษีอากรแต่ละประเภทถ้าจะเก็บให้ได้เต็มเม็ดเต็มหน่วย ควรได้รายได้เท่าไร แล้วเปรียบเทียบรายได้ที่จะได้จริงของภาษีประเภทนั้น ๆ กับรายได้ที่ควรจะได้ซึ่งจะทำให้รู้ว่าการบริหารการจัดเก็บภาษีนั้น ๆ มีประสิทธิภาพมากน้อยเพียงไร

๓) วัดค่าใช้จ่ายของผู้เสียภาษีอากรในการปฏิบัติตามกฎหมาย (compliance cost) ตามวิธีนี้ จะถือหลักว่าภาษีอากรที่ดีมีประสิทธิภาพในการจัดเก็บสูง ควรเป็นภาษีที่ผู้เสียภาษีเสียค่าใช้จ่ายในการปฏิบัติตามกฎหมาย กล่าวคือ ภาษีที่มีประสิทธิภาพควรเป็นภาษีที่ง่ายมีข้อความแจ่มชัดและสะดวกแก่ผู้เสียภาษีอากรที่จะปฏิบัติตาม โดยไม่ต้องปรึกษาทนายความ

ปัจจัยที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษีอากร การบริหารการจัดเก็บภาษีอากรอย่างมีประสิทธิภาพย่อมทำให้รายได้ภาษีอากรเต็มเม็ดเต็มหน่วยและลดจำนวนการหลีกเลี่ยงภาษีให้น้อยลง ปัจจัยหลักที่สำคัญ ๆ มีเพียง ๕ ประการ คือ

๑) ความสำนึกในหน้าที่การเสียภาษีของผู้เสียภาษีอากร

- ๒) ลักษณะของกฎหมายภาษีอากร
- ๓) ประสิทธิภาพของพนักงานผู้จัดเก็บภาษีอากร
- ๔) บรรยากาศที่เอื้ออำนวยให้ปฏิบัติตามกฎหมายภาษีอากร
- ๕) โครงสร้างภาษีอากร

การจัดเก็บภาษีอากรจะมีประสิทธิภาพมากหรือน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับปัจจัยที่เป็นเครื่องกำหนดประสิทธิภาพ ๕ ประการดังกล่าว ซึ่งจะต้องมีลักษณะที่ว่า ประชาชนมีความสำนึกในหน้าที่การเสียภาษีอากรค่อนข้างสูง ลักษณะของกฎหมายต้องง่ายและสะดวกต่อการประเมินภาษีของผู้เสียภาษีอากร พนักงานผู้จัดเก็บภาษีต้องเอาใจใส่ในการปฏิบัติงานและให้บริการแก่ผู้เสียภาษีอากรเป็นอย่างดี นอกจากนี้ต้องสร้างบรรยากาศให้ผู้เสียภาษีปฏิบัติตามกฎหมายภาษีอากรให้มากขึ้น โดยผู้นำของประเทศและผู้นำทางด้านธุรกิจจะต้องปฏิบัติตัวเป็นแบบอย่างแก่ผู้เสียภาษีอากรทั่วไป และพยายามมิให้มีการหลบเลี่ยงภาษีอากร (tax evasion) เพราะการหลบเลี่ยงภาษีอากรเป็นช่องทางของความไม่เป็นธรรมในการจัดเก็บภาษีและมีส่วนทำให้ผู้เสียภาษีถูกต้องอยู่แล้วเกิดความท้อแท้และไม่มีความตั้งใจในการเสียภาษี สำหรับประการสุดท้าย คือ โครงสร้างภาษีอากรนั้น ถือว่ามีความสำคัญมาก ทั้งนี้ เนื่องจากโครงสร้างภาษีอากรเป็นสิ่งที่เอื้ออำนวยในแง่ความสะดวกและเข้าใจง่ายในทางปฏิบัติทั้งผู้จัดเก็บและผู้เสียภาษีอากรและก่อให้เกิดความเป็นธรรม^{๕๔}

ความพยายามในการจัดเก็บภาษีอากร คำว่า “ความพยายามในการจัดเก็บภาษีอากร” หมายถึง ลักษณะของการเปรียบเทียบรายได้ภาษีอากรที่คาดว่าจะเก็บได้และรายได้ภาษีอากรที่จัดเก็บได้จริง ถ้ารายได้ภาษีอากรที่คาดว่าจะเก็บได้และรายได้ภาษีอากรที่จัดเก็บได้จริงมีค่าใกล้เคียงกันนั้นหมายความว่า หน่วยจัดเก็บมีความพยายามในการจัดเก็บภาษีอากรค่อนข้างสูง

ชีเลีย (Chelliah) เป็นผู้คิดค้นวิธีความพยายามในการจัดเก็บภาษีอากร เครื่องมือที่ใช้วัดความพยายามในการจัดเก็บภาษีอากรเรียกว่า ดัชนีความพยายามในการจัดเก็บภาษีอากร ดัชนีดังกล่าวจะแสดงถึงสัดส่วนรายได้ภาษีอากรที่เก็บได้จริงและรายได้ที่คำนวณขึ้น จากแนวคิดดังกล่าว ผลการวิเคราะห์ความพยายามในการจัดเก็บภาษีอากรของไทย ปรากฏว่าค่าเฉลี่ยของดัชนีความพยายามในการจัดเก็บภาษีของไทย โดยค่าเฉลี่ยของดัชนีความพยายามในการจัดเก็บภาษีในช่วง ๑๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๑๕ - ๒๕๒๔) ความพยายามในการจัดเก็บภาษีอากรของรัฐบาลอยู่ในระดับปานกลาง^{๕๖}

^{๕๔} เรื่องเดียวกัน, หน้า ๒๗ - ๒๘.

^{๕๖} เรื่องเดียวกัน.

๒.๓.๑๒ วัตถุประสงค์ในการจัดเก็บภาษีอากร

การจัดเก็บภาษีอากรนอกจากจะมีวัตถุประสงค์หลัก คือ เพื่อจัดหารายได้สำหรับการใช้จ่ายของรัฐบาล โดยมิได้ก่อให้เกิดภาระผูกพันในการต้องชำระคืนภายหลังและไม่ทำให้ทรัพย์สินของรัฐบาลลดน้อยลง วัตถุประสงค์อื่น ๆ ของการจัดเก็บภาษีอากรมีดังนี้

๑) เพื่อหารายได้มาใช้จ่ายในกิจการของรัฐ งานในหน้าที่ของรัฐบาล ไม่ว่าจะเป็นการรักษาความสงบภายในประเทศ ป้องกันประเทศจากการรุกรานของข้าศึกศัตรู การจัดการดูแลและส่งเสริมการสาธารณสุข การศึกษา การเกษตร การอุตสาหกรรม การสื่อสาร การพลังงานและการพาณิชย์ ล้วนเป็นการดำเนินงานเพื่อประโยชน์ของส่วนรวม ซึ่งต้องใช้เงินเป็นจำนวนมาก

๒) เพื่อควบคุมหรือส่งเสริมพฤติกรรมทางเศรษฐกิจ รัฐบาลสามารถใช้ระบบภาษีอากรควบคุมการบริโภค ควบคุมธุรกิจและเพื่อควบคุมมิให้เกิดการผูกขาด เช่น จัดเก็บภาษีจากสินค้าฟุ่มเฟือยในอัตราสูงหรือเก็บภาษีสินค้าที่มีความจำเป็นในอัตราต่ำ

๓) เพื่อกระจายรายได้และทรัพย์สินให้เป็นธรรม การจัดเก็บภาษีอากรเป็นเครื่องมือสำคัญในการกระจายรายได้ เช่น การจัดเก็บทรัพย์สิน การใช้อัตราก้าวหน้า เป็นต้น ซึ่งจะก่อให้เกิดความเป็นธรรมและเพื่อลดความแตกต่างระหว่างรายได้ของคนจนกับคนรวย หากการกระจายรายได้เป็นไปอย่างไม่เป็นธรรม ความขัดแย้งและความตึงเครียดในสังคมอาจเกิดมากขึ้นจนเกิดความระส่ำระสายได้

๔) เพื่อรักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ เสถียรภาพทางเศรษฐกิจ ไม่ว่าจะทางด้านราคาสินค้าหรือการจ้างงาน เป็นเป้าหมายที่สำคัญของระบบเศรษฐกิจ มิฉะนั้นการที่จะบรรลุเป้าหมายอื่นย่อมเป็นไปได้ยาก ดังนั้น ภาษีอากรเป็นเครื่องมือชนิดหนึ่งที่จะช่วยรักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ เช่น การป้องกันภาวะเงินเฟ้อ รัฐบาลก็เพิ่มภาษีต่าง ๆ ให้สูงขึ้นเพื่อลดการใช้จ่ายหรือในช่วงเศรษฐกิจตกต่ำ คนว่างงานมาก รัฐบาลอาจลดภาษีต่าง ๆ ลงเพื่อกระตุ้นให้มีการบริโภคและการลงทุนมากขึ้น ซึ่งจะส่งผลให้มีการจ้างงานมากขึ้น

๒.๔ ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรีเรื่อง การเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัด (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๘

๒.๔.๑ หลักการ

ตามพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดพ.ศ. ๒๕๔๐ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๖ กำหนดให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดมีอำนาจออกข้อบัญญัติเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดจากการค้าในเขตจังหวัด สำหรับน้ำมันเบนซินและน้ำมันที่คล้ายกัน โดยจัดเก็บเพิ่มขึ้นได้ไม่เกินลิตรละ ๑๐ สตางค์และยาสูบ จัดเก็บเพิ่มขึ้นได้ไม่เกินมวนละ ๑๐ สตางค์

๒.๔.๒ เหตุผล

องค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี จึงแก้ไขเพิ่มเติมข้อบัญญัติการบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี เรื่อง การเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๓ ให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๖ และปรับอัตราภาษีเพื่อเพิ่มพูนรายได้ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี เพื่อนำไปใช้จ่ายในกิจการตามอำนาจหน้าที่ และอำนาจบริการสาธารณะแก่ประชาชน จึงจำเป็นต้องตราข้อบัญญัตินี้

๒.๔.๓ ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี

เรื่อง การเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัด (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๘

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี เรื่อง การเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๓ ให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๒ และ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๖ องค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี จึงตราข้อบัญญัติขึ้นไว้โดยความเห็นชอบของสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรีและโดยอนุมัติของผู้ว่าราชการจังหวัดนนทบุรี ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบัญญัตินี้เรียกว่า “ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี เรื่อง การเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัด (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๘”

ข้อ ๒ ข้อบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วัน ๒๔ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๔๘

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกความใน ข้อ ๓ วรรค ๓ และวรรค ๕ แห่งข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี เรื่อง การเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“การค้าในเขตจังหวัด” หมายความว่า การจำหน่าย การผลิตเพื่อจำหน่าย

“ผู้ค้า” หมายความว่า ผู้จำหน่าย ผู้ผลิตเพื่อจำหน่าย ผู้สั่งซื้อหรือนำเข้ามา ซึ่งน้ำมันเบนซินและน้ำมันที่คล้ายกัน น้ำมันดีเซลและน้ำมันที่คล้ายกัน บุหรี่ซิการ์และบุหรี่ยี่ห้อในเขตองค์การบริหารส่วนจังหวัด เพื่อจำหน่าย

ข้อ ๔ ให้ยกเลิกความใน ข้อ ๔ แห่งข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี เรื่อง การเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้ แทน

“ข้อ ๔ ให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดมีอำนาจเรียกเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดจากการค้าในเขตจังหวัดและให้ผู้ค้าเสียภาษีตามที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดเรียกเก็บ”

ข้อ ๕ ให้ยกเลิกความใน ข้อ ๕ แห่งข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี เรื่อง การเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๕ การเรียกเก็บภาษีและการเสียภาษีตามข้อ ๔ ให้เป็นไปดังต่อไปนี้

๕.๑ อัตราภาษีที่เรียกเก็บให้เป็นดังนี้

๑) น้ำมันเบนซินและน้ำมันที่คล้ายกัน น้ำมันดีเซลและน้ำมันที่คล้ายกัน อัตรา ๓.๔๕ สตางค์

๒) ยาสูบชนิดบุหรี่ยิกาแรตและบุหรี่ยิการ์ อัตรา ๓.๓๐ สตางค์

๕.๒ ความรับผิดในอันจะต้องเสียภาษีของลูกค้า ให้เกิดขึ้นในเวลาที่ได้รับมอบสินค้าเข้าไปในสถานการค้า

๕.๓ ให้ผู้ค้าเสียภาษีในเวลาที่มีความรับผิดในอันจะต้องเสียภาษีเกิดขึ้น

๕.๔ ให้ผู้ค้ายื่นแบบรายการภาษีตามแบบที่อธิบดีกรมสรรพสามิตกำหนดพร้อม กับชำระภาษีต่อเจ้าหน้าที่ของกรมสรรพสามิต ณ สำนักงานสรรพสามิตแห่งท้องที่ที่สถานการค้า ตั้งอยู่ภายในวันที่ ๒๐ ของเดือนถัดจากเดือนที่ความรับผิดชอบในอันจะต้องเสียภาษีเกิดขึ้น เศษ ของ ๑ บาทของภาษีที่ต้องชำระตามวรรค ๑ ให้ปัดทิ้ง

๕.๕ ให้ผู้ค้าจดทะเบียนสถานการค้าต่อเจ้าหน้าที่ของกรมสรรพสามิตตามแบบที่ อธิบดีกรมสรรพสามิตกำหนด ณ สำนักงานสรรพสามิตแห่งท้องที่ที่สถานการค้าตั้งอยู่ให้ถือว่า ใบอนุญาตขายยาสูบหรือนำออกแสดงเพื่อขายยาสูบชนิดบุหรี่ยิกาแรตหรือบุหรี่ยิการ์ ที่เจ้า พนักงานสรรพสามิตออกให้เป็นทะเบียนสถานการค้าตามวรรค ๑ ด้วย

๕.๖ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจดังต่อไปนี้

๑) ประเมินเรียกเก็บภาษี เบี้ยปรับและเงินเพิ่มจากผู้ค้า กรณีที่ผู้ค้าไม่ยื่นแบบ รายการภาษีพร้อมกับชำระภาษีภายในระยะเวลาที่กำหนดในข้อ ๕.๔ หรือชำระภาษีไว้ไม่ถูกต้อง หรือมีข้อผิดพลาดทำให้จำนวนภาษีที่ต้องเสียคลาดเคลื่อนไป

๒) มีหนังสือสอบถามหรือเรียกผู้ค้าหรือบุคคลใดที่เกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำหรือ ให้ส่งบัญชีเอกสาร หลักฐานหรือสิ่งอื่นที่จำเป็นเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ต้องให้เวลาบุคคลนั้นไม่น้อยกว่า ๗ วันนับแต่วันที่รับคำสั่งนั้น

๕.๗ ให้ผู้ค้าเสียเบี้ยปรับในกรณีและตามอัตรา ดังต่อไปนี้

๑) กรณีไม่ยื่นแบบรายการภาษีพร้อมกับชำระภาษีภายในระยะเวลาที่กำหนด ในข้อ ๕.๔ ให้เสียเบี้ยปรับอีก ๒ เท่าของค่าภาษีที่จะต้องเสีย

๒) กรณียื่นแบบรายการภาษีพร้อมกับชำระภาษีภายในระยะเวลาที่กำหนดในข้อ ๕.๔ แต่ไม่ถูกต้องหรือมีข้อผิดพลาดทำให้จำนวนภาษีที่ต้องเสียขาดไป ให้เสียเบี้ยปรับอีก ๑ เท่าของค่าภาษีที่เสียขาดไปนั้น

๕.๘ กรณีผู้ค้าไม่ยื่นแบบรายการภาษีพร้อมกับชำระภาษีภายในระยะเวลาที่กำหนดในข้อ ๕.๔ หรือชำระภาษีขาดจากจำนวนภาษีที่ต้องเสีย ให้เสียเงินเพิ่มอีกร้อยละ ๑.๕ ต่อเดือน หรือเศษของเดือนของเงินภาษีที่ต้องชำระ โดยไม่รวมเบี้ยปรับและการคำนวณเงินเพิ่มดังกล่าวมิให้คิดทบต้น โดยเงินเพิ่มตามกรณีนี้มีให้เกินกว่าจำนวนภาษีที่ต้องชำระ โดยไม่รวมเบี้ยปรับ

๕.๙ เบี้ยปรับและเงินเพิ่มให้ถือเป็นภาษี โดยเบี้ยปรับหรือเงินเพิ่มในหักหรือลด ลงตามระเบียบที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดกำหนด

ข้อ ๖ การใดซึ่งได้ดำเนินการโดยชอบตามข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี เรื่อง การเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๓ ก่อนวันที่ข้อบัญญัตินี้ใช้บังคับ และไม่ขัดหรือแย้งกับข้อบัญญัตินี้ ให้เป็นอันใช้บังคับได้ต่อไป

ข้อ ๗ ให้นายองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรีเป็นผู้รักษาการตามข้อบัญญัตินี้^{๕๑}

๒.๕ องค์การบริหารส่วนจังหวัด

ตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัดซึ่งเป็นราชการบริหารส่วนภูมิภาคและประกาศคณะปฏิวัติฉบับที่ ๒๑๘ ลงวันที่ ๒๕ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕ ซึ่งเป็นกฎหมายแม่บทว่าด้วยการจัดระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน ได้กำหนดให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดมีฐานะเป็นหน่วยการปกครองท้องถิ่นรูปแบบหนึ่งจนกระทั่งถึงปัจจุบัน

พระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ ในปัจจุบันองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไทยเป็นไปตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญและตามนโยบายของรัฐบาลที่กำหนดให้มีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ๔ รูปแบบ คือ องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบลและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษ แต่ยังมีหลายฝ่ายสงสัยเกี่ยวกับรูปแบบขององค์การบริหารส่วนจังหวัด เพื่อความเข้าใจอันดีจึงขอเสนอสาระเกี่ยวกับพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐

พระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ เป็นกฎหมายที่กล่าวถึงระเบียบวิธีการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ซึ่งเป็นหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นแทนที่

^{๕๑} กองแผนงานและงบประมาณ, “ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี”, (นนทบุรี : องค์การบริหารส่วนจังหวัด), ๒๕๔๘, (อัดสำเนา).

องค์การบริหารส่วนจังหวัดตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๕๘ สำหรับเหตุผลของการใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ อาจพิจารณาได้จากบทบัญญัติของพระราชบัญญัติซึ่งระบุว่า “โดยที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๕๘ เป็นองค์การปกครองท้องถิ่นที่รับผิดชอบในพื้นที่ทั้งจังหวัดที่อยู่นอกเขตสุขาภิบาลและเทศบาล เมื่อได้มีพระราชบัญญัติสถาปนาและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ ออกใช้บังคับเพื่อกระจายอำนาจการปกครองให้แก่องค์การบริหารส่วนตำบลในการนี้สมควรปรับปรุงบทบาทอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดให้สอดคล้องกันและปรับปรุงโครงสร้างขององค์การบริหารส่วนจังหวัดให้เหมาะสมยิ่งขึ้น”

นอกจากจะพิจารณาในเหตุผลของพระราชบัญญัติแล้วจากบันทึกการประชุมคณะกรรมการวิสามัญ สภาผู้แทนราษฎรซึ่งพิจารณาร่างพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด ครั้งที่ ๒ วันที่ ๑๓ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๐ ที่ประชุมได้อภิปรายประเด็นวัตถุประสงค์ของการออกกฎหมาย สรุปว่า

๑) เพื่อจัดระบบบริหารให้มีประสิทธิภาพ ซึ่งปัจจุบันมีปัญหาด้านการบริหารการจัด การ และด้านพื้นที่และรายได้ซ้ำซ้อน

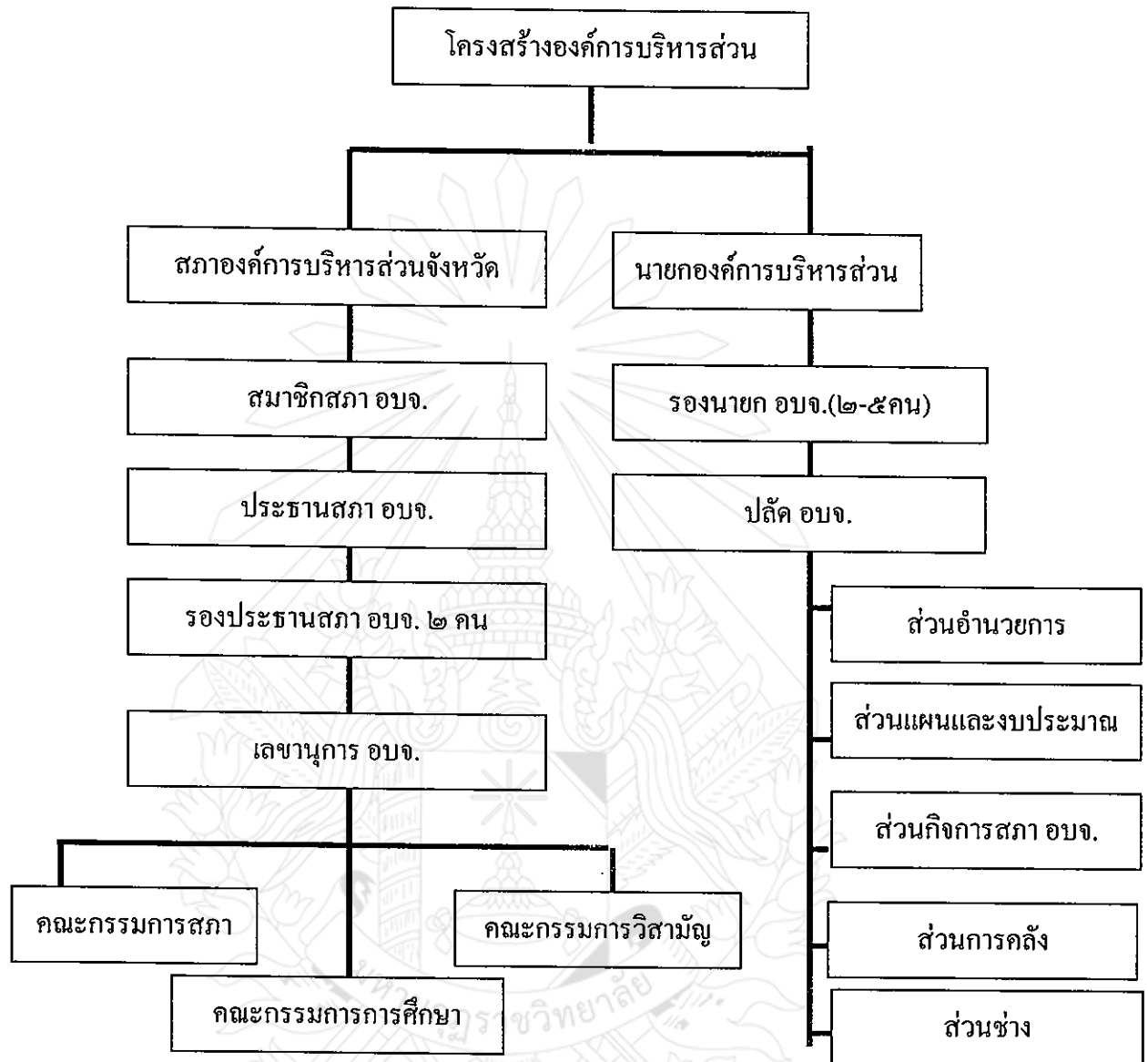
๒) เพื่อเป็นการปรับเปลี่ยนตามการเปลี่ยนแปลง ของการเมืองการปกครองท้องถิ่นที่มีการเปลี่ยนแปลงทางด้านการขยายความเจริญเติบโตของแต่ละท้องถิ่น

๓) เพื่อเป็นการถ่ายโอนอำนาจการปกครองส่วนภูมิภาคมาสู่ท้องถิ่น โดยให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดทำหน้าที่ในการประสานกับองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นการประสานกับรัฐบาล และตัวแทนหน่วยงานของรัฐ การถ่ายโอนภารกิจและงบประมาณที่เคยอยู่ในภูมิภาค ไปอยู่ในองค์การบริหารส่วนจังหวัด

๔) เพื่อเป็นการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่นให้มากยิ่งขึ้น โดยจะเพิ่มอิสระให้กับองค์การบริหารส่วนจังหวัดมากขึ้นด้วยโดยการลดการกำกับดูแลจากส่วนกลาง

การจัดตั้งและฐานะ พระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๕๐ กำหนดให้มีหน่วยการบริหารส่วนท้องถิ่นรูปแบบหนึ่งเรียกว่า องค์การบริหารส่วนจังหวัด โดยมีอยู่ในทุกจังหวัด จังหวัดละ ๑ แห่ง รวม ๗๖ แห่ง มีฐานะเป็นนิติบุคคลและมีพื้นที่รับผิดชอบทั้งจังหวัด โดยทับซ้อนกับพื้นที่ของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น คือ เทศบาล สุขาภิบาลและองค์การบริหารส่วนตำบล ในจังหวัดนั้น ความเป็นนิติบุคคลให้เกิดความสามารถในการทำนิติกรรมและความเป็นหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นก่อให้เกิดอำนาจหน้าที่และขอบเขตพื้นที่ในการใช้อำนาจหน้าที่นั้น

แผนภูมิที่ ๒.๑ องค์กรบริหารส่วนจังหวัด (ตาม พ.ร.บ.องค์กรบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐)

๒.๖ สภาพพื้นที่ศึกษา

องค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรีเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบหนึ่ง มีฐานะเป็นนิติบุคคล จัดตั้งขึ้นเพื่อบริหารกิจการในเขตจังหวัดนนทบุรีและช่วยพัฒนางานของเทศบาลและองค์การบริหารส่วนตำบล โดยประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นเพื่อไม่ให้งานซ้ำซ้อนและจัดสรรงบประมาณให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นนำไปดำเนินการต่างๆ เช่น จัดสร้างระบบสาธารณูปโภค ที่เทศบาลและองค์การบริหารส่วนตำบลไม่สามารถทำได้ เนื่องจากขาดงบประมาณ เช่น จัดให้มีท่อบำบัดน้ำเสีย จัดทำโครงการที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับหลายองค์กร องค์การบริหารส่วน

จังหวัดมีหน้าที่ในการดำเนินกิจการภายในเขตองค์การบริหารส่วนจังหวัด เช่น จัดทำแผนพัฒนาและประสานการจัดทำแผน การส่งเสริมอาชีพ ความเป็นอยู่ของประชาชน การกินคือยู่ดี สนับสนุนโครงการของส่วนท้องถิ่นอื่นในการพัฒนาท้องถิ่น รวมถึงการประสานและให้ความร่วมมือในการปฏิบัติหน้าที่ของราชการส่วนท้องถิ่นอื่น กลุ่มครอง ดูแล บำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมถึงศิลปจารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมอันดีงามของท้องถิ่น เป็นต้น เขตพื้นที่รับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี คือ เขตจังหวัดนนทบุรี โดยครอบคลุมพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน ๓๕ แห่ง เทศบาลนคร จำนวน ๒ แห่ง (เทศบาลนครนนทบุรีและเทศบาลนครปากเกร็ด) เทศบาลเมือง จำนวน ๓ แห่ง (เทศบาลเมืองบางบัวทอง, เทศบาลเมืองบางกรวยและเทศบาลเมืองบางศรีเมือง) เทศบาลตำบล จำนวน ๕ แห่ง (เทศบาลตำบลปลายบาง, เทศบาลตำบลบางใหญ่, เทศบาลตำบลบางม่วง, เทศบาลตำบลไทรน้อย และเทศบาลตำบลไทรมา) ดังนั้น สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ก็คือ ภาพรวมของจังหวัดนนทบุรี

องค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ตามพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ.๒๕๔๖ กำหนดให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดเป็นนิติบุคคล และเป็นราชการส่วนท้องถิ่นเขตขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ได้แก่ เขตจังหวัด ซึ่งจังหวัดนนทบุรีตั้งอยู่ในภาคกลางของประเทศไทย เป็น ๑ ใน ๕ ของจังหวัดปริมณฑล (นนทบุรี , ปทุมธานี , นครปฐม, สมุทรปราการและสมุทรสาคร) มีเนื้อที่ประมาณ ๖๒๒.๓๐ ตารางกิโลกรัม หรือประมาณ ๓๘๘,๕๓๕ ไร่ มีอาณาเขตติดต่อดังนี้^{๕๕}

ทิศเหนือ	- ติดต่อกับจังหวัดปทุมธานีและจังหวัดพระนครศรีอยุธยา
ทิศใต้	- ติดต่อกับกรุงเทพมหานคร
ทิศตะวันออก	- ติดต่อกับกรุงเทพมหานครตั้งแต่เขตดุสิต เขตบางเขนไปจนจรดจังหวัดปทุมธานี
ทิศตะวันตก	- ติดต่อจังหวัดนครปฐม

เขตการปกครองจังหวัดนนทบุรี แบ่งเป็น ๖ อำเภอ (อำเภอเมือง,อำเภอปากเกร็ด,อำเภอบางบัวทอง,อำเภอบางกรวย,อำเภอบางใหญ่,อำเภอไทรน้อย) ๕๒ ตำบล ๒๕๘ หมู่บ้าน และมีองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ดังนี้

^{๕๕} กองแผนงานและงบประมาณ, “ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี”, นนทบุรี : องค์การบริหารส่วนจังหวัด, ๒๕๕๑, (อัดสำเนา).

๑) องค์การบริหารส่วนจังหวัด	๑	แห่ง
๒) เทศบาล	๑๐	แห่ง
๓) องค์การบริหารส่วนตำบล	๓๕	แห่ง

มีจำนวนประชากร ๑,๐๒๔,๑๕๑ คน (ณ วันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๕๑)

เป็นชาย	๔๘๔,๘๓๘	คน
เป็นหญิง	๕๓๙,๓๑๓	คน
มีจำนวนบ้าน	๔๖๘,๗๖๘	หลังคาเรือน

ความหนาแน่นเฉลี่ยต่อพื้นที่ของจังหวัดเท่ากับ ๑๕๖๒.๓๕ คน ต่อตารางกิโลเมตร

การประปา มีอยู่ ๒ แห่ง คือ สำนักงานประปานครหลวง สาขานนทบุรีและสาขาบางบัว

ทอง

การไฟฟ้า มีอยู่ ๓ แห่ง คือ การไฟฟ้านครหลวงสาขานนทบุรี , สาขาบางบัวทอง , สาขาบาง

ใหญ่

กิจการสื่อสาร คือ ที่ทำการไปรษณีย์โทรเลข ที่ให้บริการพื้นที่ จำนวน ๑๐ แห่ง

เกษตรกรรม มีพื้นที่ทำนา ๓๑๕,๘๔๕ ไร่ ผลผลิต ๒๖๔,๖๕๓ ตัน/ปี

ผลิตภัณฑ์มวลรวมทั้งจังหวัด มูลค่า ๘๗,๖๘๒ ล้านบาท โดยเศรษฐกิจส่วนใหญ่ขึ้นอยู่กับสาขา
อุตสาหกรรมมากที่สุด มูลค่า ๓๐,๕๗๕ ล้านบาท จังหวัดนนทบุรีมีรายได้เรียงลำดับเฉลี่ยต่อหัวต่อปี
ในระดับภาคอยู่ ๖ ระดับ และระดับประเทศอยู่ในลำดับที่ ๒๐

การพาณิชย์กรรมและบริการการพาณิชย์

ธนาคาร ๗๖ แห่ง

บริษัท ๑,๕๔๕ แห่ง

ห้างหุ้นส่วนจำกัด ๕๑๒ แห่ง

ร้านค้าต่างๆ จำนวนมาก

สถานบริการ

โรงพยาบาล ๑๑ แห่ง

สถานีบริการน้ำมัน ๑๓๕ แห่ง

ศูนย์การค้า/ห้างสรรพสินค้า ๑๑ แห่ง

ตลาดสด ๑๑ แห่ง

โรงฆ่าสัตว์ ๒๗ แห่ง

ร้านอาหารจำนวนมาก

การอุตสาหกรรม

โรงงานอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ ๘๕ แห่ง (สินทรัพย์เกิน ๑๐๐ ล้านบาท)

โรงงานอุตสาหกรรมขนาดกลาง ๖๐๑ แห่ง (สินทรัพย์ตั้งแต่ ๑๐-๑๐๐ ล้านบาท)

โรงงานอุตสาหกรรมขนาดเล็ก ๑,๒๓๒ แห่ง (สินทรัพย์ไม่เกิน ๑๐ ล้านบาท)

การท่องเที่ยว

จังหวัดนนทบุรี เป็นเมืองเก่าแก่ตั้งแต่สมัยอยุธยาและมีความสำคัญทางประวัติศาสตร์ สถาปัตยกรรม ศิลปกรรม จิตรกรรม ซึ่งอยู่ตามวัดต่างๆ เป็นจำนวนมาก นอกจากนี้ยังมีสภาพแม่น้ำ ลำคลอง ที่เป็นธรรมชาติ และการประกอบอาชีพเกษตรกรรมดั้งเดิมที่เป็นจุดขายให้นักท่องเที่ยว เช่น ทำสวนทุเรียนและสวนกระท้อน นอกจากนี้ยังมีสถานที่ท่องเที่ยวสำคัญ เช่น เกาะเกร็ด, วัดเฉลิม พระเกียรติ, วัดปราสาท, วัดชมพูเวก, ตลาดน้ำ ฯลฯ

๒.๗ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยนี้ เป็นการศึกษาความคิดเห็นของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันที่มีต่อการ จัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ซึ่งผู้วิจัยได้ทำการศึกษาค้นคว้างานวิจัยเชิง ตำรวจหรืองานวิจัยภาคสนาม (Survey Research of Field Research) อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องดังต่อไปนี้

มัทนา พุกษะริตานนท์ ได้ทำการศึกษาเรื่อง “ความยืดหยุ่นและความลอยตัวของภาษี น้ำมัน” ผลการศึกษาพบว่า ความยืดหยุ่นของภาษีต่อ GDP ของน้ำมันเกือบทุกประเภทมีค่าต่ำ ยกเว้นน้ำมันเตาและก๊าซปิโตรเลียม สำหรับความยืดหยุ่นและความลอยตัวของภาษีต่อ GDP ของ น้ำมันรวมมีค่าต่ำและเมื่อเปรียบเทียบกับค่าที่คำนวณได้แต่ละช่วงเวลาที่ผ่านมามีแนวโน้มลดลง

ในเรื่องเกี่ยวกับความสามารถของภาษีน้ำมันในการหารายได้พบว่า หากปราศจากมาตรการ ภาษีแล้วน้ำมันเบนซิน น้ำมันก๊าด น้ำมันดีเซลและก๊าซปิโตรเลียม มีความสามารถในการหารายได้ ให้แก่รัฐค่อนข้างต่ำ เนื่องจากความยืดหยุ่นของภาษีต่อ GDP มีค่าต่ำ ขณะที่น้ำมันเตามี ความสามารถในการหารายได้โดยอัตโนมัติให้แก่รัฐค่อนข้างสูง เนื่องจากว่าน้ำมันเตามีความ ยืดหยุ่นของภาษีต่อ GDP มีค่าค่อนข้างสูง

ในการเกี่ยวกับความสามารถในการรักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจโดยอัตโนมัติพบว่า ภาษี น้ำมันเบนซิน น้ำมันก๊าด น้ำมันดีเซลและก๊าซปิโตรเลียม มีส่วนช่วยในการรักษาเสถียรภาพทาง เศรษฐกิจโดยอัตโนมัติในระดับต่ำ เนื่องจากความยืดหยุ่นของภาษีต่อ GDP มีค่าต่ำ ส่วนน้ำมันเตามี

ส่วนช่วยในการรักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ โดยอัตโนมัติในระดับดีกว่า เมื่อเทียบกับผลิตภัณฑ์น้ำมันอื่น เนื่องจากค่าความยืดหยุ่นของภาษีมักค่อนข้างสูง^{๔๕}

เสถียรภาพ นาทหลวง ได้ทำการศึกษาเรื่อง “ปัญหากฎหมายเกี่ยวกับการจัดเก็บภาษีเงินได้ปิโตรเลียม” พบว่า “การใช้มาตรการภาษีของรัฐในระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๒๘ - ๒๕๓๗ ยังผลให้ประสิทธิภาพในการทำรายได้จากภาษี น้ำมันเบนซิน น้ำมันก๊าด น้ำมันดีเซล น้ำมันเตา และก๊าซปิโตรเลียมสูงขึ้นส่วนน้ำมันเบนซินมีความสามารถในการทำรายได้ให้รัฐลดลง เนื่องจากว่าในระยะ ๒-๓ ปีที่ผ่านมารัฐบาลใช้นโยบายภาษีเพื่อมุ่งรักษาส่งแวดล้อม ด้วยการใช้นโยบายภาษีเพื่อให้ประชาชนใช้น้ำมันไร้สารมากขึ้น โดยลดอัตราภาษีน้ำมันเบนซินไร้สาร”^{๔๖}

สุรชนี พันธุ์เมธากุล ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “พฤติกรรมและปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกใช้บริการน้ำมันของผู้บริโภค” จากการศึกษาพบว่า “ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นเพศชายจำนวน ๖๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๖๕.๖๘ เป็นเพศหญิงจำนวน ๓๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๔.๓๑ โดยส่วนใหญ่อยู่ในช่วงอายุ ๒๖ - ๓๐ ปี รองลงมาช่วงอายุ ๓๑ - ๓๕ ปี ซึ่งมีอาชีพเป็นพนักงานบริษัทเอกชนและมีอาชีพรับราชการ รายได้ต่อเดือนอยู่ในช่วง ๓๐,๐๐๐ บาทขึ้นไป รายได้รองลงมาอยู่ในช่วง ๑๐,๐๐๑ - ๒๐,๐๐๐ บาท ในด้านพฤติกรรมของผู้ตอบแบบสอบถาม ๓๕.๒๒ นิยมเติมน้ำมันปั๊มเอสโซ่ และเชลล์ ซึ่งทั้ง ๒ สถานี ได้รับความนิยมไม่แตกต่างกัน โดยใช้น้ำมันเบนซินไร้สารตะกั่วมาเป็นอันดับหนึ่งและผู้บริโภคส่วนใหญ่ไม่นิยมสำรองน้ำมัน ความถี่ในการเติมน้ำมัน ประมาณ ๒ ครั้ง/สัปดาห์ และช่วงที่นิยมมากที่สุด ๑๖.๐๐ - ๒๐.๐๐ นาฬิกา ทางด้านปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกใช้บริการแต่ละแห่งของผู้ตอบแบบสอบถามจะคำนึงถึงเป็นอันดับแรก คือ ความสะดวกรองลงมาคือ น้ำมัน เพราะคิดว่าน้ำมันแต่ละยี่ห้อ มีคุณภาพและราคาที่ได้มาตรฐานทั่วไป นอกจากนี้ยังมีปัจจัยอื่น ๆ ที่มีผลต่อการตัดสินใจของผู้ตอบแบบสอบถาม เช่น ทางด้านสถานที่พบ ผู้ตอบแบบสอบถามจะคำนึงถึงทำเลมาเป็นอันดับแรกสถานที่จอดรถ เป็นอันดับสองรองลงมา ด้านการบริการผู้ตอบแบบสอบถามนิยมให้สถานีบริการเปิดให้บริการตลอด ๒๔ ชั่วโมงและทางด้านสุขอนามัยผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญที่ไม่แตกต่างกัน ทั้งในด้านร้านมินิมาร์ทหรือความสะดวกของสถานีบริการ ตลอดจนความสะดวกของห้องน้ำ ส่วนทางด้านบริการเสริมอื่น ๆ โดยส่วนใหญ่ผู้ตอบแบบสอบถามนิยมใช้บริการล้างอัดฉีด และ

^{๔๕} มัทนา พฤษะรัตนานนท์, “ความยืดหยุ่นและความลอบตัวของภาษีน้ำมัน”, วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์), ๒๕๔๘, ๘๕ หน้า.

^{๔๖} เสถียรภาพ นาทหลวง, “ศึกษาปัญหากฎหมายเกี่ยวกับการจัดเก็บภาษีเงินได้ปิโตรเลียม”, วิทยานิพนธ์นิติศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยรามคำแหง), ๒๕๔๗, ๑๑๒ หน้า.

บริการปะยาง นอกจากนี้ ผู้บริโภค ๗๕.๔๑ คำนึงถึงการส่งเสริมการขายของแต่ละสถานีและ ๖๗.๖๕ ตัดสินใจเติมน้ำมันแต่ละยี่ห้อด้วยตนเอง”^{๖๐}

วิบูลย์ อังสนันท์ ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “ความสำคัญของภาษีสรรพสามิตต่อระบบเศรษฐกิจการคลังของประเทศ” ผลการศึกษาพบว่า ภาษีก๊าซปิโตรเลียมสามารถทำรายได้เพิ่มขึ้นมากที่สุด เนื่องจากผลต่างระหว่างค่าความลอยตัวกับค่าความยืดหยุ่นของก๊าซปิโตรเลียมมีค่าสูงที่สุดคือ เท่ากับ ๗.๐๗ รองลงมาคือ แอสฟัลต์ น้ำมันดีเซล ซีเมนต์ น้ำมันหล่อลื่น น้ำมันเบนซิน สุรา ส่วนน้ำมันก๊าดน้ำมันมีค่าผลต่างน้อยที่สุด ซึ่งแสดงว่าระดับการพัฒนาประสิทธิภาพของมาตรการด้านภาษีต่ำ^{๖๑}

จตุพร สิริอรุณรุ่งโรจน์ ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “ปัญหาภาษีอากรเกี่ยวกับธุรกิจของผู้ประกอบการค้าน้ำมันประเภทสถานีให้บริการจำหน่ายน้ำมัน ในเขตพื้นที่ จังหวัดเชียงราย” ผลการศึกษาพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีการศึกษาระดับปริญญาตรี ๔๔.๘๑ จัดตั้งในรูปแบบของห้างหุ้นส่วนจำกัด ๕๕.๐๒ และบุคคลธรรมดา/คณะบุคคล/ห้างหุ้นส่วนสามัญ ร้อยละ ๒๖.๗ มีตำแหน่ง เป็นห้างหุ้นส่วน ๔๓.๗๒ มียอดขายต่อเดือน ๑๐๐,๐๐๐ ลิตร ร้อยละ ๔๕.๕๕ และยอดขายต่อเดือน ๑๐๐,๐๐๑-๒๐๐,๐๐๐ ลิตร คิดเป็นร้อยละ ๓๕.๗๔ ด้านผู้ประกอบการค้าน้ำมันมีปัญหาเกี่ยวกับภาษีบำรุงท้องถิ่นในระดับปานกลาง ส่วนใหญ่มักมีปัญหาเรื่องอัตราภาษีที่จัดเก็บปัจจุบัน เป็นอัตราที่ไม่เหมาะสม สูงเกินไป และการจัดเก็บภาษีชี้จากหลักการรับน้ำมันเข้า ซึ่งไม่สอดคล้องกับหลักจับคู่รายได้ และรายจ่าย ซึ่งผู้ประกอบการเองต้องเสียภาษีทันทีที่รับน้ำมันเข้ามาในกิจการ แม้ยังไม่ได้ขายเลยก็ตาม”^{๖๒}

ศราวุธ ชัยชนะ ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “ความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีท้องถิ่นของประชาชนในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดตำบลป่าแดด อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัด

^{๖๐} สุรัชนี พันธุ์เมธากุล, “พฤติกรรมและปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกใช้สถานีบริการน้ำมันของผู้บริโภค”, วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต), ๒๕๔๗, ๘๖ หน้า.

^{๖๑} วิบูลย์ อังสนันท์, “ศึกษาความสำคัญของภาษีสรรพสามิตต่อระบบเศรษฐกิจการคลังของประเทศ”, วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม), ๒๕๓๐, ๘๒ หน้า.

^{๖๒} จตุพร สิริอรุณรุ่งโรจน์, “ปัญหาภาษีอากรเกี่ยวกับธุรกิจของผู้ประกอบการค้าน้ำมันประเภทสถานีให้บริการจำหน่ายน้ำมัน ในเขตพื้นที่ จังหวัดเชียงราย”, วิทยานิพนธ์บัณฑิต มหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่), ๒๕๔๘, ๑๒๖ หน้า.

เชียงใหม่” ผลการศึกษาพบว่า ๑) ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจในการเสียดภาษีท้องถิ่นในระดับค่อนข้างต่ำ และ ๒) อายุ ระดับการศึกษาและอาชีพของผู้ตอบแบบสอบถามทำให้เกิดความแตกต่างในระดับความรู้ความเข้าใจ^{๖๔}

ประพันธ์ ศรีชะตา ได้ทำการวิจัยเรื่องปัญหาและอุปสรรคการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดร้อยเอ็ด : ศึกษาเฉพาะกรณีการจัดเก็บภาษีค้ำปลิกน้ำมัน ผลการวิจัยพบว่า องค์การบริหารส่วนจังหวัดร้อยเอ็ด ได้จัดเจ้าหน้าที่จัดเก็บภาษีน้ำมันเองและยังไม่มีประสิทธิภาพมากเท่าที่ควร เนื่องจากบุคลากรเจ้าหน้าที่บางคนมีหน้าที่ซ้ำซ้อนหรือบุคลากรไม่เพียงพอที่จะทำงานให้ครอบคลุม จึงทำให้ดำเนินงานไม่บรรลุวัตถุประสงค์ตามที่ได้ตั้งเป้าหมายหรือวางแผนไว้ ด้านระเบียบและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง พระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งได้เปิดโอกาสให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดเก็บภาษีจากท้องถิ่นได้เอง เนื่องจากงบประมาณที่ได้รับอุดหนุนจากรัฐบาลนั้นมีจำนวนน้อยไม่สามารถนำงบประมาณที่ได้รับไปพัฒนาท้องถิ่นได้เพียงพอ แต่การออกข้อบัญญัติขององค์การบริหารส่วนจังหวัดร้อยเอ็ด โดยประกาศใช้ข้อบัญญัติขององค์การบริหารส่วนจังหวัดร้อยเอ็ด พ.ศ. ๒๕๔๖ อัตราในการจัดเก็บที่กำหนดค่อนข้างตายตัว ไม่แปรผันตามกลไกตลาด บทลงโทษหากผู้ประกอบการสถานค้ำปลิกน้ำมันหลบหลีกหรือหลีกเลี่ยงทำให้มีผู้ฝ่าฝืน ไม่ปฏิบัติตามด้านผู้ประกอบการค้ำปลิกน้ำมันพบว่า ผู้ประกอบการค้ำปลิกน้ำมันส่วนใหญ่เห็นว่าการจัดเก็บภาษีน้ำมันขององค์การบริหารส่วนจังหวัดร้อยเอ็ดนั้นมีอัตราการจัดเก็บภาษียังไม่เป็นธรรมเนื่องจากปัจจุบันรัฐบาลปล่อยให้ราคาน้ำมันเป็นไปตามกลไกตลาดและอัตราการจัดเก็บภาษีขององค์การบริหารส่วนจังหวัดร้อยเอ็ดคงที่ ทำให้ไม่สะท้อนถึงต้นทุนที่แท้จริงจึงทำให้ผู้ประกอบการค้ำปลิกน้ำมันบางรายหลบหลีกหรือหลีกเลี่ยง ไม่ยอมเสียดภาษีและสาเหตุอีกประการหนึ่งคือ ผู้ประกอบการค้ำปลิกน้ำมันส่วนใหญ่ยังไม่เข้าใจในบทบาท ภาระหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดเนื่องจากประชาสัมพันธ์ยังมีน้อย^{๖๕}

จากการศึกษางานวิจัยดังกล่าว สรุปได้ว่า เป็นการศึกษาถึงการตัดสินใจเลือกใช้บริการน้ำมันของผู้บริโภค ซึ่งส่วนใหญ่เป็นเพศชาย อายุอยู่ระหว่าง ๒๖ - ๓๐ ปี มีอาชีพเป็นพนักงาน

^{๖๔} สราวุธ ชัยชนะ, “ความรู้ความเข้าใจในการเสียดภาษีท้องถิ่นของประชาชนในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลป่าแดด อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่”, การค้นคว้าอิสระรัฐศาสตรมหาบัณฑิต, อ่างแก้ว, ๗๕ หน้า.

^{๖๕} ประพันธ์ ศรีชะตา, “ปัญหาและอุปสรรคการจัดเก็บภาษีบำรุงขององค์การบริหารส่วนจังหวัดร้อยเอ็ด”, สารนิพนธ์ศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย), ๒๕๔๘, ๘๒ หน้า.

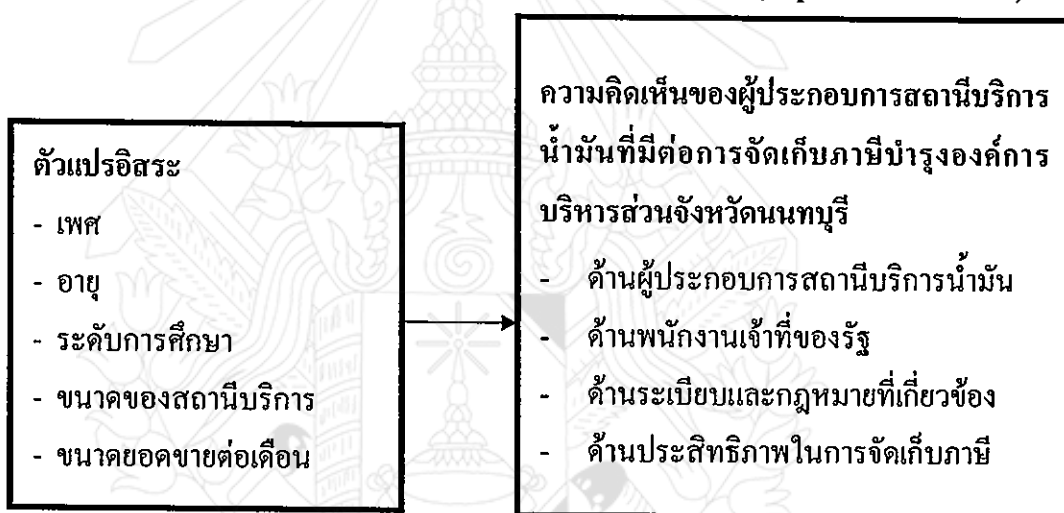
บริษัทเอกชนและรับราชการ รายได้อยู่ในช่วง ๓๐,๐๐๐ บาทขึ้นไป กับการใช้มาตรการการเก็บภาษีของรัฐ มีความสามารถในการทำรายได้ให้รัฐลดลง อีกทั้งประชาชนมีความเข้าใจในการเสียภาษีท้องถิ่นในระดับค่อนข้างต่ำ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ ทำให้เกิดความแตกต่างในระดับความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีท้องถิ่น

๒.๘ สรุปกรอบแนวคิด

จากการศึกษารวบรวมที่เกี่ยวข้องและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยได้นำกรอบแนวคิดและกำหนดตัวแปรการศึกษาวิจัยได้นำแนวคิดด้านผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันของ กาบแก้ว เปี่ยมมहुล^{๖๖} ด้านพนักงานเจ้าหน้าที่ของรัฐของข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี^{๖๗} ด้านระเบียบและกฎหมายที่เกี่ยวข้องของ ประพันธ์ ศรีชะตา^{๖๘} และนำแนวคิดในด้านประสิทธิภาพของ กิ่งแก้ว ธนอมถีน^{๖๙} มาเป็นกรอบ สรุปเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย ได้ดังนี้

ตัวแปรอิสระ (Independent Variables)

ตัวแปรตาม (Dependent Variables)

^{๖๖} กาบแก้ว เปี่ยมมहुล, “ความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการของสำนักปลัดเทศบาลตำบลเมืองสรวง อำเภอเมืองสรวง จังหวัดร้อยเอ็ด”, วิทยานิพนธ์ศาสตรมหาบัณฑิต, อ่างแล้ว, หน้า ๑๕.

^{๖๗} กองแผนงานและงบประมาณ, “ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี”, (นนทบุรี : องค์การบริหารส่วนจังหวัด), ๒๕๔๘, (อัดสำเนา).

^{๖๘} ประพันธ์ ศรีชะตา, “ปัญหาและอุปสรรคการจัดเก็บภาษีบำรุงขององค์การบริหารส่วนจังหวัดร้อยเอ็ด”, สารนิพนธ์ศาสตรมหาบัณฑิต, อ่างแล้ว, หน้า ๕๕.

^{๖๙} กิ่งแก้ว ธนอมถีน, “ความรู้และทัศนคติต่อการชำระภาษีของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบ้านบึง จังหวัดชลบุรี”, ภาคนิพนธ์ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, อ่างแล้ว, หน้า ๒๐.

บทที่ ๓

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “ความคิดเห็นของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันที่มีต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัด : ศึกษาเฉพาะกรณีผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันจังหวัดนนทบุรี” นี้ เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยผู้วิจัยได้ทำการศึกษาค้นคว้าจากหนังสือ ตำรา เอกสาร วิทยานิพนธ์ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ซึ่งมีขั้นตอนและวิธีการดำเนินการวิจัย ดังนี้

- ๓.๑ ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- ๓.๒ การสุ่มตัวอย่าง
- ๓.๓ กรอบแนวคิดและการกำหนดตัวแปร
- ๓.๔ ข้อมูลที่ใช้ในการวิจัย
- ๓.๕ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- ๓.๖ การสร้างและการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย
- ๓.๗ วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล
- ๓.๘ การวัดค่าตัวแปร
- ๓.๙ การวิเคราะห์ข้อมูลและประมวลผล
- ๓.๑๐ สถิติที่ใช้ในการวิจัย

๓.๑ ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

๓.๑.๑ ประชากร ได้แก่ ผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันทั้งหมดในเขตองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี จำนวน ๑๔๖ ราย

๓.๑.๒ กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน ในเขตองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรีจำนวน ๑๐๓ ราย

๓.๒ การสุ่มตัวอย่าง

ในการวิจัยครั้งนี้ ได้กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีการเปิดตารางสำเร็จของเกรจซี (Krejcie) และมอร์แกน (Morgan)^๑ จากรายชื่อผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันในเขตองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี จำนวน ๑๔๖ ราย ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน ๑๐๓ ราย และใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยการจับฉลาก^๒ หมายเลขขึ้นมาให้ได้ครบ ๑๐๓ หมายเลข หากจับได้ซ้ำหมายเลขเดิมก็จะคืนลงไปในกลุ่ม ทั้งนี้เพื่อไม่ให้ซ้ำหมายเลขเดิม และจับต่อไปจนครบตามจำนวนที่ต้องการ ตามสูตรนี้

$$n_1 = \frac{N_i}{N} * n$$

$$n_1 = \text{จำนวนกลุ่มตัวอย่างแต่อำเภอ}$$

$$N_i = \text{จำนวนประชากรแต่ละอำเภอ}$$

$$n = \text{จำนวนกลุ่มตัวอย่างรวมทุกอำเภอ}$$

$$N = \text{จำนวนประชากรทั้งหมด}$$

ทำจึงให้ได้กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย แยกออกเป็นแต่ละอำเภอ ดังรายละเอียดในตารางที่ ๓.๑

ตารางที่ ๓.๑ : จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอำเภอ จังหวัดนนทบุรี

อำเภอ	กลุ่มประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
อำเภอเมืองนนทบุรี	๖๑	๔๓
อำเภอบางบัวทอง	๒๘	๒๐
อำเภอบางใหญ่	๑๓	๕
อำเภอบางกรวย	๑๑	๗
อำเภอไทรน้อย	๗	๕
อำเภอปากเกร็ด	๒๕	๑๘
รวม	๑๔๖	๑๐๓

^๑บุญชม ศรีสะอาด, การวิจัยเบื้องต้น, พิมพ์ครั้งที่ ๗, (กรุงเทพมหานคร : สุวีริยาสาส์น, ๒๕๔๕), หน้า ๔๓.

^๒รองศาสตราจารย์ ชูศรี พันธุ์ทอง, สถิติเบื้องต้น, (กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยรามคำแหง, ๒๕๓๗), หน้า ๑๐๓.

๓.๓ กรอบแนวคิดและกำหนดตัวแปร

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดและตัวแปรในการศึกษาไว้ดังนี้

๓.๓.๑ ตัวแปรอิสระ (Independent variables)

ได้แก่ ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันในเขตองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ด้านเพศ อายุ ระดับการศึกษา ขนาดของสถานีบริการ และปริมาณการขายต่อเดือน

๓.๓.๒ ตัวแปรตาม (Dependent variable)

ได้แก่ ความคิดเห็นผู้ประกอบการที่มีต่อการสถานีน้ำมันจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ใน ๔ ด้าน ประกอบด้วย ๑) ด้านผู้ประกอบการสถานีน้ำมัน ๒) ด้านพนักงานเจ้าหน้าที่ของรัฐ ๓) ด้านระเบียบและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง และ ๔) ด้านประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษี

๓.๔ ข้อมูลที่ใช้ในการวิจัย

ข้อมูลที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วยข้อมูล ๒ ประเภท ดังนี้

๓.๔.๑ ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) คือ แบบสอบถาม จำนวน ๑๐๓ ชุด

๓.๔.๒ ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) คือ ข้อมูลจากเอกสาร ตำราวิชาการ หนังสือ บทความ กฎระเบียบของทางราชการที่เกี่ยวข้อง หลักฐานของทางราชการที่สามารถเปิดเผยได้ และผลงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

๓.๕ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม ๑ ชุด โดยแบ่งออกเป็น ๓ ตอน คือ

ตอนที่ ๑ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน ๕ ข้อ ลักษณะของคำถามเป็นแบบสำรวจรายการ (Check List)

ตอนที่ ๒ ความคิดเห็นของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันที่มีต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี จำนวน ๒๐ ข้อ ลักษณะของแบบสอบถาม มาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามวิธีการของลิเคิร์ต (Likert Scale) แบ่งระดับในการวัดออกเป็น ๕ ระดับ โดยกำหนดค่าระดับ ดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	มีค่าเท่ากับ	๕
เห็นด้วย	มีค่าเท่ากับ	๔
ไม่แน่ใจ	มีค่าเท่ากับ	๓
ไม่เห็นด้วย	มีค่าเท่ากับ	๒
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	มีค่าเท่ากับ	๑

ตอนที่ ๓ ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบปลายเปิด

๓.๖ การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย

การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้ดำเนินการตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

๓.๖.๑ ศึกษาค้นคว้าเอกสารต่าง ๆ บทความ ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

๓.๖.๒ สร้างแบบสอบถามให้ครอบคลุมขอบเขตการศึกษาวิจัย โดยใช้คำถาม ๒ ประเภท คือ แบบปลายปิดและแบบปลายเปิด

๓.๖.๓ นำเครื่องมือที่สร้างเสร็จเรียบร้อยแล้ว เสนออาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์แก้ไขปรับปรุงให้ถูกต้องและชัดเจน เหมาะสม ทั้งเนื้อหาสาระ และการใช้ถ้อยคำสำนวนภาษา แล้วนำมาจัดทำเป็นแบบสอบถาม

๓.๖.๔ นำเครื่องมือที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว เสนอผู้เชี่ยวชาญ จำนวน ๓ ท่าน คือ ๑) นายวิญญู กิณะเสน ๒) ดร. ดิเรก ถึงฝั่ง และ ๓) พันเอก ชัยวิทย์ ชยาภินันท์ เพื่อตรวจสอบหรือปรับปรุงแก้ไขความถูกต้องสมบูรณ์ของเนื้อหา เพื่อให้ได้แบบสอบถามที่มีความตรงตามเนื้อหาและความเหมาะสมของคำถาม

๓.๖.๕ นำแบบสอบถามหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence : IOC)^๓ ของแบบสอบถาม

$$\text{สูตร} \quad \text{IOC} = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ

IOC แทนดัชนีความสอดคล้อง

$\sum R$ แทนผลรวมของคะแนนความคิดเห็นจากผู้เชี่ยวชาญ

N แทนจำนวนผู้เชี่ยวชาญ

^๓ วีระศักดิ์ อุ่ณอารมณเลิศ, เครื่องมือวิจัยทางการศึกษา : การสร้างและการพัฒนา, (นครปฐม ภาควิชาพื้นฐานทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร, ๒๕๔๕), หน้า ๖๕.

โดยที่	+๑	แน่ใจว่าสอดคล้อง
	๐	ไม่แน่ใจว่าสอดคล้อง
	-๑	แน่ใจว่าไม่สอดคล้อง

โดยเลือกข้อคำถามที่มีค่าตั้งแต่ ๐.๕๐ ขึ้นไป จากข้อคำถามทั้งหมดจำนวน ๒๐ ข้อ ใช้ได้จำนวน ๑๘ ข้อ ใช้ไม่ได้จำนวน ๒ ข้อ ซึ่งข้อคำถามที่ใช้ได้มีค่า IOC อยู่ในช่วง ๐.๕๐ - ๑.๐๐

๓.๖.๖ ปรับปรุงแบบสอบถามตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบความถูกต้อง

๓.๖.๗ นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับผู้ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง แต่มีคุณลักษณะคล้ายกันกับกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยนี้ คือ ผู้ประกอบการสถานบริการน้ำมันที่มีต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดปทุมธานี จำนวน ๓๐ ราย แล้วนำผลการตอบแบบสอบถาม ไปหาค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์อัลฟา (Alpha-Coefficient) ของครอน บาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือเท่ากับ .๗๕

๓.๖.๘ นำแบบสอบถามที่สมบูรณ์ไปใช้เก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างจริงในการวิจัย

๓.๗ วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลไว้ดังนี้

๓.๗.๑ ขอนหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตสิรินธรราชวิทยาลัย ในพระราชูปถัมภ์ เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้ประกอบการที่มีต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี

๓.๗.๒ ส่งแบบสอบถามให้กลุ่มตัวอย่างด้วยตนเอง

๓.๗.๓ ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลคืนด้วยตนเอง

๓.๗.๔ นำแบบสอบถามกลับคืนมาแล้วตรวจสอบความสมบูรณ์และจัดลำดับข้อมูล

๓.๗.๕ นำข้อมูลที่ได้ไปวิเคราะห์และประมวลผลต่อไป

๓.๘ การวัดค่าตัวแปร

การวิจัยครั้งนี้ ได้กำหนดการวัดค่าตัวแปร ซึ่งเป็นการแปลความหมายค่าเฉลี่ยของแบบสอบถาม โดยใช้เกณฑ์ ของเบสต์ (Best) ดังนี้^๔

^๔ชูศรี วงศ์รัตน์, เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย, พิมพ์ครั้งที่ ๑, (กรุงเทพมหานคร : เทพเนรมิต, ๒๕๔๑), หน้า ๗๕.

ระดับค่า	ช่วงค่าเฉลี่ย	การแปลผล
๕	๔.๕๐ - ๕.๐๐	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
๔	๓.๕๐ - ๔.๔๕	เห็นด้วย
๓	๒.๕๐ - ๓.๔๕	ไม่แน่ใจ
๒	๑.๕๐ - ๒.๔๕	ไม่เห็นด้วย
๑	๑.๐๐ - ๑.๔๕	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

๓.๕ การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้คอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูปทางสังคมศาสตร์ ซึ่งแยกวิเคราะห์ตามลำดับ ดังนี้

๓.๕.๑ ศึกษาข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยการแจกแจงค่าความถี่ (Frequency) และหาค่าร้อยละ (Percentage)

๓.๕.๒ ศึกษาความคิดเห็นของผู้ประกอบการที่มีต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดคนหนองบัว โดยการหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

๓.๕.๓ ทดสอบสมมติฐาน โดยการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันกับปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศ ใช้การทดสอบค่าที (t-test) ส่วนด้านอายุ ระดับการศึกษา ขนาดของสถานีบริการ และปริมาณการขายต่อเดือน ใช้การทดสอบความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way ANOVA) ถ้าพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ เชฟเฟ่ (Scheffé)

๓.๕.๔ วิเคราะห์ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดคนหนองบัว โดยใช้การแจกแจงค่าความถี่ (Frequency) และนำเสนอในรูปตารางประกอบคำบรรยาย

๓.๑๐ สถิติที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยเรื่องนี้ มีสถิติที่ใช้ในการทำวิจัย ๒ ประเภท ได้แก่

๓.๑๐.๑ สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เพื่อบรรยายข้อมูลทั่วไป

๓.๑๐.๒ สถิติอนุมานหรืออ้างอิง (Inferencial Statistics) ได้แก่ การทดสอบค่าที (t-test) และการทดสอบความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way ANOVA) ถ้าพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ เชฟเฟ่ (Scheffé)

สูตรการหาค่าสถิติที่ใช้ในการวิจัย มีดังนี้

๑) การหาค่าร้อยละ (Percentage)^๔

$$P = \frac{X \times 100}{N}$$

P = ค่าร้อยละ

X = จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม

N = จำนวนประชากร

๒) การหาค่าเฉลี่ย (Mean) หรือมัชฌิมเลขคณิต^๕

$$\bar{x} = \frac{\sum x}{N}$$

X = ค่าเฉลี่ย

$\sum X$ = ผลรวมของผู้ตอบแบบสอบถาม

N = จำนวนประชากร

๓) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)^๖

$$S = \sqrt{\frac{N \sum fx^2 - (\sum fx)^2}{N(N-1)}}$$

S = ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

$\sum fx$ = ผลรวมของผู้ตอบแบบสอบถามแต่ละระดับ

N = จำนวนประชากร

^๔นิภา เมธาวิชัย, วิทยาการวิจัย, (กรุงเทพมหานคร : สถาบันราชภัฏธนบุรี, ๒๕๔๓), หน้า ๑๒๘.

^๕สังศรี ชมภูวงศ์, การวิจัย, (นครศรีธรรมราช : มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช, ๒๕๔๗), หน้า ๕๕.

^๖ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา, (กรุงเทพมหานคร : สุวีริยาสาส์น, ๒๕๔๐), หน้า ๕๓.

๔) การทดสอบสมมติฐาน (t-test)^๔

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{S_1^2}{n_1} + \frac{S_2^2}{n_2}}}$$

เมื่อ t = ค่าที-เทสท์ (t- test Independent) โดยที่ $df = n_1 + n_2 - 2$

\bar{X}_1, \bar{X}_2 = ค่าเฉลี่ยของคะแนนกลุ่มที่ ๑ และกลุ่มที่ ๒ ตามลำดับ

S_1^2, S_2^2 = ความแปรปรวนของคะแนนกลุ่มที่ ๑ และกลุ่มที่ ๒ ตามลำดับ

n_1, n_2 = จำนวนคะแนนของกลุ่มที่ ๑ และกลุ่มที่ ๒ ตามลำดับ

๕) การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ONE WAY ANOVA) หรือ (F-test)^๕

$$F = \frac{MS_b}{MS_w}$$

F = อัตราส่วนของความแปรปรวน

MS_b = ค่าความแปรปรวนระหว่างกลุ่ม

MS_w = ค่าความแปรปรวนภายในกลุ่ม

^๔ พงษ์รัตน์ ทวีรัตน์, วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์ (ฉบับปรับปรุงใหม่ล่าสุด), (กรุงเทพมหานคร : สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, ๒๕๔๓), หน้า ๑๘๓.

^๕ นิภา เมธชาวิชัย, วิทยาการวิจัย, อ่างแล้ว, หน้า ๑๑๐.

บทที่ ๔

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง “ความคิดเห็นของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันที่มีต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัด : ศึกษาเฉพาะกรณีผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน จังหวัดนนทบุรี” เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) ซึ่งผู้วิจัยได้ตั้งวัตถุประสงค์ของการวิจัย (Research Objectives) ไว้ ๓ ประการ คือ

๑) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันที่มีต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี

๒) เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันที่มีต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี จำแนกตามตัวแปรอิสระ

๓) เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี

ผู้วิจัยได้ใช้เครื่องมือวิจัย คือ แบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูลแบบสำรวจ ในการวิจัยครั้งนี้ ได้ใช้วิธีการสุ่มแบบง่าย (Random Sampling) ของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน แล้วนำมาหาอัตราส่วนของประชากร (Proportional to Size) เพื่อหากกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอำเภอ จังหวัดนนทบุรี ซึ่งได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน ๑๐๓ ราย ดังกล่าวแล้ว จึงใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยการจับฉลาก ในการเก็บรวบรวมข้อมูล จาก แล้วนำแบบสอบถามมาดำเนินการวิเคราะห์และประมวลผลข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์ โปรแกรมสำเร็จรูปทางสังคมศาสตร์ เพื่อคำนวณหาค่าสถิติ สำหรับตอบวัตถุประสงค์และสมมติฐานการวิจัยให้ครบถ้วนตามที่ตั้งไว้ มีลำดับขั้นตอนดังนี้

๔.๑ สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

๔.๒ การวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ ๑ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ขนาดของสถานีบริการ และยอดขายต่อเดือน ใช้การวิเคราะห์หาค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) และนำเสนอในรูปตารางประกอบการบรรยาย

ตอนที่ ๒ ความคิดเห็นของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันที่มีต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ใช้การวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

ตอนที่ ๓ การทดสอบสมมติฐานการวิจัย ใช้การทดสอบค่าที (t-test) การทดสอบความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way ANOVA) ถ้าพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ เซฟเฟ้ (Scheffé)

ตอนที่ ๔ ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางแก้ไขความคิดเห็นของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันที่มีต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ใช้การวิเคราะห์หาค่าความถี่ (Frequency) และนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบคำบรรยาย

๔.๑ สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อความเข้าใจที่ตรงกันในการแปลความหมายข้อมูล จึงกำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ย (Mean)
S.D.	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
n	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาความมีนัยสำคัญจากการแจกแจงแบบ t (t – distribution)
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาความมีนัยสำคัญจากการแจกแจงแบบ F (F – distribution)
d.f.	แทน	ชั้นแห่งความเป็นอิสระ (Degree of Freedom)
S.S.	แทน	ผลรวมกำลังสอง (Sum of Squares)
M.S.	แทน	ค่าเฉลี่ยผลรวมกำลังสอง (Mean Square)
Sig.	แทน	ระดับนัยสำคัญทางสถิติ (Significance)
*	แทน	ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

๔.๒ การวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ ๑ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ในการวิจัยเรื่องนี้ ประชากรที่ศึกษา ได้แก่ ผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันที่มีต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ซึ่งมีคุณลักษณะข้อมูลทั่วไป คือ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ขนาดของสถานีบริการ และยอดขายต่อเดือน ใช้การวิเคราะห์หาค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบการบรรยาย ปากฎดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ ๔.๑ แสดงค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ข้อมูลทั่วไปของผู้ประกอบการ
สถานีบริการน้ำมันจังหวัดนนทบุรี จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
เพศชาย	๕๐	๔๘.๕
เพศหญิง	๕๓	๕๑.๕
รวม	๑๐๓	๑๐๐.๐

จากตารางที่ ๔.๑ พบว่า ผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันที่ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่
เป็นเพศหญิง จำนวน ๕๓ ราย คิดเป็นร้อยละ ๕๑.๕

ตารางที่ ๔.๒ แสดงค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ข้อมูลทั่วไปของผู้ประกอบการ
สถานีบริการน้ำมันจังหวัดนนทบุรี จำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
๒๕ ปีลงมา	๗	๖.๘
๒๖-๓๕ ปี	๑๘	๑๗.๕
๓๖-๔๕ ปี	๓๘	๓๖.๙
๔๖ ปีขึ้นไป	๔๐	๓๘.๘
รวม	๑๐๓	๑๐๐.๐

จากตารางที่ ๔.๒ พบว่า ผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันที่ตอบแบบสอบถาม ส่วนมากมี
อายุ ๔๖ ปีขึ้นไป จำนวน ๔๐ ราย คิดเป็นร้อยละ ๓๘.๘ รองลงมา มีอายุ ๓๖ - ๔๕ ปี จำนวน ๓๘
ราย คิดเป็นร้อยละ ๓๖.๙ และน้อยที่สุดมีอายุ ๒๕ ปีลงมาจำนวน ๗ ราย คิดเป็นร้อยละ ๖.๘

ตารางที่ ๔.๓ แสดงค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ข้อมูลทั่วไปของผู้ประกอบการ
สถานีบริการน้ำมันจังหวัดนนทบุรี จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
มัธยม/ปวช.	๘	๗.๘
อนุปริญญา/ปวส.	๑๕	๑๔.๖
ปริญญาตรี	๗๐	๖๘.๐
ปริญญาโทขึ้นไป	๑๐	๙.๖
รวม	๑๐๓	๑๐๐.๐

จากตารางที่ ๔.๓ พบว่า ผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันที่ตอบแบบสอบถาม ส่วนมากมีระดับการศึกษาปริญญาตรี จำนวน ๗๐ ราย คิดเป็นร้อยละ ๖๘.๐ รองลงมา มีระดับการศึกษาอนุปริญญา/ปวส. จำนวน ๑๕ ราย คิดเป็นร้อยละ ๑๔.๖ และน้อยที่สุดมีระดับการศึกษามัธยม/ปวช. จำนวน ๘ ราย คิดเป็นร้อยละ ๗.๘

ตารางที่ ๔.๔ แสดงค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ข้อมูลทั่วไปของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันจังหวัดนนทบุรี จำแนกตามขนาดของสถานีบริการ

ขนาดของสถานีบริการ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ ลิตร	๔	๒.๕
๑๐,๐๐๑ - ๒๐,๐๐๐ ลิตร	๒๓	๒๒.๓
๓๐,๐๐๑ ลิตรขึ้นไป	๗๖	๗๓.๘
รวม	๑๐๓	๑๐๐.๐

จากตารางที่ ๔.๔ พบว่า ผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันที่ตอบแบบสอบถาม ส่วนมากมีขนาดของสถานีบริการ ๓๐,๐๐๑ ลิตรขึ้นไป จำนวน ๗๖ ราย คิดเป็นร้อยละ ๗๓.๘ รองลงมา มีขนาดของสถานีบริการ ๑๐,๐๐๑ - ๒๐,๐๐๐ ลิตร จำนวน ๒๓ ราย คิดเป็นร้อยละ ๒๒.๓ และน้อยที่สุดมีขนาดของสถานีบริการไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ ลิตร จำนวน ๔ ราย คิดเป็นร้อยละ ๒.๕

ตารางที่ ๔.๕ แสดงค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ข้อมูลทั่วไปของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันจังหวัดนนทบุรี จำแนกตามยอดขายต่อเดือน

ยอดขายต่อเดือน	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ ลิตร	๘	๗.๘
๑๐๐,๐๐๑ - ๒๐๐,๐๐๐ ลิตร	๒๐	๑๙.๔
๒๐๐,๐๐๑ - ๓๐๐,๐๐๐ ลิตร	๗	๖.๘
๓๐๐,๐๐๑ ลิตรขึ้นไป	๖๘	๖๖.๐
รวม	๑๐๓	๑๐๐.๐

จากตารางที่ ๔.๕ พบว่า ผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันที่ตอบแบบสอบถาม ส่วนมากมียอดขายต่อเดือน ๓๐๐,๐๐๑ ลิตรขึ้นไป จำนวน ๖๘ ราย คิดเป็นร้อยละ ๖๖.๐ รองลงมา มียอดขาย

ต่อเดือน ๑๐๐,๐๐๑ - ๒๐๐,๐๐๐ ลิตร จำนวน ๒๐ ราย คิดเป็นร้อยละ ๑๕.๔ และน้อยที่สุดมียอดขายต่อเดือน ๒๐๐,๐๐๑ - ๓๐๐,๐๐๐ ลิตร จำนวน ๗ ราย คิดเป็นร้อยละ ๖.๘

ตอนที่ ๒ ความคิดเห็นของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันที่มีต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี

การศึกษาวเคราะห์ความคิดเห็นของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันจังหวัดนนทบุรี ใช้การวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบการบรรยาย ปრაกฏดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ ๔.๖ แสดงการสรุปค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน จังหวัดนนทบุรี โดยรวมทั้ง ๔ ด้าน

ข้อความ	\bar{X}	S.D.	แปลผล
๑ ด้านผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน	๓.๖๔	๐.๖๔	เห็นด้วย
๒ ด้านพนักงานเจ้าหน้าที่ของรัฐ	๓.๐๑	๐.๔๑	ไม่แน่ใจ
๓ ด้านระเบียบและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง	๓.๒๖	๐.๕๕	ไม่แน่ใจ
๔ ด้านประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษี	๒.๘๕	๐.๗๔	ไม่แน่ใจ
รวม	๓.๑๕	๐.๕๕	ไม่แน่ใจ

จากตารางที่ ๔.๖ พบว่า ผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน จังหวัดนนทบุรี มีความคิดเห็นต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี โดยรวมอยู่ในระดับ ไม่แน่ใจ มีค่าเฉลี่ย ๓.๑๕ เมื่อพิจารณาในแต่ละด้าน มีรายละเอียดคือ มากที่สุดด้านผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันอยู่ในระดับเห็นด้วย โดยมีค่าเฉลี่ย ๓.๖๔ รองลงมาคือด้านระเบียบและกฎหมายที่เกี่ยวข้องอยู่ในระดับไม่แน่ใจ โดยมีค่าเฉลี่ย ๓.๒๖ และน้อยที่สุดคือด้านประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษี โดยมีค่าเฉลี่ย ๒.๘๕

ตารางที่ ๔.๗ แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน จังหวัดนนทบุรีที่มีต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ด้านผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน

ด้านผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน	(\bar{X})	S.D.	แปลผล
๑ ในการจัดเก็บภาษีน้ำมันเริ่มจัดเก็บนับแต่วันเวลาที่ได้รับมอบน้ำมันเข้าไว้ในสถานประกอบการ	๒.๑๕	๑.๓๐	ไม่เห็นด้วย
๒ การนำภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดมารวมกับราคาขายปลีกน้ำมันในตลาด	๔.๓๑	๑.๑๒	เห็นด้วย
๓ การนำภาษีน้ำมันขององค์การบริหารส่วนจังหวัดที่รวมอยู่ในราคาขายมารวมเป็นรายได้ของกิจการเพื่อเสียภาษีเงินได้และนำไปหักได้ ๕๐%	๒.๘๘	๑.๒๓	ไม่แน่ใจ
๔ ผู้ประกอบการมีความรู้สึกว่าคุณเอเปรียบเพราะมีการจัดเก็บภาษีที่ซับซ้อนจากหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง	๔.๕๘	๐.๗๒	เห็นด้วยอย่างขี้
๕ ถ้ามีการปรับปรุงระเบียบ ข้อบังคับในการจัดเก็บภาษีน้ำมัน เช่น อัตราภาษี เบี้ยปรับ และบทลงโทษให้เหมาะสม	๔.๓๑	๑.๐๕	เห็นด้วย
รวม	๓.๖๔	๐.๖๔	เห็นด้วย

จากตารางที่ ๔.๗ พบว่า ผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน จังหวัดนนทบุรี มีความคิดเห็นต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี โดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วย มีค่าเฉลี่ย ๓.๖๔ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มากที่สุด คือ ผู้ประกอบการมีความรู้สึกว่าคุณเอเปรียบเพราะมีการจัดเก็บภาษีที่ซับซ้อนจากหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง มีค่าเฉลี่ย ๔.๕๘ รองลงมา คือ การนำภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดมารวมกับราคาขายปลีกน้ำมันในตลาดและผู้ประกอบการมีความรู้สึกว่าคุณเอเปรียบเพราะมีการจัดเก็บภาษีที่ซับซ้อนจากหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง มีค่าเฉลี่ย ๔.๓๑ และน้อยที่สุด คือ ในการจัดเก็บภาษีน้ำมันเริ่มจัดเก็บนับแต่วันเวลาที่ได้รับมอบน้ำมันเข้าไว้ในสถานประกอบการ มีค่าเฉลี่ย ๒.๑๕

ตารางที่ ๔.๘ แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการสถานบริการน้ำมัน จังหวัดนนทบุรีที่มีต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ด้านพนักงานเจ้าหน้าที่ของรัฐ

ด้านพนักงานเจ้าหน้าที่ของรัฐ	(\bar{X})	S.D.	แปลผล
๖ พนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีความรู้ความเข้าใจในข้อบัญญัติเกี่ยวกับการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี	๒.๗๖	๐.๕๑	ไม่แน่ใจ
๗ ผู้บริหารระดับสูงไม่ค่อยเข้มงวดกวดขันต่อการปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนจังหวัดเท่าที่ควร	๓.๓๓	๐.๗๑	ไม่แน่ใจ
๘ การที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดเป็นผู้จัดเก็บรายได้เอง โดยเฉพาะภาษีอากร เป็นการเพิ่มภาระให้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่	๓.๑๕	๑.๑๑	ไม่แน่ใจ
๙ เจ้าหน้าที่ได้มีการอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้ประกอบการในการชำระภาษี	๓.๐๕	๐.๗๖	ไม่แน่ใจ
๑๐ องค์การบริหารส่วนจังหวัดได้มีการจัดระบบการตรวจสอบการทำงานของเจ้าหน้าที่เพื่อความความโปร่งใสยุติธรรม	๒.๗๕	๐.๘๔	ไม่แน่ใจ
รวม	๓.๐๑	๐.๔๑	ไม่แน่ใจ

จากตารางที่ ๔.๘ พบว่า ผู้ประกอบการสถานบริการน้ำมัน จังหวัดนนทบุรี มีความคิดเห็นต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี โดยรวมอยู่ในระดับไม่แน่ใจ มีค่าเฉลี่ย ๓.๐๑ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มากที่สุดคือ ผู้บริหารระดับสูงไม่ค่อยเข้มงวดกวดขันต่อการปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนจังหวัดเท่าที่ควร มีค่าเฉลี่ย ๓.๓๓ รองลงมาคือ การที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดเป็นผู้จัดเก็บรายได้เอง โดยเฉพาะภาษีอากร เป็นการเพิ่มภาระให้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่ มีค่าเฉลี่ย ๓.๑๕ และน้อยที่สุดคือ องค์การบริหารส่วนจังหวัดได้มีการจัดระบบการตรวจสอบการทำงานของเจ้าหน้าที่เพื่อความความโปร่งใสยุติธรรม มีค่าเฉลี่ย ๒.๗๕

ตารางที่ ๔.๕ แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน จังหวัดนนทบุรีที่มีต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ด้านระเบียบและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

ด้านระเบียบและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง	(\bar{X})	S.D.	แปลผล
๑๑ อัตราการจัดเก็บภาษีแบบคงที่ไม่สอดคล้องกับการที่รัฐบาลกำหนดให้ราคาน้ำมันเป็นไปตามกลไกตลาด	๔.๑๕	๐.๕๑	เห็นด้วย
๑๒ การออก พ.ร.บ. องค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ และข้อบัญญัติเกี่ยวกับการจัดเก็บภาษีน้ำมันสอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๐	๒.๕๒	๑.๑๕	ไม่แน่ใจ
๑๓ ข้อบัญญัติขององค์การบริหารส่วนจังหวัดที่ออกมาเพื่อให้เกิดผลในทางปฏิบัติในการจัดเก็บภาษีน้ำมันเป็นไปตามเป้าหมายที่วางไว้	๒.๘๘	๑.๐๓	ไม่แน่ใจ
๑๔ ปัจจุบันองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรีมีรายได้จากการเก็บภาษีท้องถิ่นเพียงพอที่จะนำมาพัฒนาท้องถิ่น	๓.๖๕	๐.๘๔	เห็นด้วย
๑๕ บทลงโทษที่กำหนดไว้ในข้อบัญญัติท้องถิ่นมีความเหมาะสมและบังคับใช้กับสถานประกอบการอย่างทั่วถึงและเท่าเทียม	๒.๖๔	๐.๕๓	ไม่แน่ใจ
รวม	๓.๒๖	๐.๕๕	ไม่แน่ใจ

จากตารางที่ ๔.๕ พบว่า ผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน จังหวัดนนทบุรี มีความคิดเห็นต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี โดยรวมอยู่ในระดับไม่แน่ใจ มีค่าเฉลี่ย ๓.๒๖ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มากที่สุดคือ อัตราการจัดเก็บภาษีแบบคงที่ไม่สอดคล้องกับการที่รัฐบาลกำหนดให้ราคาน้ำมันเป็นไปตามกลไกตลาด มีค่าเฉลี่ย ๔.๑๕ รองลงมาคือ ปัจจุบันองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรีมีรายได้จากการเก็บภาษีท้องถิ่นเพียงพอที่จะนำมาพัฒนาท้องถิ่น มีค่าเฉลี่ย ๓.๖๕ และน้อยที่สุดคือ บทลงโทษที่กำหนดไว้ในข้อบัญญัติท้องถิ่นมีความเหมาะสมและบังคับใช้กับสถานประกอบการอย่างทั่วถึงและเท่าเทียม มีค่าเฉลี่ย ๒.๖๔

ตารางที่ ๔.๑๐ แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการสถานีสาน้ำมัน จังหวัดนนทบุรีที่มีต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ด้านประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษี

ด้านประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษี	(\bar{X})	S.D.	แปลผล
๑๖ องค์การบริหารส่วนจังหวัด มีการส่งเสริมความรู้ความเข้าใจบทบาทหน้าที่และระเบียบกฎหมายเกี่ยวกับการเสียภาษีให้แก่สถานประกอบการอย่างทั่วถึง	๒.๒๓	๐.๕๕	ไม่เห็นด้วย
๑๗ องค์การบริหารส่วนจังหวัดมีมาตรการเพิ่มประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้เพื่อจูงใจให้ผู้ประกอบการเต็มใจชำระภาษี เช่น การออกตรวจเยี่ยมให้คำแนะนำ การประกาศยกย่องผู้เสียภาษีดีเด่นประจำปี	๒.๕๔	๑.๑๗	ไม่แน่ใจ
๑๘ ควรจะมีการประชาสัมพันธ์ให้ผู้ประกอบการและประชาชนผู้บริโภคได้เข้าใจในระบบภาษีเพื่อให้เกิดความร่วมมือมากยิ่งขึ้น	๔.๑๒	๐.๕๕	เห็นด้วย
๑๙ ในการคำนวณอัตราภาษีของสถานีสาน้ำมันทุกแห่งรัฐใช้หลักเกณฑ์เดียวกัน	๒.๕๕	๑.๒๘	ไม่แน่ใจ
๒๐ องค์การบริหารส่วนจังหวัดมีขั้นตอนการจัดเก็บภาษีที่เข้าใจง่ายสะดวกรวดเร็วตามเวลาที่กำหนด	๒.๗๘	๑.๐๒	ไม่แน่ใจ
รวม	๒.๘๕	๐.๓๕	ไม่แน่ใจ

จากตารางที่ ๔.๑๐ พบว่า ผู้ประกอบการสถานีสาน้ำมัน จังหวัดนนทบุรี มีความคิดเห็นต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี โดยรวมอยู่ในระดับไม่แน่ใจ มีค่าเฉลี่ย ๓.๑๕ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มากที่สุดคือ ควรจะมีการประชาสัมพันธ์ให้ผู้ประกอบการและประชาชนผู้บริโภคได้เข้าใจในระบบภาษีเพื่อให้เกิดความร่วมมือมากยิ่งขึ้น มีค่าเฉลี่ย ๔.๑๒ รองลงมาคือ องค์การบริหารส่วนจังหวัดมีขั้นตอนการจัดเก็บภาษีที่เข้าใจง่ายสะดวกรวดเร็วตามเวลาที่กำหนด มีค่าเฉลี่ย ๒.๗๘ และน้อยที่สุดคือ องค์การบริหารส่วนจังหวัด มีการส่งเสริมความรู้ความเข้าใจบทบาทหน้าที่และระเบียบกฎหมายเกี่ยวกับการเสียภาษีให้แก่สถานประกอบการอย่างทั่วถึง มีค่าเฉลี่ย ๒.๒๓

ตอนที่ ๓ การทดสอบสมมติฐานการวิจัย

ผู้วิจัยได้ตั้งสมมติฐานการวิจัยไว้ว่า ผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันที่มี เพศ อายุ ระดับการศึกษา ขนาดของสถานีบริการ และยอดขายต่อเดือนแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ด้านผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน ด้านพนักงานเจ้าหน้าที่ของรัฐ ด้านระเบียบและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง และด้านประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษีแตกต่างกัน ซึ่งผลการวิเคราะห์ปรากฏดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ ๔.๑๑ แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน จังหวัดนนทบุรี ที่มีต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ด้านผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน จำแนกตามเพศ

เพศ	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
เพศชาย	๕๐	๓.๘๗	๐.๕๒	เห็นด้วย
เพศหญิง	๕๓	๓.๔๓	๐.๖๗	ไม่แน่ใจ

จากตารางที่ ๔.๑๑ พบว่า ผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน จังหวัดนนทบุรี มีความคิดเห็นต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ด้านผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน จำแนกตามเพศอยู่ในระดับเห็นด้วยและไม่แน่ใจ และเมื่อแยกตามเพศ พบว่ามากที่สุดคือ เพศหญิง

ตารางที่ ๔.๑๒ แสดงการเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน จังหวัดนนทบุรี ที่มีต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ด้านผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน จำแนกตามเพศ

เพศ	n	\bar{X}	S.D.	F	Sig.
เพศชาย	๕๐	๓.๘๗	๐.๕๒	๐.๔๒	๐.๕๑
เพศหญิง	๕๓	๓.๔๓	๐.๖๗		

*P< .๐๕

จากตารางที่ ๔.๑๒ พบว่า ผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน จังหวัดนนทบุรี ที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ด้านผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ ๔.๑๓ แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน จังหวัดนนทบุรี ที่มีต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ด้านผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน จำแนกตามอายุ

อายุ	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
๒๕ ปีลงมา	๗	๓.๖๐	๐.๐๐	เห็นด้วย
๒๖-๓๕ ปี	๑๘	๓.๕๔	๐.๒๔	เห็นด้วย
๓๖ - ๔๕ ปี	๓๘	๓.๕๗	๐.๗๖	เห็นด้วย
๔๖ ปีขึ้นไป	๔๐	๓.๕๘	๐.๖๗	เห็นด้วย
รวม	๑๐๓	๓.๖๔	๐.๖๔	เห็นด้วย

จากตารางที่ ๔.๑๓ พบว่า ผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน จังหวัดนนทบุรี มีความคิดเห็นต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ด้านผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน จำแนกตามอายุอยู่ในระดับเห็นด้วย โดยมีค่าเฉลี่ย ๓.๖๔ และเมื่อจำแนกตามอายุพบว่ามากที่สุดมีอายุ ๒๖ - ๓๕ ปี โดยมีค่าเฉลี่ย ๓.๕๔ รองลงมาคืออายุ ๒๕ ปีลงมา โดยมีค่าเฉลี่ย ๓.๖๐ และน้อยที่สุดมีอายุ ๓๖ - ๔๕ ปี โดยมีค่าเฉลี่ย ๓.๕๗

ตารางที่ ๔.๑๔ แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน จังหวัดนนทบุรี ที่มีต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ด้านผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน จำแนกตามอายุ

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	๑.๕๘	๓	๐.๖๔	๑.๕๗	๐.๒๐
ภายในกลุ่ม	๔๐.๖๓	๙๙	๐.๔๑		
รวม	๔๒.๕๗	๑๐๒			

* $P < .๐๕$

จากตารางที่ ๔.๑๔ พบว่า ผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน จังหวัดนนทบุรี ที่มีอายุต่างกันมีความคิดเห็นต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ด้านผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ ๔.๑๕ แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน จังหวัดนนทบุรี ที่มีต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ด้านผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
มัธยม/ปวช.	๘	๓.๗๕	๐.๑๔	เห็นด้วย
อนุปริญญา/ปวส.	๑๕	๓.๑๗	๐.๖๑	ไม่แน่ใจ
ปริญญาตรี	๗๐	๓.๖๕	๐.๖๓	เห็นด้วย
ปริญญาโทขึ้นไป	๑๐	๓.๕๖	๐.๗๒	เห็นด้วย
รวม	๑๐๓	๓.๖๔	๐.๖๔	เห็นด้วย

จากตารางที่ ๔.๑๕ พบว่า ผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน จังหวัดนนทบุรี มีความคิดเห็นต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ด้านผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน จำแนกตามระดับการศึกษาอยู่ในระดับเห็นด้วย โดยมีค่าเฉลี่ย ๓.๖๔ และเมื่อจำแนกตามระดับการศึกษา พบว่ามากที่สุดมีระดับการศึกษาปริญญาโทขึ้นไป โดยมีค่าเฉลี่ย ๓.๕๖ รองลงมา มีระดับศึกษามัธยม/ปวช. โดยมีค่าเฉลี่ย ๓.๗๕ และน้อยที่สุดมีระดับศึกษาอนุปริญญา/ปวส. โดยมีค่าเฉลี่ย ๓.๑๗

ตารางที่ ๔.๑๖ แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน จังหวัดนนทบุรี ที่มีต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ด้านผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน จำแนกตามระดับการศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	๔.๕๖	๓	๑.๕๒	๓.๕๖	๐.๐๑*
ภายในกลุ่ม	๓๘.๐๐	๙๙	๐.๓๘		
รวม	๔๒.๕๖	๑๐๒			

*P < .๐๕

จากตารางที่ ๔.๑๖ พบว่า ผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน จังหวัดนนทบุรี ที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีความคิดเห็นต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ด้าน

ผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ จึงทำการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ด้วยวิธีการของ เชฟเฟ้ (Scheffé) ดังตารางที่ ๔.๑๗

ตารางที่ ๔.๑๗ แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน จังหวัดนนทบุรี ที่มีต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ด้านผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน จำแนกตามระดับการศึกษา ด้วยวิธีการของ เชฟเฟ้ (Scheffé)

ระดับการศึกษา	มัธยม/ปวช.	อนุปริญญา/ปวส.	ปริญญาตรี	ปริญญาโทขึ้นไป
มัธยม/ปวช.	-	๐.๒๑	๐.๕๕	๐.๕๑
อนุปริญญา/ปวส.		-	๐.๐๔*	๐.๐๒*
ปริญญาตรี			-	๐.๖๕
ปริญญาโทขึ้นไป				-

* $P < .๐๕$

จากตารางที่ ๔.๑๗ พบว่า ผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน จังหวัดนนทบุรี มีความคิดเห็นต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ด้านผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน ที่มีระดับการศึกษาอนุปริญญา/ปวส. แตกต่างกับที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี และที่มีระดับการศึกษาปริญญาโทขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ ส่วนนอกนั้นไม่พบความแตกต่างเป็นรายคู่

ตารางที่ ๔.๑๘ แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน จังหวัดนนทบุรี ที่มีต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ด้านผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน จำแนกตามขนาดของสถานีบริการ

ขนาดของสถานีบริการ	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ ลิตร	๔	๔.๒๐	๐.๐๐	เห็นด้วย
๑๐,๐๐๑ - ๒๐,๐๐๐ ลิตร	๒๓	๓.๓๗	๐.๕๕	ไม่แน่ใจ
๓๐,๐๐๑ ลิตรขึ้นไป	๗๖	๓.๗๐	๐.๖๕	เห็นด้วย
รวม	๑๐๓	๓.๖๔	๐.๖๔	เห็นด้วย

จากตารางที่ ๔.๑๘ พบว่า ผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน จังหวัดนนทบุรี มีความคิดเห็นต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ด้านผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน จำแนกตามขนาดของสถานีบริการอยู่ในระดับเห็นด้วย โดยมีค่าเฉลี่ย ๓.๖๔ และเมื่อจำแนกตามขนาดของสถานีบริการ พบว่ามากที่สุดมีขนาดของสถานีบริการไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ ลิตร โดยมีค่าเฉลี่ย ๔.๒๐ รองลงมา มีขนาดของสถานีบริการ ๓๐,๐๐๑ ลิตรขึ้นไป โดยมีค่าเฉลี่ย ๓.๗๐ และน้อยที่สุดมีขนาดของสถานีบริการ ๑๐,๐๐๑ - ๒๐,๐๐๐ ลิตร โดยมีค่าเฉลี่ย ๓.๓๗

ตารางที่ ๔.๑๙ แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน จังหวัดนนทบุรี ที่มีต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ด้านผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน จำแนกตามขนาดของสถานีบริการ

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	๓.๑๕	๒	๑.๕๗	๒.๕๕	๐.๐๕
ภายในกลุ่ม	๓๕.๔๒	๑๐๐	๐.๓๕		
รวม	๔๒.๕๗	๑๐๒			

* $P < .๐๕$

จากตารางที่ ๔.๑๙ พบว่า ผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน จังหวัดนนทบุรี ที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีความคิดเห็นต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ด้านผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ ๔.๒๐ แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน จังหวัดนนทบุรี ที่มีต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ด้านผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน จำแนกตามยอดขายต่อเดือน

ยอดขายต่อเดือน	N	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ ลิตร	๘	๓.๗๐	๐.๕๓	เห็นด้วย
๑๐๐,๐๐๑ - ๒๐๐,๐๐๐ ลิตร	๒๐	๓.๒๗	๐.๗๕	ไม่แน่ใจ
๒๐๐,๐๐๑ - ๓๐๐,๐๐๐ ลิตร	๗	๓.๖๒	๐.๒๑	เห็นด้วย
๓๐๐,๐๐๑ ลิตรขึ้นไป	๖๘	๓.๗๕	๐.๖๐	เห็นด้วย
รวม	๑๐๓	๓.๖๔	๐.๖๔	เห็นด้วย

จากตารางที่ ๔.๒๐ พบว่า ผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน จังหวัดนนทบุรี มีความคิดเห็นต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ด้านผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน จำแนกตามยอดขายต่อเดือนอยู่ในระดับเห็นด้วย โดยมีค่าเฉลี่ย ๓.๖๔ และเมื่อจำแนกตามยอดขายต่อเดือน พบว่ามากที่สุดมียอดขายต่อเดือน ๓๐๐,๐๐๑ ลิตรขึ้นไป โดยมีค่าเฉลี่ย ๓.๗๕ รองลงมามียอดขายต่อเดือนไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ ลิตร โดยมีค่าเฉลี่ย ๓.๗๐ และน้อยที่สุดมียอดขายต่อเดือน ๑๐๐,๐๐๑ - ๒๐๐,๐๐๐ ลิตร โดยมีค่าเฉลี่ย ๓.๒๗

ตารางที่ ๔.๒๑ แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน จังหวัดนนทบุรี ที่มีต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ด้านผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน จำแนกตามยอดขายต่อเดือน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	๓.๖๓	๓	๑.๒๑	๓.๐๗	๐.๐๓*
ภายในกลุ่ม	๓๘.๕๔	๕๕	๐.๗๕		
รวม	๔๒.๑๗	๑๐๒			

*P< .๐๕

จากตารางที่ ๔.๒๑ พบว่า ผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน จังหวัดนนทบุรี ที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีความคิดเห็นต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ด้าน

ผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ จึงทำการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ด้วยวิธีการของ เชฟเฟ้ (Scheffé) ดังตารางที่ ๔.๒๒

ตารางที่ ๔.๒๒ แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน จังหวัดนนทบุรี ที่มีต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ด้านผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน จำแนกตามยอดขายต่อเดือน ด้วยวิธีการของ เชฟเฟ้ (Scheffé)

ยอดขายต่อเดือน	ไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ ลิตร	๑๐๐,๐๐๑-๒๐๐,๐๐๐ ลิตร	๒๐๐,๐๐๑-๓๐๐,๐๐๐ ลิตร	๓๐๐,๐๐๑ ลิตรขึ้นไป
ไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ ลิตร	-	๐.๔๔	๐.๕๕	๐.๕๕
๑๐๐,๐๐๑-๒๐๐,๐๐๐ ลิตร		-	๐.๖๓	๐.๐๓*
๒๐๐,๐๐๑-๓๐๐,๐๐๐ ลิตร			-	๐.๕๖
๓๐๐,๐๐๑ ลิตรขึ้นไป				-

*P < .๐๕

จากตารางที่ ๔.๒๒ พบว่า ผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน จังหวัดนนทบุรี มีความคิดเห็นต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ด้านผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน ที่มียอดขายต่อเดือน ๑๐๐,๐๐๑ - ๒๐๐,๐๐๐ ลิตรแตกต่างกันกับที่มียอดขายต่อเดือน ๓๐๐,๐๐๑ ลิตรขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ ส่วนนอกนั้นไม่พบความแตกต่างเป็นรายคู่

ตารางที่ ๔.๒๓ แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน จังหวัดนนทบุรี ที่มีต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ด้านพนักงานเจ้าหน้าที่ของรัฐ จำแนกตามเพศ

เพศ	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
เพศชาย	๕๐	๒.๕๘	๐.๔๔	ไม่แน่ใจ
เพศหญิง	๕๓	๓.๐๔	๐.๓๖	ไม่แน่ใจ

จากตารางที่ ๔.๒๓ พบว่า ผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน จังหวัดนนทบุรี มีความคิดเห็นต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ด้านพนักงานเจ้าหน้าที่ของรัฐ จำแนกตามเพศอยู่ในระดับไม่แน่ใจ และเมื่อแยกตามเพศ พบว่ามากที่สุดคือ เพศหญิง

ตารางที่ ๔.๒๔ แสดงการเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน
จังหวัดนนทบุรี ที่มีต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี
ด้านพนักงานเจ้าหน้าที่ของรัฐ จำแนกตามเพศ

เพศ	n	\bar{X}	S.D.	t	Sig.
เพศชาย	๕๐	๓.๘๗	๐.๕๒	๒.๓๑	๐.๑๓
เพศหญิง	๕๓	๓.๔๓	๐.๖๗		

* $P < .๐๕$

จากตารางที่ ๔.๒๔ พบว่า ผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน จังหวัดนนทบุรี ที่มีเพศ
ต่างกันมีความคิดเห็นต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ด้านพนักงาน
เจ้าหน้าที่ของรัฐ ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ ๔.๒๕ แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นของ
ผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน จังหวัดนนทบุรี ที่มีต่อการจัดเก็บภาษีบำรุง
องค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ด้านพนักงานเจ้าหน้าที่ของรัฐ จำแนกตาม
อายุ

อายุ	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
๒๕ ปีลงมา	๗	๓.๒๐	๐.๐๐	ไม่แน่ใจ
๒๖-๓๕ ปี	๑๘	๓.๓๑	๐.๑๗	ไม่แน่ใจ
๓๖-๔๕ ปี	๓๘	๒.๕๕	๐.๒๕	ไม่แน่ใจ
๔๖ ปีขึ้นไป	๔๐	๒.๕๐	๐.๕๓	ไม่แน่ใจ
รวม	๑๐๓	๓.๐๑	๐.๔๑	ไม่แน่ใจ

จากตารางที่ ๔.๒๕ พบว่า ผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน จังหวัดนนทบุรี มีความ
คิดเห็นต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ด้านพนักงานเจ้าหน้าที่ของรัฐ
จำแนกตามอายุอยู่ในระดับ ไม่แน่ใจ โดยมีค่าเฉลี่ย ๓.๐๑ และเมื่อจำแนกตามอายุพบว่ามากที่สุดมี
อายุ ๒๖ - ๓๕ ปี โดยมีค่าเฉลี่ย ๓.๓๑ รองลงมาคืออายุ ๒๕ ปีลงมา โดยมีค่าเฉลี่ย ๓.๒๐ และน้อย
ที่สุดคืออายุ ๔๖ ปีขึ้นไป โดยมีค่าเฉลี่ย ๒.๕๐

ตารางที่ ๔.๒๖ แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน จังหวัดนนทบุรี ที่มีต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ด้านพนักงานเจ้าหน้าที่ของรัฐ จำแนกตามอายุ

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	๒.๔๗	๓	๐.๘๒	๕.๕๒	๐.๐๐*
ภายในกลุ่ม	๑๔.๗๕	๕๕	๐.๑๔		
รวม	๑๗.๒๒	๑๐๒			

* $p < .05$

จากตารางที่ ๔.๒๖ พบว่า ผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน จังหวัดนนทบุรี ที่มีอายุต่างกันมีความคิดเห็นต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ด้านพนักงานเจ้าหน้าที่ของรัฐแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ จึงทำการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ด้วยวิธีการของ เชฟเฟ้ (Scheffé) ดังตารางที่ ๔.๒๖

ตารางที่ ๔.๒๗ แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน จังหวัดนนทบุรี ที่มีต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ด้านพนักงานเจ้าหน้าที่ของรัฐ จำแนกตามอายุด้วยวิธีการของ เชฟเฟ้ (Scheffé)

อายุ	๒๕ ปีลงมา	๒๖-๓๕ ปี	๓๖-๔๕ ปี	๔๖ ปีขึ้นไป
๒๕ ปีลงมา	-	๐.๕๓	๐.๕๑	๐.๓๑
๒๖-๓๕ ปี		-	๐.๐๒*	๐.๐๐*
๓๖-๔๕ ปี			-	๐.๕๓
๔๖ ปีขึ้นไป				-

* $p < .05$

จากตารางที่ ๔.๒๗ พบว่า ผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน จังหวัดนนทบุรี มีความคิดเห็นต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ด้านพนักงานเจ้าหน้าที่ของรัฐ ที่มีอายุ ๒๖ - ๓๕ ปีแตกต่างกันกับอายุ ๓๖ - ๔๕ ปี และอายุ ๔๖ ปีขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ ส่วนนอกนั้นไม่พบความแตกต่างเป็นรายคู่

ตารางที่ ๔.๒๘ แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน จังหวัดนนทบุรี ที่มีต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ด้านพนักงานเจ้าหน้าที่ของรัฐ จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
มัธยม/ปวช.	๘	๓.๑๒	๐.๑๐	ไม่แน่ใจ
อนุปริญญา/ปวส.	๑๕	๒.๘๘	๐.๓๔	ไม่แน่ใจ
ปริญญาตรี	๗๐	๒.๙๗	๐.๔๔	ไม่แน่ใจ
ปริญญาโทขึ้นไป	๑๐	๓.๔๐	๐.๐๐	ไม่แน่ใจ
รวม	๑๐๓	๓.๐๑	๐.๔๑	ไม่แน่ใจ

จากตารางที่ ๔.๒๘ พบว่า ผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน จังหวัดนนทบุรี มีความคิดเห็นต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ด้านพนักงานเจ้าหน้าที่ของรัฐ จำแนกตามระดับการศึกษาอยู่ในระดับไม่แน่ใจ โดยมีค่าเฉลี่ย ๓.๐๑ และเมื่อจำแนกตามระดับการศึกษา พบว่ามากที่สุดมีระดับการศึกษาปริญญาโทขึ้นไป โดยมีค่าเฉลี่ย ๓.๔๐ รองลงมา มีระดับการศึกษามัธยม/ปวช. โดยมีค่าเฉลี่ย ๓.๑๒ และน้อยที่สุดมีระดับการศึกษานอนุปริญญา/ปวส. โดยมีค่าเฉลี่ย ๒.๘๘

ตารางที่ ๔.๒๙ แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน จังหวัดนนทบุรี ที่มีต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ด้านพนักงานเจ้าหน้าที่ของรัฐ จำแนกตามระดับการศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	๑.๕๖	๓	๐.๖๕	๔.๒๕	๐.๐๐*
ภายในกลุ่ม	๑๕.๒๕	๙๙	๐.๑๕		
รวม	๑๖.๘๑	๑๐๒			

*P < .๐๕

จากตารางที่ ๔.๒๙ พบว่า ผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน จังหวัดนนทบุรี ที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีความคิดเห็นต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ด้าน

พนักงานเจ้าหน้าที่ของรัฐแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ จึงทำการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ด้วยวิธีการของ เชฟเฟ่ (Scheffé) ดังตารางที่ ๔.๓๐

ตารางที่ ๔.๓๐ แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน จังหวัดนนทบุรี ที่มีต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ด้านพนักงานเจ้าหน้าที่ของรัฐ จำแนกตามระดับการศึกษาด้วยวิธีการของ เชฟเฟ่ (Scheffé)

ระดับการศึกษา	มัธยม/ปวช.	อนุปริญญา/ปวส.	ปริญญาตรี	ปริญญาโทขึ้นไป
มัธยม/ปวช.	-	๐.๕๓	๐.๕๑	๐.๓๑
อนุปริญญา/ปวส.		-	๐.๐๒*	๐.๐๐*
ปริญญาตรี			-	๐.๕๓
ปริญญาโทขึ้นไป				-

* $P < .๐๕$

จากตารางที่ ๔.๓๐ พบว่า ผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน จังหวัดนนทบุรี มีความคิดเห็นต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ด้านพนักงานเจ้าหน้าที่ของรัฐ ที่มีระดับการศึกษาอนุปริญญา/ปวส. แตกต่างกับระดับการศึกษาปริญญาตรี และที่ระดับการศึกษาปริญญาโทขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ ส่วนนอกนั้นไม่พบความแตกต่างเป็นรายคู่

ตารางที่ ๔.๓๑ แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน จังหวัดนนทบุรี ที่มีต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ด้านพนักงานเจ้าหน้าที่ของรัฐ จำแนกตามขนาดของสถานีบริการ

ขนาดของสถานีบริการ	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ ลิตร	๔	๓.๔๐	๐.๐๐	ไม่แน่ใจ
๑๐,๐๐๑ - ๒๐,๐๐๐ ลิตร	๒๓	๓.๐๖	๐.๒๐	ไม่แน่ใจ
๓๐,๐๐๑ ลิตรขึ้นไป	๗๖	๒.๕๗	๐.๔๕	ไม่แน่ใจ
รวม	๑๐๓	๓.๐๑	๐.๔๑	ไม่แน่ใจ

จากตารางที่ ๔.๓๑ พบว่า ผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน จังหวัดนนทบุรี มีความคิดเห็นต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ด้านพนักงานเจ้าหน้าที่ของรัฐ จำแนกตามขนาดของสถานีบริการอยู่ในระดับไม่แน่ใจ โดยมีค่าเฉลี่ย ๓.๐๑ และเมื่อจำแนกตามขนาดของสถานีบริการ พบว่ามากที่สุดมีขนาดของสถานีบริการไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ ลิตร โดยมีค่าเฉลี่ย ๓.๔๐ รองลงมา มีขนาดของสถานีบริการ ๑๐,๐๐๑ - ๒๐,๐๐๐ ลิตร โดยมีค่าเฉลี่ย ๓.๐๖ และน้อยที่สุดมีขนาดของสถานีบริการ ๓๐,๐๐๑ ลิตรขึ้นไป โดยมีค่าเฉลี่ย ๒.๕๗

ตารางที่ ๔.๓๒ แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน จังหวัดนนทบุรี ที่มีต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ด้านพนักงานเจ้าหน้าที่ของรัฐ จำแนกตามขนาดของสถานีบริการ

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	๐.๗๔	๒	๐.๓๗	๒.๒๔	๐.๑๑
ภายในกลุ่ม	๑๖.๔๘	๑๐๐	๐.๑๖		
รวม	๑๗.๒๒	๑๐๒			

* $p < .๐๕$

จากตารางที่ ๔.๓๒ พบว่า ผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน จังหวัดนนทบุรี ที่มีขนาดของสถานีบริการต่างกันมีความคิดเห็นต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ด้านพนักงานเจ้าหน้าที่ของรัฐ ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ ๔.๓๓ แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน จังหวัดนนทบุรี ที่มีต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ด้านพนักงานเจ้าหน้าที่ของรัฐ จำแนกตามยอดขายต่อเดือน

ยอดขายต่อเดือน	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ ลิตร	๘	๓.๐๐	๐.๔๒	ไม่แน่ใจ
๑๐๐,๐๐๑ - ๒๐๐,๐๐๐ ลิตร	๒๐	๓.๐๐	๐.๓๐	ไม่แน่ใจ
๒๐๐,๐๐๑ - ๓๐๐,๐๐๐ ลิตร	๗	๓.๒๒	๐.๒๑	ไม่แน่ใจ
๓๐๐,๐๐๑ ลิตรขึ้นไป	๖๘	๒.๕๕	๐.๔๔	ไม่แน่ใจ
รวม	๑๐๓	๓.๐๑	๐.๔๑	ไม่แน่ใจ

จากตารางที่ ๔.๓๓ พบว่า ผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน จังหวัดนนทบุรี มีความคิดเห็นต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ด้านพนักงานเจ้าหน้าที่ของรัฐ จำแนกตามยอดขายต่อเดือนอยู่ในระดับไม่แน่ใจ โดยมีค่าเฉลี่ย ๓.๐๑ และเมื่อจำแนกตามยอดขายต่อเดือน พบว่ามากที่สุดมียอดขายต่อเดือน ๒๐๐,๐๐๑ - ๓๐๐,๐๐๐ ลิตร โดยมีค่าเฉลี่ย ๓.๒๒ รองลงมา มียอดขายต่อเดือนไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ ลิตร และมียอดขายต่อเดือน ๑๐๐,๐๐๑ - ๒๐๐,๐๐๐ ลิตร โดยมีค่าเฉลี่ย ๓.๐๐ และน้อยที่สุดมียอดขายต่อเดือน ๓๐๐,๐๐๑ ลิตรขึ้นไป โดยมีค่าเฉลี่ย ๒.๕๕

ตารางที่ ๔.๓๔ แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน จังหวัดนนทบุรี ที่มีต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ด้านพนักงานเจ้าหน้าที่ของรัฐ จำแนกตามยอดขายต่อเดือน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	๐.๓๔	๓	๐.๑๑	๐.๖๗	๐.๕๖
ภายในกลุ่ม	๑๖.๘๗	๕๕	๐.๑๗		
รวม	๑๗.๒๒	๑๐๒			

* $P < .๐๕$

จากตารางที่ ๔.๓๔ พบว่า ผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน จังหวัดนนทบุรี ที่มียอดขายต่อเดือนต่างกันมีความคิดเห็นต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ด้านพนักงานเจ้าหน้าที่ของรัฐ ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ ๔.๓๕ แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน จังหวัดนนทบุรี ที่มีต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ด้านระเบียบและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง จำแนกตามเพศ

เพศ	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
เพศชาย	๕๐	๓.๑๖	๐.๔๕	ไม่แน่ใจ
เพศหญิง	๕๓	๓.๓๕	๐.๕๕	ไม่แน่ใจ

จากตารางที่ ๔.๓๕ พบว่า ผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน จังหวัดนนทบุรี มีความคิดเห็นต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ด้านระเบียบและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง จำแนกตามเพศอยู่ในระดับไม่แน่ใจ และเมื่อแยกตามเพศ พบว่ามากที่สุดคือ เพศหญิง

ตารางที่ ๔.๓๖ แสดงการเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน จังหวัดนนทบุรี ที่มีต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ด้านระเบียบและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง จำแนกตามเพศ

เพศ	n	\bar{X}	S.D.	t	Sig.
เพศชาย	๕๐	๓.๑๖	๐.๔๕	๒.๒๖	๐.๖๐
เพศหญิง	๕๓	๓.๓๕	๐.๕๕		

* $P < .๐๕$

จากตารางที่ ๔.๓๖ พบว่า ผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน จังหวัดนนทบุรี ที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ด้านระเบียบและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ ๔.๓๗ แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน จังหวัดนนทบุรี ที่มีต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ด้านระเบียบและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง จำแนกตามอายุ

อายุ	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
๒๕ ปีลงมา	๗	๓.๐๐	๐.๐๐	ไม่แน่ใจ
๒๖-๓๕ ปี	๑๘	๓.๗๓	๐.๒๓	เห็นด้วย
๓๖-๔๕ ปี	๓๘	๓.๒๖	๐.๗๑	ไม่แน่ใจ
๔๖ ปีขึ้นไป	๔๐	๓.๑๐	๐.๓๘	ไม่แน่ใจ
รวม	๑๐๓	๓.๒๖	๐.๕๕	ไม่แน่ใจ

จากตารางที่ ๔.๓๗ พบว่า ผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน จังหวัดนนทบุรี มีความคิดเห็นต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ด้านระเบียบและกฎหมายที่เกี่ยวข้องจำแนกตามอายุอยู่ในระดับไม่แน่ใจ โดยมีค่าเฉลี่ย ๓.๒๖ และเมื่อจำแนกตามอายุพบว่า

มากที่สุดมีอายุ ๒๖ - ๓๕ ปี โดยมีค่าเฉลี่ย ๓.๗๓ รองลงมา มีอายุ ๓๖ - ๔๕ ปี โดยมีค่าเฉลี่ย ๓.๒๖ และน้อยที่สุดมีอายุ ๒๕ ปีลงมา โดยมีค่าเฉลี่ย ๓.๐๐

ตารางที่ ๔.๓๘ แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน จังหวัดนนทบุรี ที่มีต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ด้านระเบียบและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง จำแนกตามอายุ

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	๕.๔๖	๓	๑.๘๒	๖.๕๗	๐.๐๐*
ภายในกลุ่ม	๒๕.๘๔	๕๕	๐.๒๖		
รวม	๓๑.๓๑	๑๐๒			

*P< .๐๕

จากตารางที่ ๔.๓๘ พบว่า ผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน จังหวัดนนทบุรี ที่มีที่มีอายุต่างกันมีความคิดเห็นต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ด้านระเบียบและกฎหมายที่เกี่ยวข้องแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ จึงทำการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ด้วยวิธีการของ เชฟเฟ้ (Scheffé) ดังตารางที่ ๔.๓๘

ตารางที่ ๔.๓๙ แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน จังหวัดนนทบุรี ที่มีต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ด้านระเบียบและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง จำแนกตามอายุด้วยวิธีการของ เชฟเฟ้ (Scheffé)

อายุ	๒๕ ปีลงมา	๒๖-๓๕ ปี	๓๖ - ๔๕ ปี	๔๖ ปีขึ้นไป
๒๕ ปีลงมา	-	๐.๐๑*	๐.๖๖	๐.๕๖
๒๖-๓๕ ปี		-	๐.๐๒*	๐.๐๐*
๓๖ - ๔๕ ปี			-	๐.๖๐
๔๖ ปีขึ้นไป				-

*P< .๐๕

จากตารางที่ ๔.๓๕ พบว่า ผู้ประกอบการสถานบริการน้ำมัน จังหวัดนนทบุรี มีความคิดเห็นต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ด้านระเบียบและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ที่มีอายุ ๒๕ ปีลงมาแตกต่างกันกับอายุ ๒๖ - ๓๕ ปี อายุ ๒๖ - ๓๕ ปี แตกต่างกับอายุ ๓๖ - ๔๕ ปี และอายุ ๔๖ ปีขึ้นไปอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ ส่วนนอกนั้นไม่พบความแตกต่างเป็นรายคู่

ตารางที่ ๔.๔๐ แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการสถานบริการน้ำมัน จังหวัดนนทบุรี ที่มีต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ด้านระเบียบและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
มัธยม/ปวช.	๘	๓.๐๕	๐.๑๔	ไม่แน่ใจ
อนุปริญญา/ปวส.	๑๕	๓.๐๕	๐.๐๘	ไม่แน่ใจ
ปริญญาตรี	๗๐	๓.๓๐	๐.๖๕	ไม่แน่ใจ
ปริญญาโทขึ้นไป	๑๐	๓.๔๘	๐.๑๐	ไม่แน่ใจ
รวม	๑๐๓	๓.๒๖	๐.๕๕	ไม่แน่ใจ

จากตารางที่ ๔.๔๐ พบว่า ผู้ประกอบการสถานบริการน้ำมัน จังหวัดนนทบุรี มีความคิดเห็นต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ด้านระเบียบและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง จำแนกตามระดับการศึกษาอยู่ในระดับไม่แน่ใจ โดยมีค่าเฉลี่ย ๓.๒๖ และเมื่อจำแนกตามระดับการศึกษา พบว่ามากที่สุดมีระดับการศึกษาปริญญาโทขึ้นไป โดยมีค่าเฉลี่ย ๓.๔๘ รองลงมา มีระดับการศึกษาปริญญาตรี โดยมีค่าเฉลี่ย ๓.๓๐ และน้อยที่สุดมีระดับการศึกษาอนุปริญญา/ปวส. และระดับการศึกษามัธยม/ปวช. โดยมีค่าเฉลี่ย ๓.๐๕

ตารางที่ ๔.๔๑ แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน จังหวัดนนทบุรี ที่มีต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ด้านระเบียบและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง จำแนกตามระดับการศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	๑.๖๒	๓	๐.๕๔	๑.๘๐	๐.๑๕
ภายในกลุ่ม	๒๕.๖๕	๕๕	๐.๓๐		
รวม	๓๑.๓๑	๑๐๒			

*P < .๐๕

จากตารางที่ ๔.๔๑ พบว่า ผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน จังหวัดนนทบุรี ที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีความคิดเห็นต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ด้านระเบียบและกฎหมายที่เกี่ยวข้องไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ ๔.๔๒ แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน จังหวัดนนทบุรี ที่มีต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ด้านระเบียบและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง จำแนกตามขนาดของสถานีบริการ

ขนาดของสถานีบริการ	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ ลิตร	๔	๓.๘๐	๐.๐๐	เห็นด้วย
๑๐,๐๐๑ - ๒๐,๐๐๐ ลิตร	๒๓	๓.๒๐	๐.๒๐	ไม่แน่ใจ
๓๐,๐๐๑ ลิตรขึ้นไป	๗๖	๓.๒๕	๐.๔๕	ไม่แน่ใจ
รวม	๑๐๓	๓.๒๖	๐.๔๑	ไม่แน่ใจ

จากตารางที่ ๔.๔๒ พบว่า ผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน จังหวัดนนทบุรี มีความคิดเห็นต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ด้านระเบียบและกฎหมายที่เกี่ยวข้องจำแนกตามขนาดของสถานีบริการอยู่ในระดับไม่แน่ใจ โดยมีค่าเฉลี่ย ๓.๒๖ และเมื่อจำแนกตามขนาดของสถานีบริการ พบว่ามากที่สุดมีขนาดของสถานีบริการไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ ลิตร โดยมีค่าเฉลี่ย ๓.๘๐ รองลงมา มีขนาดของสถานีบริการ ๓๐,๐๐๑ ลิตรขึ้นไป โดยมีค่าเฉลี่ย ๓.๒๕ และน้อยที่สุดมีขนาดของสถานีบริการ ๑๐,๐๐๑ - ๒๐,๐๐๐ ลิตร โดยมีค่าเฉลี่ย ๓.๒๐

ตารางที่ ๔.๔๓ แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน จังหวัดนนทบุรี ที่มีต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ด้านระเบียบและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง จำแนกตามขนาดของสถานีบริการ

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	๑.๒๒	๒	๐.๖๑	๒.๐๓	๐.๑๓
ภายในกลุ่ม	๓๐.๐๘	๑๐๐	๐.๓๐		
รวม	๓๑.๓๑	๑๐๒			

* $P < .๐๕$

จากตารางที่ ๔.๔๓ พบว่า ผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน จังหวัดนนทบุรี ที่มีขนาดของสถานีบริการต่างกันมีความคิดเห็นต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ด้านระเบียบและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ ๔.๔๔ แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน จังหวัดนนทบุรี ที่มีต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ด้านระเบียบและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง จำแนกตามยอดขายต่อเดือน

ยอดขายต่อเดือน	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ ลิตร	๘	๓.๖๐	๐.๒๑	เห็นด้วย
๑๐๐,๐๐๑ - ๒๐๐,๐๐๐ ลิตร	๒๐	๓.๕๓	๐.๘๒	เห็นด้วย
๒๐๐,๐๐๑ - ๓๐๐,๐๐๐ ลิตร	๓	๓.๔๒	๐.๒๑	ไม่แน่ใจ
๓๐๐,๐๐๑ ลิตรขึ้นไป	๖๘	๓.๑๓	๐.๔๕	ไม่แน่ใจ
รวม	๑๐๓	๓.๒๖	๐.๕๕	ไม่แน่ใจ

จากตารางที่ ๔.๔๔ พบว่า ผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน จังหวัดนนทบุรี มีความคิดเห็นต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ด้านระเบียบและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง จำแนกตามยอดขายต่อเดือนอยู่ในระดับไม่แน่ใจ โดยมีค่าเฉลี่ย ๓.๒๖ และเมื่อจำแนกตามยอดขายต่อเดือน พบว่ามากที่สุดมียอดขายต่อเดือน ไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ ลิตร โดยมีค่าเฉลี่ย ๓.๖๐

รองลงมา มียอดขายต่อเดือน ๑๐๐,๐๐๑ - ๒๐๐,๐๐๐ ลิตร โดยมีค่าเฉลี่ย ๓.๕๓ และน้อยที่สุดมี
 ยอดขายต่อเดือน ๓๐๐,๐๐๑ ลิตรขึ้นไป โดยมีค่าเฉลี่ย ๓.๑๓

ตารางที่ ๔.๔๕ แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการสถานี
 บริการน้ำมัน จังหวัดนนทบุรี ที่มีต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วน
 จังหวัดนนทบุรี ด้านระเบียบและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง จำแนกตามยอดขายต่อเดือน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	๓.๖๘	๓	๑.๒๒	๔.๔๐	๐.๐๐*
ภายในกลุ่ม	๒๗.๖๒	๕๕	๐.๒๗		
รวม	๓๑.๓๑	๑๐๒			

*P< .๐๕

จากตารางที่ ๔.๔๕ พบว่า ผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน จังหวัดนนทบุรี ที่มียอดขาย
 ต่อเดือนต่างกันมีความคิดเห็นต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ด้าน
 ระเบียบและกฎหมายที่เกี่ยวข้องแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ จึงทำการ
 วิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ด้วยวิธีการของ เชฟเฟ่ (Scheffé) ดังตารางที่ ๔.๔๖

ตารางที่ ๔.๔๖ แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการ
 สถานีบริการน้ำมัน จังหวัดนนทบุรี ที่มีต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วน
 จังหวัดนนทบุรี ด้านระเบียบและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง จำแนกตามอายุด้วยวิธีการ
 ของ เชฟเฟ่ (Scheffé)

ยอดขายต่อเดือน	ไม่เกิน ๑๐๐, ๐๐๐ ลิตร	๑๐๐,๐๐๑ - ๒๐๐,๐๐๐ ลิตร	๒๐๐,๐๐๑- ๓๐๐,๐๐๐ ลิตร	๓๐๐,๐๐๑ ลิตร ขึ้นไป
ไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ ลิตร	-	๐.๕๕	๐.๕๔	๐.๑๐
๑๐๐,๐๐๑ - ๒๐๐,๐๐๐ ลิตร		-	๐.๕๗	๐.๐๓*
๒๐๐,๐๐๑- ๓๐๐,๐๐๐ ลิตร			-	๐.๕๗
๓๐๐ ๐๐๑ ลิตรขึ้นไป				-

*P< .๐๕

จากตารางที่ ๔.๔๖ พบว่า ผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน จังหวัดนนทบุรี มีความคิดเห็นต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ด้านระเบียบและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ที่มียอดขายต่อเดือน ๑๐๐,๐๐๑ - ๒๐๐,๐๐๐ ลิตรแตกต่างกันกับที่มียอดขายต่อเดือน ๓๐๐,๐๐๑ ลิตรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ ส่วนนอกนั้นไม่พบความแตกต่างเป็นรายคู่

ตารางที่ ๔.๔๗ แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน จังหวัดนนทบุรี ที่มีต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ด้านประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษี จำแนกตามเพศ

เพศ	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
เพศชาย	๕๐	๒.๘๑	๐.๘๕	ไม่แน่ใจ
เพศหญิง	๕๓	๒.๘๘	๐.๖๓	ไม่แน่ใจ

จากตารางที่ ๔.๔๗ พบว่า ผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน จังหวัดนนทบุรี มีความคิดเห็นต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ด้านประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษี จำแนกตามเพศอยู่ในระดับไม่แน่ใจ และเมื่อแยกตามเพศ พบว่ามากที่สุดคือ เพศหญิง

ตารางที่ ๔.๔๘ แสดงการเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน จังหวัดนนทบุรี ที่มีต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ด้านประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษี จำแนกตามเพศ

เพศ	n	\bar{X}	S.D.	t	Sig.
เพศชาย	๕๐	๒.๘๑	๐.๘๕	๓.๕๓	๐.๐๕
เพศหญิง	๕๓	๒.๘๘	๐.๖๓		

*P< .๐๕

จากตารางที่ ๔.๔๘ พบว่า ผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน จังหวัดนนทบุรี ที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ด้านประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษี ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ ๔.๔๘ แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน จังหวัดนนทบุรี ที่มีต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ด้านประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษี จำแนกตามอายุ

อายุ	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
๒๕ ปีลงมา	๗	๒.๘๐	๐.๐๐	ไม่แน่ใจ
๒๖-๓๕ ปี	๑๘	๓.๗๐	๐.๓๕	เห็นด้วย
๓๖ - ๔๕ ปี	๓๘	๒.๕๒	๐.๘๐	ไม่แน่ใจ
๔๖ ปีขึ้นไป	๔๐	๒.๗๕	๐.๕๕	ไม่แน่ใจ
รวม	๑๐๓	๒.๘๕	๐.๗๔	ไม่แน่ใจ

จากตารางที่ ๔.๔๘ พบว่า ผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน จังหวัดนนทบุรี มีความคิดเห็นต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ด้านประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษี จำแนกตามอายุอยู่ในระดับไม่แน่ใจ โดยมีค่าเฉลี่ย ๒.๘๕ และเมื่อจำแนกตามอายุพบว่ามากที่สุดมีอายุ ๒๖ - ๓๕ ปี โดยมีค่าเฉลี่ย ๓.๗๐ รองลงมามีอายุ ๒๕ ปีลงมา โดยมีค่าเฉลี่ย ๒.๘๐ และน้อยที่สุดมีอายุ ๓๖ - ๔๕ ปี โดยมีค่าเฉลี่ย ๒.๕๒

ตารางที่ ๔.๕๐ แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน จังหวัดนนทบุรี ที่มีต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ด้านประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษี จำแนกตามอายุ

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	๑๗.๑๔	๓	๕.๗๑	๑๔.๒๑	๐.๐๐*
ภายในกลุ่ม	๓๕.๘๑	๙๙	๐.๔๐		
รวม	๕๒.๙๕	๑๐๒			

*P < .๐๕

จากตารางที่ ๔.๕๐ พบว่า ผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน จังหวัดนนทบุรี ที่มีอายุต่างกันมีความคิดเห็นต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ด้านประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษีแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ จึงทำการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ด้วยวิธีการของ เซฟเฟ้ (Scheffé) ดังตารางที่ ๔.๕๑

ตารางที่ ๔.๕๑ แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการ
สถานีบริการน้ำมัน จังหวัดนนทบุรี ที่มีต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วน
จังหวัดนนทบุรี ด้านประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษี จำแนกตามอายุด้วยวิธีการของ
เชฟเฟ (Scheffé)

อายุ	๒๕ ปีลงมา	๒๖- ๓๕ ปี	๓๖ - ๔๕ ปี	๔๖ ปีขึ้นไป
๒๕ ปีลงมา	-	๐.๐๒*	๐.๗๗	๑.๐๐
๒๖- ๓๕ ปี		-	๐.๐๐*	๐.๐๐*
๓๖ - ๔๕ ปี			-	๐.๓๔
๔๖ ปีขึ้นไป				-

*P< .๐๕

จากตารางที่ ๔.๕๑ พบว่า ผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน จังหวัดนนทบุรี มีความ
คิดเห็นต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ด้านประสิทธิภาพในการจัดเก็บ
ภาษี ที่มีอายุ ๒๕ ปีลงมาแตกต่างกันกับที่มีอายุ ๒๖ - ๓๕ ปี ที่มีอายุ ๒๖ - ๓๕ ปีแตกต่างกันกับที่มี
อายุ ๓๖ - ๔๕ ปี และที่มีอายุ ๔๖ ปีขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ ส่วนนอกนั้นไม่
พบความแตกต่างเป็นรายคู่

ตารางที่ ๔.๕๒ แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นของ
ผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน จังหวัดนนทบุรี ที่มีต่อการจัดเก็บภาษีบำรุง
องค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ด้านประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษี จำแนก
ตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
มัธยม/ปวช.	๘	๒.๘๕	๐.๑๔	ไม่แน่ใจ
อนุปริญญา/ปวส.	๑๕	๒.๗๔	๐.๐๕	ไม่แน่ใจ
ปริญญาตรี	๗๐	๒.๘๐	๐.๘๔	ไม่แน่ใจ
ปริญญาโทขึ้นไป	๑๐	๓.๓๖	๐.๗๒	เห็นด้วย
รวม	๑๐๓	๒.๘๕	๐.๗๔	ไม่แน่ใจ

จากตารางที่ ๔.๕๒ พบว่า ผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน จังหวัดนนทบุรี มีความ
คิดเห็นต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ด้านประสิทธิภาพในการจัดเก็บ

ภานี้ จำแนกตามระดับการศึกษาอยู่ในระดับไม่แน่ใจ โดยมีค่าเฉลี่ย ๒.๘๕ และเมื่อจำแนกตามระดับการศึกษา พบว่ามากที่สุดมีระดับการศึกษาปริญญาโทขึ้นไป โดยมีค่าเฉลี่ย ๓.๓๖ รองลงมา มีระดับการศึกษามัธยม/ปวช. โดยมีค่าเฉลี่ย ๒.๘๕ และน้อยที่สุดมีระดับการศึกษานุปริญญา/ปวส. โดยมีค่าเฉลี่ย ๒.๗๔

ตารางที่ ๔.๕๓ แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน จังหวัดนนทบุรี ที่มีต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ด้านประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษี จำแนกตามระดับการศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	๒.๕๑	๓	๐.๘๓	๑.๗๘	๐.๑๕
ภายในกลุ่ม	๕๔.๐๔	๕๕	๐.๙๘		
รวม	๕๖.๕๕	๑๐๒			

* $P < .๐๕$

จากตารางที่ ๔.๕๓ พบว่า ผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน จังหวัดนนทบุรี ที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีความคิดเห็นต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ด้านประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษี ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ ๔.๕๔ แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน จังหวัดนนทบุรี ที่มีต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ด้านประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษี จำแนกตามขนาดของสถานีบริการ

ขนาดของสถานีบริการ	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ ลิตร	๔	๓.๘๐	๐.๐๐	เห็นด้วย
๑๐,๐๐๑ - ๒๐,๐๐๐ ลิตร	๒๓	๓.๐๐	๐.๓๕	ไม่แน่ใจ
๓๐,๐๐๑ ลิตรขึ้นไป	๗๖	๒.๗๕	๐.๘๑	ไม่แน่ใจ
รวม	๑๐๓	๒.๘๕	๐.๗๔	ไม่แน่ใจ

จากตารางที่ ๔.๕๔ พบว่า ผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน จังหวัดนนทบุรี มีความคิดเห็นต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ด้านประสิทธิภาพในการจัดเก็บ

ภาษี จำแนกตามขนาดของสถานีสบริการอยู่ในระดับไม่แน่ใจ โดยมีค่าเฉลี่ย ๒.๘๕ และเมื่อจำแนกตามขนาดของสถานีสบริการ พบว่ามากที่สุดมีขนาดของสถานีสบริการไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ ลิตร โดยมีค่าเฉลี่ย ๓.๘๐ รองลงมา มีขนาดของสถานีสบริการ ๑๐,๐๐๑ - ๒๐,๐๐๐ ลิตร โดยมีค่าเฉลี่ย ๓.๐๐ และน้อยที่สุดมีขนาดของสถานีสบริการ ๓๐,๐๐๑ ลิตรขึ้นไป โดยมีค่าเฉลี่ย ๒.๗๕

ตารางที่ ๔.๕๕ แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการสถานีสบริการน้ำมัน จังหวัดนนทบุรี ที่มีต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ด้านประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษี จำแนกตามขนาดของสถานีสบริการ

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	๔.๗๗	๒	๒.๓๘	๔.๕๗	๐.๐๑*
ภายในกลุ่ม	๕๒.๑๘	๑๐๐	๐.๕๒		
รวม	๕๖.๙๕	๑๐๒			

*P< .๐๕

จากตารางที่ ๔.๕๕ พบว่า ผู้ประกอบการสถานีสบริการน้ำมัน จังหวัดนนทบุรี ที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีความคิดเห็นต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ด้านประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ จึงทำการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ด้วยวิธีการของ เชฟเฟ้ (Scheffé) ดังตารางที่ ๔.๕๖

ตารางที่ ๔.๕๖ แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการสถานีสบริการน้ำมัน จังหวัดนนทบุรี ที่มีต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ด้านประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษี จำแนกตามขนาดของสถานีสบริการด้วยวิธีการของ เชฟเฟ้ (Scheffé)

ขนาดของสถานีสบริการ	ไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ ลิตร	๑๐,๐๐๑ - ๒๐,๐๐๐ ลิตร	๓๐,๐๐๑ ลิตรขึ้นไป
ไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ ลิตร	-	๐.๑๒	๐.๐๒*
๑๐,๐๐๑ - ๒๐,๐๐๐ ลิตร		-	๐.๓๗
๓๐,๐๐๑ ลิตรขึ้นไป			

*P< .๐๕

จากตารางที่ ๔.๕๖ พบว่า ผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน จังหวัดนนทบุรี มีความคิดเห็นต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ด้านประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษี ที่มีขนาดของสถานีบริการไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๑ ลิตรแตกต่างกันกับที่มียอดขายต่อเดือน ๓๐๐,๐๐๑ ลิตรขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ ส่วนนอกนั้นไม่พบความแตกต่างเป็นรายคู่

ตารางที่ ๔.๕๗ แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน จังหวัดนนทบุรี ที่มีต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ด้านประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษี จำแนกตามยอดขายต่อเดือน

ยอดขายต่อเดือน	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ ลิตร	๘	๓.๕๐	๐.๑๐	เห็นด้วย
๑๐๐,๐๐๑ - ๒๐๐,๐๐๐ ลิตร	๒๐	๒.๔๗	๐.๕๘	ไม่แน่ใจ
๒๐๐,๐๐๑ - ๓๐๐,๐๐๐ ลิตร	๗	๒.๘๘	๐.๖๔	ไม่แน่ใจ
๓๐๐,๐๐๑ ลิตรขึ้นไป	๖๘	๒.๘๓	๐.๗๓	ไม่แน่ใจ
รวม	๑๐๓	๒.๘๕	๐.๗๔	ไม่แน่ใจ

จากตารางที่ ๔.๕๗ พบว่า ผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน จังหวัดนนทบุรี มีความคิดเห็นต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ด้านประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษี จำแนกตามยอดขายต่อเดือนอยู่ในระดับไม่แน่ใจ โดยมีค่าเฉลี่ย ๒.๘๕ และเมื่อจำแนกตามยอดขายต่อเดือน พบว่ามากที่สุดมียอดขายต่อเดือนไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ ลิตร โดยมีค่าเฉลี่ย ๓.๕๐ รองลงมา มียอดขายต่อเดือน ๒๐๐,๐๐๑ - ๓๐๐,๐๐๐ ลิตร โดยมีค่าเฉลี่ย ๒.๘๘ และน้อยที่สุดมียอดขายต่อเดือน ๑๐๐,๐๐๑ - ๒๐๐,๐๐๐ ลิตร โดยมีค่าเฉลี่ย ๒.๔๗

ตารางที่ ๔.๕๘ แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน จังหวัดนนทบุรี ที่มีต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ด้านประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษี จำแนกตามยอดขายต่อเดือน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	๑๑.๗๒	๓	๓.๙๐	๘.๕๕	๐.๐๐*
ภายในกลุ่ม	๔๕.๒๓	๕๕	๐.๘๕		
รวม	๕๖.๙๕	๑๐๒			

*P< .๐๕

จากตารางที่ ๔.๕๘ พบว่า ผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน จังหวัดนนทบุรี ที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีความคิดเห็นต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ด้านประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ จึงทำการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ด้วยวิธีการของ เชฟเฟ้ (Scheffé) ดังตารางที่ ๔.๕๙

ตารางที่ ๔.๕๙ แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน จังหวัดนนทบุรี ที่มีต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ด้านประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษีจำแนกตามยอดขายต่อเดือน ด้วยวิธีการของ เชฟเฟ้ (Scheffé)

ยอดขายต่อเดือน	ไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ ลิตร	๑๐๐,๐๐๑-๒๐๐,๐๐๐ ลิตร	๒๐๐,๐๐๑-๓๐๐,๐๐๐ ลิตร	๓๐๐,๐๐๑ ลิตรขึ้นไป
ไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ ลิตร	-	๐.๐๐*	๐.๐๔*	๐.๐๐*
๑๐๐,๐๐๑-๒๐๐,๐๐๐ ลิตร		-	๐.๕๘	๐.๒๑
๒๐๐,๐๐๑-๓๐๐,๐๐๐ ลิตร			-	๐.๕๕
๓๐๐,๐๐๑ ลิตรขึ้นไป				-

*P< .๐๕

จากตารางที่ ๔.๕๙ พบว่า ผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน จังหวัดนนทบุรี มีความคิดเห็นต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษี ที่มียอดขายต่อเดือนไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ ลิตรแตกต่างกันกับ ๑๐๐,๐๐๑ - ๒๐๐,๐๐๐ ลิตร ๒๐๐,๐๐๑ -

๓๐๐,๐๐๐ ลิตร และ ๓๐๐,๐๐๑ ลิตรขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ ส่วนนอกนั้นไม่พบความแตกต่างเป็นรายคู่

ตารางที่ ๔.๖๐ แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน จังหวัดนนทบุรี ที่มีต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ด้านประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษี โดยรวมทั้ง ๔ ด้าน จำแนกตามเพศ

เพศ	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
เพศชาย	๕๐	๓.๒๑	๐.๔๓	ไม่แน่ใจ
เพศหญิง	๕๓	๓.๑๗	๐.๓๖	ไม่แน่ใจ

จากตารางที่ ๔.๖๐ พบว่า ผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน จังหวัดนนทบุรี มีความคิดเห็นต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี โดยรวมทั้ง ๔ ด้าน จำแนกตามเพศอยู่ในระดับ ไม่แน่ใจ และเมื่อแยกตามเพศ พบว่ามากที่สุดคือ เพศหญิง

ตารางที่ ๔.๖๑ แสดงการเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน จังหวัดนนทบุรี ที่มีต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี โดยรวมทั้ง ๔ ด้าน จำแนกตามเพศ

เพศ	n	\bar{X}	S.D.	t	Sig.
เพศชาย	๕๐	๓.๒๑	๐.๔๓	๐.๔๐	๐.๖๘
เพศหญิง	๕๓	๓.๑๗	๐.๓๖		

*P < .๐๕

จากตารางที่ ๔.๖๑ พบว่า ผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน จังหวัดนนทบุรี ที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี โดยรวมทั้ง ๔ ด้าน ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ ๔.๖๒ แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน จังหวัดนนทบุรี ที่มีต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี โดยรวมทั้ง ๔ ด้าน จำแนกตามอายุ

อายุ	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
๒๕ ปีลงมา	๗	๓.๑๕	๐.๐๐	ไม่แน่ใจ
๒๖-๓๕ ปี	๑๘	๓.๖๗	๐.๒๐	เห็นด้วย
๓๖-๔๕ ปี	๓๘	๓.๐๘	๐.๒๖	ไม่แน่ใจ
๔๖ ปีขึ้นไป	๔๐	๓.๐๕	๐.๔๔	ไม่แน่ใจ
รวม	๑๐๓	๓.๑๕	๐.๓๕	ไม่แน่ใจ

จากตารางที่ ๔.๖๒ พบว่า ผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน จังหวัดนนทบุรี มีความคิดเห็นต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี โดยรวมทั้ง ๔ ด้าน จำแนกตามอายุอยู่ในระดับไม่แน่ใจ โดยมีค่าเฉลี่ย ๓.๑๕ และเมื่อจำแนกตามอายุพบว่ามากที่สุดมีอายุ ๒๖ - ๓๕ ปี โดยมีค่าเฉลี่ย ๓.๖๗ รองลงมาคืออายุ ๒๕ ปีลงมา โดยมีค่าเฉลี่ย ๓.๑๕ และน้อยที่สุดมีอายุ ๓๖ - ๔๕ ปี โดยมีค่าเฉลี่ย ๓.๐๘

ตารางที่ ๔.๖๓ แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน จังหวัดนนทบุรี ที่มีต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี โดยรวมทั้ง ๔ ด้าน จำแนกตามอายุ

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	๕.๐๐	๓	๑.๖๖	๑๔.๕๖	๐.๐๐*
ภายในกลุ่ม	๑๑.๐๓	๙๙	๐.๑๑		
รวม	๑๖.๐๓	๑๐๒			

*P< .๐๕

จากตารางที่ ๔.๖๓ พบว่า ผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน จังหวัดนนทบุรี ที่มีอายุต่างกันมีความคิดเห็นต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี โดยรวมทั้ง ๔ ด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ จึงทำการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ เชฟเฟ้ (Scheffé) ดังตารางที่ ๔.๖๔

ตารางที่ ๔.๖๔ แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการ
 สถานีบริการน้ำมัน จังหวัดนนทบุรี ที่มีต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วน
 จังหวัดนนทบุรี โดยรวมทั้ง ๔ ด้าน จำแนกตามอายุด้วยวิธีการของ เชฟเฟ้ (Scheffé)

อายุ	๒๕ ปีลงมา	๒๖-๓๕ ปี	๓๖-๔๕ ปี	๔๖ ปีขึ้นไป
๒๕ ปีลงมา	-	๐.๐๐*	๐.๕๖	๐.๕๘
๒๖-๓๕ ปี		-	๐.๐๐*	๐.๐๐*
๓๖-๔๕ ปี			-	๐.๕๕
๔๖ ปีขึ้นไป				-

* $P < .๐๕$

จากตารางที่ ๔.๖๔ พบว่า ผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน จังหวัดนนทบุรี มีความ
 คิดเห็นต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี โดยรวมทั้ง ๔ ด้าน ที่มีอายุ ๒๕
 ปีลงมาแตกต่างกันกับที่มีอายุ ๒๖ - ๓๕ ปี ที่มีอายุ ๒๖ - ๓๕ ปีแตกต่างกันกับที่มีอายุ ๓๖ - ๔๕ ปี
 และที่มีอายุ ๔๖ ปีขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ ส่วนนอกนั้นไม่พบความแตกต่าง
 เป็นรายคู่

ตารางที่ ๔.๖๕ แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นของ
 ผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน จังหวัดนนทบุรี ที่มีต่อการจัดเก็บภาษีบำรุง
 องค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ด้านประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษี จำแนก
 ตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
มัธยม/ปวช.	๘	๓.๑๕	๐.๐๘	ไม่แน่ใจ
อนุปริญญา/ปวส.	๑๕	๒.๕๖	๐.๑๕	ไม่แน่ใจ
ปริญญาตรี	๓๐	๓.๑๕	๐.๔๑	ไม่แน่ใจ
ปริญญาโทขึ้นไป	๑๐	๓.๕๕	๐.๓๘	เห็นด้วย
รวม	๑๐๓	๓.๑๕	๐.๓๕	ไม่แน่ใจ

จากตารางที่ ๔.๖๕ พบว่า ผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน จังหวัดนนทบุรี มีความ
 คิดเห็นต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี โดยรวมทั้ง ๔ ด้าน จำแนกตาม

ระดับการศึกษาอยู่ในระดับไม่แน่ใจ โดยมีค่าเฉลี่ย ๓.๑๕ และเมื่อจำแนกตามระดับการศึกษา พบว่ามากที่สุดมีระดับการศึกษาปริญญาโทขึ้นไป โดยมีค่าเฉลี่ย ๓.๕๕ รองลงมา มีระดับการศึกษามัธยม/ปวช. และปริญญาตรี โดยมีค่าเฉลี่ย ๓.๑๕ และน้อยที่สุดมีระดับการศึกษานอกระบบ/ปวส. โดยมีค่าเฉลี่ย ๒.๕๖

ตารางที่ ๔.๖๖ แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน จังหวัดนนทบุรี ที่มีต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี โดยรวมทั้ง ๔ ด้าน จำแนกตามระดับการศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	๒.๐๖	๓	๐.๖๘	๔.๘๗	๐.๐๐*
ภายในกลุ่ม	๑๓.๕๖	๕๕	๐.๑๔		
รวม	๑๖.๐๓	๑๐๒			

* $P < .๐๕$

จากตารางที่ ๔.๖๖ พบว่า ผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน จังหวัดนนทบุรี ที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีความคิดเห็นต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี โดยรวมทั้ง ๔ ด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ จึงทำการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ด้วยวิธีการของ เชฟเฟ้ (Scheffé) ดังตารางที่ ๔.๖๗

ตารางที่ ๔.๖๗ แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน จังหวัดนนทบุรี ที่มีต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี โดยรวมทั้ง ๔ ด้าน จำแนกตามระดับการศึกษาด้วยวิธีการของ เชฟเฟ้ (Scheffé)

ระดับการศึกษา	มัธยม/ปวช.	อนุปริญญา/ปวส.	ปริญญาตรี	ปริญญาโทขึ้นไป
มัธยม/ปวช.	-	๐.๕๘	๑.๐๐	๐.๒๖
อนุปริญญา/ปวส.		-	๐.๒๐	๐.๐๐*
ปริญญาตรี			-	๐.๐๕
ปริญญาโทขึ้นไป				-

$P < .๐๕$

จากตารางที่ ๔.๖๗ พบว่า ผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน จังหวัดนนทบุรี มีความคิดเห็นต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี โดยรวมทั้ง ๔ ด้าน ที่มีระดับการศึกษาอนุปริญญา/ปวส. แตกต่างกับระดับการศึกษาปริญญาโทขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ ส่วนนอกนั้นไม่พบความแตกต่างเป็นรายคู่

ตารางที่ ๔.๖๘ แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน จังหวัดนนทบุรี ที่มีต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี โดยรวมทั้ง ๔ ด้าน จำแนกตามขนาดของสถานีบริการ

ขนาดของสถานีบริการ	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ ลิตร	๔	๓.๘๐	๐.๐๐	เห็นด้วย
๑๐,๐๐๑ - ๒๐,๐๐๐ ลิตร	๒๓	๓.๑๖	๐.๓๐	ไม่แน่ใจ
๓๐,๐๐๑ ลิตรขึ้นไป	๗๖	๓.๑๗	๐.๔๐	ไม่แน่ใจ
รวม	๑๐๓	๓.๑๕	๐.๓๕	ไม่แน่ใจ

จากตารางที่ ๔.๖๘ พบว่า ผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน จังหวัดนนทบุรี มีความคิดเห็นต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี โดยรวมทั้ง ๔ ด้าน จำแนกตามขนาดของสถานีบริการอยู่ในระดับไม่แน่ใจ โดยมีค่าเฉลี่ย ๓.๑๕ และเมื่อจำแนกตามขนาดของสถานีบริการ พบว่ามากที่สุดมีขนาดของสถานีบริการไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ ลิตร โดยมีค่าเฉลี่ย ๓.๘๐ รองลงมา มีขนาดของสถานีบริการ ๓๐,๐๐๑ ลิตรขึ้นไป โดยมีค่าเฉลี่ย ๓.๑๗ และน้อยที่สุดมีขนาดของสถานีบริการ ๑๐,๐๐๑ - ๒๐,๐๐๐ ลิตร โดยมีค่าเฉลี่ย ๓.๑๖

ตารางที่ ๔.๖๙ แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน จังหวัดนนทบุรี ที่มีต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี โดยรวมทั้ง ๔ ด้าน จำแนกตามขนาดของสถานีบริการ

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	๑.๕๒	๒	๐.๗๖	๕.๒๖	๐.๐๐*
ภายในกลุ่ม	๑๔.๕๐	๑๐๐	๐.๑๔		
รวม	๑๖.๐๓	๑๐๒			

* $P < .๐๕$

จากตารางที่ ๔.๖๕ พบว่า ผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน จังหวัดนนทบุรี ที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีความคิดเห็นต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี โดยรวมทั้ง ๔ ด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ จึงทำการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ด้วยวิธีการของ เชฟเฟ่ (Scheffé) ดังตารางที่ ๔.๗๐

ตารางที่ ๔.๗๐ แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน จังหวัดนนทบุรี ที่มีต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี โดยรวมทั้ง ๔ ด้าน จำแนกตามขนาดของสถานีบริการด้วยวิธีการของ เชฟเฟ่ (Scheffé)

ขนาดของสถานีบริการ	ไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ ลิตร	๑๐,๐๐๑ - ๒๐,๐๐๐ ลิตร	๓๐,๐๐๑ ลิตรขึ้นไป
ไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ ลิตร	-	๐.๐๑*	๐.๐๐*
๑๐,๐๐๑ - ๒๐,๐๐๐ ลิตร		-	๐.๕๕
๓๐,๐๐๑ ลิตรขึ้นไป			

$P < .๐๕$

จากตารางที่ ๔.๗๐ พบว่า ผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน จังหวัดนนทบุรี มีความคิดเห็นต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี โดยรวมทั้ง ๔ ด้าน ที่มีขนาดของสถานีบริการไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ ลิตรแตกต่างกันกับที่มีขนาดของสถานีบริการ ๑๐,๐๐๑ - ๒๐,๐๐๐ ลิตร และที่มีขนาดของสถานีบริการ ๓๐,๐๐๑ ลิตรขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ ส่วนนอกนั้นไม่พบความแตกต่างเป็นรายคู่

ตารางที่ ๔.๗๑ แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน จังหวัดนนทบุรี ที่มีต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี โดยรวมทั้ง ๔ ด้าน จำแนกตามยอดขายต่อเดือน

ยอดขายต่อเดือน	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ ลิตร	๘	๓.๕๕	๐.๒๖	เห็นด้วย
๑๐๐,๐๐๑ - ๒๐๐,๐๐๐ ลิตร	๒๐	๓.๐๖	๐.๑๔	ไม่แน่ใจ
๒๐๐,๐๐๑ - ๓๐๐,๐๐๐ ลิตร	๗	๓.๒๕	๐.๓๒	ไม่แน่ใจ
๓๐๐,๐๐๑ ลิตรขึ้นไป	๖๘	๓.๑๘	๐.๔๔	ไม่แน่ใจ
รวม	๑๐๓	๓.๑๕	๐.๓๕	ไม่แน่ใจ

จากตารางที่ ๔.๗๑ พบว่า ผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน จังหวัดนนทบุรี มีความคิดเห็นต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี โดยรวมทั้ง ๔ ด้าน จำแนกตามยอดขายต่อเดือนอยู่ในระดับไม่แน่ใจ โดยมีค่าเฉลี่ย ๓.๑๕ และเมื่อจำแนกตามยอดขายต่อเดือนพบว่ามากที่สุดมียอดขายต่อเดือนไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ ลิตร โดยมีค่าเฉลี่ย ๓.๕๕ รองลงมาคือยอดขายต่อเดือน ๒๐๐,๐๐๑ - ๓๐๐,๐๐๐ ลิตร โดยมีค่าเฉลี่ย ๓.๒๕ และน้อยที่สุดมียอดขายต่อเดือน ๑๐๐,๐๐๑ - ๒๐๐,๐๐๐ ลิตร โดยมีค่าเฉลี่ย ๓.๐๖

ตารางที่ ๔.๗๒ แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน จังหวัดนนทบุรี ที่มีต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี โดยรวมทั้ง ๔ ด้าน จำแนกตามยอดขายต่อเดือน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	๑.๔๑	๓	๐.๔๗	๓.๑๕	๐.๐๒*
ภายในกลุ่ม	๑๔.๖๑	๙๙	๐.๑๔		
รวม	๑๖.๐๓	๑๐๒			

* $P < .๐๕$

จากตารางที่ ๔.๗๒ พบว่า ผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน จังหวัดนนทบุรี ที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีความคิดเห็นต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี โดยรวมทั้ง ๔ ด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ จึงทำการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ด้วยวิธีการของ เชฟเฟ้ (Scheffe) ดังตารางที่ ๗๓

ตารางที่ ๔.๗๓ แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการ
 สถานีบริการน้ำมัน จังหวัดนนทบุรี ที่มีต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วน
 จังหวัดนนทบุรี โดยรวมทั้ง ๔ ด้าน จำแนกตามยอดขายต่อเดือนด้วยวิธีการของ เชฟ
 เฟ (Scheffé)

ยอดขายต่อเดือน	ไม่เกิน ๑๐๐, ๐๐๐ ลิตร	๑๐๐,๐๐๑-๒๐๐, ๐๐๐ ลิตร	๒๐๐,๐๐๑-๓๐๐, ๐๐๐ ลิตร	๓๐๐,๐๐๑ ลิตรขึ้นไป
ไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ ลิตร	-	๐.๐๓*	๐.๖๔	๐.๐๕
๑๐๐,๐๐๑-๒๐๐,๐๐๐ ลิตร		-	๐.๖๒	๐.๗๒
๒๐๐,๐๐๑-๓๐๐,๐๐๐ ลิตร			-	๐.๕๒
๓๐๐,๐๐๑ ลิตรขึ้นไป				-

* $P < .๐๕$

จากตารางที่ ๔.๗๓ พบว่า ผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน จังหวัดนนทบุรี มีความ
 คิดเห็นต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี โดยรวมทั้ง ๔ ด้าน ที่มียอดขาย
 ต่อเดือนไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ ลิตรแตกต่างกันกับ ๑๐๐,๐๐๑ - ๒๐๐,๐๐๐ ลิตร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
 ที่ระดับ .๐๕ ส่วนนอกนั้นไม่พบความแตกต่างเป็นรายคู่

ตอนที่ ๔ ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขต่อการจัดเก็บภาษี
 บำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี

ผู้วิจัยได้ตั้งคำถามแบบปลายเปิด (Open Ended Questionnaire) สำหรับให้ผู้ตอบ
 แบบสอบถามได้เสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหาร
 ส่วนจังหวัดนนทบุรี และใช้การวิเคราะห์หาค่าความถี่ (Frequency) และนำเสนอในรูปแบบตาราง
 ประกอบการบรรยาย ปากฎดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ ๔.๑๔ ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี

ปัญหา	ความถี่	แนวทางแก้ไข	ความถี่
๑. สถานบริการน้ำมันได้รับค่าตอบแทนจากธุรกิจส่วนตัวน้อยมาก ซึ่งในปัจจุบันราคาน้ำมันแพงขึ้นมาก ทำให้ต้นทุนสูงยิ่งทำให้ผู้ประกอบการประสบปัญหามากยิ่งขึ้น	๒๕	๑. ควรยกเลิกการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดจากสถานประกอบการน้ำมัน	๑๓
๒. เจ้าหน้าที่ของรัฐไม่ค่อยมีความรู้ความเข้าใจกับธุรกิจที่ผู้ประกอบการดำเนินอยู่จะใช้แค่หลักนิติศาสตร์	๑๔	๒. ควรจัดให้มีการสัมมนาร่วมกันระหว่างเจ้าหน้าที่กับผู้ประกอบการ	๕
๓. โครงสร้างราคาขายปลีกน้ำมันประกอบด้วยภาษีต่าง ๆ จากหลายหน่วยงานของรัฐ การจัดเก็บภาษีขององค์การบริหารส่วนจังหวัดเพิ่มอีก จึงเป็นการจัดเก็บภาษีที่ซ้ำซ้อน	๘	๓. ควรให้ผู้ประกอบการมีส่วนร่วมพิจารณาในการออกข้อบัญญัติ	๖
๔. ไม่มีการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนทราบว่าองค์การบริหารส่วนจังหวัดมีการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัด	๕	๔. ควรจัดเก็บภาษีที่ต้นทุนเช่นเดียวกับหน่วยงานอื่น ๆ ที่จัดเก็บอยู่	๓
รวม	๕๒	รวม	๓๕

จากตารางที่ ๔.๑๔ พบว่า ผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน จำนวน ๕๒ ราย ได้เสนอปัญหาและแนวทางแก้ไขเกี่ยวกับความคิดเห็นของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันที่มีต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัด : ศึกษาเฉพาะกรณีผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันจังหวัดนนทบุรีมากที่สุดคือ สถานบริการน้ำมันได้รับค่าตอบแทนจากธุรกิจส่วนตัวน้อยมาก ซึ่งในปัจจุบันราคาน้ำมันแพงขึ้นมาก ทำให้ต้นทุนสูงยิ่งทำให้ผู้ประกอบการประสบปัญหามากยิ่งขึ้น จำนวน ๒๕ ราย รองลงมาคือ เจ้าหน้าที่ของรัฐไม่ค่อยมีความรู้ความเข้าใจกับธุรกิจที่ผู้ประกอบการ

การดำเนินอยู่จะใช้แค่หลักนิติ ศาสตร์ จำนวน ๑๔ ราย และน้อยที่สุดคือไม่มีการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนทราบว่าองค์การบริหารส่วนจังหวัดมีการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัด จำนวน ๕ ราย และได้เสนอแนวทางแก้ไขคือ ควรยกเลิกการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดจากสถานประกอบการน้ำมัน จำนวน ๑๗ ราย รองลงมาคือควรจัดให้มีการสัมมนาร่วมกันระหว่างเจ้าหน้าที่กับผู้ประกอบการ จำนวน ๕ ราย และน้อยที่สุดคือ ควรจัดเก็บภาษีที่ต้นทุน เช่นเดียวกับหน่วยงานอื่น ๆ ที่จัดเก็บอยู่ จำนวน ๓ ราย

บทที่ ๕

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

๕.๑ สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “ความคิดเห็นของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันที่มีต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัด : ศึกษาเฉพาะกรณีผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน จังหวัดนนทบุรี” ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาความคิดเห็นของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันที่มีต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัด โดยให้ผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันร่วมกันแก้ไขปัญหาดังกล่าว โดยศึกษาใน ๔ ด้าน ได้แก่ ๑) ด้านผู้ประกอบการสถานีน้ำมัน ๒) ด้านพนักงานเจ้าหน้าที่ของรัฐ ๓) ด้านระเบียบและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง และ ๔) ด้านประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษี ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขเกี่ยวกับความคิดเห็นของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันที่มีต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัด เพื่อเป็นแนวทางแก้ไขปรับปรุงให้เหมาะสมยิ่งขึ้นต่อไปในอนาคต ซึ่งผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ เพื่อนำมากำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย โดยได้ตั้งสมมติฐานของการวิจัยว่า ความคิดเห็นของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันที่มีต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัด จังหวัด : ศึกษาเฉพาะกรณีผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน จังหวัดนนทบุรี ที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา ขนาดของสถานีบริการ และยอดขายต่อเดือนแตกต่างกัน มีความคิดเห็นของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันที่มีต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัด แตกต่างกัน

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ ผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันที่มีต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี มีจำนวน ๑๔๖ ราย ใช้การกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยการ ใช้สูตรของ ของเกรจซี่ (Krejcie) และมอร์แกน (Morgan) แล้วนำประชากรกลุ่มตัวอย่างที่ได้จากการคำนวณใช้สูตรมาหาอัตราสัดส่วนของประชากร (Proportional Random Sampling) เพื่อหากกลุ่มตัวอย่าง และใช้วิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามปลายปิดและปลายเปิด ใช้สถิติบรรยาย ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และสถิติอนุมานหรืออ้างอิง ได้แก่ การทดสอบค่าที (t-test) การทดสอบความแปรปรวนทาง

เดียว (One-Way ANOVA) ถ้าพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของเซฟเฟ้ (Scheffé) โดยใช้การวิเคราะห์ข้อมูลและประมวลผลด้วยคอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูปทางสังคมศาสตร์

๕.๑.๑ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันที่ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน ๕๓ ราย คิดเป็นร้อยละ ๕๑.๕ มีอายุ ๔๖ ปีขึ้นไป จำนวน ๔๐ ราย คิดเป็นร้อยละ ๓๘.๘ รองลงมา มีอายุ ๓๖ - ๔๕ ปี จำนวน ๓๘ ราย คิดเป็นร้อยละ ๓๖.๘ และน้อยที่สุดมีอายุ ๒๕ ปีลงมาจำนวน ๗ ราย คิดเป็นร้อยละ มีระดับการศึกษาปริญญาตรี จำนวน ๗๐ ราย คิดเป็นร้อยละ ๖๘.๐ รองลงมา มีระดับการศึกษานุปริญญา/ปวส. จำนวน ๑๕ ราย คิดเป็นร้อยละ ๑๔.๖ และน้อยที่สุดมีระดับการศึกษามัธยม/ปวช.จำนวน ๘ ราย คิดเป็นร้อยละ ๗.๘ มีขนาดของสถานีบริการ ๓๐,๐๐๑ ลิตรขึ้นไป จำนวน ๗๖ ราย คิดเป็นร้อยละ ๗๓.๘ รองลงมา มีขนาดของสถานีบริการ ๑๐,๐๐๑ - ๒๐,๐๐๐ ลิตร จำนวน ๒๓ ราย คิดเป็นร้อยละ ๒๒.๓ และน้อยที่สุดมีขนาดของสถานีบริการไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ ลิตร จำนวน ๔ ราย คิดเป็นร้อยละ ๒.๘ มียอดขายต่อเดือน ๓๐๐,๐๐๑ ลิตรขึ้นไป จำนวน ๖๘ ราย คิดเป็นร้อยละ ๖๖.๐ รองลงมา มียอดขายต่อเดือน ๑๐๐,๐๐๑-๒๐๐,๐๐๐ ลิตร จำนวน ๒๐ ราย คิดเป็นร้อยละ ๑๙.๔ และน้อยที่สุดมียอดขายต่อเดือน ๒๐๐,๐๐๑ - ๓๐๐,๐๐๐ ลิตร จำนวน ๗ ราย คิดเป็นร้อยละ ๖.๘

๕.๑.๒ ผลการศึกษาวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันที่มีต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัด : ศึกษาเฉพาะกรณีผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันจังหวัดนนทบุรี ผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันมีความคิดเห็นต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี โดยรวมทั้ง ๔ ด้าน อยู่ในระดับ ไม่น่าพอใจ มีค่าเฉลี่ย ๓.๑๘ และจำแนกในแต่ละด้าน มีดังต่อไปนี้

- ๑) ด้านผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันอยู่ในระดับเห็นด้วย มีค่าเฉลี่ย ๓.๖๔
- ๒) ด้านพนักงานเจ้าหน้าที่ของรัฐอยู่ในระดับ ไม่น่าพอใจ มีค่าเฉลี่ย ๓.๐๑
- ๓) ด้านระเบียบและกฎหมายที่เกี่ยวข้องอยู่ในระดับ ไม่น่าพอใจ มีค่าเฉลี่ย ๓.๒๖
- ๔) ด้านประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษีอยู่ในระดับ ไม่น่าพอใจ มีค่าเฉลี่ย ๒.๘๕

๕.๑.๓ ผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัย โดยการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันที่มีต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัด : ศึกษาเฉพาะกรณีผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน จังหวัดนนทบุรี จำแนกตาม ที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา ขนาดของสถานีบริการ และยอดขายต่อเดือน พบว่า ผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา ขนาดของสถานีบริการ และยอดขายต่อเดือน แตกต่างกัน มีความคิดเห็น

ของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันที่มีต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ไม่แตกต่างกัน เมื่อแยกทดสอบในแต่ละด้าน มีรายละเอียดดังนี้

๑) ด้านผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน พบว่า ผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา ขนาดของสถานีบริการ และยอดขายต่อเดือน แตกต่างกัน มีความคิดเห็นของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันที่มีต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ไม่แตกต่างกัน แต่ที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรีแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ จึงทำการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของเชฟเฟ้ (Scheffé) พบว่า ประเภที่ที่มีการศึกษาระดับอนุปริญญา/ปวส. แตกต่างกับที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี และที่มีระดับการศึกษาอนุปริญญา/ปวส. แตกต่างกับที่มีระดับการศึกษาปริญญาโทขึ้นไป และผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน ที่มียอดขายต่อเดือน ๑๐๐,๐๐๑ - ๒๐๐,๐๐๐ ลิตรแตกต่างกันกับที่มียอดขายต่อเดือน ๓๐๐,๐๐๑ ลิตรขึ้นไป ส่วนนอกนั้นไม่พบความแตกต่างเป็นรายคู่

๒) ด้านพนักงานเจ้าหน้าที่ของรัฐ พบว่า ผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา ขนาดของสถานีบริการ และยอดขายต่อเดือน แตกต่างกัน มีความคิดเห็นของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันที่มีต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ไม่แตกต่างกัน แต่ที่มีอายุแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรีแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ จึงทำการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของเชฟเฟ้ (Scheffé) พบว่า ด้านพนักงานเจ้าหน้าที่ของรัฐ ที่มีอายุ ๒๖ - ๓๕ ปีแตกต่างกันกับอายุ ๓๖ - ๔๕ ปี และอายุ ๒๖ - ๓๕ ปี แตกต่างกับกับอายุ ๔๖ ปีขึ้นไปด้านพนักงานเจ้าหน้าที่ของรัฐ ที่มีระดับการศึกษาอนุปริญญา/ปวส. แตกต่างกับกับระดับการศึกษาปริญญาตรี และระดับการศึกษาอนุปริญญา/ปวส. แตกต่างกับกับระดับการศึกษาปริญญาโทขึ้นไป ส่วนนอกนั้นไม่พบความแตกต่างเป็นรายคู่

๓) ด้านระเบียบและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง พบว่า ผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา ขนาดของสถานีบริการ และยอดขายต่อเดือน แตกต่างกัน มีความคิดเห็นของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันที่มีต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ด้านระเบียบและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ไม่แตกต่างกัน แต่ที่มีอายุแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรีแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ จึงทำการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของเชฟเฟ้ (Scheffé) พบว่า ด้านระเบียบและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ที่มีอายุ ๒๕ ปีลงมาแตกต่างกันกับอายุ ๒๖ - ๓๕ ปี อายุ ๒๖ - ๓๕ ปี แตกต่างกับกับอายุ ๓๖ - ๔๕ ปี และอายุ ๔๖ ปีขึ้นไป ที่มียอดขายต่อ

เดือน ๑๐๐,๐๐๑ - ๒๐๐,๐๐๐ ลิตร กับ ๓๐๐,๐๐๑ ลิตรขึ้นไป ส่วนนอกนั้นไม่พบความแตกต่างเป็นรายคู่

๔) ด้านประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษี พบว่า ผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา ขนาดของสถานีบริการ และยอดขายต่อเดือน แตกต่างกัน มีความคิดเห็นของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันที่มีต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ไม่แตกต่างกัน แต่ที่มีอายุแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรีแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ จึงทำการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของเชฟเฟ้ (Scheffé) พบว่า ด้านประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษี ที่มีอายุ ๒๕ ปีลงมาแตกต่างกันกับอายุ ๒๖ - ๓๕ ปี อายุ ๒๖ - ๓๕ ปีแตกต่างกันกับอายุ ๓๖ - ๔๕ ปี และอายุ ๔๖ ปีขึ้นไป ขนาดของสถานีบริการไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ ลิตร แตกต่างกับขนาดของสถานีบริการ ๓๐,๐๐๑ ลิตรขึ้นไป ที่มียอดขายต่อเดือนไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ ลิตร แตกต่างกับขนาดของสถานีบริการ ๑๐๐,๐๐๑ - ๒๐๐,๐๐๐ ลิตร กับยอดขายต่อเดือน ๒๐๐,๐๐๑ - ๓๐๐,๐๐๐ ลิตร และยอดขายต่อเดือน ๓๐๐,๐๐๑ ลิตรขึ้นไป ส่วนนอกนั้นไม่พบความแตกต่างเป็นรายคู่

๕.๑.๔ ผลการเสนอแนะเกี่ยวกับข้อเสนอแนะแนวทางแก้ไขความคิดเห็นของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันที่มีต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัด : ศึกษาเฉพาะกรณีผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน จังหวัดนนทบุรี เรียงลำดับดังนี้

๑) สถานบริการน้ำมันได้รับค่าตอบแทนจากธุรกิจส่วนตัวน้อยมาก ซึ่งในปัจจุบันราคาน้ำมันแพงขึ้นมาก ทำให้ต้นทุนสูงยิ่งทำให้ผู้ประกอบการประสบปัญหามากยิ่งขึ้น

๒) เจ้าหน้าที่ของรัฐไม่ค่อยมีความรู้ความเข้าใจกับธุรกิจที่ผู้ประกอบการดำเนินการอยู่จะใช้แค่หลักนิติ ศาสตร์

๓) โครงสร้างราคาขายปลีกน้ำมัน ประกอบด้วยภาษีต่าง ๆ จากหลายหน่วยงานของรัฐ การจัดเก็บภาษีขององค์การบริหารส่วนจังหวัดเพิ่มอีก จึงเป็นการจัดเก็บภาษีที่ซ้ำซ้อน

๔) ไม่มีการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนทราบว่าองค์การบริหารส่วนจังหวัดมีการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัด

๕.๒ อภิปรายผลการวิจัย

จากการสรุปผลการวิจัย สามารถนำมาอภิปรายผล ได้ดังนี้

๕.๒.๑ ความคิดเห็นของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันที่มีต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี

๑) การผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านที่ ๑ คือ ด้านผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ผู้ประกอบการมีความรู้ดีที่กว่าถูกเอาเปรียบเพราะมีการจัดเก็บภาษีที่ซับซ้อนจากหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจาก ผู้ประกอบการมีความรู้ดีที่กว่าถูกเอาเปรียบเพราะมีการจัดเก็บภาษีที่ซับซ้อน ซึ่งผู้ประกอบการไม่สามารถแบกรับภาระนี้ได้ หากผู้ประกอบการจะผลัดภาระให้กับผู้บริโภค ผู้ใช้น้ำมันก็จะได้ใช้น้ำมันที่ราคาสูงขึ้น และจะมีผลกระทบต่อผู้ประกอบการจำหน่ายน้ำมัน ได้น้อยลง รวมทั้งมีการนำภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดมารวมกับราคาขายปลีกน้ำมันในตลาด ถ้ามีการปรับปรุงระเบียบ ข้อบังคับในการจัดเก็บภาษีน้ำมัน เช่น อัตราภาษี เบี้ยปรับ และบทลงโทษให้เหมาะสม ได้หลายลักษณะ ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีเรื่องภาษีทุกประเภทที่จัดเก็บของ อัดัม สมิท (Adam Smith) นักเศรษฐศาสตร์ชาวสกอตแลนด์ ได้วางหลักการภาษีที่ดีไว้เมื่อ ค.ศ. ๑๗๗๖ ได้แก่ หลักความเป็นธรรม หลักความแน่นอน หลักความสะดวกและหลักความประหยัด หลักทั้ง ๔ นี้ได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวาง ต่อมาเมื่อสภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของโลก ได้วิวัฒนาการมาทางลำดับ ภาษีอากรทวีบทบาทและความสำคัญมากขึ้น หลักการภาษีอากรที่ดีจึงได้เปลี่ยนแปลงไปและเพิ่มมากขึ้นตามความเหมาะสม อย่างไรก็ตามลักษณะของภาษีอากรที่ดีมีดังนี้

ลักษณะความเป็นธรรม ระบบภาษีอากรที่ดีจะต้องมีความเป็นธรรมทั้งในระหว่างรัฐบาล ผู้เก็บภาษีและประชาชนผู้เสียภาษี หลักความเป็นธรรมนี้นับเป็นหัวใจสำคัญของระบบภาษีอากรหากปราศจากความเป็นธรรมแล้ว ความยินยอมเสียภาษีโดยสมัครใจก็คงเกิดขึ้น ได้ยาก แนวคิดนี้มีรากฐานมาจากหลักความเป็นธรรมสัมบูรณ์และหลักความเป็นธรรมสัมพัทธ์

๑) หลักความเป็นธรรมสัมบูรณ์ (principles of absolute equity) ถือหลักว่า ทุกคนต้องเสียภาษีอากรคนละเท่า ๆ กัน นั่นคือเอาค่าใช้จ่ายทั้งหมดของรัฐ หารด้วยจำนวนประชาชน ระบบภาษีแบบนี้จะใช้ได้เมื่อประชาชนทุกคนมีฐานะทางเศรษฐกิจเท่าเทียมกัน ข้อบกพร่องของการจัดเก็บแบบนี้ ได้แก่ ไม่คำนึงถึงความสามารถในการเสียภาษีที่แตกต่างกัน ทำให้ภาระภาษีของผู้มีเงินได้ต่ำสูงและผู้มีเงินได้ต่ำมากอาจไม่มีเงินเพียงพอที่จะชำระภาษี

๒) หลักความเป็นธรรมสัมพัทธ์ (principles of relative equity) ถือหลักว่า จำนวนภาษีที่จะต้องเสียให้แก่รัฐ เปรียบเทียบกับประโยชน์ที่จะได้รับจากรัฐหรือเปรียบเทียบกับความสามารถ

ในการเสียภาษีของผู้เสียภาษีแต่ละราย ดังนั้น การจัดเก็บภาษีตามหลักความเป็นธรรมสัมพันธ์ จึงแบ่งออกเป็น ๒ กลุ่มย่อยดังนี้

๒.๑) หลักผลประโยชน์ (benefit principles) มีแนวคิดที่ว่าผู้ได้รับประโยชน์จากรัฐจะต้องเป็นผู้เสียภาษีอากรเป็นค่าใช้จ่ายของรัฐตามสัดส่วนที่ตนได้รับประโยชน์ เช่น ภาษีผ่านทางภาษีค่าใช้จ่ายถนนค่าใบอนุญาตทำการต่าง ๆ เป็นต้น แต่แนวคิดนี้มีข้อยุ่งยากในการปฏิบัติมาก สินค้าและบริการของรัฐหลายอย่างไม่สามารถกำหนดมูลค่าของประโยชน์ที่แต่ละคนจะได้รับได้ เช่น การป้องกันประเทศ กระบวนการยุติธรรม เป็นต้น นอกจากนี้ บริการพื้นฐานบางอย่างคนมีรายได้น้อยก็จะถูกปิดกั้นและเสียเปรียบ เช่น การเก็บเงินค่าบำรุงการศึกษา เป็นต้น

๒.๒) หลักความสามารถในการเสียภาษี (principles of capacity) มีแนวความคิดว่ามีความสามารถในการเสียภาษีมากต้องเสียภาษีให้แก่รัฐบาลมาก ผู้ที่มีความสามารถเสียภาษีน้อยก็ควรเสียภาษีให้แก่รัฐบาลน้อยตามสัดส่วน ความสามารถในการเสียภาษีของบุคคลวัดได้จากทรัพย์สินรายได้หรือการใช้จ่ายของแต่ละบุคคล

๓) หลักความแน่นอน ประชาชนผู้อยู่ในข่ายต้องเสียภาษีย่อมต้องการที่จะทราบเพื่อความมั่นใจในระดับหนึ่งว่า ภาษีที่จะต้องเสียเป็นจำนวนเท่าใด จะต้องเสียเมื่อใด เสียด้วยวิธีใด นั่นคือจะต้องชัดเจนในแง่มุมมองของผู้เสียภาษี ฐานที่จะนำมาคิดคำนวณอัตราภาษีที่ต้องเสีย กำหนดเวลาที่ต้องเสียและวิธีการชำระภาษี เมื่อใดระบบภาษีอากรมีความแน่นอนชัดเจนดังกล่าวแล้วย่อมจะสร้างความสมัครใจในการเสียภาษีอากรให้เกิดขึ้นได้ ความชัดเจนดังกล่าวนี้ คือ ชัดเจนทั้ง กฎหมายและแนวปฏิบัติ

๔) หลักความเป็นกลาง ระบบภาษีที่ดีจะต้องมีความเป็นกลางในทางเศรษฐกิจมากที่สุด กล่าวคือ ระบบภาษีอากรจะต้องไม่เปลี่ยนแปลงหรือกระทบกระเทือนรูปแบบการบริโภค การออม การแข่งขันการผลิตสินค้าและบริการ ตลอดจนการทำงานของกลไกตลาด แนวความคิดนี้มีรากฐานมาจากแนวคิดที่ว่า ภาษีอากรควรเป็นแหล่งรายได้ของรัฐเพียงแหล่งเดียวรัฐไม่ควรดำเนินกิจการใด ๆ ที่จะกระทบกระเทือนการตัดสินใจทางเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นในด้านต่าง ๆ เช่น การบริโภค การออม และการผลิต เป็นต้น

และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ในการจัดเก็บภาษีน้ำมันเริ่มจัดเก็บนับแต่วันเวลาที่ได้รับมอบน้ำมันเข้าไว้ในสถานประกอบการ อยู่ในระดับไม่เห็นด้วย ทั้งนี้เนื่องจากการจัดเก็บภาษีน้ำมันของรัฐมีการจัดเก็บตั้งแต่วันที่รับมอบและจัดเก็บภาษีจากหลายหน่วยงานมาก ผู้ประกอบการจึงไม่เห็นด้วยกับการจัดเก็บน้ำมัน เพราะภาระค่าใช้จ่ายจะมากหนักที่ผู้ประกอบการ จึงเป็นการผลักภาระภาษีให้กับผู้ประกอบการ ซึ่งสอดคล้องแนวคิดของสราวุธ ชัยชนะ ที่กล่าวว่า ภาระภาษี หมายถึง ส่วนของรายได้ที่แท้จริงที่ลดลงเนื่องจากการจัดเก็บภาษีของรัฐบาลเนื่องจากผู้เสียภาษีตามกฎหมาย

อาจมิใช่ผู้แบกรับภาษีไว้ท้ายที่สุดก็ได้ ดังนั้นภาระภาษีจึงพิจารณาแยกเป็น ๒ นัย คือ ภาระภาษีทางกฎหมายและภาระภาษีทางเศรษฐกิจ

๑) ภาระภาษีทางกฎหมายหรือเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า ภาระภาษีอย่างเป็นทางการ หมายถึง ภาระในจำนวนหนี้ภาษีอากรของผู้มีหน้าที่เสียภาษีตามที่กฎหมายกำหนดไว้ ซึ่งผู้มีหน้าที่อาจมิต้องรับภาระโดยแท้จริงก็ได้ เช่น ภาษีมูลค่าเพิ่ม ผู้ประกอบการค้าอาจผลักภาระไปให้ผู้บริโภคได้ เป็นต้น

๒) ภาระภาษีทางเศรษฐกิจ คือ ภาระภาษีที่แท้จริง หมายถึง ภาระภาษีที่ตกต้องอยู่กับบุคคลในขั้นสุดท้าย กล่าวคือ บุคคลนั้นไม่สามารถผลักภาระภาษีต่อไปให้ผู้อื่นอีกแล้ว ดังนั้นรายได้ของผู้รับภาระภาษีที่แท้จริงก็จะลดลงเนื่องจากการเก็บภาษีอากรนี้

๒) การผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านที่ ๒ คือ ด้านพนักงานเจ้าหน้าที่ของรัฐ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ผู้บริหารระดับสูงไม่ค่อยเข้มงวดกวดขันต่อการปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนจังหวัดเท่าที่ควร อยู่ในระดับไม่แน่ใจ ทั้งนี้เนื่องจาก ผู้ประกอบการไม่เห็นด้วยกับการที่พนักงานเจ้าหน้าที่ของรัฐไม่ค่อยเข้มงวดกวดขันต่อการปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนจังหวัดเพราะเกรงว่าจะเป็นการเสียคะแนนนิยม หรือกลัวเสียคะแนนในการเลือกตั้งครั้งต่อไป ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของจอห์น ดี. มิลเลท (John D. Millett) กล่าวว่า หลักการให้บริการมี ๕ ประการ ได้แก่

๑) การให้บริการอย่างเสมอภาค หมายถึง ความยุติธรรมในการบริหารงานภาครัฐที่มีฐานคติที่ว่า คนทุกคนเท่าเทียมกัน ดังนั้น ประชาชนทุกคนจะได้รับการปฏิบัติอย่างเท่าเทียมกันในแง่มุมมองของกฎหมายไม่มีการแบ่งแยกกีดกันในกรให้บริการ ประชาชนจะได้รับการปฏิบัติในฐานะที่เป็นปัจเจกบุคคลที่ใช้มาตรฐานการให้บริการเดียวกัน

๒) การให้บริการตรงต่อเวลา หมายถึง การให้บริการจะต้องตรงเวลา ผลการปฏิบัติงานของหน่วยภาครัฐถือว่าไม่มีสิทธิผลเลยถ้าไม่มีการตรงเวลาซึ่งจะสร้างความไม่พึงพอใจให้แก่ประชาชน

๓) การให้บริการอย่างเพียงพอ หมายถึง การให้บริการจะต้องมีลักษณะมีจำนวนการให้บริการและสถานที่ให้บริการอย่างเหมาะสม

๔) การให้บริการอย่างต่อเนื่อง หมายถึง การให้บริการที่เป็นไปอย่างสม่ำเสมอ โดยมิวิตถุประสงค์ โดยยึดประโยชน์ของสาธารณะเป็นหลัก ไม่ยึดตามความพอใจของหน่วยงานที่ให้บริการว่าจะให้หรือหยุดบริการเมื่อใดก็ได้

๕) การให้บริการอย่างก้าวหน้า หมายถึง การให้บริการที่มีการปรับปรุงคุณภาพและผลการปฏิบัติงาน

และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ องค์การบริหารส่วนจังหวัดได้มีการจัดระบบการตรวจสอบการทำงานของผู้ที่เพื่อความโปร่งใสยุติธรรม อยู่ในระดับไม่แน่ใจ ทั้งนี้เนื่องจาก

ผู้ประกอบการไม่เคยได้รับทราบถึงเงินภาษีที่เสียไปว่าเอาไปใช้ประโยชน์อะไร หรือนำไปบริหารจัดการพัฒนาท้องถิ่นในรูปแบบใดบ้าง จึงไม่แน่ใจในความโปร่งใสจากการทำงานของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ไม่ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ นันทวัฒน์ บรมานันท์ ให้ความหมายของการให้บริการว่า “องค์กรที่มีขึ้นเพื่อสนองความต้องการส่วนรวมของประชาชนหรือทำให้เกิดความสะดวกสบายในการอยู่ร่วมกันในชุมชน เช่น องค์กรการรถไฟ องค์กรการแก๊ส ฯลฯ โดยมุ่งเน้นถึงภารกิจของฝ่ายปกครองที่จะต้องดำเนินการในฐานะรัฐสวัสดิการ (Welfare State) และการให้บริการมักจะแตกต่างกันไปตามลักษณะของงานที่องค์กรนั้นรับผิดชอบ โดยมีกฎหมายรองรับเพื่อประโยชน์ของมหาชน

๓) การผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านที่ ๓ คือ ด้านระเบียบและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ อัตราการจัดเก็บภาษีแบบคงที่ไม่สอดคล้องกับการที่รัฐบาลกำหนดให้ราคาน้ำมันเป็นไปตามกลไกตลาด อยู่ในระดับเห็นด้วย ทั้งนี้เนื่องจากข้อระเบียบและกฎหมายที่เกี่ยวข้องไม่สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจปัจจุบัน ไม่ว่าจะเป็นอัตราการจัดเก็บ วิธีการหรือขั้นตอนควรได้รับการแก้ไขปรับปรุงเพื่อให้ผู้ประกอบการสามารถปฏิบัติให้ได้กับเศรษฐกิจที่แปรปรวนในปัจจุบัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับ ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ข้อที่ ๕ การเรียกเก็บภาษีและการเสียภาษี ให้เป็นไปดังต่อไปนี้

๑ อัตราภาษีที่เรียกเก็บให้เป็นดังนี้

๑) น้ำมันเบนซินและน้ำมันที่คล้ายกัน น้ำมันดีเซลและน้ำมันที่คล้ายกัน อัตราลิตรละ ๔.๔๕ สตางค์

๒) ยาสูบชนิดบุหรือซิการ์แรตและบุหรือซิการ์ อัตรามวลละ ๘.๓๐ สตางค์

๒ ความรับผิดชอบอันจะต้องเสียภาษีของลูกค้า ให้เกิดขึ้นในเวลาที่ได้รับมอบสินค้าเข้าไปในสถานการณ์ค้า

๓ ให้ผู้ค้าเสียภาษีในเวลาที่มีความรับผิดชอบอันจะต้องเสียภาษีเกิดขึ้น

๔ ให้ผู้ค้ายื่นแบบรายการภาษีตามแบบที่อธิบดีกรมสรรพสามิตกำหนดพร้อมทั้งชำระภาษีต่อเจ้าหน้าที่ของกรมสรรพสามิต ณ สำนักงานสรรพสามิตแห่งท้องที่ที่สถานการณ์การค้าตั้งอยู่ภายในวันที่ ๒๐ ของเดือนถัดจากเดือนที่ความรับผิดชอบอันจะต้องเสียภาษีเกิดขึ้น เศษ ของ ๑ บาทของภาษีที่ต้องชำระตามวรรค ๑ ให้ปัดทิ้ง

๕ ให้ผู้ค้าจดทะเบียนสถานการณ์การค้าต่อเจ้าหน้าที่ของกรมสรรพสามิตตามแบบที่อธิบดีกรมสรรพสามิตกำหนด ณ สำนักงานสรรพสามิตแห่งท้องที่ที่สถานการณ์การค้าตั้งอยู่ให้ถือว่าใบอนุญาตขายยาสูบหรือนำออกแสดงเพื่อขายยาสูบชนิดบุหรือซิการ์แรตหรือบุหรือซิการ์ ที่เจ้าพนักงานสรรพสามิตออกให้เป็นทะเบียนสถานการณ์การค้าตามวรรค ๑ ด้วย

๖ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจดังต่อไปนี้

๑) ประเมินเรียกเก็บภาษี เบี้ยปรับและเงินเพิ่มจากผู้ค้า กรณีที่ผู้ค้าไม่ยื่นแบบรายการภาษีพร้อมกับชำระภาษีภายในระยะเวลาที่กำหนดในข้อ ๕.๔ หรือชำระภาษีไว้ไม่ถูกต้อง หรือมีข้อผิดพลาดทำให้จำนวนภาษีที่ต้องเสียคลาดเคลื่อนไป

๒) มีหนังสือสอบถามหรือเรียกผู้ค้าหรือบุคคลใดที่เกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำหรือให้ส่งบัญชีเอกสาร หลักฐานหรือสิ่งอื่นที่จำเป็นเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ต้องให้เวลาบุคคลนั้น ไม่น้อยกว่า ๗ วันนับแต่วันที่รับคำสั่งนั้น

๗ ให้ผู้ค้าเสียเบี้ยปรับในกรณีและตามอัตรา ดังต่อไปนี้

๑) กรณีไม่ยื่นแบบรายการภาษีพร้อมกับชำระภาษีภายในระยะเวลาที่กำหนดในข้อ ๕.๔ ให้เสียเบี้ยปรับอีก ๒ เท่าของค่าภาษีที่จะต้องเสีย

๒) กรณียื่นแบบรายการภาษีพร้อมกับชำระภาษีภายในระยะเวลาที่กำหนดในข้อ ๕.๔ แต่ไม่ถูกต้องหรือมีข้อผิดพลาดทำให้จำนวนภาษีที่ต้องเสียขาดไป ให้เสียเบี้ยปรับอีก ๑ เท่าของค่าภาษีที่เสียขาดไปนั้น

๘ กรณีผู้ค้าไม่ยื่นแบบรายการภาษีพร้อมกับชำระภาษีภายในระยะเวลาที่กำหนดในข้อ ๕.๔ หรือชำระภาษีขาดจากจำนวนภาษีที่ต้องเสีย ให้เสียเงินเพิ่มอีกร้อยละ ๑.๕ ต่อเดือน หรือเศษของเดือนของเงินภาษีที่ต้องชำระ โดยไม่รวมเบี้ยปรับและการคำนวณเงินเพิ่มดังกล่าวมิให้คิดทบต้น โดยเงินเพิ่มตามกรณีนี้มีให้เกินกว่าจำนวนภาษีที่ต้องชำระ โดยไม่รวมเบี้ยปรับ

๙ เบี้ยปรับและเงินเพิ่มให้ถือเป็นภาษี โดยเบี้ยปรับหรือเงินเพิ่มในห้างหรือลด ลงตามระเบียบที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดกำหนด

และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ บทลงโทษที่กำหนดไว้ในข้อบัญญัติท้องถิ่นมีความเหมาะสม และบังคับใช้กับสถานประกอบการอย่างทั่วถึงและเท่าเทียม อยู่ในระดับไม่แน่ใจ ทั้งนี้เนื่องจากผู้ประกอบการไม่แน่ใจว่าการลงโทษผู้ที่ไม่ปฏิบัติตาม มีความเสมอภาคเท่าเทียมกัน เพราะบางคนที่มีความใกล้ชิดอาจได้รับการยกเว้น หรือบางปีที่มีอบจ.เป็นหุ้นส่วน อาจได้รับการยกเว้นการลงโทษ ซึ่งไม่สอดคล้องกับ ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ดังกล่าว

๔) การผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านที่ ๔ คือ ด้านประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษี ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ควรจะมีการประชาสัมพันธ์ให้ผู้ประกอบการและประชาชนผู้บริโภคได้เข้าใจในระบบภาษีเพื่อให้เกิดความร่วมมือมากยิ่งขึ้น อยู่ในระดับเห็นด้วย ทั้งนี้เนื่องจากองค์การบริหารส่วนจังหวัด มีการส่งเสริมความรู้ความเข้าใจบทบาทหน้าที่และระเบียบกฎหมายเกี่ยวกับการเสียภาษีให้แก่สถานประกอบการอย่างไม่ทั่วถึง องค์การบริหารส่วนจังหวัดมีมาตรการเพิ่มประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้เพื่อจูงใจให้ผู้ประกอบการเต็มใจชำระภาษี เช่น การออกตรวจเยี่ยมให้คำแนะนำ

การประกาศยกย่องผู้เสียภาษีดีเด่นประจำปี ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ประพันธ์ ศรีชะตา ได้ทำ การวิจัยเรื่องปัญหาและอุปสรรคการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดร้อยเอ็ด : ศึกษา เฉพาะกรณีการจัดเก็บภาษีค้ำปลิกน้ำมัน ผลการวิจัยพบว่า องค์การบริหารส่วนจังหวัดร้อยเอ็ด ได้จัด เจ้าหน้าที่จัดเก็บภาษีน้ำมันเองและยังไม่มีประสิทธิภาพมากเท่าที่ควร เนื่องจากบุคลากรเจ้าหน้าที่ บางคนมีหน้าที่ซ้ำซ้อนหรือบุคลากรไม่เพียงพอที่จะทำงานให้ครอบคลุม จึงทำให้ดำเนินงานไม่ บรรลุวัตถุประสงค์ตามที่ได้ตั้งเป้าหมายหรือวางแผนไว้ ด้านระเบียบและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง พระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งได้เปิดโอกาสให้องค์การบริหารส่วน จังหวัดเก็บภาษีจากท้องถิ่นได้เอง เนื่องจากงบประมาณที่ได้รับการอุดหนุนจากรัฐบาลนั้นมีจำนวน น้อยไม่สามารถนำงบประมาณที่ได้รับไปพัฒนาท้องถิ่นได้เพียงพอ แต่การออกข้อบัญญัติของ องค์การบริหารส่วนจังหวัดร้อยเอ็ด โดยประกาศใช้ข้อบัญญัติขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ร้อยเอ็ด พ.ศ. ๒๕๔๖ อัตราในการจัดเก็บที่กำหนดค่อนข้างตายตัวไม่แปรผันตามกลไกตลาด บทองโทษหากผู้ประกอบการสถานค้ำปลิกน้ำมันหลบหลีกเลี่ยงหรือหลีกเลี่ยงทำให้มีผู้ฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติ ตามด้านผู้ประกอบการค้ำปลิกน้ำมันพบว่า ผู้ประกอบการค้ำปลิกน้ำมันส่วนใหญ่เห็นว่าการจัดเก็บ ภาษีน้ำมันขององค์การบริหารส่วนจังหวัดร้อยเอ็ดนั้นมีอัตราการจัดเก็บภาษียังไม่เป็นธรรม เนื่องจากปัจจุบันรัฐบาลปล่อยให้ราคาน้ำมันเป็นไปตามกลไกตลาดและอัตราการจัดเก็บภาษีของ องค์การบริหารส่วนจังหวัดร้อยเอ็ดคงที่ ทำให้ไม่สะท้อนถึงต้นทุนที่แท้จริงจึงทำให้ผู้ประกอบการ ค้ำปลิกน้ำมันบางรายหลบหลีกเลี่ยงหรือหลีกเลี่ยงไม่ยอมเสียภาษีและสาเหตุอีกประการหนึ่งคือ ผู้ประกอบการค้ำปลิกน้ำมันส่วนใหญ่ยังไม่เข้าใจในบทบาท ภาระหน้าที่ขององค์การบริหารส่วน จังหวัดเนื่องจากประชาชนส่วนใหญ่ยังมีน้อย

และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ องค์การบริหารส่วนจังหวัด มีการส่งเสริมความรู้ความเข้าใจ บทบาทหน้าที่และระเบียบกฎหมายเกี่ยวกับการเสียภาษีให้แก่สถานประกอบการอย่างทั่วถึง อยู่ใน ระดับไม่เห็นด้วย ทั้งนี้เนื่องจากผู้ประกอบการที่มีความคิดเห็นว่าองค์การบริหารส่วนจังหวัดยัง ไม่มี การส่งเสริมความรู้ความเข้าใจบทบาทหน้าที่และระเบียบกฎหมายเกี่ยวกับการเสียภาษีให้แก่ สถานประกอบการอย่างทั่วถึง ที่เห็น ได้จากการจัดเก็บภาษี ที่ไม่โปร่งใส ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย ของ สราวุธ ชัยชนะ เรื่องความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีท้องถิ่นของประชาชนในเขตพื้นที่องค์การ บริหารส่วนตำบลป่าแดด อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า การบริหารจัดการเก็บภาษีอากร อย่างมีประสิทธิภาพย่อมทำให้ได้รายได้ภาษีอากรเต็มเม็ดเต็มหน่วยและลดจำนวนการหลีกเลี่ยง ภาษีให้น้อยลง ดังนั้น ควรพิจารณาถึงปัจจัยที่มีความสำคัญต่อการกำหนดความมีประสิทธิภาพว่า ประกอบด้วยอะไรบ้างและปัจจัยดังกล่าวมีความสำคัญต่อการกำหนดประสิทธิภาพอย่างไร เมื่อ

คำนึงถึงปัจจัยที่กำหนดความมีประสิทธิภาพแล้วจะเห็นว่ามีความหมายหลายประการ แต่ปัจจัยหลักที่สำคัญ ๆ มีเพียง ๖ ประการ คือ

- ๑) ความสำนึกในหน้าที่การเสียภาษีอากรของผู้เสียภาษี
- ๒) ลักษณะของกฎหมายภาษีอากร
- ๓) ประสิทธิภาพของพนักงานผู้จัดเก็บภาษีอากร
- ๔) บรรยากาศที่เอื้ออำนวยให้ปฏิบัติตามกฎหมายภาษีอากร
- ๕) โครงสร้างภาษีอากร
- ๖) ฐานข้อมูล

การจัดเก็บภาษีอากรจะมีประสิทธิภาพมากหรือน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับปัจจัยที่เป็นเรื่องกำหนดประสิทธิภาพ ๖ ประการดังกล่าว ซึ่งจะต้องมีลักษณะที่ว่าประชาชนมีความสำนึกในหน้าที่การเสียภาษีที่ค่อนข้างสูง ลักษณะของกฎหมายต้องง่ายและสะดวกต่อการประเมินภาษีของผู้เสียภาษี พนักงานจัดเก็บภาษีต้องเอาใจใส่ในการปฏิบัติงานและให้บริการแก่ผู้เสียภาษีเป็นอย่างดี นอกจากนี้ต้องสร้างบรรยากาศให้ผู้เสียภาษีปฏิบัติตามกฎหมายภาษีอากรให้มากขึ้น

๕.๒.๒ การศึกษาวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันที่มีต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัด : ศึกษาเฉพาะกรณีผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันจังหวัดนนทบุรี โดยจำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา ขนาดของสถานีบริการ และยอดขายต่อเดือน มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

๑) จากสมมติฐานการวิจัยที่ว่า ผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน ที่มีเพศแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรีแตกต่างกัน ผลการวิจัยพบว่า ผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน ที่มีเพศแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรีกัน รวมทั้ง ๔ ด้าน ไม่แตกต่างกัน ผลการวิจัยไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อธิบายได้ว่า ผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน ที่มีเพศแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี

๒) จากสมมติฐานการวิจัยที่ว่า ผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน ที่มีอายุแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรีแตกต่างกัน ผลการวิจัยพบว่า ผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน ที่มีอายุแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรีโดยรวมทั้ง ๔ ด้านแตกต่างกัน ผลการวิจัยเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อธิบายได้ว่า ผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน ที่มีอายุแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงแตกต่างกัน เพราะยังขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเก็บภาษี ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ สราวุธ ชัยชนะ ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “ความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีท้องถิ่น

ของประชาชนในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดลำปางอำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่” ผลการศึกษพบว่า ๑) ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจในการเสีภษษี ท้องถิ่นในระดับค่อนข้างต่ำ และ ๒) อายุ ระดับการศึกษาและอาชีพของผู้ตอบแบบสอบถามทำให้เกิดความแตกต่างในระดับความรู้ความเข้าใจ

๓) จากสมมติฐานการวิจัยที่ว่า ผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน ที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรีที่แตกต่างกัน ผลการวิจัยพบว่า ผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน ที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดเก็บภาษีบำรุง โดยรวมทั้ง ๔ ด้านแตกต่างกัน ผลการวิจัยเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อธิบายได้ว่า ผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน ที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดเก็บภาษีบำรุง เพราะมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเก็บภาษีแตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ สรวุฑ ชัยชนะ ดังกล่าว

๔) จากสมมติฐานการวิจัยที่ว่า ผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน ที่มีขนาดของสถานีบริการแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรีแตกต่างกัน ผลการวิจัยพบว่า ผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน ที่มีขนาดของสถานีบริการแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรีแตกต่างกัน โดยรวมทั้ง ๔ ด้านแตกต่างกัน ผลการวิจัยเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อธิบายได้ว่า ผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน ที่มีขนาดของสถานีบริการแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงที่แตกต่างกันออกไป เพราะการจัดเก็บภาษีเป็นไปอย่างไม่เป็นธรรม ซึ่งสอดคล้องกับ จตุพร สิทธิอรุณรุ่งโรจน์ ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “ปัญหาภาษีอากรเกี่ยวกับธุรกิจของผู้ประกอบการค้ำน้ำมัน ประเภทสถานีให้บริการจำหน่ายน้ำมัน ในเขตพื้นที่ จังหวัดเชียงราย” ผลการศึกษพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีการศึกษาระดับปริญญาตรี ๔๔.๘๑ จัดตั้งในรูปแบบของห้างหุ้นส่วนจำกัด ๕๕.๐๒ และบุคคลธรรมดา/คณะบุคคล/ห้างหุ้นส่วนสามัญ ร้อยละ ๒๖.๑ มีตำแหน่งเป็นห้างหุ้นส่วน ๔๓.๗๒ มียอดขายต่อเดือน ๑๐๐,๐๐๐ ลิตร ร้อยละ ๔๕.๕๕ และยอดขายต่อเดือน ๑๐๐,๐๐๑-๒๐๐,๐๐๐ ลิตร คิดเป็นร้อยละ ๓๕.๓๔ ด้านผู้ประกอบการค้ำน้ำมันมีปัญหาเกี่ยวกับภาษีบำรุงท้องถิ่นในระดับปานกลาง ส่วนใหญ่มักมีปัญหาเรื่องอัตราภาษีที่จัดเก็บปัจจุบัน เป็นอัตราที่ไม่เหมาะสม สูงเกินไป และการจัดเก็บภาษียึดจากหลักการรับน้ำมันเข้า ซึ่งไม่สอดคล้องกับหลักจับคู่รายได้ และรายจ่าย ซึ่งผู้ประกอบการเองต้องเสียภาษีทันทีที่รับน้ำมันเข้ามาในกิจการ แม้ยังไม่ได้ขายเลยก็ตาม

๕) จากสมมติฐานการวิจัยที่ว่า ผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน ที่มียอดขายต่อเดือนแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรีแตกต่างกัน

ผลการวิจัยพบว่า ผู้ประกอบการสถานบริการน้ำมัน ที่มียอดขายต่อเดือนแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดเก็บภาษีบำรุง โดยรวมทั้ง ๔ ด้านแตกต่างกัน ผลการวิจัยเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อธิบายได้ว่า ผู้ประกอบการสถานบริการน้ำมัน ที่มียอดขายต่อเดือนแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรีแตกต่างกันเป็นสิ่งสำคัญ เพราะว่าเป็นการลดปัญหาอาชญากรรม ซึ่งสอดคล้องกับ จตุพร สิทธิอรุณรุ่งโรจน์ ดังกล่าว

๕.๓ ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะและข้อค้นพบ (Fact Findings) จากการวิจัยและการอภิปรายผลแล้วสามารถสรุปผลโดยแบ่งเป็น ๒ ระดับ ดังนี้

๕.๓.๑ ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

จากผลการวิจัย จึงมีข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย ดังนี้

๑) จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ด้านที่ค่าเฉลี่ยมากที่สุดเมื่อเปรียบเทียบกับด้านอื่นคือ ด้านผู้ประกอบการสถานบริการน้ำมัน อยู่ในระดับเห็นด้วย จึงควรปรับปรุงและพัฒนาเพื่อให้ผู้ประกอบการจะได้มีความรู้สึกที่ไม่ถูกเอาเปรียบเพราะมีการจัดเก็บภาษีที่ซับซ้อนจากหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยให้รัฐเข้ามาดูแลให้คำปรึกษากับผู้ประกอบการและองค์กรต่างที่เรียกเก็บภาษีเพื่อให้เป็นไปตามภาวะเศรษฐกิจปัจจุบัน

๒) จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ด้านที่ค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดเมื่อเปรียบเทียบกับด้านอื่นคือ ด้านประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษี จึงควรปรับปรุงและส่งเสริมให้องค์การบริหารส่วนจังหวัด โดยมีการส่งเสริมความรู้ความเข้าใจบทบาทหน้าที่และระเบียบกฎหมายเกี่ยวกับการเสียภาษีให้แก่สถานประกอบการอย่างทั่วถึงเพื่อเป็นพื้นฐานในการแก้ไขปัญหา

๕.๓.๒ ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย

จากผลการวิจัย จึงมีข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยดังนี้

๑) จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ข้อที่ว่าองค์การบริหารส่วนจังหวัดมีการส่งเสริมความรู้ความเข้าใจบทบาทหน้าที่และระเบียบกฎหมายเกี่ยวกับการเสียภาษีให้แก่สถานประกอบการอย่างทั่วถึง จึงควรศึกษาความคิดเห็นของผู้ประกอบการสถานบริการน้ำมันที่มีต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัด เกี่ยวกับผู้ประกอบการที่มีความรู้สึกว่าถูกเอาเปรียบเพราะมีการจัดเก็บภาษีที่ซับซ้อนจากหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ในด้านผู้ประกอบการสถานบริการน้ำมัน

๒) จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดรองลงมาคือข้อที่ว่าในการคำนวณอัตราภาษีของสถานบริการทุกแห่งรัฐใช้หลักเกณฑ์เดียวกันจึงควรศึกษาการแก้ไขปัญหา

ความคิดเห็นของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันที่มีต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดในการการจัดเก็บภาษีแบบคงที่ไม่สอดคล้องกับการที่รัฐบาลกำหนดให้ราคาน้ำมันเป็นไปตามกลไกตลาด

๓) จากแบบสอบถามปลายเปิดพบว่าปัญหาที่ผู้ตอบแบบสอบถามเสนอมากคือ ปัญหาเรื่องการจัดเก็บภาษีซ้ำซ้อนจึงควรศึกษาวิจัยต่อไป

บรรณานุกรม

๑. ภาษาไทย

๑) หนังสือ

- กุลธน ธนาพงศธร. เอกสารการสอนชุดวิชาการบริหารงานบุคคล. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมา
ชิราช, ๒๕๓๕.
- โกวิท พวงงาม. การปกครองท้องถิ่นไทยหลักการและมติใหม่ในอนาคต. กรุงเทพมหานคร :
สำนักพิมพ์วิญญูชน, ๒๕๔๓.
- ชาญชัย เทียนไทย. จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, ๒๕๔๑.
- ชูศรี พันธุ์ทอง, รองศาสตราจารย์. สถิติเบื้องต้น. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยรามคำแหง, ๒๕๓๗.
- ชูศรี วงศ์รัตนะ. เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ ๗. กรุงเทพมหานคร : เทพเนรมิต, ๒๕๔๑.
- ดิน ปรัชญพฤทธิ. ทฤษฎีองค์การ. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, ๒๕๓๘.
- ธีระศักดิ์ อุ่่นอารมณ์เลิศ. เครื่องมือวิจัยทางการศึกษา : การสร้างและการพัฒนา. นครปฐมภาควิชา
พื้นฐานทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร, ๒๕๔๕.
- นันทวัฒน์ บรมานันท์. หลักกฎหมายปกครองเกี่ยวกับการบริการสาธารณะ. พิมพ์ครั้งที่ ๓. กรุงเทพ
มหานคร : วิญญูชน, ๒๕๔๗.
- นิธิ ศรีวัฒนา, พันตำรวจเอก, ผู้ช่วยศาสตราจารย์ (พิเศษ), ดร. การเมืองและการปกครองท้องถิ่น.
กรุงเทพมหานคร : ทศพลการพิมพ์, ๒๕๔๘.
- นิภา เมธธาวิชัย. วิทยาการวิจัย. กรุงเทพมหานคร : สถาบันราชภัฏธนบุรี, ๒๕๔๓.
- บุญชม ศรีสะอาด. การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ ๗. กรุงเทพมหานคร : สุวีริยาสาส์น, ๒๕๔๕.
- ประยูร กาญจนกุล. กฎหมายปกครอง. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, ๒๕๔๑.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์ (ฉบับปรับปรุงใหม่ล่าสุด).
กรุงเทพมหานคร : สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิ
โรฒประสานมิตร, ๒๕๔๓.
- ราชบัณฑิตยสถาน. พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๔๒. กรุงเทพมหานคร : นานมีบุ๊คส์
พับลิเคชันส์, ๒๕๔๖.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพมหานคร : สุวีริยาสาส์น, ๒๕๔๐.
- วิฑูรย์ สิมะโชคดี. คุณภาพคือความอยู่รอด. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ดวงกมลสมัย, ๒๕๔๑.
- สังศรี ชมภูวงศ์. การวิจัย. นครศรีธรรมราช : มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช, ๒๕๔๗.

๒) วิทยานิพนธ์ / สารนิพนธ์ / รายงานการวิจัย

- กานแก้ว เปี่ยมมหกุล. “ความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการของสำนักปลัดเทศ บาลตำบล เมืองสรวง อำเภอเมืองสรวง จังหวัดร้อยเอ็ด”. วิทยานิพนธ์ศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย, ๒๕๕๐.
- กิ่งแก้ว ถนอมถิน. “ความรู้และทัศนคติต่อการชำระภาษีของประชาชนในเขตเทศบาล ตำบลบ้านบึง จังหวัดชลบุรี”. ภาคนิพนธ์ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยบูรพา, ๒๕๔๒.
- จตุพร สิริอรุณรุ่งโรจน์. “ปัญหาภาษีอากรเกี่ยวกับธุรกิจของผู้ประกอบการค้าน้ำมันประเภทสถานี ให้บริการจำหน่ายน้ำมัน ในเขตพื้นที่ จังหวัดเชียงราย”. ปริญานิพนธ์บัณฑิต มหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, ๒๕๔๘.
- เจษฎา จันทบูรานันท์. “การสำรวจความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการปฏิบัติงานขององค์การ บริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอสอยดาว จังหวัดจันทบุรี”. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสน ศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยบูรพา, ๒๕๔๖.
- จิตตินันท์ เคชะคุปต์. “ความคิดเห็นของผู้ปกครองเกี่ยวกับการจัดบริการสถานรับเลี้ยงเด็กในเขต กรุงเทพมหานคร ความต้องการ รูปแบบ และคุณภาพ”. รายงานการวิจัย. กรุงเทพมหานคร : โครงการจัดพิมพ์คบไฟ, ๒๕๔๐.
- ชาติชัย สาลีผล. “ความรู้ความเข้าใจในการชำระภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดของผู้ประกอบ การค้าน้ำมันในจังหวัดตราด”. งานนิพนธ์ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิต วิทยาลัย : มหาวิทยาลัยบูรพา, ๒๕๔๔.
- ทิวา บุญคำเนิน. “ความคิดเห็นของสมาชิกสภาจังหวัด สมาชิกสภาเทศบาล และกรรมการสุขาภิบาล ต่อปัญหา และอุปสรรคในการจัดการขยะมูลฝอย ในเขตจังหวัดนครปฐม”. วิทยา นิพนธ์ปริญญาสังคมศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหิดล, ๒๕๓๘.
- ประพันธ์ ศรีชะดา. “ปัญหาและอุปสรรคการจัดเก็บภาษีบำรุงขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ร้อยเอ็ด”. สารนิพนธ์ศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัย มหามกุฏราชวิทยาลัย, ๒๕๔๘.
- พจมา พิษิตปัจจา. “ความพยายามในการจัดเก็บภาษีขององค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่”. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, ๒๕๔๓.

พจนาคย์ วิชัยยา. “ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองป่าครั่ง อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่”. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, ๒๕๔๕.

พนารัตน์ พ่วงบุญปลูก. “ความคิดเห็นของประชาชนต่อการจัดการขยะมูลฝอยในเขตเทศบาลตำบลแสนสุข อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี”. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหิดล, ๒๕๔๒.

มัทนา พฤษะรัตนนท์. “ความยืดหยุ่นและความลอบตัวของภาชีน้ำมัน”. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, ๒๕๔๘.

วิบูลย์ อังสนันท์. “ศึกษาความสำคัญของภาชีสรรพสามิตต่อระบบเศรษฐกิจการคลังของประเทศ”. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, ๒๕๓๐.

เสถียรภาพ นาทหลวง. “ศึกษาปัญหากฎหมายเกี่ยวกับการจัดเก็บภาชีเงินได้ปี โตรเลียม”. วิทยานิพนธ์นิติศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยรามคำแหง, ๒๕๔๗.

สมนารี คุณปลื้ม. “ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการดำเนินงานของเทศบาลตำบลแสนสุข จังหวัดชลบุรี”. วิทยานิพนธ์การบริหารองค์การมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยบูรพา, ๒๕๔๒.

สราวุธ ชัยชนะ. “ความรู้ความเข้าใจในการเสียภาชีท้องถิ่นของประชาชนในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลป่าแดด อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่”. การค้นคว้าอิสระรัฐศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, ๒๕๔๗.

สวัสดี นาสมฝัน. “ความคิดเห็นของผู้ต้องขังที่มีต่อการปฏิบัติงานจำเนกลักษณะผู้ต้องขังเรือนจำกลางขอนแก่น”. สารนิพนธ์ศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย, ๒๕๕๐.

สุรัชณี พันธุ์เมธากุล. “พฤติกรรมและปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกใช้บริการน้ำมันของผู้บริโภค”. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต, ๒๕๔๗.

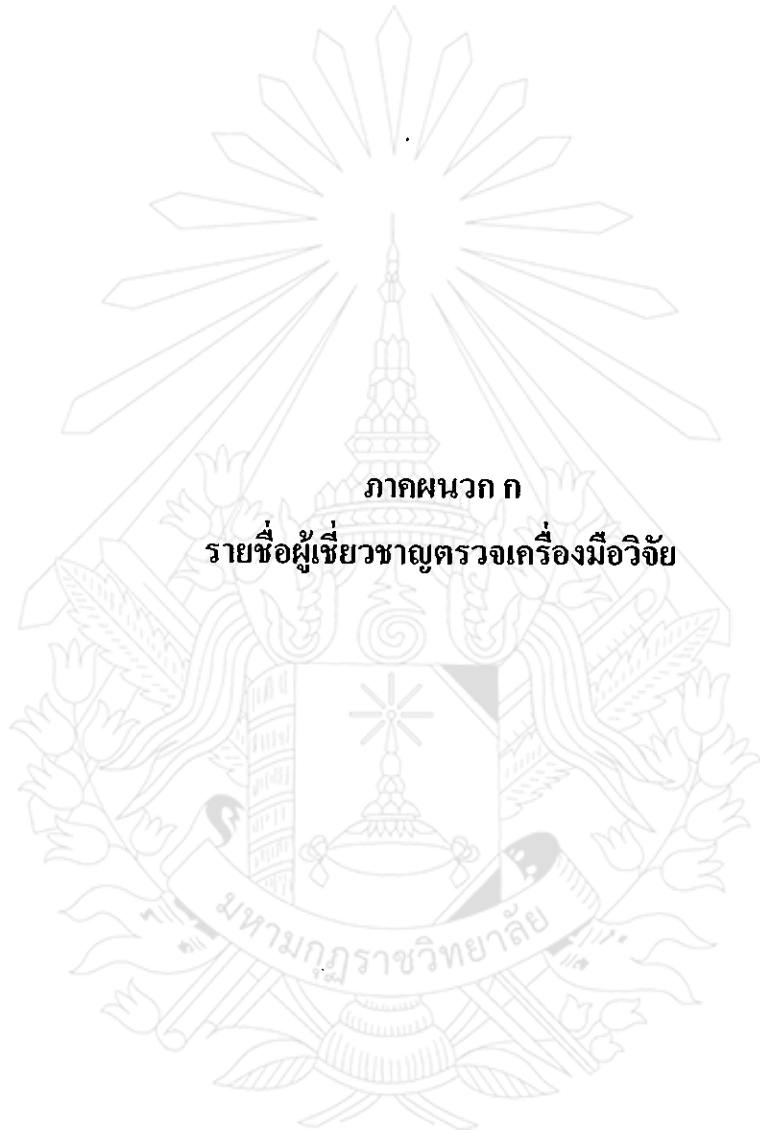
๓) เอกสารยังไม่ได้ตีพิมพ์

กองแผนงานและงบประมาณ. “ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี”. นนทบุรี : องค์การบริหารส่วนจังหวัด, ๒๕๕๑ (อัดสำเนา).

ภาคผนวก

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

ภาคผนวก ก

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย

๑. นายวิญญู กิณะเสน

วุฒิการศึกษา ศาสนศาสตรมหาบัณฑิต (พุทธศาสนศึกษา)

ตำแหน่งปัจจุบัน บรรณารักษ์

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีนครราชวิทยาลัย
ในพระราชูปถัมภ์ จังหวัดนครปฐม

๒. ดร. ดิเรก ถึงฝั่ง

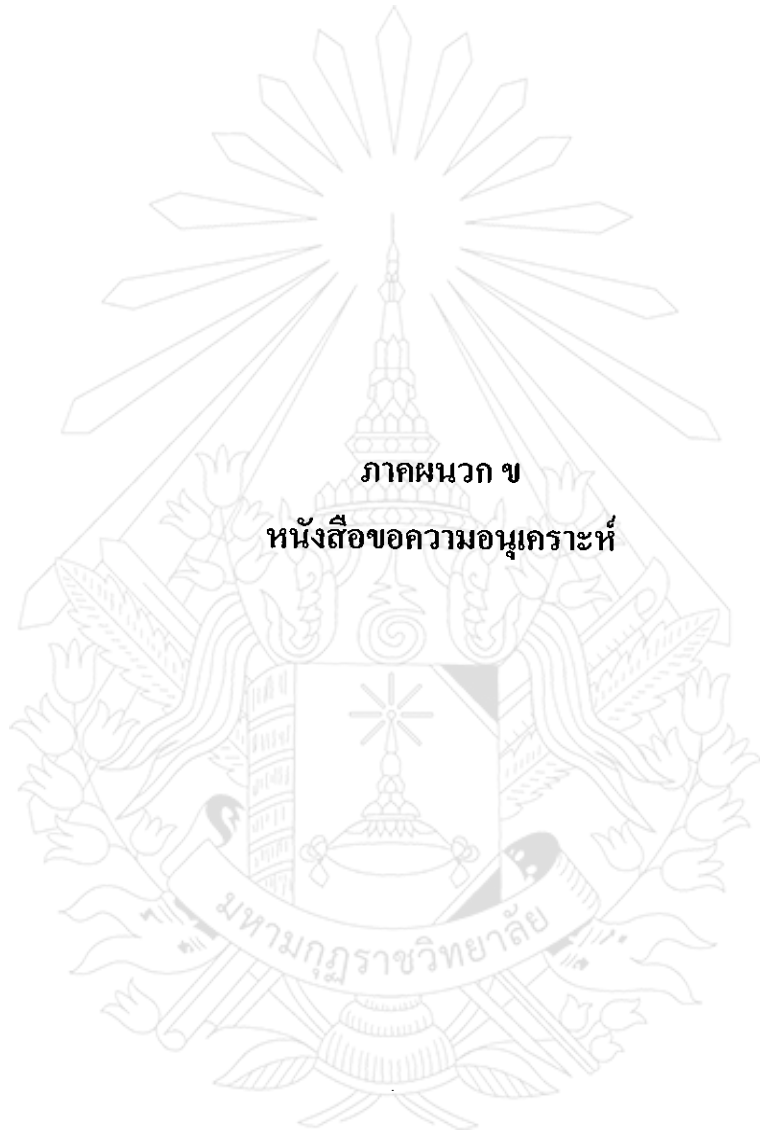
วุฒิการศึกษา การจัดการคุณวุฒิบัณฑิตสาขาการจัดการภาครัฐ มหาวิทยาลัยราชภัฏ
สวนดุสิต

ตำแหน่งปัจจุบัน สมาชิกวุฒิสภา จังหวัดนนทบุรี

๓. พันเอก ชัยวิทย์ ชยาภินันท์

วุฒิการศึกษา พัฒนบริหารศาสตรมหาบัณฑิต สาขาบริหารธุรกิจ (MBA)

ตำแหน่งปัจจุบัน นายทหารฝ่ายเสนาธิการ ประจำกรมเทคโนโลยีสารสนเทศและ
อวกาศ กลาโหม
ที่ปรึกษาชมรมผู้ค้าน้ำมัน จังหวัดนนทบุรี

ภาคผนวก ข
หนังสือขอความอนุเคราะห์

ที่ ศร ๖๐๑๑ (๒.๘) / ว ๒๕๐

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
วิทยาเขตสิรินธรราชวิทยาลัย ในพระราชูปถัมภ์
๒๖ หมู่ ๘ ต.อ้อมใหญ่ อ.สามพราน จ.นครปฐม ๙๑๑๖๐
โทร (๐๒) ๕๒๙-๑๖๖๓, ๕๒๙-๑๒๕๒ FAX ๕๒๙-๑๒๕๑

๕ ตุลาคม ๒๕๕๑

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญเครื่องมือการวิจัย

เจริญพร นายวิญญู กินะเสน

สิ่งที่ส่งมาด้วย โครงร่างสารนิพนธ์และเครื่องมือการวิจัย จำนวน ๑ ชุด

ด้วยนายอดิศร ดุลลาพันธ์ นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา รัฐศาสตร์การปกครอง รุ่นที่ ๒/๒๕๔๘ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตสิรินธรราชวิทยาลัย ในพระราชูปถัมภ์ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์เรื่อง “ความคิดเห็นของผู้ประกอบการที่มีต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัด : ศึกษาเฉพาะกรณีผู้ประกอบการสถานีน้ำมัน จังหวัดนนทบุรี” ซึ่งมีขั้นตอนการดำเนินการวิจัยด้วยการหาค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือการวิจัยก่อนทำการเก็บข้อมูล โดยมี พันตำรวจเอก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ (พิเศษ) ดร. นิธิ ศรีวัฒนา เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

บัณฑิตวิทยาลัยพิจารณาแล้วเห็นว่า ท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ จึงใคร่ขอนิมนต์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถามที่จะใช้เป็นเครื่องมือการวิจัยดังกล่าวแก่นักศึกษา

จึงเจริญพรมาเพื่อพิจารณา ขออนุมัติมาขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอเจริญพร

(พระครูปริชาธรรมวิธาน)

รักษาในตำแหน่ง รองอธิการบดี

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

วิทยาเขตสิรินธรราชวิทยาลัย ในพระราชูปถัมภ์

โครงการบัณฑิตศึกษา

โทร. ๐-๒๔๒๕-๑๖๖๓ ต่อ ๑๑๖

ที่ ศธ ๖๐๑๑ (๒.๘) / ๖ ๒๕๐

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
วิทยาเขตสิรินธรราชวิทยาลัย ในพระราชูปถัมภ์
๒๖ หมู่ ๘ ต.ช่อมใหญ่ อ.สามพราน จ.นครปฐม ๙๓๑๖๐
โทร. (๐๒) ๕๒๙-๑๖๖๓, ๕๒๙-๑๒๕๖ FAX ๕๒๙-๑๒๕๑

๕ ตุลาคม ๒๕๕๑

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือการวิจัย

เจริญพร คร.คิเรก ถึงฝั่ง

สิ่งที่ส่งมาด้วย โครงร่างสารนิพนธ์ และเครื่องมือการวิจัย จำนวน ๑ ชุด

ด้วยนายอดิศร คุณลาพันธ์ นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา รัฐศาสตร์การปกครอง รุ่นที่ ๒/๒๕๕๕ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตสิรินธรราชวิทยาลัย ในพระราชูปถัมภ์ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์เรื่อง “ความคิดเห็นของผู้ประกอบการที่มีต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัด : ศึกษาเฉพาะกรณีผู้ประกอบการสถานีน้ำมัน จังหวัดนนทบุรี” ซึ่งมีขั้นตอนการดำเนินการวิจัยด้วยการหาค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือการวิจัยก่อนทำการเก็บข้อมูล โดยมี พันตำรวจเอก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ (พิเศษ) ดร. นิธิ ศรีวัฒนา เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

บัณฑิตวิทยาลัยพิจารณาแล้วเห็นว่า ท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ จึงใคร่ขอนิมนต์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถามที่จะใช้เป็นเครื่องมือการวิจัยดังกล่าวแก่นักศึกษา

จึงเจริญพรมาเพื่อพิจารณา ขออนุมัติหมายขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอเจริญพร

(พระครูปริชาธรรมวิธาน)

รักษาในตำแหน่ง รองอธิการบดี

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

วิทยาเขตสิรินธรราชวิทยาลัย ในพระราชูปถัมภ์

โครงการบัณฑิตศึกษา

โทร. ๐-๒๕๒๕-๑๖๖๓ ต่อ ๑๑๖

ที่ ศธ ๖๐๑๑ (๒.๙) / ว ๒๕๐

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
วิทยาเขตสิรินธรราชวิทยาลัย ในพระราชูปถัมภ์
๒๖ หมู่ ๗ ต.ห้อมใหญ่ อ.สามพราน จ.นครปฐม ๗๓๑๖๐
โทร.(๐๒) ๕๒๙-๑๖๖๓, ๕๒๙-๑๒๕๒ FAX ๕๒๙-๑๒๕๑

๕ ตุลาคม ๒๕๕๑

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญเรื่องมือการวิจัย
เจริญพร พันเอก ชัยวิทย์ ชยานันท์
สิ่งที่ส่งมาด้วย โครงร่างสารนิพนธ์ และเรื่องมือการวิจัย จำนวน ๑ ชุด

ด้วยนายอดิศร คุณลาพันธ์ นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา รัฐศาสตร์การปกครอง รุ่นที่ ๒/๒๕๔๕ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตสิรินธรราชวิทยาลัย ในพระราชูปถัมภ์ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์เรื่อง “ความคิดเห็นของผู้ประกอบการที่มีต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัด : ศึกษาเฉพาะกรณีผู้ประกอบการสถานีน้ำมัน จังหวัดนนทบุรี” ซึ่งมีขั้นตอนการดำเนินการวิจัยด้วยการหาค่าความเชื่อมั่นของเรื่องมือการวิจัยก่อนทำการเก็บข้อมูล โดยมี พันตำรวจเอก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ (พิเศษ) ดร. นิธิ ศรีวัฒนา เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

บัณฑิตวิทยาลัยพิจารณาแล้วเห็นว่า ท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ จึงใคร่ขอเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถามที่จะใช้เป็นเรื่องมือการวิจัยดังกล่าวแก่นักศึกษา จึงเจริญพรมมาเพื่อพิจารณา ขออนุโมทนาขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอเจริญพร

(พระครูปริชาธรรมวิธาน)

รักษาในตำแหน่ง รองอธิการบดี

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

วิทยาเขตสิรินธรราชวิทยาลัย ในพระราชูปถัมภ์

โครงการบัณฑิตศึกษา

โทร. ๐-๒๔๒๕-๑๖๖๓ ต่อ ๑๑๖

ที่ ศธ ๖๐๑๑ (๒.๘) / ๒๕๑

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
วิทยาเขตสิรินธรราชวิทยาลัย ในพระราชูปถัมภ์
๒๖ หมู่ ๘ ต.อ้อมใหญ่ อ.สามพราน จ.นครปฐม ๙๓๑๖๐
โทร.(๐๒) ๕๒๙-๑๖๖๓, ๕๒๙-๑๖๕๒ FAX ๕๒๙-๑๖๕๑

๕ ตุลาคม ๒๕๕๑

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เพื่อทดลองเครื่องมือการวิจัย
เจริญพร ประธานชมรมผู้ค้ำน้ำมันจังหวัดปทุมธานี
สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน ๓๐ ชุด

ด้วยนายอดิศร คุณลาพันธ์ นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา รัฐศาสตร์การปกครอง รุ่นที่ ๒/๒๕๕๕ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตสิรินธรราชวิทยาลัย ในพระราชูปถัมภ์ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์เรื่อง “ความคิดเห็นของผู้ประกอบการที่มีต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัด : ศึกษาเฉพาะกรณีผู้ประกอบการสถานีน้ำมัน จังหวัดนนทบุรี” ซึ่งมีขั้นตอนการดำเนินการวิจัยด้วยการหาค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือการวิจัยก่อนทำการเก็บข้อมูล โดยมี พันตำรวจเอก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ (พิเศษ) ดร. นิธิ ศรีวัฒนา เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา มีความประสงค์จะขอความอนุเคราะห์เพื่อแจกแบบสอบถามแก่บุคลากรในเขตพื้นที่ของท่าน จำนวน ๓๐ ชุด เพื่อทดลองเครื่องมือการวิจัยดังกล่าว

จึงเจริญพรมมาเพื่อพิจารณา บัณฑิตวิทยาลัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน และขออนุโมทนาขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอเจริญพร

(พระครูปริชาธรรมวิธาน)

รักษาในตำแหน่ง รองอธิการบดี

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

วิทยาเขตสิรินธรราชวิทยาลัย ในพระราชูปถัมภ์

โครงการบัณฑิตศึกษา

โทร. ๐-๒๔๒๕-๑๖๖๓ ต่อ ๑๑๖

ที่ ศธ ๖๐๑๑ (๒.๘) / ๒๕๖๒

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
วิทยาเขตสิรินธรราชวิทยาลัย ในพระราชูปถัมภ์
๒๖ หมู่ ๗ ต.อ้อมใหญ่ อ.สามพราน จ.นครปฐม ๙๓๑๖๐
โทร. (๐๒) ๙๒๙-๑๖๖๓, ๙๒๙-๑๖๙๒ FAX ๙๒๙-๑๖๔๑

๙ ตุลาคม ๒๕๕๑

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ใช้พื้นที่เพื่อการวิจัยและเก็บรวบรวมข้อมูล
เจริญพร ประธานชมรมผู้ค้าน้ำมันจังหวัดนนทบุรี
สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

ด้วยนายอดิศร คุณลาพันธ์ นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา รัฐศาสตร์การปกครอง รุ่นที่ ๒/๒๕๕๘ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตสิรินธรราชวิทยาลัย ในพระราชูปถัมภ์ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์เรื่อง “ความคิดเห็นของผู้ประกอบการที่มีต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัด : ศึกษาเฉพาะกรณีผู้ประกอบการสถานีน้ำมัน จังหวัดนนทบุรี” มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตสิรินธรราชวิทยาลัย ในพระราชูปถัมภ์ จึงขอความอนุเคราะห์ใช้พื้นที่เพื่อการเก็บรวบรวมข้อมูลจากประชาชนในเขตพื้นที่ของท่าน เพื่อนำไปประกอบการดำเนินการวิจัย

จึงเจริญพรมมาเพื่อพิจารณา บัณฑิตวิทยาลัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน และขออนุโมทนาขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอเจริญพร

(พระครูปริษาธรรมวิธาน)

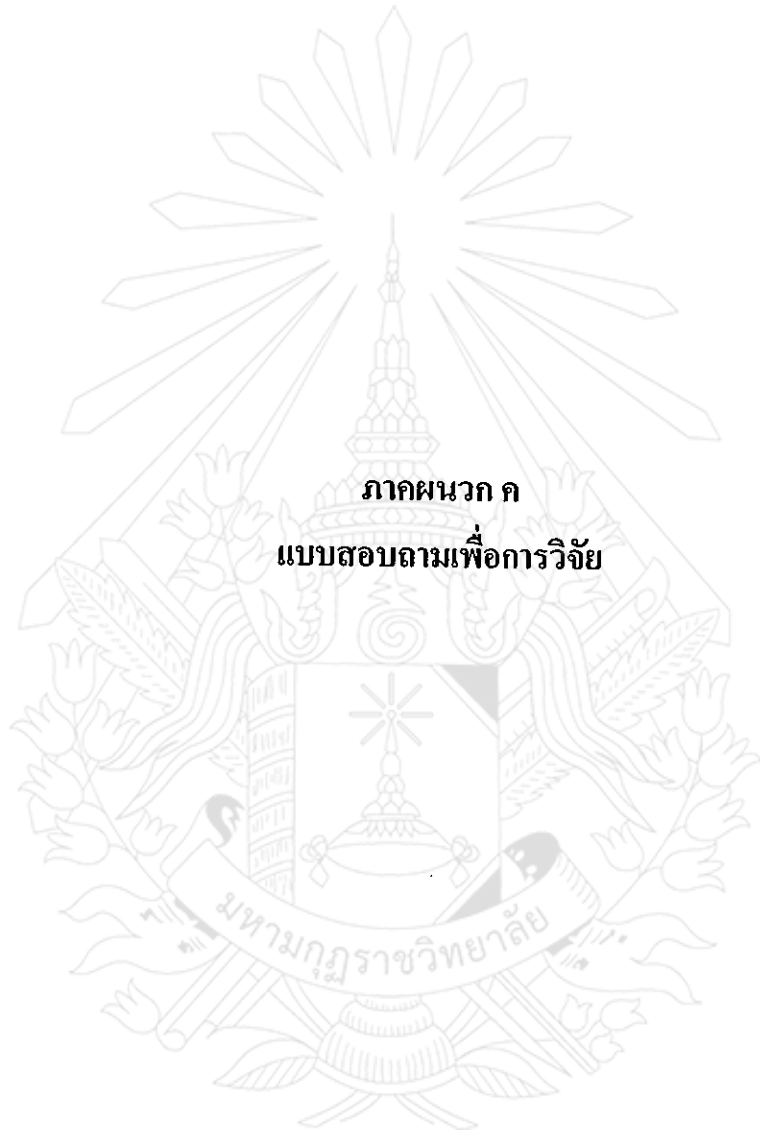
รักษาในตำแหน่ง รองอธิการบดี

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

วิทยาเขตสิรินธรราชวิทยาลัย ในพระราชูปถัมภ์

โครงการบัณฑิตศึกษา

โทร. ๐-๒๔๒๕-๑๖๖๓ ต่อ ๑๑๖

ภาคผนวก ค
แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

มหาจุฬาราชวิทยาลัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง ความคิดเห็นของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันที่มีต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัด : ศึกษาเฉพาะกรณีผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน จังหวัดนนทบุรี

คำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม

๑) การตอบแบบสอบถาม ให้ท่านทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน () เพียงข้อละ ๑ คำตอบเท่านั้น

๒) ผู้วิจัยจะถือว่าคำตอบหรือข้อมูลจากผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมดเป็นความลับ

๓) แบบสอบถามชุดนี้ แบ่งออกเป็น ๓ ตอน คือ

ตอนที่ ๑ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ ๒ ความคิดเห็นของผู้ประกอบการที่มีต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี

ตอนที่ ๓ ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี

ตอนที่ ๑ ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

เลขที่แบบสอบถาม.....

สำหรับผู้วิจัย

๑ ๒ ๓

๑. เพศ

๑ () ชาย ๒ () หญิง

๔

๒. อายุ

๑ () ๒๕ ปีลงมา ๒ () ๒๖ - ๓๕ ปี

๕

๓ () ๓๖ - ๔๕ ปี ๔ () ๔๖ ปีขึ้นไป

๓. ระดับการศึกษา

๑ () มัธยม/ปวช. ๒ () ปวส./อนุปริญญา

๖

๓ ()ปริญญาตรี ๔ ()ปริญญาโทขึ้นไป

๔. ขนาดของสถานีบริการ

๑ () ไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ ลิตร ๒ () ๑๐,๐๐๑ - ๒๐,๐๐๐ ลิตร

๗

๓ () ๒๐,๐๐๑ - ๓๐,๐๐๐ ลิตร ๔ () ๓๐,๐๐๑ ลิตรขึ้นไป

๕. ยอดขายต่อเดือน

๑ () ไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ ลิตร ๒ () ๑๐๐,๐๐๑ - ๒๐๐,๐๐๐ ลิตร

๘

๓ () ๒๐๐,๐๐๑ - ๓๐๐,๐๐๐ ลิตร ๔ () ๓๐๐,๐๐๑ ลิตรขึ้นไป

ตอนที่ ๒ ความคิดเห็นของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันที่มีต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี

- ๕ มีค่าเท่ากับ เห็นด้วยอย่างยิ่ง
 ๔ มีค่าเท่ากับ เห็นด้วย
 ๓ มีค่าเท่ากับ ไม่แน่ใจ
 ๒ มีค่าเท่ากับ ไม่เห็นด้วย
 ๑ มีค่าเท่ากับ ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ข้อ	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น					สำหรับ ผู้วิจัย
		๕	๔	๓	๒	๑	
๑	ด้านผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน ในการจัดเก็บภาษีน้ำมันเริ่มจัดเก็บนับแต่วันเวลา ที่ได้รับมอบน้ำมันเข้าไปในสถานประกอบการ						☐ ๕
๒	การนำภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดมา รวมกับราคาขายปลีกน้ำมันในตลาด						☐ ๑๐
๓	การนำภาษีน้ำมันขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ที่รวมอยู่ในราคาขายมารวมเป็นรายได้ของ กิจการเพื่อเสียภาษีเงินได้และนำไปหักได้ ๕๐%						☐ ๑๑
๔	ผู้ประกอบการมีความรู้สึกว่าคุณเอาเปรียบเพราะ มีการจัดเก็บภาษีที่ซับซ้อนจากหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง						☐ ๑๒
๕	ถ้าจะมีการปรับปรุงระเบียบ ข้อบังคับ ในการ จัดเก็บภาษีน้ำมัน เช่นอัตราภาษี เบี้ยปรับ และ บทลงโทษให้เหมาะสม						☐ ๑๓
๖	๒) ด้านพนักงานเจ้าหน้าที่ของรัฐ พนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีความรู้ความเข้าใจใน ข้อบัญญัติเกี่ยวกับการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การ บริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี						☐ ๑๔

ข้อ	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น					สำหรับ ผู้วิจัย
		๕	๔	๓	๒	๑	
๗	ผู้บริหารระดับสูงไม่ค่อยเข้มงวดกวดขันต่อการปฏิบัติตามข้อบัญญัติขององค์การบริหารส่วนจังหวัดเท่าที่ควร						☐ ๑๕
๘	การที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดเป็นผู้จัดเก็บรายได้เองโดยเฉพาะภาษีอากร เป็นการเพิ่มภาระให้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่						☐ ๑๖
๙	เจ้าหน้าที่ได้มีการอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้ประกอบการในการชำระภาษี						☐ ๑๗
๑๐	องค์การบริหารส่วนจังหวัดได้มีการจัดระบบการตรวจสอบการทำงานของเจ้าหน้าที่เพื่อความโปร่งใสยุติธรรม						☐ ๑๘
๑๑	๓) ด้านระเบียบและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง อัตราการจัดเก็บภาษีแบบคงที่ ไม่สอดคล้องกับการที่รัฐบาลกำหนดให้ราคาน้ำมันเป็นไปตามกลไกตลาด						☐ ๑๙
๑๒	การออก พ.ร.บ. องค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ และข้อบัญญัติเกี่ยวกับการจัดเก็บภาษีน้ำมันสอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๐						☐ ๒๐
๑๓	ข้อบัญญัติขององค์การบริหารส่วนจังหวัดที่ออกมาเพื่อให้มีผลในทางปฏิบัติในการจัดเก็บภาษีน้ำมันนั้นเป็นไปตามเป้าหมายที่วางไว้						☐ ๒๑
๑๔	ปัจจุบันองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรีมีรายได้จากการเก็บภาษีท้องถิ่นเพียงพอที่จะนำมาพัฒนาท้องถิ่น						☐ ๒๒
๑๕	บทลงโทษที่กำหนดไว้ในข้อบัญญัติท้องถิ่นมีความเหมาะสมและบังคับใช้กับสถานประกอบการอย่างทั่วถึงและเท่าเทียมกัน						☐ ๒๓

ข้อ	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น					สำหรับ ผู้วิจัย
		๕	๔	๓	๒	๑	
๑๖	๔) ด้านประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษี องค์การบริหารส่วนจังหวัด มีการส่งเสริม ความรู้ ความเข้าใจการเสียภาษีบนทบาทหน้าที่ และระเบียบกฎหมายเกี่ยวกับให้แก่สถาน ประกอบการอย่างทั่วถึง						☐ ๒๔
๑๗	องค์การบริหารส่วนจังหวัด มีมาตรการเพิ่ม ประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้ เพื่อจูงใจให้ ผู้ประกอบการเต็มใจชำระภาษี เช่น การออก ตรวจเยี่ยมให้คำแนะนำ, การประกาศยกย่องผู้ เสียภาษีดีเด่นประจำปี เป็นต้น						☐ ๒๕
๑๘	ควรจะมีการประชาสัมพันธ์ให้ผู้ประกอบการ และประชาชนผู้บริโภคได้เข้าใจในระบบภาษี เพื่อให้เกิดความร่วมมือมากยิ่งขึ้น						☐ ๒๖
๑๙	ในการคำนวณอัตราภาษีของสถานบริการทุก แห่งรัฐใช้หลักเกณฑ์เดียวกัน						☐ ๒๗
๒๐	องค์การบริหารส่วนจังหวัดมีขั้นตอนการจัดเก็บ ภาษีที่เข้าใจง่าย สะดวกรวดเร็วตามเวลาที่ กำหนดไว้						☐ ๒๘

ตอนที่ ๓ ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหาร
ส่วนจังหวัดนนทบุรี

๑) ด้านผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน

ปัญหา

.....

แนวทางแก้ไข

.....

๒) ด้านพนักงานเจ้าหน้าที่ของรัฐ

ปัญหา

.....

แนวทางแก้ไข

.....

๓) ด้านระเบียบและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

ปัญหา

.....

แนวทางแก้ไข

.....

๔) ด้านประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษี

ปัญหา

.....

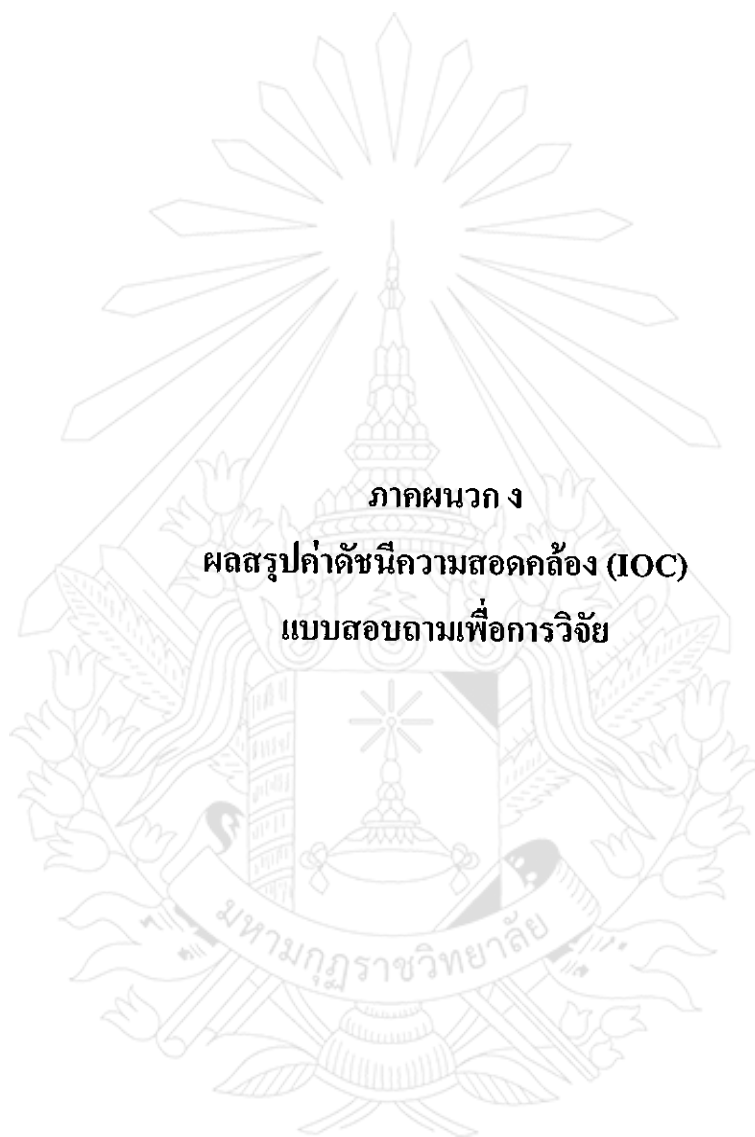
แนวทางแก้ไข

.....

ขอขอบคุณเป็นอย่างยิ่งที่ให้ความร่วมมือ

นางอติสร คุณลาพันธ์

นักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๑

ภาคผนวก ง
ผลสรุปค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)
แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

แบบประเมินค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถามความคิดเห็น
เรื่อง ความคิดเห็นของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันที่มีต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วน
จังหวัด : ศึกษาเฉพาะกรณีผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันจังหวัดนนทบุรี

ข้อ	ผู้เชี่ยวชาญ			ผลรวมของคะแนน ($\sum R$)	$IOC = \frac{\sum R}{N}$	หมายเหตุ
	คนที่ ๑	คนที่ ๒	คนที่ ๓			
๑) ด้านผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน						
๑	+๑	+๑	+๑	๓	๑.๐๐	นำไปใช้ได้
๒	+๑	+๑	+๑	๓	๑.๐๐	นำไปใช้ได้
๓	+๑	+๑	+๑	๓	๑.๐๐	นำไปใช้ได้
๔	+๑	+๑	+๑	๓	๑.๐๐	นำไปใช้ได้
๕	+๑	+๑	+๑	๓	๑.๐๐	นำไปใช้ได้
๒) ด้านพนักงานเจ้าหน้าที่ของรัฐ						
๖	๐	+๑	+๑	๒	๐.๖๗	นำไปใช้ได้
๗	+๑	+๑	+๑	๓	๑.๐๐	นำไปใช้ได้
๘	๐	+๑	+๑	๒	๐.๖๗	นำไปใช้ได้
๙	๐	+๑	๐	๑	๐.๓๓	นำไปใช้ไม่ได้
๑๐	+๑	+๑	+๑	๓	๑.๐๐	นำไปใช้ได้
๓) ด้านระเบียบและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง						
๑๑	๐	+๑	+๑	๒	๐.๖๗	นำไปใช้ได้
๑๒	+๑	+๑	+๑	๓	๑.๐๐	นำไปใช้ได้
๑๓	+๑	+๑	+๑	๓	๑.๐๐	นำไปใช้ได้
๑๔	+๑	+๑	+๑	๓	๑.๐๐	นำไปใช้ได้
๑๕	+๑	+๑	+๑	๓	๑.๐๐	นำไปใช้ได้
๔) ด้านประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษี						
๑๖	+๑	+๑	+๑	๓	๑.๐๐	นำไปใช้ได้
๑๗	๐	+๑	๐	๑	๐.๓๓	นำไปใช้ไม่ได้
๑๘	+๑	+๑	+๑	๓	๑.๐๐	นำไปใช้ได้
๑๙	+๑	+๑	+๑	๓	๑.๐๐	นำไปใช้ได้
๒๐	+๑	+๑	+๑	๓	๑.๐๐	นำไปใช้ได้

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ - สกุล นายอภิสร คุณลาพันธ์
วัน เดือน ปี ๑๕ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๖
ภูมิลำเนาเดิม บางคอแหลม กรุงเทพมหานคร
ที่อยู่ปัจจุบัน เลขที่ ๕๗/๑ หมู่ ๔ ตำบลไทรมา อำเภอมือง จังหวัดนนทบุรี (๑๑๐๐๐)
วุฒิการศึกษา
พ.ศ. ๒๕๒๖ การศึกษบัณฑิต (กศ.บ.) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
พ.ศ. ๒๕๒๘ ศิลปศาสตรบัณฑิต (รัฐศาสตร์) มหาวิทยาลัยรามคำแหง

ตำแหน่งหน้าที่การงาน

พ.ศ. ๒๕๓๕ กรรมการผู้จัดการบริษัท เจริญวิรัตน์ จำกัด
ปัจจุบัน กรรมการผู้จัดการบริษัท คาร์เฮ้า จำกัด
เลขธิการหอการค้า จังหวัดนนทบุรี

